Europeiska unionens
officiella tidning

L 437

sextiotredje årgången

Svensk utgåva

Lagstiftning

28 december 2020

Innehållsförteckning

I *Lagstiftningsakter*

FÖRORDNINGAR

★ **Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/2220 av den 23 december 2020 om fastställande av vissa övergångsbestämmelser för stöd från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) under åren 2021 och 2022 och om ändring av förordningarna (EU) nr 1305/2013, (EU) nr 1306/2013 och (EU) nr 1307/2013 vad gäller resurser och tillämpning under åren 2021 och 2022 och förordning (EU) nr 1308/2013 vad gäller resurser och fördelningen av sådant stöd under åren 2021 och 2022** 1

★ **Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/2221 av den 23 december 2020 om ändring av förordning (EU) nr 1303/2013 vad gäller ytterligare medel och genomförandebestämmelser för att tillhandahålla stöd för främjande av krisreparation i samband med covid-19-pandemin och dess sociala konsekvenser och för förberedande av en grön, digital och resilient återhämtning av ekonomin (React-EU)** 30

★ **Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/2222 av den 23 december 2020 om vissa aspekter av järnvägssäkerhet och järnvägsförbindelser med avseende på den gränsöverskridande infrastruktur som förbinder unionen och Förenade kungariket genom den fasta förbindelsen under Engelska kanalen** ([1]) 43

★ **Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2020/2223 av den 23 december 2020 om ändring av förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 vad gäller samarbete med Europeiska åklagarmyndigheten och effektiviteten i utredningar vid Europeiska byrån för bedrägeribekämpning** 49

★ **Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/2224 av den 23 december 2020 om gemensamma bestämmelser för att säkerställa grundläggande vägtransporter av gods och passagerare efter slutet av den övergångsperiod som föreskrivs i avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen** ([1]) 74

([1]) Text av betydelse för EES.

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

★ **Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/2225 av den 23 december 2020 om gemensamma bestämmelser för grundläggande lufttrafikförbindelser efter den övergångsperiod som föreskrivs i avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen** ([1]) 86

★ **Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/2226 av den 23 december 2020 om vissa aspekter på flygsäkerhet med anledning av utgången av den övergångsperiod som föreskrivs i avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen** ([1]) 97

★ **Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/2227 av den 23 december 2020 om ändring av förordning (EU) 2017/2403 vad gäller fisketillstånd för unionsfiskefartyg i Förenade kungarikets vatten och Förenade kungarikets fiskefartygs fiskeinsatser i unionens vatten** 102

BESLUT

★ **Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2020/2228 av den 23 december 2020 om ett Europaår för järnvägen (2021)** 108

★ **Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2020/2229 av den 23 december 2020 om ändring av beslut nr 445/2014/EU om inrättande av en unionsinsats för evenemanget Europeisk kulturhuvudstad för åren 2020–2033** ([1]) 116

II *Icke-lagstiftningsakter*

FÖRORDNINGAR

★ **Rådets förordning (EU) 2020/2230 av den 18 december 2020 om ändring av förordning (EU) nr 1388/2013 om öppnande och förvaltning av autonoma unionstullkvoter för vissa jordbruks- och industriprodukter** 120

★ **Rådets förordning (EU) 2020/2231 av den 18 december 2020 om ändring av förordning (EU) nr 1387/2013 om befrielse från Gemensamma tulltaxans autonoma tullar för vissa jordbruks- och industriprodukter** 135

BESLUT

★ **Rådets beslut (EU) 2020/2232 av den 22 december 2020 om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i den gemensamma kommitté som inrättats genom avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen vad gäller antagandet av ett beslut om upprättande av en förteckning över 25 personer som är villiga och har möjlighet att tjänstgöra som ledamöter i en skiljenämnd enligt avtalet och om en reservlista över personer som är villiga och har möjlighet att tjänstgöra som unionens ledamöter i en skiljenämnd enligt avtalet** 182

★ **Rådets beslut (EU) 2020/2233 av den 23 december 2020 om ingående av åtaganden för medel som härrör från återflöden inom ramen för AVS-investeringsanslaget från transaktioner inom ramen för nionde, tionde och elfte Europeiska utvecklingsfonderna** 188

([1]) Text av betydelse för EES.

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2020/2220

av den 23 december 2020

om fastställande av vissa övergångsbestämmelser för stöd från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) under åren 2021 och 2022 och om ändring av förordningarna (EU) nr 1305/2013, (EU) nr 1306/2013 och (EU) nr 1307/2013 vad gäller resurser och tillämpning under åren 2021 och 2022 och förordning (EU) nr 1308/2013 vad gäller resurser och fördelningen av sådant stöd under åren 2021 och 2022

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 43.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([1]),

efter att ha hört Regionkommittén,

med beaktande av revisionsrättens yttrande ([2]),

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([3]), och

av följande skäl:

(1) Kommissionens lagstiftningsförslag om den gemensamma jordbrukspolitiken (GJP) efter 2020 syftade till att skapa den starka unionsram som krävs för att säkerställa att den gemensamma jordbrukspolitiken fortsätter att vara en gemensam politik med lika villkor, samtidigt som medlemsstaterna också ges ett större ansvar för hur de uppfyller de fastställda målen. Medlemsstaterna ska därför utarbeta strategiska GJP-planer som de ska genomföra efter att de har godkänts av kommissionen.

(2) Lagstiftningsförfarandet för kommissionens lagstiftningsförslag om den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2020 avslutades inte i tid för att medlemsstaterna och kommissionen skulle kunna förbereda alla delar som är nödvändiga för att tillämpa den nya rättsliga ramen och de strategiska GJP-planerna från och med den 1 januari 2021, såsom inledningsvis föreslagits av kommissionen. Denna försening har skapat osäkerhet och risker för unionens jordbrukare och hela unionens jordbrukssektor. För att minska osäkerheten och bevara landsbygdsområdenas och landsbygdsregionernas livskraft samt bidra till miljöhållbarhet, bör denna förordning föreskriva att reglerna i den nuvarande ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken, som täcker perioden 2014–2020, fortsätter att tillämpas och att betalningar till jordbrukare och andra bidragsmottagare upprätthålls utan avbrott, och därmed skapa förutsägbarhet och stabilitet under övergångsperioden 2021–2022 (*övergångsperioden*) fram till den dag då den nya rättsliga ramen, som täcker perioden från och med den 1 januari 2023, (*den nya rättsliga ramen*) börjar tillämpas.

([1]) EUT C 232, 14.7.2020, s. 29.
([2]) EUT C 109, 1.4.2020, s. 1.
([3]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 16 december 2020 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 22 december 2020.

(3) Eftersom lagstiftningsförfarandet för kommissionens lagstiftningsförslag om den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2020 ännu inte har avslutats, medlemsstaterna ännu inte har utarbetat de strategiska GJP-planerna och intressenterna måste höras, bör den nuvarande ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken fortsätta att gälla i ytterligare en period om två år. Syftet med övergångsperioden är att underlätta en smidig övergång för bidragsmottagarna till en ny programperiod och att göra det möjligt att beakta kommissionens meddelande av den 11 december 2019 om den europeiska gröna given (*den europeiska gröna given*).

(4) För att säkerställa att jordbrukare och andra bidragsmottagare kan beviljas stöd från Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) under åren 2021 och 2022 bör unionen fortsätta att bevilja sådant stöd under övergångsperioden enligt villkoren i den nuvarande ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken. Den nuvarande ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken fastställdes särskilt i Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1303/2013 ([4]), (EU) nr 1305/2013 ([5]), (EU) nr 1306/2013 ([6]), (EU) nr 1307/2013 ([7]) och (EU) nr 1308/2013 ([8]).

(5) Denna förordning bör ge medlemsstaterna tillräckligt med tid för att förbereda sina respektive strategiska GJP-planer samt underlätta inrättandet av de administrativa strukturer som krävs för ett framgångsrikt införande av den nya rättsliga ramen, särskilt genom möjligheten till ökat tekniskt stöd. Alla strategiska GJP-planer bör vara klara att träda i kraft så snart övergångsperioden är slut för att skapa välbehövlig stabilitet och säkerhet för jordbrukssektorn.

(6) Mot bakgrund av det faktum att unionen bör fortsätta att stödja landsbygdsutveckling under hela övergångsperioden bör medlemsstaterna ha möjlighet att finansiera sina förlängda landsbygdsprogram från motsvarande budgetanslag för åren 2021 och 2022. De förlängda programmen bör säkerställa att minst samma totala andel av Ejflu-bidraget avsätts för de åtgärder som avses i artikel 59.6 i förordning (EU) nr 1305/2013 i överensstämmelse med de nya ambitionerna i den europeiska gröna given.

(7) I förordning (EU) nr 1303/2013 fastställs gemensamma regler som är tillämpliga på Ejflu och andra fonder som verkar inom en gemensam ram. Den förordningen bör fortsätta att gälla för program som får stöd från Ejflu för programperioden 2014–2020 och för programåren 2021 och 2022.

(8) De tidsfrister som fastställs i förordning (EU) nr 1303/2013 avseende genomföranderapporter, årliga översynsmöten, efterhandsutvärderingar och sammanfattande rapporter, utgifternas stödberättigande och återtagande samt budgetåtaganden är begränsade till programperioden 2014–2020. Dessa tidsfrister bör anpassas så att de beaktar förlängningen av den period under vilken programmen för stöd från Ejflu bör genomföras.

([4]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 320).

([5]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 av den 17 december 2013 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1698/2005 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 487).

([6]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 549).

([7]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 av den 17 december 2013 om regler för direktstöd för jordbrukare inom de stödordningar som ingår i den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 637/2008 och rådets förordning (EG) nr 73/2009 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 608).

([8]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 671).

(9) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1310/2013 ([9]) och kommissionens delegerade förordning (EU) nr 807/2014 ([10]) föreskrivs att utgifter för vissa långsiktiga åtaganden, som gjorts i enlighet med vissa förordningar genom vilka stöd för landsbygdsutveckling beviljats innan förordning (EU) nr 1305/2013 började tillämpas, på vissa villkor bör fortsätta att betalas av Ejflu under programperioden 2014–2020. De utgifterna bör även fortsättningsvis vara stödberättigande under respektive rättsliga åtagandes löptid på samma villkor under programåren 2021 och 2022. För att skapa rättslig klarhet och säkerhet bör det också klargöras att de rättsliga åtaganden som gjorts i enlighet med tidigare åtgärder som motsvarar de åtgärder i förordning (EU) nr 1305/2013 på vilka det integrerade administrations- och kontrollsystemet är tillämpligt bör omfattas av det integrerade administrations- och kontrollsystemet samt att betalningar som avser dessa rättsliga åtaganden bör göras under perioden från och med den 1 december till och med den 30 juni påföljande kalenderår.

(10) Ejflu bör kunna finansiera kostnaderna för kapacitetsbyggande och förberedande åtgärder som stöder utformningen och det framtida genomförandet av de lokalt ledda utvecklingsstrategierna enligt det nya rättsliga ramverket.

(11) Vid tilldelningen av stödrätter eller omräkningen av stödrätter för medlemsstater som behöll befintliga stödrätter enligt förordning (EU) nr 1307/2013 gjorde vissa medlemsstater under 2015 fel vid fastställandet av stödrätternas antal eller värde. Många av dessa fel, även om de bara gäller en enskild jordbrukare, påverkar värdet på stödrätterna för alla jordbrukare och för alla år. Vissa medlemsstater gjorde också fel efter 2015 vid tilldelningen av stödrätter från reserven, till exempel vid beräkningen av genomsnittsvärdet. Sådan bristande efterlevnad omfattas vanligen av finansiella korrigeringar till dess att den berörda medlemsstaten vidtar korrigerande åtgärder. Mot bakgrund av den tid som har förflutit sedan den första tilldelningen, de ansträngningar medlemsstaterna har gjort för att fastställa och, i förekommande fall, korrigera stödrätter samt av rättssäkerhetsskäl bör stödrätternas antal och värde betraktas som lagliga och korrekta från och med ett visst datum.

(12) I enlighet med artikel 24.6 i förordning (EU) nr 1307/2013 gavs medlemsstaterna möjlighet att vid tilldelningen av stödrätter tillämpa en nedsättningskoefficient på de stödberättigande hektar som utgörs av permanent gräsmark belägen i områden med svåra klimatförhållanden. Alpin betesmark förvaltas ofta gemensamt och därför tilldelas områden på årsbasis, vilket skapar en stor osäkerhet bland jordbrukarna i de berörda medlemsstaterna. Genomförandet av detta system har visat sig vara särskilt komplicerat, inte minst när det gäller exakt hur de berörda områdena ska definieras. Eftersom stödrätternas värde i områden där nedsättningskoefficienten inte tillämpas beror på summan av stödrätterna i de utsedda områdena, påverkar denna osäkerhet senare alla jordbrukare i de berörda medlemsstaterna. För att stabilisera det system som för närvarande tillämpas i dessa medlemsstater, och för att säkerställa rättssäkerheten för alla jordbrukare i de berörda medlemsstaterna så snart som möjligt, bör de berörda medlemsstaterna kunna betrakta värdet på samtliga stödrätter som tilldelats alla jordbrukare före den 1 januari 2020 och deras antal som lagligt och korrekt. Värdet på dessa stödrätter bör vara det värde för kalenderåret 2019 som gäller den 31 december 2019 och påverkar inte de rättsmedel som finns tillgängliga för enskilda bidragsmottagare.

(13) Bekräftelsen av stödrätter innebär inte att medlemsstaterna slipper sitt ansvar inom ramen för den delade förvaltningen av EGFJ att säkerställa att unionens budget skyddas från oriktiga utgifter. Därför bör bekräftelsen av de stödrätter som tilldelats jordbrukare före den 1 januari 2021, eller, genom undantag, före den 1 januari 2020,

([9]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1310/2013 av den 17 december 2013 om vissa övergångsbestämmelser för stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu), om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 vad gäller resurser och resursfördelning avseende år 2014 och om ändring av rådets förordning (EG) nr 73/2009 och Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1307/2013, (EU) nr 1306/2013 och (EU) nr 1308/2013 vad gäller deras tillämpning under år 2014 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 865).

([10]) Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 807/2014 av den 11 mars 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu), samt om införande av övergångsbestämmelser (EUT L 227, 31.7.2014, s. 1).

inte påverka kommissionens befogenhet att fatta sådana beslut som avses i artikel 52 i förordning (EU) nr 1306/2013 när det gäller oriktiga betalningar som beviljats under något kalenderår till och med år 2020, eller, genom undantag till och med år 2019, till följd av fel i dessa stödrätters antal eller värde.

(14) Mot bakgrund av att den nya rättsliga ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken ännu inte har antagits bör det klargöras att övergångsåtgärder bör fastställas för att reglera övergången från befintliga stödordningar som beviljas på flerårig basis till den nya rättsliga ramen.

(15) För att begränsa en betydande överföring av åtaganden från den nuvarande programperioden för landsbygdsutveckling till de strategiska GJP-planerna bör löptiden för nya fleråriga åtaganden avseende miljö- och klimatvänligt jordbruk, ekologiskt jordbruk och djurs välbefinnande, generellt sett, begränsas till högst tre år. Från och med 2022 bör förlängningen av befintliga åtaganden begränsas till ett år.

(16) I artikel 31.5 i förordning (EU) nr 1305/2013 föreskrevs övergångsåtgärder för att underlätta utfasningen av stöd i områden som på grund av tillämpningen av de nya kriterierna för avgränsning inte längre skulle betraktas som områden med naturliga begränsningar. Sådant stöd skulle betalas ut till och med 2020 och under en period på högst fyra år. Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2393 ([11]) förlängdes den ursprungliga tidsfristen för den nya avgränsningen av sådana områden till 2019. För jordbrukarna i de medlemsstater som fastställde avgränsningen under 2018 och 2019 kunde utfasningen av stödet under högst fyra år inte uppnås. För att fortsätta utfasningen av stödet bör medlemsstaterna i förekommande fall få fortsätta att betala ut stödet under åren 2021 och 2022. För att säkerställa en lämplig stödnivå per hektar i enlighet med artikel 31.5 i förordning (EU) nr 1305/2013 bör stödnivån under 2021 och 2022 fastställas till 25 EUR per hektar.

(17) Eftersom jordbrukare utsätts för ökande ekonomiska och miljömässiga risker till följd av klimatförändringar och ökad prisvolatilitet föreskrivs i förordning (EU) nr 1305/2013 en riskhanteringsåtgärd för att hjälpa jordbrukarna att hantera dessa risker. Den åtgärden omfattar ekonomiska bidrag till gemensamma fonder och ett inkomststabiliseringsverktyg. Särskilda villkor föreskrevs för beviljandet av stöd inom ramen för den åtgärden för att säkerställa att jordbrukarna inom hela unionen likabehandlas, att konkurrensen inte snedvrids och att unionens internationella åtaganden iakttas. För att ytterligare främja tillämpningen av den åtgärden på jordbrukare inom alla sektorer bör medlemsstaterna ha möjlighet att sänka det tröskelvärde på 30 % som är tillämpligt på respektive verktyg och utlöser ersättningen till jordbrukare för en produktions- eller inkomstminskning, dock inte till under 20 %.

(18) Jordbrukare och företag på landsbygden har drabbats av konsekvenserna av covid-19-utbrottet på ett sätt som saknar motstycke. Förlängningen av de omfattande begränsningar av rörelsefriheten som införts i medlemsstaterna samt den obligatoriska stängningen av butiker, torghandel, restauranger och andra serveringsställen har orsakat ekonomiska störningar i jordbrukssektorn och på landsbygden samt lett till likviditetsproblem för jordbrukare och småföretag som är verksamma inom bearbetning, marknadsföring eller utveckling av jordbruksprodukter. För att hantera effekterna av den kris som förorsakats av covid-19-utbrottet, bör varaktigheten av den åtgärd som avses i artikel 39b i förordning (EU) nr 1305/2013 förlängas för att avhjälpa de fortgående likviditetsproblem som hotar kontinuiteten i jordbruksverksamheten och de små företag som är verksamma inom bearbetning, marknadsföring eller utveckling av jordbruksprodukter. Stödet till denna åtgärd bör finansieras med upp till 2 % av de Ejflu-medel som tilldelats medlemsstaterna under programperioden 2014–2020.

([11]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2393 av den 13 december 2017 om ändring av förordningarna (EU) nr 1305/2013 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu), (EU) nr 1306/2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken, (EU) nr 1307/2013 om regler för direktstöd för jordbrukare inom de stödordningar som ingår i den gemensamma jordbrukspolitiken, (EU) nr 1308/2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och (EU) nr 652/2014 om fastställande av bestämmelser för förvaltningen av utgifter för livsmedelskedjan, djurhälsa, djurskydd, växtskydd och växtförökningsmaterial (EUT L 350, 29.12.2017, s. 15).

(19) För att undvika en situation där medel för lokalt ledd utveckling under programåren 2021 och 2022 inte utnyttjas bör de medlemsstater som utnyttjar möjligheten att överföra belopp från direktstöd till landsbygdsutveckling ha möjlighet att tillämpa minimiavsättningen på 5 %, och för Kroatiens vidkommande 2,5 %, för lokalt ledd utveckling på enbart Ejflu-bidrag till landsbygdsutveckling som förlängs till och med den 31 december 2022, beräknat innan överföringen av belopp från direktstöd till landsbygdsutveckling har gjorts.

(20) I enlighet med rådets förordning (EU) 2020/2094 ([12]) om inrättande av Europeiska unionens återhämtningsinstrument (*återhämtningsinstrumentet*) för att stödja återhämtningen efter covid-19-krisen (*förordningen om Europeiska unionens återhämtningsinstrument*) bör ytterligare medel göras tillgängliga för åren 2021 och 2022 för att hantera covid-19-krisen och dess följdverkningar för unionens jordbrukssektor och landsbygdsområden.

(21) Med tanke på att unionens jordbrukssektor och landsbygdsområden står inför utmaningar som saknar motstycke på grund av covid-19-krisen bör de ytterligare medel som tillhandahålls genom återhämtningsinstrumentet användas för att finansiera åtgärder i enlighet med förordning (EU) nr 1305/2013 och därmed bana väg för en motståndskraftig, hållbar och digital ekonomisk återhämtning i linje med målen för unionens miljö- och klimatåtaganden och med de nya ambitionerna i den europeiska gröna given.

(22) Medlemsstaterna bör därför inte sänka miljöambitionen i sina befintliga landsbygdsutvecklingsprogram. De bör säkerställa att samma totala andel för de ytterligare medlen som den andel som de avsatte i sina landsbygdsutvecklingsprogram för åtgärder som är särskilt gynnsamma för miljön och klimatet inom ramen för Ejflu-bidraget (*principen om upprätthållande av skyddsnivån*). Dessutom bör minst 37 % av de ytterligare medel som tillhandahålls genom återhämtningsinstrumentet avsättas till åtgärder som är särskilt gynnsamma för miljön och klimatet samt för djurskydd och Leader. Dessutom bör minst 55 % av dessa ytterligare medel avsättas till åtgärder som främjar ekonomisk och social utveckling i landsbygdsområden, nämligen till investeringar i fysiska tillgångar, jordbruks- och affärsutveckling, stöd till grundläggande tjänster och förnyelse av samhällen på landsbygden samt samarbete.

(23) Om medlemsstaterna annars inte kan efterleva principen om upprätthållande av skyddsnivån bör de ha möjlighet att avvika från skyldigheten att anslå minst 55 % av de ytterligare medlen från återhämtningsinstrumentet till åtgärder som främjar ekonomisk och social utveckling i landsbygdsområden, och bör helst ge stöd till åtgärder som är särskilt gynnsamma för miljön och klimatet. För att medlemsstaterna ska ges tillräcklig flexibilitet bör de emellertid också ha möjlighet att avvika från principen om upprätthållande av skyddsnivån när det gäller dessa ytterligare medel i den utsträckning som krävs för att fullgöra skyldigheten avseende 55 %.

(24) De ytterligare medlen från återhämtningsinstrumentet omfattas av särskilda villkor. Dessa ytterligare medel bör därför programplaneras och övervakas separat från unionens stöd till landsbygdsutveckling, samtidigt som man som generell regel tillämpar de regler som fastställs i förordning (EU) nr 1305/2013. De ytterligare medlen bör därför genomföras genom förordning (EU) nr 1305/2013 och inom ramen för den förordningen betraktas som belopp som finansierar åtgärder inom ramen för Ejflu. Följaktligen bör de regler som fastställs i förordning (EU) nr 1305/2013, inbegripet reglerna om ändring av landsbygdsutvecklingsprogram, i förordning (EU) nr 1306/2013, inbegripet reglerna om automatiskt återtagande, och i förordning (EU) nr 1307/2013 i princip tillämpas om inte annat föreskrivs i den här förordningen.

(25) En särskild högsta medfinansieringssats för unionen samt en höjd stödnivå för investeringar som bidrar till en motståndskraftig, hållbar och digital ekonomisk återhämtning samt stöd till unga jordbrukare bör fastställas för att säkerställa en lämplig hävstångseffekt för de ytterligare medel som tillhandahålls genom återhämtningsinstrumentet.

(26) För att säkerställa kontinuitet under övergångsperioden bör reserven för kriser inom jordbrukssektorn bibehållas under 2021 och 2022. Det berörda beloppet för 2021 och 2022 års reserv bör ingå i den reserven.

(27) Vad gäller bestämmelser om förskott från Ejflu bör det klargöras att varken förlängningen till och med den 31 december 2022 av de program som får stöd från Ejflu i enlighet med denna förordning eller de ytterligare medel som görs tillgängliga på grundval av förordningen om Europeiska unionens återhämtningsinstrument bör leda till att ytterligare förskott beviljas för de berörda programmen.

([12]) Rådets förordning (EU) 2020/2094 av den 14 december 2020 om inrättande av Europeiska unionens återhämtningsinstrument för att stödja återhämtningen efter covid-19-krisen (EUT L 433, 22.12.2020, s. 23.).

(28) I artikel 11 i förordning (EU) nr 1307/2013 föreskrivs för närvarande endast en anmälningsskyldighet för medlemsstater vad gäller de beslut som de fattat i enlighet med den artikeln och det beräknade resultatet av minskningen av den del av direktstödet som ska beviljas en viss jordbrukare för ett visst kalenderår som överstiger 150 000 EUR för åren 2015–2020. I syfte att säkerställa en fortsättning av det befintliga systemet bör medlemsstaterna även anmäla de beslut som de fattat i enlighet med den artikeln och det beräknade resultatet av minskningen för kalenderåren 2021 och 2022.

(29) Enligt artikel 14 i förordning (EU) nr 1307/2013 får medlemsstaterna överföra medel mellan direktstöd och landsbygdsutveckling när det gäller kalenderåren 2014–2020. För att säkerställa att medlemsstaterna kan följa sina egna strategier, bör flexibiliteten mellan pelarna göras tillgänglig även för kalenderåret 2021 (budgetåret 2022) och kalenderåret 2022 (budgetåret 2023).

(30) För att kommissionen ska kunna fastställa budgettaken i enlighet med artiklarna 22.1, 36.4, 42.2, 49.2, 51.4 och 53.7 i förordning (EU) nr 1307/2013 är det nödvändigt att medlemsstaterna senast den 19 februari 2021 för kalenderåret 2021 och senast den 1 augusti 2021 för kalenderåret 2022 anmäler sina beslut om anslag per ordning.

(31) I artikel 22.5 i förordning (EU) nr 1307/2013 föreskrivs en linjär justering av stödrätternas värde vid en ändring av taket för ordningen för grundstöd från ett år till följande år på grund av vissa beslut som fattats av medlemsstaterna och som påverkar taket för ordningen för grundstöd. Förlängningen av bilaga II till den förordningen om nationella tak till efter kalenderåret 2020 och eventuella årliga ändringar från och med det datumet kan påverka taket för ordningen för grundstöd. För att medlemsstaterna ska kunna uppfylla det krav på att det sammanlagda värdet av alla stödrätter och reserverna ska vara lika med taket för ordningen för grundstöd som fastställs i artikel 22.4 i den förordningen är det därför lämpligt att föreskriva en linjär justering för anpassning till förlängningen eller ändringarna av bilaga II till den förordningen under övergångsperioden. För att ge medlemsstaterna större flexibilitet förefaller det dessutom vara lämpligt att ge dem möjlighet att anpassa värdet på stödrätterna eller reserven, möjligen med olika justeringsgrader.

(32) I enlighet med den nuvarande rättsliga ramen anmälde medlemsstaterna 2014 sina beslut om hur det årliga nationella taket för ordningen för grundstöd till och med kalenderåret 2020 skulle fördelas mellan regionerna och eventuella årliga successiva ändringar för den period som omfattas av förordning (EU) nr 1307/2013. Det är nödvändigt att medlemsstaterna också anmäler sådana beslut för kalenderåren 2021 och 2022.

(33) Den interna konvergensmekanismen är central för en rättvisare fördelning av direkt inkomststöd bland jordbrukarna. Det blir allt svårare att motivera stora individuella skillnader som grundar sig på gamla historiska referenser. I förordning (EU) nr 1307/2013 innebär den grundläggande modellen för intern konvergens att medlemsstaterna från och med 2015 tillämpar en enhetlig schablonsats för alla stödrätter på nationell eller regional nivå. För att säkerställa en smidigare övergång till ett enhetligt värde infördes emellertid ett undantag som gjorde det möjligt för medlemsstaterna att differentiera värdet på stödrätterna genom att tillämpa partiell konvergens, även kallat *tunnelmodellen*, under perioden 2015–2019. Vissa medlemsstater utnyttjade det undantaget. För att fortsätta processen mot en rättvisare fördelning av direktstödet bör medlemsstaterna kunna fortsätta att närma sig ett nationellt eller regionalt genomsnitt efter 2019 i stället för att ha en enhetlig schablonsats eller behålla värdet på stödrätterna på 2019 års nivå. Denna möjlighet för medlemsstaterna bör därför vara tillämplig från och med den 1 januari 2021. Medlemsstaterna bör årligen anmäla sitt beslut för påföljande år till kommissionen.

(34) Bestämmelserna i förordning (EU) nr 1307/2013 om justering av alla stödrätter som ändras genom den här förordningen bör tillämpas retroaktivt från och med den 1 januari 2020, så att det görs klart att medlemsstaterna kunde konvergera efter 2019.

(35) I artikel 30 i förordning (EU) nr 1307/2013 föreskrivs att de årliga successiva ändringarna av värdet på stödrätter som tilldelats från reserven grundas på de årliga etapper i det nationella taket som anges i bilaga II till den förordningen, vilket återspeglar en flerårig förvaltning av reserven. De reglerna bör anpassas så att de avspeglar att det är möjligt att ändra både värdet på alla tilldelade stödrätter och på reserven för att ta hänsyn till en ändring av beloppet i bilaga II till den förordningen mellan två år. I de medlemsstater som beslutar att fortsätta med intern konvergens, tillämpas den interna konvergensen på årsbasis. För kalenderåren 2020, 2021 och 2022 behöver

endast värdet på stödrätten för det innevarande året fastställas under tilldelningsåret. Enhetsvärdet på de stödrätter som ska tilldelas från reserven under ett visst år bör beräknas efter eventuella justeringar av reserven i enlighet med artikel 22.5 i den förordningen. Under efterföljande år bör värdet på de stödrätter som tilldelats från reserven anpassas i enlighet med artikel 22.5 i den förordningen.

(36) I artikel 36 i förordning (EU) nr 1307/2013 föreskrivs tillämpning av systemet för enhetlig arealersättning till och med den 31 december 2020. Det är lämpligt att tillåta en förlängning av systemet för enhetlig arealersättning under åren 2021 och 2022.

(37) Eftersom den ändring, som fastställs i den här förordningen, av bilaga II till förordning (EU) nr 1307/2013 kommer att träda i kraft för sent för att medlemsstaterna ska kunna efterleva den ursprungliga tidsfristen för vissa anmälningsskyldigheter under 2020, är det nödvändigt att senarelägga tidsfristen för medlemsstaternas beslut om att för första gången införa omfördelningsstöd från och med 2021 eller 2022 och anmälan av det beslutet till kommissionen. Det är lämpligt att fastställa den tidsfristen så att den sammanfaller med datumet för besluten om flexibilitet mellan pelare.

(38) Enligt artikel 37 i förordning (EU) nr 1307/2013 får de medlemsstater som tillämpar systemet för enhetlig arealersättning besluta att bevilja nationellt övergångsstöd under perioden 2015–2020 för att undvika en plötslig och avsevärd minskning av stödet i de sektorer som till och med 2014 omfattades av nationellt övergångsstöd. För att säkerställa att detta stöd under övergångsperioden fortsätter att spela sin roll i fråga om inkomststöd för jordbrukare inom dessa särskilda sektorer bör det föreskrivas att detta stöd ska fortsätta enligt samma villkor och begränsningar som under perioden 2015–2020.

(39) Av rättssäkerhetsskäl bör det tydliggöras att artiklarna 41 och 42 i förordning (EU) nr 1307/2013 ger medlemsstaterna möjlighet att årligen se över sina beslut om omfördelningsstöd. Den tidsfrist för översynen som ska tillämpas under 2021 och 2022 bör fastställas så att den sammanfaller med tidsfristen för besluten om flexibilitet mellan pelare.

(40) Genom artikel 52.10 i förordning (EU) nr 1307/2013 ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter som tillåter att medlemsstaterna beslutar att frivilligt kopplat stöd kan fortsätta att betalas fram till och med 2020 på grundval av de produktionsenheter för vilka sådant stöd beviljats under en tidigare referensperiod. Syftet med den befogenheten är att säkerställa största möjliga samstämmighet mellan unionsordningar som är inriktade på sektorer som kan präglas av strukturella obalanser på marknaden. Det är därför lämpligt att förlänga denna befogenhet så att den även omfattar 2021 och 2022.

(41) Eftersom den ändring, som fastställs i den här förordningen, av bilaga II till förordning (EU) nr 1307/2013 kommer träda i kraft för sent för att medlemsstaterna ska kunna efterleva den ursprungliga tidsfristen för vissa anmälningsskyldigheter under 2020, är det nödvändigt att senarelägga tidsfristen för medlemsstaternas beslut om att för första gången införa det frivilligt kopplade stödet från och med 2021 eller 2022 och anmälan av det beslutet till kommissionen. Det är lämpligt att fastställa den tidsfristen så att den sammanfaller med tidsfristen för besluten om flexibilitet mellan pelare. Likaså bör tidsfristen för ett beslut av medlemsstaterna om att fortsätta eller upphöra att bevilja frivilligt kopplat stöd under åren 2021 och 2022 och anmälan av det beslutet till kommissionen senareläggas så att datumet blir detsamma.

(42) I artikel 54 i förordning (EU) nr 1307/2013 fastställs vad som ska ingå i medlemsstaternas anmälningar om frivilligt kopplat stöd. Det är lämpligt att klargöra att dessa anmälningar för kalenderåren 2021 och 2022 bör innehålla den procentandel av det nationella taket som används för att finansiera detta stöd under 2021 och 2022.

(43) Förordning (EU) nr 1308/2013 fastställer regler för en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och innehåller vissa stödordningar. Enligt kommissionens lagstiftningsförslag om den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2020 ska dessa stödordningar införlivas i medlemsstaternas framtida strategiska GJP-planer. För att säkerställa ett smidigt införlivande av dessa stödordningar i den framtida gemensamma jordbrukspolitiken bör regler fastställas om var och en av dessa stödordningars varaktighet när dessa ska förlängas under övergångsperioden. Vad gäller stödordningen för sektorn för olivolja och bordsoliver bör därför de befintliga arbetsprogrammen för perioden 1 april 2018–31 mars 2021 följas av nya arbetsprogram för perioden 1 april 2021–31 december 2022. Befintliga verksamhetsprogram inom sektorn för frukt och grönsaker som inte har uppnått den högsta längden på fem år får bara förlängas till och med den 31 december 2022. Nya verksamhetsprogram inom sektorn för frukt och grönsaker bör bara godkännas för en högsta längd på tre år. De befintliga nationella programmen för biodlingssektorn för perioden 1 augusti 2019–31 juli 2022 bör förlängas till och med den 31 december 2022.

(44) På grund av den kris som orsakats av covid-19-pandemin har vinodlare som innehar planteringstillstånd för nyplantering eller återplantering som löper ut 2020 i stor utsträckning varit förhindrade att använda dessa tillstånd som planerat under det sista året av deras giltighet. För att undvika förlust av tillstånden och minska risken för försämring av de förhållanden under vilka planteringen skulle behöva göras, är det nödvändigt att förlänga giltigheten för de planteringstillstånd för nyplantering eller återplantering som löper ut 2020. Alla planteringstillstånd för nyplantering eller återplantering som löper ut 2020 bör därför förlängas till och med den 31 december 2021. Med hänsyn till de förändrade marknadsutsikterna bör innehavare av planteringstillstånd som löper ut 2020 dessutom kunna låta bli att använda sina tillstånd utan att bli föremål för administrativa sanktioner.

(45) Bestämmelsen i förordning (EU) nr 1308/2013 om planteringstillstånd för nyplantering eller återplantering som skulle upphöra att gälla 2020, vilken ändras genom den här förordningen, bör på grund av de störningar som covid-19-pandemin gett upphov till och de svårigheter den orsakade när det gäller utnyttjandet av de planteringstillstånden tillämpas retroaktivt från och med den 1 januari 2020.

(46) År 2013 fastställdes övergångsbestämmelser för att säkerställa en smidig övergång från det tidigare systemet för planteringsrätter för druvor för vinframställning till den nya ordningen för planteringstillstånd, i synnerhet för att undvika överdriven plantering innan den nya ordningen börjar gälla. Sista inlämningsdag för ansökan om omvandling av planeringsrätter till tillstånd är den 31 december 2020. Tillstånden måste emellertid användas av den sökande och är till skillnad från de tidigare planteringsrätterna inte omsättningsbara. Dessutom kan det krävas att de som ansöker om tillstånd har en motsvarande vinodlingsareal, vilket kan leda till situationer där innehavare av planteringsrätter ännu inte har kunnat förvärva motsvarande vinodlingsareal för att använda de tillstånd som blir följden av omvandlingen av deras planteringsrätter. Covid-19-pandemins allvarliga ekonomiska konsekvenser för vinsektorn har lett till likviditetsproblem för vinodlarna och osäkerhet i fråga om den framtida efterfrågan på vin. Vinodlare som fortfarande innehar planteringsrätter bör inte tvingas besluta om de vill omvandla sina planteringsrätter till tillstånd samtidigt som de står inför exceptionella svårigheter på grund av den kris som orsakats av covid-19-pandemin, särskilt som de skulle bli föremål för administrativa sanktioner om de inte använder sina planteringstillstånd efter omvandlingen. De medlemsstater som har tillåtit vinodlare att lämna in sin ansökan om omvandling av planteringsrätter till och med den 31 december 2020 bör därför kunna förlänga tidsfristen för inlämning av sådana ansökningar till och med den 31 december 2022. Den sista giltighetsdagen för sådana omvandlade tillstånd bör därför anpassas och fastställas till den 31 december 2025.

(47) I artikel 214a i förordning (EU) nr 1308/2013 fastställs att Finland under vissa förutsättningar kan bevilja nationellt stöd i Södra Finland till och med 2020 om kommissionen lämnar sitt tillstånd. För att säkerställa kontinuitet i utbetalningen av detta stöd under övergångsperioden måste beviljandet av detta nationella stöd även fortsättningsvis tillåtas på samma villkor och med samma belopp som under 2020.

(48) För att förbättra olivoljemarknadens funktion bör medlemsstaterna kunna besluta att genomföra saluföringsregler för att reglera utbudet. Sådana beslut bör dock inte omfatta metoder som skulle kunna snedvrida konkurrensen.

(49) Den senaste tidens händelser har visat att jordbrukare hotas allt mer av inkomstvolatilitet, delvis på grund av marknadsexponering, delvis på grund av extrema väderhändelser och regelbundna sanitära och fytosanitära kriser som påverkar unionens djurbesättningar och jordbrukstillgångar. I syfte att minska effekterna av inkomstfluktuationer genom att uppmuntra jordbrukarna att spara under goda år för att ha något att ta av under dåliga år bör nationella skatteåtgärder, enligt vilka beskattningsunderlaget för jordbrukares inkomstskatt beräknas på grundval av en flerårig period, undantas från tillämpningen av reglerna om statligt stöd.

(50) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att föreskriva att reglerna i den nuvarande ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken fortsätter att tillämpas och att betalningar till jordbrukare och andra bidragsmottagare upprätthålls utan avbrott, och därmed skapa förutsägbarhet och stabilitet under övergångsperioden, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

(51) Övergripande finansiella regler som antas av Europaparlamentet och rådet på grundval av artikel 322 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) är tillämpliga på denna förordning. Dessa regler fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 ([13]) och styr särskilt förfarandet för fastställande och genomförande av budgeten genom bidrag, upphandling, priser och indirekt genomförande samt föreskriver kontroller av finansiella aktörers ansvar. Regler som antas på grundval av artikel 322 i EUF-fördraget avser även en generell villkorlighetsordning för att skydda unionsbudgeten.

(52) Förordningarna (EU) nr 1305/2013, (EU) nr 1306/2013, (EU) nr 1307/2013 och (EU) nr 1308/2013 bör därför ändras i enlighet med detta.

(53) För att säkerställa att de ytterligare medel som görs tillgängliga på grundval av förordningen om Europeiska unionens återhämtningsinstrument är tillgängliga från och med den 1 januari 2021 bör bestämmelserna om stöd genom återhämtningsinstrumentet i den här förordningen tillämpas retroaktivt från och med den dagen.

(54) Med beaktande av det överordnade behovet att omedelbart säkerställa rättssäkerhet för jordbrukssektorn under rådande omständigheter bör denna förordning av brådskande skäl träda i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

Kapitel I

Förlängning av vissa perioder enligt förordningarna (EU) nr 1303/2013 och (EU) nr 1310/2013 och fortsatt tillämpning av förordning (EU) nr 1303/2013 för programåren 2021 och 2022

Artikel 1

Förlängning av varaktigheten för program som stöds av Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling

1. För program som stöds av Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) förlängs härmed perioden 1 januari 2014–31 december 2020 som anges i artikel 26.1 i förordning (EU) nr 1303/2013 till och med den 31 december 2022.

2. Den förlängning av varaktigheten för program som stöds av Ejflu som avses i punkt 1 i denna artikel ska inte påverka skyldigheten att lämna in en begäran om ändring av landsbygdsprogrammen för övergångsperioden i enlighet med artikel 11 a i förordning (EU) nr 1305/2013. Sådana ändringar ska säkerställa att minst samma totala andel av Ejflu-bidraget avsätts för de åtgärder som avses i artikel 59.6 i den förordningen.

Artikel 2

Fortsatt tillämpning av förordning (EU) nr 1303/2013 på program som stöds av Ejflu

1. Förordning (EU) nr 1303/2013 ska fortsätta att tillämpas på program som stöds av Ejflu under programperioden 2014–2020 och som förlängs i enlighet med artikel 1 i den här förordningen.

2. För program som förlängs i enlighet med artikel 1 i den här förordningen ska hänvisningarna till perioder eller tidsfrister i artiklarna 50.1, 51.1 och 57.2, artikel 65.2 och 65.4 samt artikel 76 första stycket i förordning (EU) nr 1303/2013 förlängas med två år.

([13]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

3. För program som förlängts i enlighet med artikel 1 i den här förordningen ska medlemsstaterna ändra de mål som fastställts inom ramen för den resultatram som anges i bilaga II till förordning (EU) nr 1303/2013 för att fastställa mål för 2025. För dessa program ska hänvisningar till mål för 2023 i genomförandeakter som antagits i enlighet med artikel 22.7 i förordning (EU) nr 1303/2013 eller artikel 8.3, artikel 67, artikel 75.5 eller artikel 76.1 i förordning (EU) nr 1305/2013 tolkas som hänvisningar till mål för 2025.

4. Det slutdatum då kommissionen senast ska utarbeta en sammanfattande rapport med de viktigaste slutsatserna från efterhandsutvärderingarna för Ejflu enligt artikel 57.4 i förordning (EU) nr 1303/2013 ska vara den 31 december 2027.

Artikel 3

Stödberättigande för vissa typer av utgifter under övergångsperioden

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 2.2 i den här förordningen, artikel 65.2 i förordning (EU) nr 1303/2013 och artikel 38 i förordning (EU) nr 1306/2013 ska de utgifter som avses i artikel 3.1 i förordning (EU) nr 1310/2013 och i artikel 16 i delegerad förordning (EU) nr 807/2014 berättiga till Ejflu-bidrag från 2021 och 2022 års anslag för program som stöds av Ejflu som förlängts i enlighet med artikel 1 i den här förordningen, om följande villkor är uppfyllda:

a) Utgifterna anges i respektive landsbygdsprogram för de år som omfattas av övergångsperioden.

b) Ejflu-bidragsnivån för motsvarande åtgärd enligt förordning (EU) nr 1305/2013 tillämpas enligt vad som anges i bilaga I till förordning (EU) nr 1310/2013 och i bilaga I till delegerad förordning (EU) nr 807/2014.

c) Det system som avses i artikel 67.2 i förordning (EU) nr 1306/2013 tillämpas på de rättsliga åtaganden som görs inom ramen för åtgärder som motsvarar de stöd som beviljas i enlighet med artikel 21.1 a och b samt artiklarna 28–31, 33, 34 och 40 i förordning (EU) nr 1305/2013, och de relevanta insatserna är tydligt identifierade.

d) Betalningarna för de rättsliga åtaganden som avses i led c i den här artikeln görs inom den period som fastställs i artikel 75 i förordning (EU) nr 1306/2013.

Kapitel II

Förberedelser av framtida lokalt ledda utvecklingsstrategier under programåren 2021 och 2022

Artikel 4

Lokalt ledd utveckling

För program som förlängts i enlighet med artikel 1 i denna förordning får Ejflu finansiera kostnaderna för kapacitetsbyggande och förberedande åtgärder som stöder utformningen och det framtida genomförandet av de lokalt ledda strategierna enligt det nya rättsliga ramverket

Kapitel III

Stödrätter för direktstöd till jordbrukare

Artikel 5

Slutgiltiga stödrätter

1. Stödrätter som tilldelats jordbrukare före den 1 januari 2020 ska betraktas som lagliga och korrekta från och med den 1 januari 2021. Värdet på de stödrätter som ska betraktas som lagliga och korrekta ska vara det värde för kalenderåret 2020 som gäller den 31 december 2020.

2. Genom undantag från punkt 1 i den här artikeln får en medlemsstat som har utnyttjat möjligheten i artikel 24.6 i förordning (EU) nr 1307/2013, med respekt för jordbrukarnas berättigade förväntningar, besluta att alla stödrätter som tilldelats före den 1 januari 2020 ska betraktas som lagliga och korrekta från och med den dagen. I så fall ska värdet på de stödrätter som ska betraktas som lagliga och korrekta vara det värde för kalenderåret 2019 som gäller den 31 december 2019.

3. Punkterna 1 och 2 i den här artikeln ska tillämpas utan att det påverkar relevanta artiklar i unionsrätten, särskilt artiklarna 22.5 och 25.12 i förordning (EU) nr 1307/2013, om värdet på stödrätter för kalenderåret 2020 och framåt.

4. Punkterna 1 och 2 ska inte tillämpas på stödrätter som tilldelats jordbrukare på grundval av sakligt oriktiga ansökningar, med undantag av sådana fall där felet inte rimligen kunde ha upptäckts av jordbrukaren.

5. Punkterna 1 och 2 i den här artikeln ska inte påverka kommissionens befogenhet att fatta beslut enligt artikel 52 i förordning (EU) nr 1306/2013 rörande utgifter för stöd som beviljats för kalenderår till och med år 2020 om punkt 1 i den här artikeln är tillämplig, eller till och med år 2019 om punkt 2 i den här artikeln är tillämplig.

KAPITEL IV

Övergångsbestämmelser rörande landsbygdsutveckling

Artikel 6

Stödberättigande för utgifter till följd av förordning (EU) nr 1305/2013 och vissa typer av utgifter som uppkommit till följd av förordningarna (EG) nr 1698/2005 och (EG) nr 1257/1999

Utgifter som rör rättsliga åtaganden gentemot bidragsmottagare till följd av förordning (EU) nr 1305/2013 och vissa typer av utgifter som uppkommit till följd av rådets förordningar (EG) nr 1698/2005 ([14]) och (EG) nr 1257/1999 ([15]) kan berättiga till ett bidrag från Ejflu under perioden 2023–2027 från och med den 1 januari 2023, med förbehåll för de villkor som ska fastställas i enlighet med den tillämpliga rättsliga ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken för perioden 2023–2027.

AVDELNING II

ÄNDRINGAR

Artikel 7

Ändringar av förordning (EU) nr 1305/2013

Förordning (EU) nr 1305/2013 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 8.1 ska led h ändras på följande sätt:

   a) Led i ska ersättas med följande:

      ”i) en tabell med det totala planerade Ejflu-bidraget per år, i enlighet med artiklarna 58.4 och 58a.2 i den här förordningen; de ytterligare medel som avses i artikel 58a.2 i denna förordning ska anges separat i tabellen; i tillämpliga fall ska, inom det totala Ejflu-bidraget, anslagen till mindre utvecklade regioner och de medel som

([14]) Rådets förordning (EG) nr 1698/2005 av den 20 september 2005 om stöd från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) till utveckling av landsbygden (EUT L 277, 21.10.2005, s. 1).

([15]) Rådets förordning (EG) nr 1257/1999 av den 17 maj 1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) till utveckling av landsbygden och om ändring och upphävande av vissa förordningar (EGT L 160, 26.6.1999, s. 80).

överförs till Ejflu i enlighet med artikel 7.2 i förordning (EU) nr 1307/2013 anges separat i tabellen. Det planerade årliga Ejflu-bidraget ska vara förenligt med den fleråriga budgetramen,".

b) Led ii ska ersättas med följande:

"ii) en tabell som för varje åtgärd, för varje typ av insats med en särskild Ejflu-bidragsnivå, för den typ av insats som avses i artiklarna 37.1 och 39a, för den typ av insats som avses i artiklarna 38.3 och 39.1, när en medlemsstat tillämpar en lägre procentsats än 30 %, och för tekniskt stöd anger det sammanlagda unionsbidrag som planeras och den tillämpliga Ejflu-bidragsnivån; i tillämpliga fall ska Ejflu-bidragsnivån för mindre utvecklade regioner och för andra regioner anges separat i tabellen."

2. I artikel 28.5 ska följande stycken läggas till:

"För nya åtaganden som ska ingås från och med 2021 ska medlemsstaterna fastställa en kortare period på ett till tre år i sina landsbygdsprogram.

Om medlemsstaterna fastställer en förlängning av åtagandena med ett år i taget efter det att den inledande perioden har avslutats i enlighet med första stycket, får förlängningen från och med 2022 inte överstiga ett år.

Genom undantag från andra stycket får medlemsstaterna, för nya åtaganden som ska ingås under 2021 och 2022, fastställa en längre period än tre år i sina landsbygdsprogram på grundval av arten av åtagandena och de eftersträvade miljö- och klimatmålen."

3. I artikel 29.3 ska följande stycken läggas till:

"För nya åtaganden som ska ingås från och med 2021 ska medlemsstaterna fastställa en kortare period på ett till tre år i sina landsbygdsprogram.

Om medlemsstaterna fastställer en förlängning med ett år i taget för bibehållandet av ekologiskt jordbruk efter det att den inledande perioden har avslutats i enlighet med första stycket, får förlängningen från och med 2022 inte överstiga ett år.

Genom undantag från andra stycket får medlemsstaterna, för nya åtaganden som ska ingås under 2021 och 2022, fastställa en längre period än tre år i sina landsbygdsprogram om stöd beviljas för övergång till ekologiskt jordbruk."

4. I artikel 31.5 ska andra stycket ersättas med följande:

"För program som förlängts i enlighet med artikel 1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/2220 * [denna ändringsförordning] får medlemsstaterna under 2021 och 2022, om de inte har beviljat successivt nedtrappat stöd i högst fyra år fram till och med 2020, besluta att fortsätta med stödet till och med slutet av 2022, dock i högst fyra år totalt. I så fall får stödet under 2021 och 2022 inte överstiga 25 EUR per hektar.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/2220 av den 23 december 2020 om fastställande av vissa övergångsbestämmelser för stöd från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) under åren 2021 och 2022, och om ändring av förordningarna (EU) nr 1308/2013 vad gäller resurser och fördelningen av sådant stöd under åren 2021 och 2022 och förordningarna (EU) nr 1305/2013, (EU) nr 1306/2013 och (EU) nr 1307/2013 vad gäller resurser och tillämpning under åren 2021 och 2022 (EUT L 437, 28.12.2020, s. 1)."

5. I artikel 33.2 ska följande stycken läggas till:

"För nya åtaganden som ska ingås från och med 2021 ska medlemsstaterna fastställa en kortare period på ett till tre år i sina landsbygdsprogram.

Om medlemsstaterna fastställer en förlängning med ett år i taget av åtagandena efter det att den inledande perioden har avslutats i enlighet med andra stycket, får förlängningen från och med 2022 inte överstiga ett år.

Genom undantag från tredje stycket får medlemsstaterna, för nya åtaganden som ska ingås under 2021 och 2022, fastställa en längre period än tre år i sina landsbygdsprogram på grundval av arten av åtagandena och de eftersträvade fördelarna när det gäller djurskydd."

6. I artikel 38.3 ska andra stycket ersättas med följande:

"Stöd enligt artikel 36.1 b får endast beviljas för att täcka förluster som orsakats av allvarliga klimathändelser, djur- eller växtsjukdom, angrepp av skadegörare eller åtgärder som antagits i enlighet med direktiv 2000/29/EG för att utrota eller begränsa spridningen av en växtsjukdom eller skadegörare eller miljöolycka, som förstör mer än 30 % av den genomsnittliga årsproduktionen för en jordbrukare under den föregående treårsperioden eller genomsnittligt under tre år grundat på föregående femårsperiod, där den högsta och den lägsta noteringen inte ska medräknas. Index får användas vid beräkningen av jordbrukarens årsproduktion. Den beräkningsmetod som används ska göra det möjligt att fastställa den enskilda jordbrukarens faktiska förlust under ett visst år. Medlemsstaterna får besluta att sänka denna procentsats på 30 %, dock inte till under 20 %."

7. Artikel 39.1 ska ersättas med följande:

"1. Stöd enligt artikel 36.1 c får endast beviljas i de fall där inkomstminskningen överstiger 30 % av den enskilde jordbrukarens medelårsinkomst under den föregående treårsperioden eller genomsnittet under tre år baserat på den föregående femårsperioden, där den högsta och lägsta noteringen inte ska medräknas. Vid tillämpning av artikel 36.1 c ska inkomst avse summan av de intäkter jordbrukaren får från marknaden, inklusive varje form av offentligt stöd, minus insatskostnaderna. Utbetalningar från den gemensamma fonden till jordbrukare ska ersätta mindre än 70 % av den förlorade inkomsten under det år producenten blir berättigad att erhålla detta stöd. Index får användas vid beräkningen av jordbrukarens årliga inkomstförlust. Medlemsstaterna får besluta att sänka denna procentsats på 30 % av inkomsten, dock inte till under 20 %."

8. Artikel 39b.4 ska ersättas med följande:

"4. Stödet ska betalas ut i form av ett schablonbelopp senast den 31 december 2021, på grund av ansökningar om stöd som godkänts av den behöriga myndigheten senast den 30 juni 2021. Kommissionens efterföljande återbetalning ska ske i enlighet med budgetanslagen och under förutsättning att tillgängliga medel finns. Stödnivån får differentieras per kategori av stödmottagare, i enlighet med objektiva och icke-diskriminerande kriterier."

9. Artikel 42.1 ska ersättas med följande:

"1. Utöver de uppgifter som avses i artikel 34 i förordning (EU) nr 1303/2013 och i artikel 4 i förordning (EU) 2020/2220 får lokala aktionsgrupper också utföra ytterligare uppgifter som delegerats till dem av den förvaltande myndigheten och/eller det utbetalande organet."

10. I artikel 51.2 ska följande stycke läggas till:

"Genom undantag från första stycket får de medlemsstater för vilka det totala beloppet för unionens stöd för landsbygdsutveckling för åren 2014–2020 enligt bilaga I till den här förordningen understiger 1 800 miljoner EUR, efter förlängningen av deras program i enlighet med artikel 1 i förordning (EU) 2020/2220, besluta att avsätta 5 % av det totala beloppet för varje landsbygdsprogram för de uppgifter som avses i artikel 59 i förordning (EU) nr 1303/2013."

11. Artikel 58 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande stycke läggas till:

"Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 5, 6 och 7 ska det totala beloppet för unionens stöd för landsbygdsutveckling enligt denna förordning för perioden 1 januari 2021–31 december 2022 vara högst 26 896 831 880 EUR i löpande priser, i enlighet med den fleråriga budgetramen för åren 2021–2027."

b) Punkt 7 ska ersättas med följande:

"7. För att ta hänsyn till utvecklingen vad avser den årliga fördelning som avses i punkt 4 i den här artikeln, inbegripet de överföringar som avses i punkterna 5 och 6 i den här artikeln och de överföringar som följer av tillämpningen av artikel 1 i förordning (EU) 2020/2220 , för att göra tekniska justeringar utan att förändra de totala anslagen eller för att ta hänsyn till andra ändringar som föreskrivs i en lagstiftningsakt efter denna

förordnings antagande ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 83 i denna förordning för att se över de tak som fastställs i bilaga I till denna förordning."

12. Följande artikel ska införas:

"Artikel 58a

Medel för återhämtningen i unionens jordbrukssektor och landsbygdsområden

1. Artikel 1.2 g i rådets förordning (EU) 2020/2094 (*förordningen om Europeiska unionens återhämtningsinstrument*) * ska genomföras i enlighet med denna artikel genom åtgärder som är stödberättigande inom ramen för Ejflu och som är inriktade på att hantera effekterna av covid-19-krisen, med ett belopp på 8 070 486 840 EUR i löpande priser av det belopp som avses i artikel 2.2 a vi i den förordningen, om inte annat följer av artikel 3.3, 3.4 och 3.8 i den förordningen.

Detta belopp på 8 070 486 840 EUR i löpande priser ska utgöra externa inkomster avsatta för särskilda ändamål i enlighet med artikel 21.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 **.

Det ska tillhandahållas som ytterligare medel för budgetåtaganden inom ramen för Ejflu för åren 2021 och 2022, utöver de samlade medel som anges i artikel 58 i den här förordningen, enligt följande:

— 2021: 2 387 718 000 EUR.

— 2022: 5 682 768 840 EUR.

Vid tillämpning av denna förordning och förordningarna (EU) nr 1306/2013 och (EU) nr 1307/2013 ska dessa ytterligare medel betraktas som belopp som finansierar åtgärder inom ramen för Ejflu. De ska anses utgöra en del av det totala belopp för unionens stöd för landsbygdsutveckling som avses i artikel 58.1 i denna förordning, och ska läggas till detta när det hänvisas till det totala beloppet för unionens stöd för landsbygdsutveckling. Artikel 14 i förordning (EU) nr 1307/2013 ska inte tillämpas på de ytterligare medel som avses i denna punkt och i punkt 2 i denna artikel.

2. Fördelningen per medlemsstat av de ytterligare medel som avses i punkt 1 i denna artikel, efter avdrag av det belopp som avses i punkt 7 i denna artikel, fastställs i bilaga Ia.

3. De tröskelvärden uttryckta som en procentandel för det totala Ejflu-bidraget till landsbygdsutvecklingsprogrammet som avses i artikel 59.5 och 59.6 i denna förordning ska inte tillämpas på de ytterligare medel som avses i punkt 1 i denna artikel. Medlemsstaterna ska dock säkerställa att minst samma totala andel av Ejflu-bidraget, inklusive de ytterligare medel som avses i punkt 2 i denna artikel, avsätts i varje landsbygdsutvecklingsprogram för de åtgärder som avses i artikel 59.6 i denna förordning, i enlighet med artikel 1.2 i förordning (EU) 2020/2220.

4. Minst 37 % av de ytterligare medel som avses i punkt 2 i denna artikel ska avsättas i varje landsbygdsutvecklingsprogram för åtgärder som avses i artiklarna 33, 59.5 och 59.6, i synnerhet för

a) ekologiskt jordbruk,

b) begränsning av klimatförändringar och klimatanpassning, inbegripet minskning av växthusgasutsläppen från jordbruket,

c) markvård, inbegripet åtgärder för att öka jordens bördighet genom koldioxidbindning,

d) förbättrad vattenanvändning och vattenförvaltning, inbegripet vattenbesparing,

e) skapande, bevarande och återställande av livsmiljöer som är gynnsamma för den biologiska mångfalden,

f) minskade risker och effekter i samband med användning av växtskyddsmedel och antimikrobiella medel,

g) djurskydd,

h) samarbetsverksamhet inom Leader.

5. Minst 55 % av de ytterligare medel som avses i punkt 2 i denna artikel ska avsättas i varje landsbygdsutvecklingsprogram för åtgärder som avses i artiklarna 17, 19, 20 och 35, förutsatt att sådana åtgärder i landsbygdsutvecklingsprogrammen är avsedda att främja ekonomisk och social utveckling i landsbygdsområden och bidra till en motståndskraftig, hållbar och digital ekonomisk återhämtning i linje med bland andra de mål för miljö- och klimatvänligt jordbruk som eftersträvas i denna förordning, och särskilt

a) korta leveranskedjor och lokala marknader,

b) resurseffektivitet, inbegripet precisionsjordbruk och smart jordbruk, innovation, digitalisering och modernisering av produktionsmaskiner och produktionsutrustning,

c) säkerhetsförhållanden på arbetsplatsen,

d) förnybar energi, cirkulär ekonomi och bioekonomi,

e) tillgång till informations- och kommunikationsteknik av hög kvalitet på landsbygden.

Vid tilldelningen av de ytterligare medel som avses i punkt 2 i denna artikel får medlemsstaterna besluta att avvika från det tröskelvärde uttryckt som en procentandel som anges i första stycket i denna punkt i den utsträckning som krävs för att iaktta principen om upprätthållande av skyddsnivån i artikel 1.2 i förordning (EU) 2020/2220. Medlemsstaterna får dock i stället besluta att avvika från denna princip om upprätthållande av skyddsnivån i den utsträckning som krävs för överensstämmelse med den procentandel som anges i första stycket i denna punkt.

6. Högst 4 % av de totala ytterligare medel som avses i punkt 2 i denna artikel får anslås för tekniskt bistånd på medlemsstaternas initiativ till landsbygdsutvecklingsprogrammen i enlighet med artikel 51.2. Detta tröskelvärde uttryckt som en procentandel får vara 5 % för de medlemsstater som omfattas av artikel 51.2 fjärde stycket.

7. Högst 0,25 % av de totala ytterligare medel som avses i punkt 1 i denna artikel får anslås till tekniskt stöd i enlighet med artikel 51.1.

8. De budgetåtaganden som avser de ytterligare medel som avses i punkterna 1 och 2 i denna artikel ska i varje landsbygdsutvecklingsprogram göras separat från det anslag som avses i artikel 58.4.

9. Artiklarna 20, 21 och 22 i förordning (EU) nr 1303/2013 ska inte tillämpas på de totala ytterligare medel som avses i punkterna 1 och 2 i den här artikeln.

---

* Rådets förordning (EU) 2020/2094 av den 14 december 2020 om inrättande av Europeiska unionens återhämtningsinstrument för att stödja återhämtningen efter covid-19-krisen (EUT L 433, 22.12.2020, s. 23).

** Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1)."

13. Artikel 59.5 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 4 ska följande led införas:

"ea) 100 % för insatser som tar emot finansiering från de ytterligare medel som avses i artikel 58a.1; medlemsstaterna får fastställa en samlad särskild Ejflu-bidragsnivå som ska tillämpas på alla dessa insatser,".

b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

"5. Minst 5 %, och för Kroatiens vidkommande 2,5 %, av det totala Ejflu-bidraget till landsbygdsprogrammet ska reserveras för Leader och lokalt ledd utveckling som avses i artikel 4 i förordning (EU) 2020/2220.

Om medlemsstater utnyttjar den möjlighet som anges i artikel 14.1 sjätte eller sjunde stycket i förordning (EU) nr 1307/2013 ska de procentsatser som fastställs i första stycket i denna punkt tillämpas på det totala Ejflu-bidraget till landsbygdsprogrammet utan det extrastöd som görs tillgängligt i enlighet med artikel 14.1 sjätte eller sjunde stycket i förordning (EU) nr 1307/2013."

c) Punkt 6a ska ersättas med följande:

"6a. Det Ejflu-stöd som tillhandahålls enligt artikel 39b får inte överstiga 2 % av det totala Ejflu-bidraget till landsbygdsprogrammet för åren 2014–2020 såsom fastställs i bilaga I del ett."

14. Artikel 75.1 ska ersättas med följande:

"1. Senast den 30 juni 2016 och därefter senast den 30 juni varje år till och med 2026 ska medlemsstaten till kommissionen lämna in den årliga genomföranderapporten om landsbygdsprogrammets genomförande under det föregående kalenderåret. Den rapport som lämnas in 2016 ska avse kalenderåren 2014 och 2015."

15. Artikel 78 ska ersättas med följande:

"Under 2026 ska rapporten med en utvärdering i efterhand tas fram av medlemsstaterna för vart och ett av deras landsbygdsprogram. Den rapporten ska överlämnas till kommissionen senast den 31 december 2026."

16. Bilaga I ska ändras i enlighet med bilaga I till denna förordning.

17. Bilaga II till denna förordning ska införas som en ny bilaga IA.

18. Bilaga II ska ändras på följande sätt:

a) Artikel 17.3, Investering i fysiska tillgångar, fjärde kolumnen ska ändras på följande sätt:

i) Rad 6 ska ersättas med följande:

"Av stödberättigande investeringar i andra regioner

De ovannämnda nivåerna får höjas med ytterligare högst 35 procentenheter vid finansieringstransaktioner med medel som avses i artikel 58a.1 och som bidrar till en motståndskraftig, hållbar och digital ekonomisk återhämtning, förutsatt att stödet inte överstiger 75 %, och med ytterligare 20 procentenheter, förutsatt att det högsta sammanlagda stödet inte överstiger 90 %, för följande:

— Unga jordbrukare enligt definitionen i den här förordningen eller som etablerade sig under den femårsperiod som föregick ansökan om stöd.

— Gemensamma investeringar och integrerade projekt, däribland de som har samband med en sammanslagning av producentorganisationer.

— Områden med naturliga begränsningar och andra särskilda begränsningar enligt artikel 32.

— Insatser som får stöd inom ramen för det europeiska innovationspartnerskapet.

— Investeringar med koppling till insatser enligt artiklarna 28 och 29."

ii) Rad 11 ska ersättas med följande:

"Av stödberättigande investeringar i andra regioner

De ovannämnda nivåerna får höjas med ytterligare högst 35 procentenheter vid finansieringstransaktioner med medel som avses i artikel 58a.1 och som bidrar till en motståndskraftig, hållbar och digital ekonomisk återhämtning, förutsatt att stödet inte överstiger 75 %, och med ytterligare 20 procentenheter, förutsatt att det högsta sammanlagda stödet inte överstiger 90 %, för insatser som får stöd inom ramen för det europeiska innovationspartnerskapet eller som har samband med en sammanslagning av producentorganisationer."

b) Artikel 19.6, Jordbruks- och affärsutveckling, fjärde kolumnen, rad 1 ska ersättas med följande:

"Per ung jordbrukare enligt artikel 19.1 a i

Detta belopp får höjas med ytterligare högst 30 000 EUR vid finansieringstransaktioner med medel som avses i artikel 58a.1."

Artikel 8

Ändringar av förordning (EU) nr 1306/2013

Förordning (EU) nr 1306/2013 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 25 ska följande stycke läggas till:

   ”För vart och ett av åren 2021 och 2022 ska beloppet för reserven vara 400 miljoner EUR (2011 års priser) och ska omfattas av rubrik 3 i den fleråriga budgetramen, såsom anges i bilagan till rådets förordning (EU) 2020/2093 * (förordningen om den fleråriga budgetramen).

   * Rådets förordning (EU) 2020/2093 av den 17 december 2020 om den fleråriga budgetramen 2021–2027 (EUT L 433, 22.12.2020, s, 11).”

2. Artikel 33 ska ersättas med följande:

   ”Artikel 33

   Budgetåtaganden

   Vad gäller unionens budgetåtaganden för landsbygdsprogram ska artikel 76 i förordning (EU) nr 1303/2013, i tillämpliga fall jämförd med artikel 2.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/2220 *, tillämpas.

   * Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/2220 av den 23 december 2020 om fastställande av vissa övergångsbestämmelser för stöd från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) under åren 2021 och 2022, och om ändring av förordningarna (EU) nr 1308/2013 vad gäller resurser och fördelningen av sådant stöd under åren 2021 och 2022 och förordningarna (EU) nr 1305/2013, (EU) nr 1306/2013 och (EU) nr 1307/2013 vad gäller resurser och tillämpning under åren 2021 och 2022 (EUT L 437, 28.12.2020, s. 1).”

3. I artikel 35 ska följande punkt läggas till:

   ”5. För program som förlängs i enlighet med artikel 1 i förordning (EU) 2020/2220 ska inga förskott beviljas för 2021 och 2022 års anslag eller för ytterligare medel som avses i artikel 58a.1 och 58a.2 i förordning (EU) nr 1305/2013.”

4. I artikel 36.3 ska följande stycke läggas till:

   ”Första stycket b ska gälla i tillämpliga delar för de ytterligare medel som avses i artikel 58a i förordning (EU) nr 1305/2013.”

5. Artikel 37.1 ska ersättas med följande:

   ”1. Slutbetalning ska göras av kommissionen, efter det att den sista årsrapporten för genomförandet av ett landsbygdsprogram har kommit in, på grundval av den gällande finansieringsplanen, årsräkenskaperna för det senaste budgetåret då det berörda landsbygdsprogrammet genomfördes och motsvarande beslut om avslutande av räkenskaperna, under förutsättning att det finns medel i budgeten. Dessa räkenskaper ska ha inkommit till kommissionen senast sex månader efter det fastställda slutdatumet för stödberättigande av utgifter som avses i artikel 65.2 i förordning (EU) nr 1303/2013, i tillämpliga fall jämförd med artikel 2.2 i förordning (EU) 2020/2220, och ska omfatta de utbetalningar det utbetalande organet har gjort fram till och med det sista datumet för stödberättigande av utgifter.”

6. Artikel 38.2 ska ersättas med följande:

   ”2. Den del av de budgetåtaganden som ännu inte har avslutats vid slutdatumet för stödberättigande enligt artikel 65.2 i förordning (EU) nr 1303/2013, i tillämpliga fall jämförd med artikel 2.2 i förordning (EU) 2020/2220, för vilken ingen utgiftsdeklaration har lämnats in senast sex månader efter detta datum, ska automatiskt återtas.”

Artikel 9

Ändringar av förordning (EU) nr 1307/2013

Förordning (EU) nr 1307/2013 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 11.6 ska följande stycke läggas till:

   ”Medlemsstaterna ska senast den 19 februari 2021 för år 2021 och senast den 1 augusti 2021 för år 2022 till kommissionen anmäla de beslut som fattats i enlighet med denna artikel och beräknade resultat av minskningar.”

2. Artikel 14 ska ändras på följande sätt:

   a) I punkt 1 ska följande stycke läggas till:

   ”Medlemsstaterna får besluta att högst 15 % av deras årliga nationella tak för kalenderåren 2021 och 2022 som anges i bilaga II till den här förordningen ska göras tillgängligt som extrastöd som finansieras genom Ejflu under räkenskapsåren 2022 och 2023. Därefter ska det motsvarande beloppet inte längre vara tillgängligt för beviljande av direktstöd. Det beslutet ska anmälas till kommissionen senast den 19 februari 2021 för kalenderåret 2021 och senast den 1 augusti 2021 för kalenderåret 2022 och ska ange den procentsats som valts.”

   b) I punkt 2 ska följande stycke läggas till:

   ”Medlemsstater som inte fattar det beslut som avses i punkt 1 sjunde stycket för räkenskapsåren 2022 och 2023 får besluta att som direktstöd göra tillgängligt högst 15 %, eller, när det gäller Bulgarien, Estland, Spanien, Lettland, Litauen, Polen, Portugal, Rumänien, Slovakien, Finland och Sverige, högst 25 % av det belopp som avsätts för stöd som finansieras genom Ejflu under räkenskapsåret 2022 genom förordning (EU) nr 1305/2013 och under räkenskapsåret 2023 genom unionslagstiftning som antagits efter antagandet av rådets förordning (EU) 2020/2093 *. Därefter ska det motsvarande beloppet inte längre vara tillgängligt för stöd som finansieras genom Ejflu. Det beslutet ska anmälas till kommissionen senast den 19 februari 2021 för räkenskapsåret 2022 och senast den 1 augusti 2021 för räkenskapsåret 2023 och ska ange den procentsats som valts.

   * Rådets förordning (EU) 2020/2093 av den 17 december 2020 om den fleråriga budgetramen 2021–2027 (EUT L 433, 22.12.2020, s. 11).”

3. Artikel 22 ska ändras på följande sätt:

   a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

   ”2. För varje medlemsstat får det belopp som beräknas i enlighet med punkt 1 i den här artikeln ökas med maximalt 3 % av det relevanta årliga nationella tak som anges i bilaga II efter avdrag av det belopp som räknats fram genom tillämpning av artikel 47.1 för det relevanta året. Om en medlemsstat tillämpar en sådan ökning ska kommissionen beakta den ökningen vid fastställandet av det årliga nationella taket inom ordningen för grundstöd enligt punkt 1 i den här artikeln. I detta syfte ska medlemsstaterna senast den 1 augusti 2014 till kommissionen anmäla de årliga procentsatser med vilka det belopp som beräknas i enlighet med punkt 1 i den här artikeln ska ökas. Medlemsstaterna ska senast den 19 februari 2021 till kommissionen anmäla den årliga procentsats genom vilken det belopp som beräknats i enlighet med punkt 1 i den här artikeln ska öka för kalenderåren 2021 och 2022.”

   b) I punkt 5 ska följande stycke läggas till:

   ”Om det tak för en medlemsstat som kommissionen fastställt enligt punkt 1 i denna artikel för kalenderåren 2021 och 2022 avviker från taket för det föregående året till följd av en ändring av det belopp som anges i bilaga II eller till följd av beslut som fattats av den medlemsstaten i enlighet med den här artikeln, artikel 14.1 eller 14.2, artikel 42.1, artikel 49.1, artikel 51.1 eller artikel 53 ska den medlemsstaten linjärt minska eller öka värdet på alla stödrätter och/eller minska eller öka den nationella reserven eller de regionala reserverna för att säkerställa förenlighet med punkt 4 i den här artikeln.”

4. I artikel 23.6 ska följande stycke läggas till:

”Medlemsstater som tillämpar punkt 1 första stycket ska senast den 19 februari 2021 för kalenderåret 2021 och senast den 1 augusti 2021 för kalenderåret 2022 anmäla de beslut som avses i punkterna 2 och 3 till kommissionen.”

5. I artikel 25 ska följande punkter läggas till:

”11. Efter tillämpning av den justering som avses i artikel 22.5 får de medlemsstater som har utnyttjat det undantag som föreskrivs i punkt 4 i den här artikeln besluta att stödrätter som innehas av jordbrukare den 31 december 2019 och som har ett värde som är lägre än det nationella eller regionala enhetsvärdet under 2020, beräknat i enlighet med andra stycket i denna punkt, får enhetsvärdet ökat till det nationella eller regionala enhetsvärdet under 2020. Ökningen ska beräknas på följande villkor:

a) Beräkningsmetoden för den ökning som den berörda medlemsstaten beslutat grundas på objektiva och icke-diskriminerande kriterier.

b) För att finansiera ökningen ska hela eller delar av de ägda eller hyrda stödrätter som innehas av jordbrukare den 31 december 2019 och som har ett värde som överstiger det nationella eller regionala enhetsvärdet under 2020, beräknat i enlighet med andra stycket, minskas; den minskningen ska tillämpas på skillnaden mellan värdet på dessa stödrätter och det nationella eller regionala enhetsvärdet år 2020; tillämpningen av den minskningen ska grundas på objektiva och icke-diskriminerande kriterier, vilket får inbegripa fastställande av en maximal minskning.

Det nationella eller regionala enhetsvärde under 2020 som avses i första stycket i denna punkt ska beräknas genom att det nationella eller regionala tak för ordningen för grundstöd som fastställts i enlighet med artikel 22.1 eller artikel 23.2 för 2020, undantaget beloppet för de nationella eller regionala reserverna, divideras med antalet ägda eller hyrda stödrätter som jordbrukare innehar den 31 december 2019.

Genom undantag från första stycket i den här punkten får medlemsstater som har utnyttjat det undantag som föreskrivs i punkt 4 i den här artikeln besluta att behålla det värde på stödrätter som beräknats i enlighet med den punkten efter den justering som avses i artikel 22.5.

Medlemsstaterna ska i god tid informera jordbrukarna om värdet på deras stödrätter enligt beräkningen i denna punkt.

12. För kalenderåren 2021 och 2022 får medlemsstater besluta att tillämpa ytterligare intern konvergens genom att tillämpa punkt 11 på det berörda året.”

6. I artikel 29 ska följande stycke läggas till:

”För kalenderåren 2020 och 2021 ska medlemsstaterna senast den 19 februari 2021 till kommissionen anmäla sina beslut som avses i artikel 25.11 och 25.12.

För kalenderåret 2022 ska medlemsstaterna senast den 1 augusti 2021 till kommissionen anmäla sitt beslut som avses i artikel 25.12.”

7. I artikel 30.8 ska följande stycke läggas till:

”För tilldelningar från den nationella reserven eller de regionala reserverna under 2021 och 2022 ska det belopp i den nationella reserven eller de regionala reserverna som ska undantas i enlighet med andra stycket i denna punkt justeras i enlighet med artikel 22.5 andra stycket. För tilldelningar från den nationella reserven eller de regionala reserverna under 2021 och 2022 ska tredje stycket i denna punkt inte tillämpas.”

8. Artikel 36 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande stycke läggas till:

”Medlemsstater som tillämpar systemet för enhetlig arealersättning 2020 ska fortsätta att göra detta efter den 31 december 2020.”

b) I punkt 4 ska andra stycket ersättas med följande:

”För varje medlemsstat får det belopp som beräknas i enlighet med första stycket i denna punkt ökas med maximalt 3 % av det relevanta årliga nationella tak som anges i bilaga II efter avdrag med det belopp som räknats fram genom tillämpning av artikel 47.1 för det relevanta året. Om en medlemsstat tillämpar en sådan ökning ska kommissionen beakta den ökningen vid fastställandet av det årliga nationella taket för systemet för enhetlig arealersättning enligt första stycket i denna punkt. I detta syfte ska medlemsstaterna senast den 31 januari 2018 till kommissionen

anmäla de årliga procentsatser med vilka det belopp som beräknas i enlighet med punkt 1 i den här artikeln ska ökas varje kalenderår från och med 2018. Senast den 19 februari 2021 ska medlemsstaterna till kommissionen anmäla den årliga procentsats genom vilken det belopp som beräknats i enlighet med punkt 1 i denna artikel ska öka för kalenderåren 2021 och 2022."

9. Artikel 37 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande stycke läggas till:

"Medlemsstater som beviljar nationellt övergångsstöd under perioden 2015–2020 får besluta att bevilja nationellt övergångsstöd 2021 och 2022."

b) I punkt 4 ska sjätte strecksatsen ersättas med följande:

"– 2020, 2021 och 2022: 50 %."

10. Artikel 41.1 ska ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna får senast den 1 augusti ett visst år besluta att från och med följande år bevilja ett årligt stöd till jordbrukare som är berättigade till stöd inom ramen för den ordning för grundstöd som avses i avsnitten 1, 2, 3 och 5 i kapitel 1 eller inom ramen för det system för enhetlig arealersättning som avses i avsnitt 4 i kapitel 1 (*omfördelningsstödet*). Medlemsstaterna får fatta ett sådant beslut senast den 19 februari 2021 för kalenderåret 2021 och senast den 1 augusti 2021 för kalenderåret 2022. De medlemsstater som redan tillämpar omfördelningsstödet får se över sina beslut att bevilja sådant stöd eller ordningens detaljer senast den 19 februari 2021 för kalenderåret 2021 och senast den 1 augusti 2021 för kalenderåret 2022.

Medlemsstaterna ska anmäla sådana beslut till kommissionen senast den aktuella dag som avses i första stycket."

11. I artikel 42.1 ska följande stycke läggas till:

"Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla den procentsats som avses i första stycket senast den 19 februari 2021 för kalenderåret 2021 och senast den 1 augusti 2021 för kalenderåret 2022."

12. I artikel 49.1 ska följande stycke läggas till:

"Medlemsstater som beviljar betalningar i enlighet med artikel 48 under kalenderåret 2020 ska till kommissionen anmäla den procentsats som avses i första stycket senast den 19 februari 2021 för kalenderåret 2021 och senast den 1 augusti 2021 för kalenderåret 2022."

13. I artikel 51.1 ska första stycket ersättas med följande:

"1. För att finansiera stödet till unga jordbrukare ska medlemsstaterna använda en procentandel vilken får vara högst 2 % av det årliga nationella tak som fastställs i bilaga II. Medlemsstaterna ska före den 1 augusti 2014 till kommissionen anmäla en uppskattning av den procentandel som behövs för att finansiera stödet. Senast den 19 februari 2021 ska medlemsstaterna till kommissionen anmäla en uppskattning av den procentandel som behövs för att finansiera stödet för kalenderåren 2021 och 2022."

14. Artikel 52.10 ska ersättas med följande:

"10. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 70 som kompletterar denna förordning med avseende på åtgärder för att undvika att stödmottagare som får frivilligt kopplat stöd drabbas av strukturella obalanser på marknaden inom en sektor. Dessa delegerade akter får tillåta att medlemsstaterna beslutar att sådant stöd kan fortsätta att betalas fram till och med 2022 på grundval av de produktionsenheter för vilka frivilligt kopplat stöd beviljats under en tidigare referensperiod."

15. Artikel 53 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande stycke läggas till:

"Medlemsstater som inte beviljar frivilligt kopplat stöd förrän ansökningsåret 2020 får fatta ett beslut i enlighet med första stycket för kalenderåret 2021 senast den 19 februari 2021."

b) Punkt 6 ska ersättas med följande:

"6. Medlemsstaterna får senast den 1 augusti ett visst år se över sitt beslut i enlighet med detta kapitel.

Senast den 8 februari 2020 får medlemsstaterna också se över sitt beslut i enlighet med detta kapitel i den utsträckning det är nödvändigt för att anpassa sig till det beslut om flexibilitet mellan pelare för kalenderåret 2020 som fattas i enlighet med artikel 14.

Medlemsstaterna ska senast den 19 februari 2021 för kalenderåret 2021, och senast den 1 augusti 2021 för kalenderåret 2022, besluta om de ska fortsätta eller upphör att bevilja frivilligt kopplat stöd för respektive ansökningsår.

Medlemsstaterna får genom en översyn enligt första och andra styckena i denna punkt, eller en anmälan enligt det tredje stycket i denna punkt, och med verkan från och med det påföljande året och för kalenderåren 2020 och 2021 med verkan från och med samma kalenderår, besluta att

a) lämna oförändrad, öka eller minska den procentandel som fastställs i enlighet med punkterna 1, 2 och 3, i tillämpliga fall inom de gränser som anges däri eller att lämna oförändrad eller minska den procentandel som fastställs i enlighet med punkt 4,

b) ändra villkoren för beviljande av stödet,

c) upphöra att bevilja stödet enligt detta kapitel.

Medlemsstaterna ska anmäla sådana beslut om en översyn enligt första, andra och tredje styckena i denna punkt till kommissionen senast respektive dag som anges i de styckena. Anmälan av beslutet om en översyn enligt andra stycket i denna punkt ska innehålla en förklaring om sambandet mellan översynen och det beslut om flexibilitet mellan pelare för kalenderåret 2020 som fattas i enlighet med artikel 14."

16. Artikel 54.1 ska ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna ska anmäla de beslut som avses i artikel 53 till kommissionen senast de datum som anges i den artikeln. Med undantag för det beslut som avses i artikel 53.6 fjärde stycket c ska anmälan innehålla information om de regioner som stödet är riktat till, de typer av jordbruk eller sektorer som valts ut och den stödnivå som ska beviljas. De anmälningar av de beslut som avses i artikel 53.1 och av det beslut som avses i artikel 53.6 tredje stycket ska även inkludera procentsatsen av det nationella tak som avses i artikel 53 för det relevanta kalenderåret."

17. Artikel 58.3 ska ersättas med följande:

"3. Det grödspecifika stödbeloppet för bomull per stödberättigande hektar för 2020 ska beräknas genom att den avkastning som anges i punkt 2 multipliceras med följande referensbelopp:

— Bulgarien: 649,45 EUR.

— Grekland: 234,18 EUR.

— Spanien: 362,15 EUR.

— Portugal: 228,00 EUR.

Det grödspecifika stödbeloppet för bomull per stödberättigande hektar för 2021 och 2022 ska beräknas genom att den avkastning som anges i punkt 2 multipliceras med följande referensbelopp:

— Bulgarien: 636,13 EUR.

— Grekland: 229,37 EUR.

— Spanien: 354,73 EUR.

— Portugal: 223,32 EUR."

18. Bilagorna II och III ska ändras i enlighet med bilaga III till denna förordning.

Artikel 10

Ändringar av förordning (EU) nr 1308/2013

Förordning (EU) nr 1308/2013 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 29 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande stycke läggas till:

"Arbetsprogram som upprättas för perioden från och med den 1 april 2021 ska löpa ut den 31 december 2022."

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Unionsstödet till de arbetsprogram som avses i punkt 1 ska för 2020 vara följande:

a) 11 098 000 EUR till Grekland.

b) 576 000 EUR till Frankrike.

c) 35 991 000 EUR till Italien.

Unionsstödet till de arbetsprogram som avses i punkt 1 ska för vart och ett av åren 2021 och 2022 vara följande:

a) 10 666 000 EUR till Grekland.

b) 554 000 EUR till Frankrike.

c) 34 590 000 EUR till Italien.”

2. I artikel 33.1 ska följande stycken läggas till:

”Verksamhetsprogram för vilka en förlängning i linje med den längsta varaktighet på fem år som avses i första stycket ska godkännas efter den 29 december 2020, får bara förlängas till och med den 31 december 2022.

Genom undantag från första stycket ska nya verksamhetsprogram som godkänns efter den 29 december 2020 ha en längsta varaktighet på tre år.”

3. I artikel 55.1 ska följande stycke läggas till:

”Genom undantag från första stycket ska nationella program som upprättats för perioden 1 augusti 2019–31 juli 2022 förlängas till och med den 31 december 2022. Medlemsstaterna ska ändra sina nationella program så att de tar hänsyn till denna förlängning och anmäla de ändrade programmen till kommissionen för godkännande.”

4. Artikel 58.2 ska ersättas med följande:

”2. Unionens finansiering för stödet till producentorganisationer enligt punkt 1 ska för 2020 vara 2 277 000 EUR för Tyskland.

Unionens finansiering för stödet till producentorganisationer enligt punkt 1 ska för vart och ett av åren 2021 och 2022 vara 2 188 000 EUR för Tyskland.”

5. I artikel 62.3 ska följande stycken läggas till:

”Genom undantag från första stycket ska giltigheten för tillstånd som beviljats i enlighet med artiklarna 64 och 66.1 som löper ut under 2020 förlängas till och med den 31 december 2021.

Producenter som innehar tillstånd i enlighet med artiklarna 64 och 66.1 i den här förordningen som löper ut 2020 får, genom undantag från första stycket i denna punkt, inte bli föremål för de administrativa sanktioner som avses i artikel 89.4 i förordning (EU) nr 1306/2013, under förutsättning att de senast den 28 februari 2021 underrättar de behöriga myndigheterna om att de inte avser att använda tillståndet och inte vill dra nytta av den förlängning av tillståndens giltighet som avses i andra stycket i denna punkt.”

6. Artikel 68 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska andra stycket ersättas med följande:

”Denna omvandling ska genomföras efter en ansökan från dessa producenter, inlämnad före den 31 december 2015. Medlemsstaterna får besluta att tillåta att producenterna lämnar in en sådan ansökan om omvandling av planteringsrätter till tillstånd till och med den 31 december 2022.”

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Tillstånd som beviljas enligt punkt 1 ska ha samma giltighetstid som de planteringsrätter som avses i punkt 1. Om dessa tillstånd inte används ska de löpa ut senast den 31 december 2018, eller, om en medlemsstat har fattat det beslut som avses i punkt 1 andra stycket, senast den 31 december 2025.”

7. I slutet av avdelning II kapitel III avsnitt 4 ska följande artikel införas:

”Artikel 167a

Saluföringsregler för att förbättra och stabilisera den gemensamma olivoljemarknadens funktion

1. För att förbättra och stabilisera den gemensamma marknaden för olivolja, inbegripet för de oliver som oljan härrör från, får de producerande medlemsstaterna fastställa saluföringsregler för att reglera utbudet.

Saluföringsreglerna ska stå i proportion till det eftersträvade målet och får inte

a) avse transaktioner som görs efter det att den berörda produkten släpps ut på marknaden för första gången,

b) tillåta fastställande av priser, inte heller riktpriser eller rekommenderade priser,

c) blockera en alltför stor andel av den normala produktionen för regleringsåret.

2. Reglerna enligt punkt 1 ska i sin helhet meddelas aktörerna genom offentliggörande i en officiell publikation i den berörda medlemsstaten.

3. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om beslut som fattas med stöd av denna artikel.”

8. I artikel 211 ska följande punkt läggas till:

”3. Genom undantag från punkt 1 i den här artikeln ska artiklarna 107, 108 och 109 i EUF-fördraget inte tillämpas på nationella skatteåtgärder varigenom medlemsstaterna beslutar att avvika från allmänna beskattningsregler genom att tillåta att beskattningsunderlaget för jordbrukares inkomstskatt beräknas på grundval av en flerårig period i syfte att jämna ut skatteunderlaget över ett visst antal år.”

9. I artikel 214a ska följande stycke läggas till:

”Under 2021 och 2022 får Finland fortsätta att bevilja det nationella stöd som avses i första stycket förutsatt att samma villkor och belopp som kommissionen gett sitt tillstånd till för 2020 gäller.”

10. Bilaga VI ska ersättas med texten i bilaga IV till denna förordning.

AVDELNING III

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 11

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 9.5 (avseende artikel 25.11 i förordning (EU) nr 1307/2013) och 10.5 (avseende artikel 62.3 i förordning (EU) nr 1308/2013) ska tillämpas från och med den 1 januari 2020.

Genom undantag från första stycket i denna artikel ska artikel 7.12, 7.13 a, 7.17 och 7.18 träda i kraft samma dag som förordningen om det Europeiska återhämtningsinstrumentet träder i kraft. Artikel 7.12, 7.13 a, 7.17 och 7.18 ska tillämpas från och med den 1 januari 2021.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 december 2020.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
D. M. SASSOLI	M. ROTH
Ordförande	*Ordförande*

BILAGA I

Bilaga I till förordning (EU) nr 1305/2013 ska ändras på följande sätt:

1. Rubriken ska ersättas med följande:

   ”**DEL ETT: FÖRDELNING AV UNIONSSTÖDET TILL LANDSBYGDSUTVECKLING (2014–2020)**”

2. Följande rubrik och tabell ska läggas till:

   ”**DEL TVÅ: FÖRDELNING AV UNIONSSTÖDET TILL LANDSBYGDSUTVECKLING (2021 OCH 2022)**

   (löpande priser i EUR)

	2021	2022
Belgien	101 120 350	82 800 894
Bulgarien	344 590 304	282 162 644
Tjeckien	316 532 230	259 187 708
Danmark	92 734 249	75 934 060
Tyskland	1 334 041 136	1 092 359 738
Estland	107 490 074	88 016 648
Irland	380 590 206	311 640 628
Grekland	680 177 956	556 953 600
Spanien	1 319 414 366	1 080 382 825
Frankrike	1 782 336 917	1 459 440 070
Kroatien	363 085 794	297 307 401
Italien	1 648 587 531	1 349 921 375
Cypern	29 029 670	23 770 514
Lettland	143 490 636	117 495 173
Litauen	238 747 895	195 495 162
Luxemburg	15 034 338	12 310 644
Ungern	509 100 229	416 869 149
Malta	24 406 009	19 984 497
Nederländerna	89 478 781	73 268 369
Österrike	635 078 708	520 024 752
Polen	1 612 048 020	1 320 001 539
Portugal	660 145 863	540 550 620
Rumänien	1 181 006 852	967 049 892
Slovenien	134 545 025	110 170 192
Slovakien	316 398 138	259 077 909
Finland	432 993 097	354 549 956
Sverige	258 769 726	211 889 741
Totalt EU-27	14 750 974 100	12 078 615 700
Tekniskt stöd	36 969 860	30 272 220
Totalt	14 787 943 960	12 108 887 920”

BILAGA II

Bilaga Ia till förordning (EU) nr 1305/2013 införs enligt följande:

”BILAGA Ia

FÖRDELNING AV DE YTTERLIGARE MEDLEN PER MEDLEMSSTAT ENLIGT ARTIKEL 58A

(löpande priser i EUR)

	2021	2022
Belgien	14 246 948	33 907 737
Bulgarien	59 744 633	142 192 228
Tjeckien	54 879 960	130 614 305
Danmark	16 078 147	38 265 991
Tyskland	209 940 765	499 659 020
Estland	18 636 494	44 354 855
Irland	56 130 739	133 591 159
Grekland	108 072 886	257 213 470
Spanien	212 332 550	505 351 469
Frankrike	256 456 603	610 366 714
Kroatien	59 666 188	142 005 526
Italien	269 404 179	641 181 947
Cypern	3 390 542	8 069 491
Lettland	24 878 226	59 210 178
Litauen	41 393 810	98 517 267
Luxemburg	2 606 635	6 203 790
Ungern	88 267 157	210 075 834
Malta	2 588 898	6 161 577
Nederländerna	15 513 719	36 922 650
Österrike	101 896 221	242 513 006
Polen	279 494 858	665 197 761
Portugal	104 599 747	248 947 399
Rumänien	204 761 482	487 332 328
Slovenien	21 684 662	51 609 495
Slovakien	48 286 370	114 921 561
Finland	61 931 116	147 396 056
Sverige	44 865 170	106 779 104
Totalt EU-27	2 381 748 705	5 668 561 918
Tekniskt stöd (0,25 %)	5 969 295	14 206 922
Totalt	2 387 718 000	5682768840”

BILAGA III

Bilagorna II och III till förordning (EU) nr 1307/2013 ska ändras på följande sätt:

1. I bilaga II ska följande kolumner läggas till:

”2021	2022
494 926	494 926
788 626	797 255
854 947	854 947
862 367	862 367
4 915 695	4 915 695
190 715	193 576
1 186 282	1 186 282
1 891 660	1 890 730
4 800 590	4 797 439
7 285 001	7 274 171
344 340	374 770
3 628 529	3 628 529
47 648	47 648
339 055	344 140
569 965	578 515
32 748	32 748
1 243 185	1 243 185
4 594	4 594
717 382	717 382
677 582	677 582
3 030 049	3 061 233
595 873	600 528
1 891 805	1 919 363
131 530	131 530
391 174	396 034
515 713	517 532
685 676	685 904”

2. I bilaga III ska följande kolumner läggas till:

”2021	2022
494,9	494,9
791,2	799,8
854,9	854,9
862,4	862,4

”2021	2022
4 915,7	4 915,7
190,7	193,6
1 186,3	1 186,3
2 075,7	2 074,7
4 860,3	4 857,1
7 285,0	7 274,2
344,3	374,8
3 628,5	3 628,5
47,6	47,6
339,1	344,1
570,0	578,5
32,7	32,7
1 243,2	1 243,2
4,6	4,6
717,4	717,4
677,6	677,6
3 030,0	3 061,2
596,1	600,7
1 891,8	1 919,4
131,5	131,5
391,2	396,0
515,7	517,5
685,7	685,9”

BILAGA IV

Bilaga VI till förordning (EU) nr 1308/2013 ska ersättas med följande:

"BILAGA VI

BUDGETBEGRÄNSNINGAR FÖR STÖDPROGRAM ENLIGT ARTIKEL 44.1

i tusental EUR per budgetår					
	2014	2015	2016	2017–2020	Från och med 2021
Bulgarien	26 762	26 762	26 762	26 762	25 721
Tjeckien	5 155	5 155	5 155	5 155	4 954
Tyskland	38 895	38 895	38 895	38 895	37 381
Grekland	23 963	23 963	23 963	23 963	23 030
Spanien	353 081	210 332	210 332	210 332	202 147
Frankrike	280 545	280 545	280 545	280 545	269 628
Kroatien	11 885	11 885	11 885	10 832	10 410
Italien	336 997	336 997	336 997	336 997	323 883
Cypern	4 646	4 646	4 646	4 646	4 465
Litauen	45	45	45	45	43
Luxemburg	588	—	—	—	—
Ungern	29 103	29 103	29 103	29 103	27 970
Malta	402	—	—	—	—
Österrike	13 688	13 688	13 688	13 688	13 155
Portugal	65 208	65 208	65 208	65 208	62 670
Rumänien	47 700	47 700	47 700	47 700	45 844
Slovenien	5 045	5 045	5 045	5 045	4 849
Slovakien	5 085	5 085	5 085	5 085	4 887
Förenade kungariket	120	—	—	—	—"

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2020/2221

av den 23 december 2020

om ändring av förordning (EU) nr 1303/2013 vad gäller ytterligare medel och genomförandebestämmelser för att tillhandahålla stöd för främjande av krisreparation i samband med covid-19-pandemin och dess sociala konsekvenser och för förberedande av en grön, digital och resilient återhämtning av ekonomin (React-EU)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 177 och 322.1 a,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av revisionsrättens yttrande ([1]),

efter att ha hört Europeiska ekonomiska och sociala kommittén,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ([2]),

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([3]), och

av följande skäl:

(1) Medlemsstaterna har drabbats av den kris som är en följd av de ekonomiska, sociala och hälsorelaterade konsekvenserna av covid-19-pandemin på ett aldrig tidigare skådat sätt. Krisen hämmar tillväxten i medlemsstaterna, vilket i sin tur förvärrar de allvarliga likviditetsbrister som är en följd av den plötsliga och betydande ökningen av behovet av offentliga investeringar i medlemsstaternas hälso- och sjukvårdssystem och andra sektorer i deras ekonomier. Krisen har också förvärrat situationen för människor som är i riskzonen för fattigdom, och har därmed lett till en minskad social sammanhållning i medlemsstaterna. Dessutom har stängningen av de inre gränserna fått allvarliga konsekvenser för det ekonomiska samarbetet, särskilt i gränsområden, och inverkat negativt på arbetstagares pendlingsmöjligheter och mikroföretags samt små och medelstora företags bärkraftighet. Detta har skapat en extraordinär situation som kräver särskilda, omedelbara och extraordinära åtgärder som snabbt når ut till den reala ekonomin.

(2) För att hantera effekterna av krisen ändrades Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1301/2013 ([4]) och (EU) nr 1303/2013 ([5]) genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/460 ([6]) i syfte att ge större flexibilitet vid genomförandet av operativa program som får stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden (*Eruf*), Europeiska socialfonden (*ESF*) och Sammanhållningsfonden (gemensamt kallade *fonderna*) och från Europeiska havs- och fiskerifonden (*EHFF*). Men eftersom de allvarliga negativa effekterna för unionens ekonomier och samhällen förvärrades ändrades båda förordningarna på nytt genom Europaparlamentets och rådets förordning

([1]) EUT C 272, 17.8.2020, s. 1.
([2]) Yttrande av den 14 oktober 2020 (ännu inte offentliggjord i EUT).
([3]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 16 december 2020 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 22 december 2020.
([4]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1301/2013 av den 17 december 2013 om Europeiska regionala utvecklingsfonden och om särskilda bestämmelser för målet Investering för tillväxt och sysselsättning samt om upphävande av förordning (EG) nr 1080/2006 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 289).
([5]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 320).
([6]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/460 av den 30 mars 2020 om ändring av förordningarna (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013 och (EU) nr 508/2014 vad gäller särskilda åtgärder för att mobilisera investeringar i medlemsstaternas hälso- och sjukvårdssystem samt i andra sektorer av deras ekonomier som reaktion på covid-19-utbrottet (Investeringsinitiativ mot effekter av coronavirus) (EUT L 99, 31.3.2020, s. 5).

(EU) 2020/558 [7]. Dessa ändringar har medfört exceptionell ytterligare flexibilitet så att medlemsstaterna får möjlighet att koncentrera sig på de åtgärder som krävs för att hantera denna aldrig tidigare skådade kris, genom att de utökar möjligheterna att mobilisera outnyttjat stöd från fonderna och förenklar förfarandekraven i samband med genomförande och revisioner av program.

(3) Den 23 april 2020 godkände Europeiska rådet *En färdplan för återhämtning* för att avhjälpa de enorma påfrestningarna på ekonomin och begränsa dels de sociala och ekonomiska konsekvenserna för unionen till följd av de exceptionella restriktioner som införts av medlemsstaterna för att begränsa spridningen av covid-19, dels risken för en asymmetrisk återhämtning som beror på att de olika medlemsstaterna har tillgång till olika nationella medel, och som i sin tur haft en allvarlig konsekvens för den inre marknadens funktion. Färdplanen för återhämtning har en stark investeringskomponent, och uppmanar till inrättandet av en europeisk återhämtningsfond. Dessutom ges kommissionen i uppdrag, vilket senare upprepades i slutsatserna från Europeiska rådets möte av den 21 juli 2020, att analysera behoven så att medlen riktas till de sektorer och geografiska delar av unionen som har drabbats hårdast, samtidigt som kopplingen till den fleråriga budgetramen för 2021–2027 klargjordes.

(4) I enlighet med rådets förordning (EU) 2020/2094 [8] ramen för de medel som anslagits i den, bör åtgärder för återhämtning och resiliens inom de europeiska struktur- och investeringsfonderna genomföras för att hantera de aldrig tidigare skådade effekterna av covid-19-krisen. Sådana ytterligare medel bör användas på ett sätt som säkerställer överensstämmelse med de tidsfrister som föreskrivs i förordning (EU) 2020/2094.

(5) I denna förordning fastställs regler och genomförandebestämmelser rörande de ytterligare medel som tillhandahålls som återhämtningsstöd för sammanhållning och till Europas regioner (*React-EU*) för att tillhandahålla stöd för främjande av krisreparation i samband med covid-19-pandemin och dess sociala konsekvenser samt i förberedandet av en grön, digital och resilient återhämtning av ekonomin. Inom React-EU bör ett ytterligare exceptionellt belopp på upp till 47 500 000 000 EUR (i 2018 års priser) för budgetåtaganden från strukturfonderna för åren 2021 och 2022 göras tillgängligt för att stödja dessa medlemsstater och regioner som har drabbats hårdast av krisreparationen i samband med covid-19-pandemin och dess sociala konsekvenser och vilka förbereder en grön, digital och resilient återhämtning av ekonomin (*React-EU-medel*), i syfte att snabbt sprida medel till den reala ekonomin genom de befintliga operativa programmen. React-EU-medlen härrör från Europeiska unionens återhämtningsinstrument. Delar av React-EU-medlen bör anslås till tekniskt stöd på kommissionens initiativ. Kommissionen bör fastställa fördelningen av React-EU-medel för varje medlemsstat på grundval av en tilldelningsmetod som bygger på senast tillgängliga objektiva statistiska uppgifter om medlemsstaternas relativa välstånd och omfattningen av covid-19-krisens konsekvenser på deras ekonomier och samhällen. Innan tilldelningsmetoden börjar tillämpas på React-EU-medlen för 2021 och för att tillhandahålla stöd till de viktigaste sektorerna efter covid-19-krisen i vissa medlemsstater, bör Luxemburg tilldelas ett belopp på 100 000 000 EUR och Malta ett belopp på 50 000 000 EUR. Tilldelningsmetoden bör omfatta ett ytterligare belopp som avsätts för de yttersta randområdena, med tanke på att ekonomierna och samhällena i dessa områden är särskilt sårbara. Eftersom covid-19-krisens effekter hela tiden förändras bör fördelningen ses över 2021 på grundval av samma tilldelningsmetod och med användning av de senaste statistiska uppgifter som finns tillgängliga den 19 oktober 2021 med avseende på fördelningen av 2022 års del av React-EU-medlen.

(6) Med tanke på vikten av att klimatförändringarna bekämpas i enlighet med unionens åtaganden om att genomföra Parisavtalet och uppfylla FN:s mål för hållbar utveckling, kommer fonderna att bidra till allmänna klimatåtgärder och till uppnåendet av det övergripande målet att 30 % av utgifterna i unionsbudgeten ska stödja klimatmål. React-EU förväntas bidra med 25 % av den totala finansieringsramen till klimatmål. I linje med React-EU:s roll som

[7] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/558 av den 23 april 2020 om ändring av förordningarna (EU) nr 1301/2013 och (EU) nr 1303/2013 vad gäller särskilda åtgärder för att tillhandahålla extraordinär flexibilitet vid användningen av de europeiska struktur- och investeringsfonderna för att hantera covid-19-utbrottet (EUT L 130, 24.4.2020, s. 1).

[8] Rådets förordning (EU) 2020/2094 av den 14 december 2020 om inrättande av Europeiska unionens återhämtningsinstrument för att stödja återhämtningen efter covid-19-krisen (EUT L 433, 22.12.2020, s. 23).

ett instrument för krisreparation och den flexibilitet som tillhandahålls av denna förordning, inbegripet avsaknaden av krav på tematisk koncentration och möjligheten för medlemsstaterna att rikta React-EU-medlen för att stödja Eruf- eller ESF-insatser allt efter deras behov, får medlemsstaternas bidrag till den ambitionen variera beroende på nationella prioriteringar.

(7) Övergripande finansiella regler som antas av Europaparlamentet och rådet på grundval av artikel 322 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) är tillämpliga på denna förordning. Dessa regler fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 ([9]) (*budgetförordningen*) och styr särskilt förfarandet för fastställande och genomförande av budgeten genom bidrag, upphandling, priser och indirekt genomförande samt föreskriver kontroller av finansiella aktörers ansvar. Regler som antas på grundval av artikel 322 i EUF-fördraget avser även en generell villkorlighetsordning för att skydda unionsbudgeten.

(8) För att medlemsstaterna ska få så stor flexibilitet som möjligt för att skräddarsy krisreparationsåtgärder i samband med covid-19-pandemin och dess sociala konsekvenser och förbereda en grön, digital och resilient återhämtning av ekonomin bör kommissionen fastställa anslagen på medlemsstatsnivå. Möjligheten att använda React-EU-medel för att ge stöd till dem som har det sämst ställt och till sysselsättningsinitiativet för unga bör också föreskrivas. Det måste också fastställas tak för anslaget till tekniskt stöd på medlemsstaternas initiativ, samtidigt som medlemsstaterna ges största möjliga flexibilitet i fråga om tilldelning inom operativa program som får stöd från Eruf eller ESF. ESF:s operativa styrka bör bibehållas vid tilldelningen av React-EU-medel inom politikområdena sysselsättning, särskilt ungdomssysselsättning i linje med den förstärkta ungdomsgarantin, kompetens och utbildning, social delaktighet och hälsa, med särskild inriktning på att nå ut till missgynnade grupper och barn. Med tanke på att React-EU-medlen förväntas användas snabbt, bör de åtaganden som är kopplade till dessa medel dras tillbaka först när de operativa programmen avslutas.

(9) Eftersom covid-19-pandemin har drabbat regioner och kommuner i medlemsstaterna på olika sätt är det viktigt att regionala och lokala aktörer från myndigheter, näringslivets och arbetsmarknadens parter och det civila samhället deltar, i enlighet med partnerskapsprincipen, i utarbetandet, genomförandet, övervakningen och utvärderingen av krisreparation som stöds av React-EU.

(10) Möjligheter till ekonomiska överföringar inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning mellan Eruf och ESF bör också införas för React-EU-medlen i enlighet med artikel 25a i förordning (EU) nr 1303/2013. Sådana överföringar bör inte påverka vare sig de medel som finns tillgängliga inom målet Europeiskt territoriellt samarbete eller det särskilda anslaget för sysselsättningsinitiativet för unga.

(11) För att komplettera de insatser som redan omfattas av stöd från Eruf, efter det att tillämpningsområdet utvidgades genom förordningarna (EU) 2020/460 och (EU) 2020/558, bör medlemsstaterna även fortsättningsvis kunna använda React-EU-medlen i första hand för investeringar i produkter och tjänster för hälso- och sjukvård, inbegripet gränsöverskridande hälso- och sjukvård, institutionsvård, närvård och familjevård, som tillhandahåller stöd i form av rörelsekapital eller investeringsstöd till små och medelstora företag, inbegripet rådgivningsstöd, särskilt i de sektorer som har drabbats hårdast av covid-19-pandemin och som snabbt behöver ges ny kraft, såsom turism- och kultursektorerna, i investeringar som bidrar till omställningen till en digital och grön ekonomi, investeringar i infrastruktur som tillhandahåller icke-diskriminerande grundläggande tjänster till medborgarna och ekonomiska stödåtgärder till de regioner som är mest beroende av de sektorer som har drabbats hårdast av covid-19-krisen. Starkare samarbete, samordning och resiliens inom hälso- och sjukvården bör också främjas. Dessutom bör tekniskt stöd finansieras. React-EU-medlen bör endast användas inom det nya tematiska målet *Främjande av krisreparation i samband med covid-19-pandemin och dess sociala konsekvenser och förberedande av en grön, digital och resilient återhämtning av ekonomin*, som också bör utgöra en samlad investeringsprioritering för att möjliggöra förenklad programplanering och förenklat genomförande av dessa medel.

([9]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

(12) För ESF bör medlemsstaterna använda React-EU-medlen för att i första hand stödja tillträde till arbetsmarknaden och till sociala system genom att säkerställa bibehållandet av arbetstillfällen, inbegripet genom system för korttidsarbete och stöd till egenföretagare samt till entreprenörer, frilansare och verksamma i den kulturella och kreativa sektorn. System för korttidsarbete och liknande åtgärder, särskilt för egenföretagare, syftar till att skydda anställda och egenföretagare från risken för arbetslöshet samtidigt som arbets- och anställningsvillkoren och lönenivån för de anställda bibehålls. De React-EU-medel som anslås till sådana system ska endast användas för att stödja arbetstagare. Mot bakgrund av de exceptionella förhållanden som råder till följd av covid-19-pandemin bör det vara möjligt att stödja system för korttidsarbete för anställda och egenföretagare även när sådant stöd inte kombineras med aktiva arbetsmarknadsåtgärder, såvida inte dessa åtgärder föreskrivs i nationell rätt. Den regeln bör också tillämpas på ett enhetligt sätt på system för korttidsarbete som har fått stöd i enlighet med förordning (EU) nr 1303/2013, ändrad genom förordningarna (EU) 2020/460 och (EU) 2020/558, till följd av covid-19-krisen och som fortsätter att få stöd inom ramen för den särskilda investeringsprioriteringen *Främjande av krisreparation i samband med covid-19-pandemin och dess sociala konsekvenser och förberedande av en grön, digital och resilient återhämtning av ekonomin*. Unionsstöd till sådana system för korttidsarbete bör vara tidsbegränsat.

(13) Stöd bör också ges till skapande av arbetstillfällen och sysselsättning av god kvalitet, särskilt för personer i utsatta situationer, och till åtgärder för social delaktighet och fattigdomsutrotning. Ungdomssysselsättningsåtgärder bör utvidgas i linje med den förstärkta ungdomsgarantin. Investeringar bör stödjas inom utbildning och kompetensutveckling, inbegripet omskolning och kompetenshöjning, särskilt för missgynnade grupper. Lika tillgång till sociala tjänster av allmänt intresse, inbegripet för barn, äldre, personer med funktionsnedsättning, etniska minoriteter och hemlösa, bör främjas.

(14) Dessutom bör medlemsstaterna fortsätta att ägna särskild uppmärksamhet åt att stödja människor som bor i landsbygds- och gränsområden, mindre utvecklade områden, ö- och bergsregioner, glesbefolkade områden och de yttersta randområdena, samt i områden som påverkas av strukturomvandlingar och avfolkning samt i tillämpliga fall använda React-EU-medel för att stödja dessa människor.

(15) Eftersom den tillfälliga stängningen av gränser mellan medlemsstater har lett till stora utmaningar för samhällen och företag i gränsregioner är det lämpligt att tillåta medlemsstater att anslå React-EU-medel även till befintliga gränsöverskridande program inom målet Europeiskt territoriellt samarbete.

(16) För att säkerställa att medlemsstaterna har tillräckliga finansiella medel för att snabbt vidta krisreparationsåtgärder i samband med covid-19-pandemin och dess sociala konsekvenser och förbereda en grön, digital och resilient återhämtning av ekonomin är det nödvändigt att tillhandahålla ett större inledande förskott för ett snabbt genomförande av åtgärder som stöds av React-EU-medlen. Det inledande förskottet bör säkerställa att medlemsstaterna har möjlighet att vid behov göra förskottsbetalningar till stödmottagare och återbetala stödmottagarna snabbt efter det att betalningsansökningar har lämnats in.

(17) Det bör vara möjligt för medlemsstaterna att anslå React-EU-medlen till nya särskilda operativa program inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning eller till nya prioriterade områden inom befintliga program inom målen Investering för tillväxt och sysselsättning och Europeiskt territoriellt samarbete. För att möjliggöra ett snabbt genomförande bör det endast vara tillåtet att ange redan utsedda myndigheter i befintliga operativa program som får stöd från Eruf, ESF eller Sammanhållningsfonden för nya särskilda operativa program. Medlemsstaterna bör inte åläggas att göra någon förhandsutvärdering, och de uppgifter som krävs för att lämna in det operativa programmet för kommissionens godkännande bör vara begränsade.

(18) React-EU-medlen bör användas i enlighet med principen om hållbar utveckling och principen om att inte vålla skada, och med beaktande av Parisavtalet och FN:s mål för hållbar utveckling. Dessutom bör jämställdhet mellan kvinnor och män, jämställdhetsintegrering och integrering av ett könsperspektiv beaktas och främjas under hela genomförandet av operativa program.

(19) I syfte att minska den belastning på de offentliga budgetarna som krisreparationsåtgärderna i samband med covid-19-pandemin och dess sociala konsekvenser och förberedandet av en grön, digital och resilient återhämtning av ekonomin innebär, bör utgifter för insatser vara stödberättigande från och med den 1 februari 2020, och medlemsstaterna bör som ett undantag ges möjlighet att begära en medfinansieringsgrad på upp till 100 % som ska tillämpas på de separata prioriterade områdena i operativa program som tillhandahåller stöd från React-EU-medlen.

(20) Även om det är viktigt att säkerställa att den 31 december 2023 förblir slutdatumet för stödberättigande för programperioden 2014–2020, bör det klargöras att insatser fortfarande kan väljas ut för stöd under 2023.

(21) För att säkerställa kontinuitet i genomförandet av vissa insatser som stöds med medlen från React-EU bör bestämmelserna om etappindelning i en förordning om gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden+, Sammanhållningsfonden, Fonden för en rättvis omställning samt Europeiska havs- och fiskerifonden, och om finansiella regler för dessa fonder och för Asyl- och migrationsfonden, Fonden för inre säkerhet samt instrumentet för gränsförvaltning och visering tillämpas.

(22) Till följd av de särskilda flexibilitetsåtgärder för att hantera covid-19-utbrottet som infördes i förordning (EU) nr 1303/2013 genom förordning (EU) 2020/558 bör även utgifter för fysiskt avslutade eller fullt genomförda insatser som främjar krisreparation i samband med covid-19-pandemin och dess sociala konsekvenser och förbereder en grön, digital och resilient återhämtning av ekonomin, och som stöds inom ramen för motsvarande nya tematiska mål, också vara stödberättigande, förutsatt att de berörda insatserna inleddes från och med den 1 februari 2020.

(23) För att göra det möjligt för medlemsstaterna att snabbt sätta in React-EU-medlen inom den nuvarande programperioden, är det berättigat att undantagsvis befria medlemsstaterna från skyldigheten att följa förhandsvillkor och att uppfylla kraven på resultatreserven och tillämpningen av resultatramen, på tematisk koncentration, även i förhållande till de trösklar som fastställts för hållbar stadsutveckling för Eruf, samt på utarbetande av en kommunikationsstrategi för React-EU-medlen. Det är dock nödvändigt att medlemsstaterna genomför minst en utvärdering senast den 31 december 2024 för att bedöma ändamålsenligheten hos React-EU-medlen, effektivitet, verkan och inkluderingseffekter samt hur dessa medel har bidragit till att uppnå det nya särskilda tematiska målet. För att underlätta tillgången på jämförbar information på unionsnivå bör medlemsstaterna, när så är lämpligt, förpliktas att använda de indikatorer som är specifika för covid-19-program som kommissionen tillhandahåller. Dessutom bör medlemsstaterna och förvaltande myndigheter vid fullgörandet av sina skyldigheter i fråga om information, kommunikation och synliggörande göra unionens exceptionella åtgärder och medel synligare, särskilt genom att säkerställa att potentiella stödmottagare, stödmottagare, deltagare, slutmottagare av finansieringsinstrument och allmänheten är medvetna om förekomsten, omfattningen och det ytterligare stödet härrörande från React-EU-medlen.

(24) I syfte att göra det möjligt för React-EU-medlen att riktas till de geografiska områden där de behövs som mest, som en undantagsåtgärd och utan att det påverkar de allmänna reglerna för tilldelning av medel från strukturfonderna, bör det inte ställas krav på att dela upp de React-EU-medel som tilldelas Eruf och ESF per regionkategori. Medlemsstaterna förväntas dock ta hänsyn till de olika regionala behoven och utvecklingsnivåerna för att säkerställa en balans i stödet mellan behoven i de regioner och städer som har drabbats hårdast av följderna av covid-19-pandemin och behovet av att fortsätta fokusera på mindre utvecklade regioner, i enlighet med de mål för ekonomisk, social och territoriell sammanhållning som anges i artikel 174 i EUF-fördraget. Medlemsstaterna bör också involvera lokala och regionala myndigheter samt relevanta organ som företräder det civila samhället och arbetsmarknadens parter, i enlighet med principen om partnerskap.

(25) Förutom i de fall då undantag föreskrivs i denna förordning bör utgifter inom ramen för React-EU omfattas av samma skyldigheter och skyddsåtgärder som all sammanhållningsfinansiering. Det inbegriper respekt för grundläggande rättigheter och efterlevnad av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna samt effektiva bedrägeribekämpningsåtgärder som genomförs med stöd av befintliga organ för bedrägeribekämpning på medlemsstats- och unionsnivå, såsom Europeiska byrån för bedrägeribekämpning och, i förekommande fall, Europeiska åklagarmyndigheten.

(26) När åtgärder antas för att skydda unionsbudgeten, är det nödvändigt att de legitima intressena för slutmottagare och stödmottagare skyddas på ett lämpligt sätt.

(27) För att underlätta de överföringar som tillåts enligt de ändringar som införs genom denna förordning bör villkoret i artikel 30.1 f i budgetförordningen om användningen av anslag för samma ändamål inte gälla för de överföringarna.

(28) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att hantera effekterna av covid-19-krisen genom att införa åtgärder för ökad flexibilitet i samband med tilldelningen av stöd från de europeiska struktur- och investeringsfonderna, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdernas omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

(29) Eftersom situationen i samband med covid-19-pandemin är akut bör denna förordning träda i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

(30) Förordning (EU) nr 1303/2013 bör därför ändras i enlighet med detta.

(31) I artikel 135.2 i avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen ([10]) föreskrivs att ändringar av rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 ([11]) eller rådets beslut 2014/335/EU, Euratom ([12]) som antas på eller efter dagen för det avtalets ikraftträdande inte ska tillämpas på Förenade kungariket, i den utsträckning ändringarna påverkar Förenade kungarikets ekonomiska skyldigheter. Stödet enligt denna förordning för 2021 och 2022 finansieras genom en ökning av unionens tak för egna medel, vilket skulle påverka Förenade kungarikets ekonomiska skyldigheter. Denna förordning bör därför inte tillämpas på eller i Förenade kungariket.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EU) nr 1303/2013 ska ändras på följande sätt:

1. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 92a

React-EU-medel

De åtgärder som anges i artikel 1.2 i rådets förordning (EU) 2020/2094 (*)ska genomföras inom ramen för strukturfonderna med ett belopp på upp till 47 500 000 000 EUR i 2018 års priser enligt artikel 2.2 a i) i den förordningen, om inte annat följer av artikel 3.3, 3.4, 3.7 och 3.9.

([10]) EUT L 29, 31.1.2020, s. 7.
([11]) Rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 884).
([12]) Rådets beslut 2014/335/EU, Euratom av den 26 maj 2014 om systemet för Europeiska unionens egna medel (EUT L 168, 7.6.2014, s. 105).

Dessa ytterligare medel för 2021 och 2022, som härrör från Europeiska unionens återhämtningsinstrument, ska tillhandahålla stöd för främjande av krisreparation i samband med covid-19-pandemin och dess sociala konsekvenser och förberedande av en grön, digital och resilient återhämtning av ekonomin (*React-EU-medel*).

Såsom föreskrivs i artikel 3.1 i förordning (EU) 2020/2094 ska React-EU-medlen utgöra externa inkomster avsatta för särskilda åtgärder i enlighet med artikel 21.5 i budgetförordningen.

Artikel 92b

Genomförandebestämmelser för React-EU-medel

1. React-EU-medlen ska göras tillgängliga inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning.

Genom undantag från artikel 94 ska medlemsstaterna också gemensamt anslå en del av sina React-EU-medel till ett program för gränsöverskridande samarbete inom målet Europeiskt territoriellt samarbete som de deltar i, om de samtycker till att sådana anslag återspeglar deras respektive nationella prioriteringar.

React-EU-medlen ska användas för att genomföra tekniskt stöd enligt punkt 6 i denna artikel och de insatser som genomför det tematiska målet som avses i punkt 9 första stycket i denna artikel.

2. React-EU-medlen ska göras tillgängliga för budgetåtaganden för åren 2021 och 2022 utöver de samlade medel som anges i artikel 91 enligt följande:

— 2021: 37 500 000 000 EUR.

— 2022: 10 000 000 000 EUR.

React-EU-medlen ska också stödja administrativa utgifter på upp till 18 000 000 EUR i 2018 års priser.

Insatser som ska stödjas med React-EU-medlen får väljas ut för stöd fram till slutet av 2023. De bestämmelser om etappindelning som anges i en förordning om gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden+, Sammanhållningsfonden, Fonden för en rättvis omställning samt Europeiska havs- och fiskerifonden, och om finansiella regler för dessa fonder och för Asyl- och migrationsfonden, Fonden för inre säkerhet samt instrumentet för gränsförvaltning och visering gäller för insatser som stöds genom React-EU-medlen.

3. 0,35 % av React-EU-medlen ska anslås till tekniskt stöd på kommissionens initiativ, med särskilt fokus på de medlemsstater som har drabbats hårdast av covid-19-pandemin och på medlemsstater med lägre utnyttjande- och genomförandegrader.

4. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta ett beslut om fördelningen av React-EU-medlen som anslag från strukturfonderna för 2021 för varje medlemsstat i enlighet med de kriterier och den metod som anges i bilaga VIIa. Det beslutet ska ses över under 2021 för att fastställa fördelningen av React-EU-medlen för 2022 på grundval av uppgifter som är tillgängliga den 19 oktober 2021.

5. Genom undantag från artikel 76 första stycket ska budgetåtagandena för React-EU-medlen avseende varje operativt program göras för varje fond för åren 2021 och 2022.

Det rättsliga åtagande som avses i artikel 76 andra stycket för åren 2021 och 2022 ska träda i kraft den dag som avses i artikel 3.3 i förordning (EU) 2020/2094 eller senare.

Artikel 76 tredje och fjärde styckena ska inte tillämpas med avseende på React-EU-medlen.

Genom undantag från artikel 14.3 i budgetförordningen ska de regler om återkrav som anges i del II avdelning IX kapitel IV och i artikel 136 i denna förordning tillämpas på de budgetåtaganden som grundas på React-EU-medlen. Genom undantag från artikel 12.4 c i budgetförordningen får React-EU-medlen inte användas för efterföljande program eller åtgärd.

Genom undantag från artiklarna 86.2 och 136.1 i denna förordning ska åtagandena för React-EU-medlen dras tillbaka i enlighet med reglerna för avslutande av programmen.

Varje medlemsstat ska anslå de React-EU-medel som är tillgängliga för programplanering inom Eruf och ESF till operativa program, eller till program för gränsöverskridande samarbete i vilka lokala och regionala myndigheter samt relevanta organ som företräder det civila samhället och arbetsmarknadens parter deltar, i enlighet med partnerskapsprincipen.

Om den berörda medlemsstaten finner det lämpligt ska en del av React-EU-medlen, genom undantag från artikel 92.7, också föreslås att användas till att öka stödet till fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt (*Fead*), för att ta itu med situationen för dem som har drabbats av covid-19-krisen i en aldrig tidigare skådad omfattning. En del av React-EU-medlen får också användas till att öka stödet till sysselsättningsinitiativet för unga. I båda fallen får ökningen föreslås innan eller samtidigt som tilldelningen till Eruf och ESF görs.

Efter den ursprungliga tilldelningen får React-EU-medlen genom en medlemsstats ansökan om ändring av ett operativt program enligt artikel 30.1 överföras mellan Eruf och ESF, oaktat de procentsatser som anges i artikel 92.1 a, b och c, med bibehållande av ESF:s övergripande operativa styrka på unionsnivå. Detta stycke ska inte tillämpas på Eruf-medel som anslås till program för gränsöverskridande samarbete inom målet Europeiskt territoriellt samarbete.

Artikel 30.5 ska inte tillämpas på React-EU-medlen. Dessa medel ska undantas från beräkningsgrunden vid tillämpningen av de tak som fastställs i den punkten.

Vid tillämpning av artikel 30.1 f i budgetförordningen ska villkoret att anslag ska användas för samma ändamål inte tillämpas på sådana överföringar. Sådana överföringar får endast avse innevarande år eller efterföljande år i finansieringsplanen.

De krav som fastställs i artikel 92.4 i denna förordning ska inte tillämpas på den ursprungliga tilldelningen eller på de efterföljande överföringarna av React-EU-medlen.

React-EU-medlen ska användas i enlighet med reglerna för den fond till vilken de tilldelas eller överförs.

6. Upp till 4 % av de totala React-EU-medlen inom Eruf och ESF får anslås till tekniskt stöd på medlemsstaternas initiativ, inom ramen för befintliga operativa program som får stöd från Eruf eller ESF eller ett eller flera av de nya operativa program som avses i punkt 10.

Upp till 6 % av de ytterligare Eruf-medel som tilldelas ett program för gränsöverskridande samarbete inom målet Europeiskt territoriellt samarbete i enlighet med punkt 1 andra stycket får anslås till tekniskt stöd.

7. Genom undantag från artiklarna 81.1 och 134.1 ska det inledande förskott som ska betalas ut efter kommissionens beslut om antagande av ett operativt program eller om godkännande av ändring av ett operativt program för tilldelning av React-EU-medlen vara 11 % av de React-EU-medel som anslås till program för år 2021.

Vid tillämpning av artikel 134.2 på det årliga förskottet under åren 2021, 2022 och 2023 ska stödbeloppet från fonderna för hela programperioden till det operativa programmet innefatta React-EU-medlen.

Det belopp som betalats ut som det ytterligare inledande förskott som avses i första stycket ska vara helt avräknat i kommissionens räkenskaper senast när det operativa programmet avslutas.

8. De React-EU-medel som inte anslagits till tekniskt stöd ska användas inom det tematiska mål som avses i punkt 9 första stycket för att stödja insatser som främjar krisreparation i samband med covid-19-pandemin och dess sociala konsekvenser och förbereder en grön, digital och resilient återhämtning av ekonomin.

Medlemsstaterna får anslå React-EU-medlen antingen till ett eller flera separata prioriterade områden inom ett eller flera befintliga operativa program inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning eller inom ett eller flera program för gränsöverskridande samarbete inom målet Europeiskt territoriellt samarbete eller till ett eller flera nya operativa program enligt punkt 10 i denna artikel inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning. Genom undantag från artikel 26.1 ska programmet omfatta perioden till och med den 31 december 2022, med förbehåll för punkt 4 i den här artikeln.

För Eruf ska React-EU-medlen användas för att i första hand stödja investeringar i produkter och tjänster för hälso- och sjukvård, eller i social infrastruktur, för att tillhandahålla stöd i form av rörelsekapital eller investeringsstöd till små och medelstora företag, investeringar i sektorer med hög potential för att skapa arbetstillfällen, stödja investeringar som bidrar till omställningen till en digital och grön ekonomi, stödja investeringar i infrastruktur som tillhandahåller grundläggande tjänster till medborgarna och stödja ekonomiska stödåtgärder i de regioner som är mest beroende av de sektorer som drabbats hårdast av covid-19-krisen.

För ESF ska React-EU-medlen användas för att i första hand stödja tillträde till arbetsmarknaden genom att bibehålla arbetstagares och egenföretagares arbeten, inbegripet genom system för korttidsarbete, även när stödet inte kombineras med aktiva arbetsmarknadsåtgärder, såvida inte sådana åtgärder föreskrivs i nationell rätt. React-EU-medlen ska stödja skapandet av arbetstillfällen och sysselsättning av god kvalitet, särskilt för personer i utsatta situationer, och förlänga sysselsättningsåtgärder för unga i linje med den förstärkta ungdomsgarantin. Investeringar i utbildning och kompetensutveckling ska inriktas på att ta itu med de gröna och digitala omställningarna.

React-EU-medlen ska också stödja sociala system som bidrar till åtgärder för social inkludering, antidiskriminering och fattigdomsutrotning, med särskilt fokus på barnfattigdom och förbättra tillgången på lika villkor till sociala tjänster av allmänt intresse, inbegripet för barn, äldre, personer med funktionsnedsättning, etniska minoriteter och hemlösa.

9. Med undantag för det tekniska stöd som avses i punkt 6 i denna artikel och de React-EU-medel som används för Fead eller för sysselsättningsinitiativet för unga som avses i punkt 5 sjunde stycket i denna artikel, ska React-EU-medlen stödja insatser inom det nya tematiska målet *Främjande av krisreparation i samband med covid-19-pandemin och dess sociala konsekvenser och förberedande av en grön, digital och resilient återhämtning av ekonomin*, som kompletterar de tematiska mål som anges i artikel 9.

Det tematiska mål som avses i första stycket i denna punkt ska vara tillgängligt uteslutande för programplaneringen av React-EU-medlen. Genom undantag från artikel 96.1 b, c och d i denna förordning och från artikel 8.1 i förordning (EU) nr 1299/2013, ska det inte kombineras med andra investeringsprioriteringar.

Det tematiska mål som avses i första stycket i denna punkt ska också utgöra den enda investeringsprioriteringen för programplaneringen och användningen av React-EU-medlen från Eruf och ESF.

Om ett eller flera separata prioriterade områden fastställs motsvarande det tematiska mål som avses i första stycket i denna punkt inom ett befintligt operativt program, ska de uppgifter som anges i artikel 96.2 b v och vii i denna förordning och i artikel 8.2 b v och vi i förordning (EU) nr 1299/2013 inte krävas för beskrivningen av det prioriterade området i det reviderade operativa programmet.

Den reviderade finansieringsplan som föreskrivs i artikel 96.2 d i denna förordning och i artikel 8.2 d i förordning (EU) nr 1299/2013 ska ange tilldelningen av React-EU-medlen för år 2021 och, i tillämpliga fall, 2022 utan att ange belopp för resultatreserven och utan fördelning per regionkategori.

Genom undantag från artikel 30.1 i denna förordning ska ansökningar om ändring av program som lämnats in av en medlemsstat vederbörligen motiveras, och de ska särskilt ange de förväntade effekterna av ändringarna av programmet avseende främjande av krisreparation i samband med covid-19-pandemin och dess sociala konsekvenser och förberedande av en grön, digital och resilient återhämtning av ekonomin. Dessa ansökningar ska åtföljas av det omarbetade programmet.

10. Genom undantag från artikel 26.4 får medlemsstaterna utarbeta nya särskilda operativa program inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning inom ramen för det nya tematiska mål som avses i punkt 9 första stycket i den här artikeln. Ingen förhandsutvärdering enligt artikel 55 ska krävas.

Om ett sådant nytt operativt program inrättas ska motiveringen, genom undantag från artikel 96.2 a, ange de förväntade effekterna av det operativa programmet avseende främjande av krisreparation i samband med covid-19-pandemin och dess sociala konsekvenser och förberedande av en grön, digital och resilient återhämtning av ekonomin.

Om ett sådant nytt operativt program inrättas får endast myndigheter som redan har utsetts inom pågående operativa program som får stöd från Eruf, ESF och Sammanhållningsfonden anges av medlemsstaterna vid tillämpningen av artikel 96.5 a.

De uppgifter som anges i artikel 96.2 första stycket b v och vii, 96.4, 96.6 b och c samt 96.7 ska inte krävas för ett sådant nytt operativt program. De uppgifter som anges i artikel 96.3 ska endast krävas om motsvarande stöd tillhandahålls.

Kommissionen ska, genom undantag från artiklarna 29.3, 29.4 och 30.2, göra sitt yttersta för att godkänna eventuella nya särskilda operativa program eller eventuella ändringar av ett befintligt program inom 15 arbetsdagar efter det att medlemsstaten har lämnat in programmet respektive ändringen.

11. Genom undantag från artikel 65.2 och 65.9 ska utgifter för insatser som stöds inom det tematiska mål som avses i punkt 9 första stycket i den här artikeln vara stödberättigande från och med den 1 februari 2020.

12. Genom undantag från artikel 120.3 första och andra styckena får en medfinansieringsgrad på upp till 100 % tillämpas på det eller de prioriterade områden som får stöd från React-EU-medel som planerats inom det tematiska mål som avses i punkt 9 första stycket i den här artikeln. Utöver de gemensamma indikatorer som anges i de fondspecifika bestämmelserna ska medlemsstaterna också i lämpliga fall använda de indikatorer som är specifika för covid-19-program som kommissionen tillhandahåller.

Genom undantag från artiklarna 56.3 och 114.2 ska medlemsstaterna säkerställa att minst en utvärdering av användningen av React-EU-medlen genomförs senast den 31 december 2024 för att bedöma medlens ändamålsenlighet, effektivitet och verkan samt, i tillämpliga fall, deras effekter på inkludering och icke-diskriminering, inklusive ur ett könsperspektiv, och hur de har bidragit till det tematiska mål som avses i punkt 9 första stycket i den här artikeln.

13. Följande bestämmelser ska inte gälla för React-EU-medlen:

a) Tematiska koncentrationskrav, inbegripet tröskelvärden för hållbar stadsutveckling enligt denna förordning eller de fondspecifika bestämmelserna, genom undantag från artikel 18.

b) Förhandsvillkor, genom undantag från artikel 19 och de fondspecifika bestämmelserna.

c) Krav på resultatreserven och tillämpning av resultatramen, genom undantag från artikel 20 respektive artikel 22.

d) Artikel 65.6 för insatser som inleddes från och med den 1 februari 2020, som främjar krisreparation i samband med covid-19-pandemin och dess sociala konsekvenser och förbereder en grön, digital och resilient återhämtning av ekonomin, och som stöds inom det tematiska mål som avses i punkt 9 första stycket i den här artikeln.

e) Krav på att utarbeta en kommunikationsstrategi, genom undantag från artiklarna 116 och 115.1 a.

Genom undantag från kraven i artikel 12.4 i förordning (EU) nr 1299/2013 för insatser som får stöd från React-EU-medlen inom målet Europeiskt territoriellt samarbete, ska samarbete mellan stödmottagare på minst två områden vara tillräckligt.

14. Medlemsstaterna och förvaltande myndigheter ska vid fullgörandet av sina skyldigheter i fråga om information, kommunikation och synliggörande i enlighet med artikel 115.1 och 115.3 och med bilaga XII säkerställa att potentiella stödmottagare, stödmottagare, deltagare, slutmottagare av finansieringsinstrument och allmänheten är medvetna om förekomsten, omfattningen och det ytterligare stödet härrörande från React-EU-medlen.

Medlemsstaterna och förvaltande myndigheter ska tydliggöra för allmänheten att insatsen i fråga finansieras som en del av unionens hantering av covid-19-pandemin och säkerställa full transparens, när så är lämpligt med hjälp av sociala medier.

Hänvisningarna till ’fonden’, ’fonderna’ eller ’ESI-fonderna’ i avsnitt 2.2 i bilaga XII ska kompletteras med en hänvisning till ’finansieras som en del av unionens hantering av covid-19-pandemin’, om ekonomiskt stöd ges till insatser från React-EU-medlen.

(*) Rådets förordning (EU) 2020/2094 av den 14 december 2020 om inrättande av Europeiska unionens återhämtningsinstrument för att stödja återhämtningen efter covid-19-krisen (EUT L 433, 22.12.2020, s. 23).”

2. I artikel 154 ska följande stycke läggas till:

”Artiklarna 92a och 92b ska inte tillämpas på eller i Förenade kungariket. Hänvisningar till medlemsstaterna i dessa bestämmelser ska förstås så att de inte inbegriper Förenade kungariket.”

3. Texten i bilagan till den här förordningen ska föras in som bilaga VIIa.

Artikel 2

Kommissionen ska senast den 31 mars 2025 förse Europaparlamentet och rådet med en utvärdering av React-EU. Den utvärderingen ska innehålla information om i vilken grad målen för React-EU har uppnåtts, hur ändamålsenligt React-EU-medlen har använts, vilken sorts insatser som har finansierats, stödmottagare och slutmottagare av de finansiella anslagen och dess europeiska mervärde i fråga om att bidra till den ekonomiska återhämtningen.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 december 2020.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
D. M. SASSOLI	M. ROTH
Ordförande	*Ordförande*

BILAGA

”BILAGA VIIa

TILLDELNINGSMETOD FÖR React-EU-MEDEL – ARTIKEL 92b.4

Tilldelningsmetod för React-EU-medel

React-EU-medlen ska fördelas mellan medlemsstaterna enligt följande metod:

1. Varje medlemsstats preliminära andel av React-EU-medlen fastställs som den viktade summan av de andelar som fastställs på grundval av följande kriterier som viktas på följande sätt:

   a) En BNP-faktor (viktning av 2/3) som erhålls genom tillämpning av följande steg:

      i) Varje medlemsstats andel av den totala förlusten av säsongsrensad BNP i fasta priser uttryckt i EUR mellan första halvåret 2019 och slutet av den tillämpliga referensperioden för alla berörda medlemsstater.

      ii) Justering av de andelar som har erhållits enligt led i genom att de delas med medlemsstatens BNI per capita uttryckt som en procentandel av genomsnittligt BNI per capita i EU-27 (genomsnitt uttryckt som 100 %).

   b) En arbetslöshetsfaktor (viktning av 2/9), uttryckt som det viktade genomsnittet av

      i) medlemsstatens andel av det totala antalet arbetslösa (viktning av 3/4) för alla berörda medlemsstater i januari 2020, och

      ii) medlemsstatens andel av den totala ökningen av antalet arbetslösa (viktning av 1/4) mellan januari 2020 och slutet av den tillämpliga referensperioden för alla berörda medlemsstater.

   c) En ungdomsarbetslöshetsfaktor (viktning av 1/9), uttryckt som det viktade genomsnittet av

      i) medlemsstatens andel av det totala antalet unga arbetslösa (viktning av 3/4) för alla berörda medlemsstater i januari 2020, och

      ii) medlemsstatens andel av den totala ökningen av antalet unga arbetslösa (viktning av 1/4) mellan januari 2020 och slutet av den tillämpliga referensperioden för alla berörda medlemsstater.

   Om medlemsstatens säsongsrensade BNP i fasta priser uttryckt i EUR för den tillämpliga referensperioden är högre än under det första halvåret 2019, ska den medlemsstatens uppgifter undantas från beräkningarna i led a i.

   Om antalet arbetslösa (åldersgruppen 15–74 år) eller unga arbetslösa (åldersgruppen 15–24 år) i medlemsstaten för den tillämpliga referensperioden är lägre än i januari 2020, ska den medlemsstatens uppgifter undantas från beräkningarna i leden b ii och c ii.

2. De regler som fastställs i punkt 1 får inte leda till att anslagen per medlemsstat för hela perioden 2021–2022 överstiger följande:

   a) För medlemsstater vars genomsnittliga BNI per capita (i köpkraftsstandard) för perioden 2015–2017 är över 109 % av genomsnittet för EU-27: 0,07 % av deras BNP i fasta priser 2019.

   b) För medlemsstater vars genomsnittliga BNI per capita (i köpkraftsstandard) för perioden 2015–2017 är lika med eller under 90 % av genomsnittet för EU-27: 2,60 % av deras BNP i fasta priser 2019.

   c) För medlemsstater vars genomsnittliga BNI per capita (i köpkraftsstandard) för perioden 2015–2017 är över 90 % och lika med eller under 109 % av genomsnittet för EU-27: procentandelen erhålls genom en linjär interpolering mellan 0,07 % och 2,60 % av deras BNP i fasta priser 2019, vilket leder till en proportionell minskning av den övre gränsen i linje med ökningen i välstånd.

De belopp som överstiger den nivå som föreskrivs i leden a–c per medlemsstat omfördelas proportionellt till anslagen för alla andra medlemsstater vars genomsnittliga BNI per capita (i köpkraftsstandard) är under 100 % av genomsnittet för EU-27. BNI per capita (i köpkraftsstandard) för perioden 2015–2017 är den som används för sammanhållningspolitiken i förhandlingarna om den fleråriga budgetramen för 2021–2027.

3. Vid beräkning av fördelningen av React-EU-medlen för 2021 gäller följande:

   a) För BNP ska referensperioden vara första halvåret 2020.

   b) För antalet arbetslösa och antalet unga arbetslösa ska referensperioden vara genomsnittet av juni–augusti 2020.

   c) Det högsta anslag som beräknats genom tillämpning av punkt 2 multipliceras med den andel som React-EU-medlen för 2021 utgör av de totala React-EU-medlen för 2021 och 2022.

   Innan den metod som beskrivs i punkterna 1 och 2 avseende React-EU-medlen för 2021 tillämpas, ska ett belopp på 100 000 000 EUR tilldelas Luxemburg och ett belopp på 50 000 000 EUR tilldelas Malta.

   Dessutom ska ett belopp motsvarande en stödintensitet på 30 EUR per invånare tilldelas de yttersta Nuts 2-områdena från anslaget. Det anslaget kommer att fördelas per region och medlemsstat på ett sätt som står i proportion till den totala befolkningen i dessa regioner. Det ytterligare anslaget till de yttersta randområdena ska läggas till det anslag som varje yttersta randområde erhåller genom fördelningen av den nationella budgeten.

   Det återstående beloppet för 2021 ska fördelas mellan medlemsstaterna i enlighet med den metod som beskrivs i punkterna 1 och 2.

4. Vid beräkning av fördelningen av React-EU-medlen för 2022 gäller följande:

   a) För BNP ska referensperioden vara första halvåret 2021.

   b) För antalet arbetslösa och antalet unga arbetslösa ska referensperioden vara genomsnittet av juni–augusti 2021.

   c) Det högsta anslag som beräknats genom tillämpning av punkt 2 multipliceras med den andel som React-EU-medlen för 2022 utgör av de totala React-EU-medlen för 2021 och 2022.”

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2020/2222

av den 23 december 2020

om vissa aspekter av järnvägssäkerhet och järnvägsförbindelser med avseende på den gränsöverskridande infrastruktur som förbinder unionen och Förenade kungariket genom den fasta förbindelsen under Engelska kanalen

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 91.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

efter att ha hört Europeiska ekonomiska och sociala kommittén,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([1]), och

av följande skäl:

(1) Avtalet om Förenade konungarikets utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen ([2]) (*utträdesavtalet*) ingicks av unionen genom rådets beslut (EU) 2020/135 ([3]) och trädde i kraft den 1 februari 2020. Den övergångsperiod som avses i artikel 126 i utträdesavtalet, under vilken unionsrätten fortsätter att vara tillämplig på och i Förenade kungariket i enlighet med artikel 127 i utträdesavtalet (*övergångsperioden*), löper ut den 31 december 2020.

(2) Genom artikel 10 i fördraget mellan Förenade Konungariket Storbritannien och Nordirland och Republiken Frankrike om privata koncessionsinnehavares uppförande och drift av en fast förbindelse under Engelska kanalen, som undertecknades i Canterbury den 12 februari 1986 (*Canterbury-fördraget*), inrättades en mellanstatlig kommission med uppgift att utöva tillsyn över alla frågor som rör uppförande och drift av den fasta förbindelsen under Engelska kanalen.

(3) Fram till utgången av övergångsperioden utgör den mellanstatliga kommissionen den nationella säkerhetsmyndigheten i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/798 ([4]). I den egenskapen tillämpar den utmed hela den fasta förbindelsen under Engelska kanalen de unionsrättsliga bestämmelser som rör järnvägssäkerhet och, enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/797 ([5]), driftskompatibilitet hos järnvägar.

(4) Efter övergångsperiodens utgång kommer unionsrätten, om inte annat föreskrivs, inte längre att vara tillämplig på den del av den fasta förbindelsen under Engelska kanalen som omfattas av Förenade kungarikets jurisdiktion och, när det gäller den del av den fasta förbindelsen under Engelska kanalen som omfattas av Frankrikes jurisdiktion, kommer den mellanstatliga kommissionen inte längre att vara en nationell säkerhetsmyndighet enligt unionsrätten.

([1]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 17 december 2020 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 22 december 2020.

([2]) Avtal om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen (EUT L 29, 31.1.2020, s. 7).

([3]) Rådets beslut (EU) 2020/135 av den 30 januari 2020 om ingående av avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen (EUT L 29, 31.1.2020, s. 1).

([4]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/798 av den 11 maj 2016 om järnvägssäkerhet (EUT L 138, 26.5.2016, s. 102).

([5]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/797 av den 11 maj 2016 om driftskompatibiliteten hos järnvägssystemet inom Europeiska unionen (EUT L 138, 26.5.2016, s. 44).

Säkerhetstillståndet för infrastrukturförvaltaren för den fasta förbindelsen under Engelska kanalen och säkerhetsintyg för järnvägsföretag som bedriver verksamhet genom den fasta förbindelsen under Engelska kanalen, som utfärdats av den mellanstatliga kommissionen i enlighet med artikel 11 respektive artikel 10 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/49/EG ([6]), kommer att upphöra att gälla från och med den 1 januari 2021.

(5) Genom Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2020/1531 ([7]) bemyndigades Frankrike att förhandla om, underteckna och ingå ett internationellt avtal med Förenade kungariket om tillämpningen av unionens regler om järnvägssäkerhet och driftskompatibilitet på den fasta förbindelsen under Engelska kanalen, i syfte att upprätthålla en enhetlig styrning av säkerheten. Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1530 ([8]) ändrades direktiv (EU) 2016/798, bland annat med avseende på reglerna om nationella säkerhetsmyndigheter.

(6) På grundval av förordning (EU) 2020/1530 och med förbehåll för ett avtal som förutses i beslut (EU) 2020/1531 och som ingåtts på vissa villkor som anges i det beslutet, skulle den mellanstatliga kommissionen förbli den enda säkerhetsmyndigheten för hela den fasta förbindelsen under Engelska kanalen, samtidigt som den, med avseende på den del av den fasta förbindelsen under Engelska kanalen som omfattas av Frankrikes jurisdiktion, utgjorde den nationella säkerhetsmyndigheten i den mening som avses i artikel 3.7 i direktiv (EU) 2016/798. Det är dock osannolikt att det avtal som förutses i beslut (EU) 2020/1531 kommer att ha trätt i kraft före övergångsperiodens utgång.

(7) Utan ett sådant avtal kommer den mellanstatliga kommissionen från och med den 1 januari 2021 inte längre att betraktas som nationell säkerhetsmyndighet i den mening som avses i artikel 3.7 i direktiv (EU) 2016/798 med avseende på den del av den fasta förbindelsen under Engelska kanalen som omfattas av Frankrikes jurisdiktion. Säkerhetstillstånd och säkerhetsintyg som utfärdats av den mellanstatliga kommissionen kommer att upphöra att gälla. Den franska nationella säkerhetsmyndigheten kommer att bli den behöriga nationella säkerhetsmyndigheten för den del av den fasta förbindelsen under Engelska kanalen som omfattas av Frankrikes jurisdiktion.

(8) Mot bakgrund av den ekonomiska betydelsen för unionen av den fasta förbindelsen under Engelska kanalen är det viktigt att den fasta förbindelsen under Engelska kanalen fortsätter att fungera efter den 1 januari 2021. Därför bör det säkerhetstillstånd för infrastrukturförvaltaren för den fasta förbindelsen under Engelska kanalen som utfärdats av den mellanstatliga kommissionen fortsätta att gälla i högst två månader från och med denna förordnings tillämpningsdag, vilket är tillräckligt för att den franska nationella säkerhetsmyndigheten ska kunna utfärda sitt eget säkerhetstillstånd.

(9) De tillstånd som utfärdas enligt kapitel III i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/34/EU ([9]) till järnvägsföretag som är etablerade i Förenade kungariket kommer inte längre att gälla efter övergångsperiodens utgång. Den 10 november 2020 underrättade Frankrike, i enlighet med artikel 14.3 i direktiv 2012/34/EU, kommissionen om sin avsikt att inleda förhandlingar om ett gränsöverskridande avtal med Förenade kungariket. Syftet med ett sådant avtal skulle vara att göra det möjligt för järnvägsföretag som är etablerade i och innehar ett tillstånd som utfärdats av Förenade kungariket att använda den gränsöverskridande infrastruktur som förbinder unionen och Förenade kungariket via den fasta förbindelsen under Engelska kanalen fram till gränsstationen och gränsterminalen i Calais-Fréthun (Frankrike), utan att erhålla ett tillstånd enligt direktiv 2012/34/EU från en tillståndsmyndighet i unionen.

(10) För att säkerställa förbindelserna mellan unionen och Förenade kungariket är det viktigt att de järnvägsföretag som är etablerade i och innehar ett tillstånd som utfärdats av Förenade kungariket fortsätter sin verksamhet. Därför bör giltighetstiden för deras tillstånd som utfärdats av Förenade kungariket enligt direktiv 2012/34/EU och deras

([6]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/49/EG av den 29 april 2004 om säkerhet på gemenskapens järnvägar och om ändring av rådets direktiv 95/18/EG om tillstånd för järnvägsföretag och direktiv 2001/14/EG om tilldelning av infrastrukturkapacitet, uttag av avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur och utfärdande av säkerhetsintyg (järnvägssäkerhetsdirektivet) (EUT L 164, 30.4.2004, s. 44).

([7]) Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2020/1531 av den 21 oktober 2020 om bemyndigande för Frankrike att förhandla om, underteckna och ingå ett internationellt avtal som kompletterar fördraget mellan Frankrike och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om privata koncessionsinnehavares uppförande och drift av en fast förbindelse under Engelska kanalen (EUT L 352, 22.10.2020, s. 4).

([8]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1530 av den 21 oktober 2020 om ändring av direktiv (EU) 2016/798 vad gäller tillämpningen av reglerna för järnvägssäkerhet och driftskompatibilitet på den fasta förbindelsen under Engelska kanalen (EUT L 352, 22.10.2020, s. 1).

([9]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/34/EU av den 21 november 2012 om inrättande av ett gemensamt europeiskt järnvägsområde (EUT L 343, 14.12.2012, s. 32).

säkerhetsintyg som utfärdats av den mellanstatliga kommissionen förlängas med nio månader från och med denna förordnings tillämpningsdag, vilket är tillräckligt för att den berörda medlemsstaten ska kunna vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa förbindelserna i enlighet med direktiven 2012/34/EU och (EU) 2016/798 och på grundval av det avtal som förutses i beslut (EU) 2020/1531.

(11) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på återkallande av den förmån som beviljats innehavare av sådana tillstånd och intyg, i de fall då efterlevnaden av unionskraven inte är säkerställd. Dessa genomförandebefogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ([10]). Granskningsförfarandet bör användas vid antagandet av dessa åtgärder, mot bakgrund av deras potentiella inverkan på järnvägssäkerheten. Kommissionen bör anta omedelbart tillämpliga genomförandeakter om det, i vederbörligen motiverade fall, är nödvändigt på grund av tvingande skäl till skyndsamhet.

(12) Med tanke på ärendets brådskande karaktär som följer av övergångsperiodens utgång, är det lämpligt att föreskriva ett undantag från den tidsfrist på åtta veckor som avses i artikel 4 i protokoll nr 1 om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen, fogat till fördraget om Europeiska unionen, fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen.

(13) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att fastställa provisoriska åtgärder avseende vissa aspekter av järnvägssäkerhet och järnvägsförbindelser med anledning av övergångsperiodens utgång, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av dess omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

(14) Denna förordning bör träda i kraft så snart som möjligt och bör tillämpas från och med dagen efter övergångsperiodens utgång.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs särskilda bestämmelser, med anledning av utgången av den övergångsperiod som avses i artikel 126 i utträdesavtalet, för vissa säkerhetstillstånd och säkerhetsintyg som utfärdats enligt direktiv 2004/49/EG och vissa tillstånd för järnvägsföretag som utfärdats enligt direktiv 2012/34/EU och som avses i punkt 2.

2. Denna förordning ska tillämpas på följande tillstånd och intyg som är giltiga den 31 december 2020:

a) Säkerhetstillstånd som utfärdats enligt artikel 11 i direktiv 2004/49/EG till infrastrukturförvaltare för förvaltning och drift av gränsöverskridande infrastruktur som förbinder unionen och Förenade kungariket genom den fasta förbindelsen under Engelska kanalen.

b) Säkerhetsintyg som utfärdats enligt artikel 10 i direktiv 2004/49/EG till järnvägsföretag som är etablerade i Förenade kungariket och som använder den gränsöverskridande infrastruktur som förbinder unionen och Förenade kungariket genom den fasta förbindelsen under Engelska kanalen.

c) Tillstånd som utfärdats enligt kapitel III i direktiv 2012/34/EU till järnvägsföretag som är etablerade i Förenade kungariket och som använder den gränsöverskridande infrastruktur som förbinder unionen och Förenade kungariket genom den fasta förbindelsen under Engelska kanalen.

([10]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning ska relevanta definitioner tillämpas som i direktiven 2012/34/EU och (EU) 2016/798 och i de delegerade akter och genomförandeakter som antagits enligt dessa direktiv och enligt direktiv 2004/49/EG.

Artikel 3

Giltighet för säkerhetstillstånd, säkerhetsintyg och tillstånd

1. De säkerhetstillstånd som avses i artikel 1.2 a ska fortsätta att gälla för en period av två månader från och med denna förordnings tillämpningsdag.

2. De säkerhetsintyg som avses i artikel 1.2 b ska fortsätta att gälla för en period av nio månader från och med denna förordnings tillämpningsdag. De ska gälla endast för tågtrafik till gränsstationen och gränsterminalen i Calais-Fréthun från Förenade kungariket eller tågtrafik från denna station och terminal till Förenade kungariket.

3. De tillstånd som avses i artikel 1.2 c ska fortsätta att gälla för en period av nio månader från och med denna förordnings tillämpningsdag. Genom undantag från artikel 23.1 i direktiv 2012/34/EU ska dessa tillstånd gälla endast inom det territorium som ligger mellan gränsstationen och gränsterminalen i Calais-Fréthun och Förenade kungariket.

Artikel 4

Regler och skyldigheter med avseende på säkerhetstillstånd, säkerhetsintyg och tillstånd

1. De säkerhetstillstånd, säkerhetsintyg och tillstånd som regleras av artikel 3 i denna förordning omfattas av de regler som är tillämpliga på dem i enlighet med direktiven 2012/34/EU och (EU) 2016/798 och i enlighet med de genomförandeakter och delegerade akter som antas enligt dessa direktiv.

2. Innehavare av säkerhetstillstånd, säkerhetsintyg och tillstånd som avses i artikel 1.2 och, i tillämpliga fall, den myndighet som utfärdar dem när denna är en annan än den nationella säkerhetsmyndighet på vars territorium infrastrukturen är belägen i unionen och vars behörighet omfattar gränsstationen och gränsterminalen i Calais-Fréthun, ska samarbeta med den nationella säkerhetsmyndigheten och tillhandahålla den alla relevanta upplysningar och handlingar.

3. Om upplysningar eller handlingar inte har tillhandahållits inom de tidsfrister som fastställts i begäranden från den nationella säkerhetsmyndighet som avses i punkt 2 i denna artikel, får kommissionen, efter anmälan från den nationella säkerhetsmyndigheten, anta genomförandeakter för att återkalla den förmån som innehavaren har erhållit enligt artikel 3. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 7.2.

4. Innehavare av sådana säkerhetstillstånd, säkerhetsintyg och tillstånd som avses i artikel 1.2 i denna förordning ska utan dröjsmål underrätta kommissionen och Europeiska unionens järnvägsbyrå om åtgärder som vidtas av andra behöriga säkerhetsmyndigheter, och som kan strida mot deras skyldigheter enligt denna förordning, direktiv 2012/34/EU eller direktiv (EU) 2016/798.

5. Innan den återkallar de förmåner som har erhållits enligt artikel 3 ska kommissionen i god tid underrätta den nationella säkerhetsmyndighet som avses i punkt 2 i den här artikeln, den myndighet som har utfärdat de säkerhetstillstånd, säkerhetsintyg och tillstånd som avses i artikel 1.2 samt innehavare av sådana tillstånd och intyg om sin avsikt att vidta ett sådant återkallande och ge dem möjlighet att lämna synpunkter.

6. När det gäller tillstånd som avses i artikel 1.2 c i denna förordning ska hänvisningar till en nationell säkerhetsmyndighet, vid tillämpningen av punkterna 1–5 i den här artikeln, förstås som hänvisningar till en tillståndsmyndighet enligt definitionen i artikel 3.15 i direktiv 2012/34/EU.

Artikel 5

Övervakning av efterlevnaden av unionsrätten

1. Den nationella säkerhetsmyndighet som avses i artikel 4.2 ska övervaka de standarder för järnvägssäkerhet som tillämpas på järnvägsföretag som är etablerade i Förenade kungariket och som nyttjar den gränsöverskridande infrastruktur som avses i artikel 1.2 a, och som tillämpas på denna gränsöverskridande infrastruktur. Dessutom ska den nationella säkerhetsmyndigheten kontrollera att infrastrukturförvaltare och järnvägsföretag uppfyller säkerhetskraven i unionsrätten. I tillämpliga fall ska den nationella säkerhetsmyndigheten förse kommissionen och Europeiska unionens järnvägsbyrå med en rekommendation för kommissionen att agera i enlighet med punkt 2 i denna artikel.

Den tillståndsmyndighet som avses i artikel 4.2, jämförd med artikel 4.6, i denna förordning ska övervaka huruvida sådana järnvägsföretag som beviljats tillstånd av Förenade kungariket och som avses i artikel 1.2 c i denna förordning fortsätter att uppfylla kraven i artiklarna 19–22 i direktiv 2012/34/EU.

2. Om kommissionen har välgrundade skäl att betvivla att de säkerhetsstandarder som tillämpas på driften av gränsöverskridande järnvägstjänster eller infrastruktur som omfattas av denna förordning eller den del av samma infrastruktur som är belägen i Förenade kungariket är förenliga med relevanta unionsrättsliga bestämmelser, ska den utan onödigt dröjsmål anta genomförandeakter för att återkalla den förmån som innehavaren beviljats enligt artikel 3. Befogenheten att anta genomförandeakter ska gälla i tillämpliga delar om kommissionen har välgrundade skäl att betvivla att de krav som avses i punkt 1 andra stycket är uppfyllda. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 7.2.

3. Vid tillämpningen av punkt 1 i denna artikel får den nationella säkerhetsmyndigheten eller den tillståndsmyndighet som avses i artikel 4.2, jämförd med artikel 4.6, begära information från relevanta berörda behöriga myndigheter, med fastställande av en rimlig tidsfrist. Om dessa berörda behöriga myndigheter inte tillhandahåller den begärda informationen inom den fastställda tidsfristen, eller tillhandahåller ofullständig information, får kommissionen efter anmälan från den nationella säkerhetsmyndighet eller, i förekommande fall, tillståndsmyndighet som avses i artikel 4.2, jämförd med artikel 4.6, anta genomförandeakter för att återkalla den förmån som innehavaren beviljats enligt artikel 3. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 7.2.

4. Innan den återkallar de förmåner som erhållits enligt artikel 3, ska kommissionen i god tid underrätta den nationella säkerhetsmyndighet som avses i artikel 4.2, den myndighet som har utfärdat sådana säkerhetstillstånd, säkerhetsintyg och tillstånd som avses i artikel 1.2 och innehavare av sådana tillstånd och intyg samt Förenade kungarikets nationella säkerhetsmyndighet och tillståndsmyndighet om sin avsikt att vidta ett sådant återkallande, och ge dem möjlighet att lämna synpunkter.

Artikel 6

Samråd och samarbete

1. De behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten ska vid behov samråda och samarbeta med de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket för att säkerställa genomförandet av denna förordning.

2. Den berörda medlemsstaten ska på begäran utan onödigt dröjsmål tillhandahålla kommissionen all information som erhållits enligt punkt 1 eller annan information som är relevant för genomförandet av denna förordning.

Artikel 7

Kommitté

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som avses i artikel 51 i direktiv (EU) 2016/797 och av den kommitté som avses i artikel 62 i direktiv 2012/34/EU. Dessa kommittéer ska vara kommittéer i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011 jämförd med artikel 5 i den förordningen tillämpas.

Artikel 8

Ikraftträdande och tillämpning

1. Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

2. Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2021.

3. Denna förordning ska upphöra att gälla den 30 september 2021.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel 23 december 2020.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
D. M. SASSOLI	M. ROTH
Ordförande	*Ordförande*

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU, Euratom) 2020/2223

av den 23 december 2020

om ändring av förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 vad gäller samarbete med Europeiska åklagarmyndigheten och effektiviteten i utredningar vid Europeiska byrån för bedrägeribekämpning

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 325,

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 106a,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av revisionsrättens yttrande ([1]),

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([2]), och

av följande skäl:

(1) Antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 ([3]) och rådets förordning (EU) 2017/1939 ([4]) förstärkte avsevärt unionens medel för att skydda sina finansiella intressen genom straffrättsliga bestämmelser. Inrättandet av Europeiska åklagarmyndigheten (*myndigheten*) är en central prioritering på områdena straffrätt och bedrägeribekämpning, eftersom den har befogenhet att utföra brottsutredningar och väcka åtal för brott som riktar sig mot unionens finansiella intressen, i den mening som avses i direktiv (EU) 2017/1371, i de deltagande medlemsstaterna.

(2) För att skydda unionens ekonomiska intressen utför Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) administrativa utredningar av administrativa oegentligheter och brottsliga handlingar. När utredningarna avslutats får Olaf lämna rättsliga rekommendationer till nationella åklagarmyndigheter, för att göra det möjligt för dem att fullfölja åtal och lagföring i medlemsstater. I de medlemsstater som deltar i myndigheten kommer Olaf att rapportera misstänkta brott till myndigheten och samarbeta med den i samband med i myndighetens utredningar.

(3) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 ([5]) bör ändras och anpassas till följd av antagandet av förordning (EU) 2017/1939. Bestämmelserna i förordning (EU) 2017/1939 som reglerar förbindelserna mellan Olaf och myndigheten bör återspeglas i, och kompletteras med, bestämmelserna i förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 för att säkerställa högsta möjliga nivå på skyddet av unionens ekonomiska intressen genom synergieffekter mellan dem, samtidigt som man säkerställer ett nära samarbete, informationsutbyte och komplementaritet samt att dubbelarbete undviks.

([1]) EUT C 42, 1.2.2019, s. 1.

([2]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 16 april 2019 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets ståndpunkt vid första behandlingen av den 4 december 2020 (ännu inte offentliggjord i EUT). Europaparlamentets ståndpunkt av den 17 december 2020 (ännu inte offentliggjord i EUT).

([3]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 av den 5 juli 2017 om bekämpande genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen (EUT L 198, 28.7.2017, s. 29).

([4]) Rådets förordning (EU) 2017/1939 av den 12 oktober 2017 om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (EUT L 283, 31.10.2017, s. 1).

([5]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

(4) Med beaktande av sitt gemensamma mål att bevara integriteten i unionens budget bör Olaf och myndigheten upprätta och upprätthålla en nära förbindelse, som grundas på principen om lojalt samarbete och som syftar till att säkerställa att deras respektive mandat kompletterar varandra, och samordning av deras åtgärder, i synnerhet vad gäller omfattningen av det fördjupade samarbetet angående inrättandet av myndigheten. Förbindelsen mellan Olaf och myndigheten bör bidra till att säkerställa att alla medel används för att skydda unionens finansiella intressen.

(5) Enligt förordning (EU) 2017/1939 ska Olaf, samt institutionerna, organen och byråerna inom unionen och behöriga myndigheter i medlemsstaterna, till myndigheten, utan onödigt dröjsmål, rapportera misstänkta brottsliga handlingar i fråga om vilka myndigheten kan utöva sin befogenhet. Eftersom Olafs uppdrag är att utföra administrativa utredningar för att bekämpa bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen är den bäst lämpad och utrustad för att fungera som en partner och privilegierad informationskälla för myndigheten.

(6) Uppgifter som tyder på brottsliga handlingar som faller inom myndighetens befogenhet kan förekomma i de ursprungliga påståenden som inkommit till Olaf eller som framkommer först i samband med en administrativ utredning som inletts av Olaf på grund av en misstanke om administrativa oriktigheter. För att uppfylla sin skyldighet att rapportera till myndigheten bör Olaf därför rapportera misstänkta brottsliga handlingar när som helst före eller under sina utredningar.

(7) I förordning (EU) 2017/1939 fastställs vilka uppgifter rapporterna minst ska innehålla. Olaf kan behöva utföra en preliminär utvärdering av påståenden för att kontrollera uppgifterna och för att samla in nödvändig information. Olaf bör utföra en sådan utvärdering skyndsamt och på ett sätt som inte innebär en risk för att en eventuell framtida brottsutredning äventyras. När utvärderingen slutförts bör Olaf rapportera till myndigheten om en misstanke om ett brott, som faller inom dess befogenhet, har konstaterats.

(8) Med hänsyn till Olafs sakkunskap bör institutioner, organ och byråer som inrättats genom, eller på grundval av, fördragen (*institutionerna, organen och byråerna*) ha möjlighet att utnyttja Olaf för att utföra en sådan preliminär utvärdering av anklagelser som rapporteras till dem.

(9) I enlighet med förordning (EU) 2017/1939 bör Olaf i princip inte inleda en administrativ utredning parallellt med en utredning som utförs av myndigheten av samma sakförhållanden. I vissa fall kan dock skyddet av unionens finansiella intressen kräva att Olaf utför en kompletterande administrativ utredning innan de straffrättsliga förfaranden som inletts av myndigheten avslutats, i syfte att fastställa huruvida säkerhetsåtgärder är nödvändiga eller huruvida finansiella, disciplinära eller administrativa åtgärder bör vidtas. En sådan kompletterande utredning kan vara lämplig bland annat för att återkräva belopp som ska inbetalas till unionens budget och som omfattas av preskription, när de riskutsatta beloppen är mycket höga eller om det är nödvändigt att undvika ytterligare utgifter i risksituationer genom administrativa åtgärder.

(10) Vid tillämpning av kravet att undvika dubbelarbete vid utredningar bör begreppet *samma sakförhållanden* betraktas mot bakgrund av rättspraxis från Europeiska unionens domstol (*domstolen*) inom ramen för principen *ne bis in idem,* och anses innebära att sakförhållandena är identiska eller huvudsakligen desamma och förstås som att det föreligger en uppsättning konkreta omständigheter som är oupplösligt sammankopplade i tid och rum.

(11) I förordning (EU) 2017/1939 föreskrivs att myndigheten får begära att Olaf utför kompletterande administrativa utredningar. I avsaknad av en sådan begäran bör sådana kompletterande utredningar på särskilda villkor också vara möjliga på Olafs eget initiativ, efter samråd med myndigheten. I synnerhet bör myndigheten kunna invända mot att Olaf inleder eller fortsätter en utredning eller att Olaf utför vissa åtgärder som hänför sig till en av dess utredningar, särskilt i syfte att bevara effektiviteten i dess utredningar och befogenheter. Olaf bör avstå från att utföra en åtgärd som myndigheten gjort invändningar mot. När Olaf inleder en utredning i avsaknad av en sådan invändning bör Olaf utföra den utredningen och fortlöpande samråda med myndigheten.

(12) Olaf bör aktivt stödja myndigheten i utredningar. I detta avseende bör myndigheten ha möjlighet att begära att Olaf stöder eller kompletterar dess brottsutredningar genom utövande av sina befogenheter enligt förordning (EU, Euratom) nr 883/2013. Olaf bör tillhandahålla sådant stöd inom gränserna för sina befogenheter och inom den ram som anges i den förordningen.

(13) För att säkerställa effektiv samordning, verkningsfullt samarbete och reell transparens bör Olaf och myndigheten utbyta information kontinuerligt. Det informationsutbyte som föregår inledningen av de utredningar som utförs av Olaf eller myndigheten är särskilt viktigt, så att en god samordning mellan deras respektive åtgärder kan säkerställas i syfte att garantera komplementaritet och undvika dubbelarbete. Därför bör Olaf och myndigheten utnyttja träff-/icke träff-funktionerna i sina respektive ärendehanteringssystem. Olaf och myndigheten bör fastställa förfarandet och villkoren för detta informationsutbyte i sina praktiska överenskommelser. För att säkerställa att regler som syftar till att undvika dubbelarbete och att säkerställa komplementaritet tillämpas korrekt bör Olaf och myndigheten enas om särskilda tidsgränser för sina informationsutbyten.

(14) I kommissionens rapport om utvärdering av tillämpningen av förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 2 oktober 2017 (*kommissionens utvärderingsrapport*), drogs slutsatsen att 2013 års ändringar av regelverket medfört tydliga förbättringar när det gäller genomförandet av utredningar, samarbete med partner och berörda personers rättigheter. I kommissionens utvärderingsrapport belystes samtidigt vissa brister som påverkar utredningarnas ändamålsenlighet och effektivitet.

(15) Det är nödvändigt att ta itu med de tydligaste resultaten i kommissionens utvärderingsrapport genom ändringar av förordning (EU, Euratom) nr 883/2013. Dessa ändringar är nödvändiga på kort sikt för att stärka ramen för Olafs utredningar så att ett starkt och väl fungerande Olaf kan upprätthållas och att Olaf kompletterar myndighetens straffrättsliga lösningar med administrativa utredningar, utan att ändra Olafs uppdrag eller befogenheter. Dessa ändringar rör främst områden där bristen på tydlighet i förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 kan hindra effektivt genomförande av Olafs utredningar, t.ex. genomförande av kontroller och inspektioner på plats, möjlighet till tillgång till uppgifter om bankkonton och erkännande av de ärenderapporter som Olaf utarbetar som tillåten bevisning i administrativa och rättsliga förfaranden på unionsnivå.

(16) Ändringarna av förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 påverkar inte de rättssäkerhetsgarantier som tillämpas i samband med utredningar. Olaf är bunden av rättssäkerhetsgarantierna i förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 och rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 ([6]) och de som ingår i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Den ramen innebär ett krav på Olaf att genomföra sina utredningar på ett objektivt, opartiskt och konfidentiellt sätt, söka bevis för och emot de berörda personerna samt genomföra utredningsåtgärder på grundval av ett skriftligt bemyndigande och efter en lagenlighetskontroll. Olaf har en skyldighet att säkerställa att rättigheterna för de personer som berörs av dess utredningar iakttas, däribland oskuldspresumtionen och rätten att inte röja sig själv. När de berörda personerna intervjuas har de bland annat rätt att biträdas av en person enligt eget val, att godkänna intervjuprotokollet och att använda något av de officiella språken i unionens institutioner. De berörda personerna har också rätt att yttra sig om sakförhållandena i ärendet innan några slutsatser dras.

(17) Personer som anmäler bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen bör omfattas av det skydd som Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1937 ([7]) erbjuder.

(18) I de fall då Olaf inom ramen för sitt mandat vidtar stödåtgärder på begäran av myndigheten, bör Olaf och myndigheten i nära samarbete säkerställa att de tillämpliga rättssäkerhetsgarantierna i kapitel VI i förordning (EU) 2017/1939 iakttas, för att skydda tillåtligheten av bevis och de grundläggande rättigheterna och rättssäkerhetsgarantierna, samtidigt som dubbelarbete vid utredningar undviks och ett effektivt och kompletterande samarbete möjliggörs.

([6]) Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

([7]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1937 av den 23 oktober 2019 om skydd för personer som rapporterar om överträdelser av unionsrätten (EUT L 305, 26.11.2019, s. 17).

(19) Olaf har befogenhet att genomföra kontroller och inspektioner på plats, som gör det möjligt för Olaf att få tillgång till ekonomiska aktörers lokaler och dokumentation inom ramen för sina utredningar av misstänkt bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen. Sådana kontroller och inspektioner på plats utförs i enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 och förordning (Euratom, EG) nr 2185/96, enligt vilka tillämpningen av dessa befogenheter i vissa fall underställs villkoren i nationell rätt. Kommissionens utvärderingsrapport har visat att det inte är helt tydligt i vilken utsträckning nationell rätt tillämpas, och detta inskränker därför effektiviteten i Olafs utredningsverksamhet.

(20) Det är därför lämpligt att förtydliga i vilka fall nationell rätt ska tillämpas under Olafs utredningar, utan att ändra Olafs befogenheter eller hur förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 fungerar i förhållande till medlemsstaterna, och därmed återspegla tribunalens dom av den 3 maj 2018 i mål T-48/16, *Sigma Orionis SA mot Europeiska kommissionen* ([8]).

(21) Olafs genomförande av kontroller och inspektioner på plats i situationer där den berörda ekonomiska aktören underkastar sig kontrollen eller inspektionen bör enbart omfattas av unionsrätten. Detta skulle göra det möjligt för Olaf att utöva sina utredningsbefogenheter på ett effektivt och enhetligt sätt i alla medlemsstater och därigenom bidra till en hög skyddsnivå för unionens ekonomiska intressen i hela unionen i enlighet med artikel 325 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

(22) I situationer där Olaf måste förlita sig på bistånd från de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna, i synnerhet när en ekonomisk aktör motsätter sig en kontroll och inspektion på plats, bör medlemsstaterna säkerställa att Olafs verksamhet är effektiv och bör tillhandahålla nödvändigt bistånd i enlighet med de relevanta nationella processrättsliga reglerna. För att skydda unionens ekonomiska intressen bör kommissionen ta varje medlemsstats åsidosättande av sin skyldighet att samarbeta med Olaf i beaktande när den överväger huruvida den ska återkräva de berörda beloppen genom att tillämpa finansiella korrigeringar för medlemsstaterna i enlighet med tillämplig unionsrätt.

(23) Olaf har enligt förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 möjlighet att ingå administrativa överenskommelser med de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna, till exempel sambandscentraler för bedrägeribekämpning, och med unionens institutioner, organ och byråer, för att fastställa formerna för samarbetet inom ramen för denna förordning, särskilt vad gäller överlämnandet av information och genomförandet av utredningar och eventuella uppföljningsåtgärder.

(24) Förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 bör ändras för att införa en skyldighet för ekonomiska aktörer att samarbeta med Olaf i enlighet med deras skyldigheter enligt förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 att bevilja tillgång för utförandet av kontroller och inspektioner på plats av lokaler, markområden, transportmedel och andra platser som används yrkesmässigt, och med kravet som anges i artikel 129 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 ([9]) att varje person eller enhet som mottar medel från unionen ska samarbeta till fullo för att skydda unionens ekonomiska intressen, också i samband med Olafs utredningar.

(25) Som en del av denna samarbetsskyldighet bör Olaf kunna kräva att ekonomiska aktörer lämnar relevant information när de kan ha varit inblandade i det ärende som utreds eller kan förfoga över sådan information. När ekonomiska aktörer uppfyller sådana krav bör de inte vara skyldiga att lämna utsagor som innebär att de röjer sig själva, men de bör vara skyldiga att besvara frågor om sakförhållanden och tillhandahålla handlingar, även om denna information kan komma att användas mot dem eller mot en annan ekonomisk aktör för att fastställa förekomsten av olaglig verksamhet. För att säkerställa att utredningarna är effektiva mot bakgrund av rådande arbetsrutiner bör Olaf ha rätt att begära tillgång till information i privatägda enheter som används i arbetssyfte. Vad gäller Olaf bör tillgång ges på

([8]) Tribunalens dom (första kammaren) av den 3 maj 2018, *Sigma Orionis SA* mot *Europeiska kommissionen*, T-48/16, ECLI:EU:T:2018:245.

([9]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

samma villkor och i samma omfattning som gäller för nationella kontrollmyndigheter, och endast om Olaf har rimliga skäl att anta att innehållet i dessa enheter kan vara relevant för utredningen, i enlighet med principerna om nödvändighet och proportionalitet, och bör endast omfatta information som är relevant för utredningen.

(26) Ekonomiska aktörer bör ha möjlighet att använda något av de officiella språken i den medlemsstat där kontrollen äger rum och bör ha rätt att biträdas av en person enligt eget val, bland annat av externa juridiska ombud, vid kontroller och inspektioner på plats. Närvaro av ett juridiskt ombud bör dock inte utgöra ett rättsligt villkor för att kontroller och inspektioner på plats ska vara giltiga. För att säkerställa att kontrollerna och inspektionerna på plats är effektiva, särskilt när det gäller risken för att bevismaterial försvinner, bör Olaf kunna få tillgång till lokaler, markområden, transportmedel eller andra platser som används yrkesmässigt, utan att invänta att den ekonomiska aktören rådgör med sitt juridiska ombud. Olaf bör endast godta en kort rimlig försening i avvaktan på att det juridiska ombudet rådfrågas innan kontrollen och inspektionen på plats inleds. Alla sådana dröjsmål måste begränsas till ett strikt minimum.

(27) För att säkerställa transparens vid genomförandet av kontroller och inspektioner på plats bör Olaf ge ekonomiska aktörer lämplig information om deras samarbetsskyldighet och konsekvenserna av en vägran att samarbeta, och det förfarande som är tillämpligt, inbegripet förfarandegarantier.

(28) Vid interna och, vid behov, externa utredningar har Olaf tillgång till all relevant information som innehas av institutionerna, organen och byråerna. För att återspegla hur tekniken utvecklas är det, såsom föreslogs i kommissionens utvärderingsrapport, nödvändigt att förtydliga att sådan tillgång bör vara möjlig oavsett i vilken typ av medium den informationen eller datan lagras. Vid interna utredningar bör Olaf ha rätt att begära tillgång till information som innehas på privatägda enheter som används i arbetssyfte i situationer där Olaf har rimliga skäl att anta att innehållet kan vara relevant för utredningen. Det bör vara möjligt att villkora Olafs tillgång med särskilda villkor från den relevanta institutionen, organet eller byråerna. Sådan tillgång bör erhållas i enlighet med principerna om nödvändighet och proportionalitet och bör endast omfatta information som är relevant för utredningen. För att garantera en effektiv och konsekvent nivå på Olafs tillgång och en hög skyddsnivå vad gäller de berörda personernas grundläggande rättigheter bör unionens institutioner, organ och byråer säkerställa enhetlighet i de regler om tillgång till privatägda enheter som de olika institutionerna, organen och byråerna antar, i syfte att säkerställa likvärdiga villkor i enlighet med det interinstitutionella avtalet av den 25 maj 1999 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och europeiska gemenskapernas kommission om interna utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) ([10]).

(29) För en mer sammanhängande ram för Olafs utredningar bör de regler som är tillämpliga på interna och externa utredningar samordnas ytterligare, för att därigenom åtgärda vissa brister som identifierats i kommissionens utvärderingsrapport, där det inte är motiverat med avvikande regler. Exempelvis bör rapporter och rekommendationer som upprättas efter en extern utredning vid behov skickas till den institution, det organ eller den byrå som berörs så att organet eller byrån kan vidta lämpliga åtgärder, på samma sätt som vid interna utredningar. Om möjligt bör Olaf i enlighet med sitt uppdrag stödja den institution, det organ eller den byrå som berörs av uppföljningen av dess rekommendationer. Om Olaf inte inleder en extern utredning, bör Olaf kunna sända relevant information till medlemsstaternas myndigheter eller till institutioner, organ eller byråer, så att lämpliga åtgärder kan vidtas. Olaf bör sända sådan information där det beslutar att inte inleda en utredning trots att det föreligger skälig misstanke om bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen. Innan detta görs bör Olaf ta vederbörlig hänsyn till om detta kan hindra myndighetens pågående utredningar.

([10]) EGT L 136, 31.5.1999, s. 15.

(30) På grund av den stora mångfalden inom nationella institutionella ramverk bör medlemsstaterna, baserat på principen om lojalt samarbete, ha möjlighet att informera Olaf om vilka myndigheter som är behöriga att vidta åtgärder på rekommendation av Olaf, samt vilka myndigheter som behöver informeras, såsom av ekonomi-, statistik- eller övervakningsskäl, för att kunna utföra sina relevanta uppgifter. Sådana myndigheter kan inkludera nationella sambandscentraler för bedrägeribekämpning. I enlighet med domstolens fasta rättspraxis har de rekommendationer från Olaf som ingår i dess rapporter ingen bindande rättslig verkan på sådana myndigheter i medlemsstaterna eller på unionens institutioner, organ och byråer.

(31) Olaf bör tilldelas de medel som krävs för att följa pengarnas väg, i syfte att avslöja det tillvägagångssätt som är typiskt för en stor del bedrägliga beteenden. Olaf kan erhålla bankkontouppgifter som är relevanta för dess utredningsverksamhet och som innehas av kreditinstitut i ett antal medlemsstater genom samarbete med och bistånd från de nationella myndigheterna. För att säkerställa en effektiv strategi i unionen, bör det i förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 anges en skyldighet för de behöriga nationella myndigheterna att lämna uppgifter om bankkontouppgifter till Olaf, som en del av deras allmänna skyldighet att bistå Olaf. Medlemsstaterna bör anmäla de behöriga myndigheter genom vilka ett sådant samarbete ska äga rum till kommissionen. De nationella myndigheterna bör när de lämnar sådant bistånd till Olaf agera i enlighet med de villkor som gäller för de behöriga nationella myndigheterna i den berörda medlemsstaten.

(32) För att skydda och efterleva rättssäkerhetsgarantier och grundläggande rättigheter bör kommissionen skapa en intern funktion i form av en tillsynsansvarig för rättssäkerhetsgarantier (*den tillsynsansvarige*), som med hänsyn till effektiv resursanvändning administrativt bör tillhöra övervakningskommittén och förses med tillräckliga resurser. Den tillsynsansvarige bör under fullständigt oberoende hantera klagomål, inbegripet från övervakningskommittén och Olaf och bör få tillgång till all den information som krävs för att genomföra sitt uppdrag.

(33) En berörd person bör ha möjlighet att inge ett klagomål till den tillsynsansvarige avseende Olafs efterlevnad av rättssäkerhetsgarantier och även på grund av ett åsidosättande av de regler som är tillämpliga på Olafs utredningar, särskilt åsidosättanden av förfarandekrav och grundläggande rättigheter. I detta syfte bör en mekanism för klagomål inrättas. Den tillsynsansvarige bör vara ansvarig för att utfärda rekommendationer med anledning av sådana klagomål och, vid behov, föreslå lösningar på de frågor som tagits upp i klagomålet. Den tillsynsansvarige bör behandla klagomålet genom ett skyndsamt och kontradiktoriskt förfarande och samtidigt ge Olaf möjlighet att fortsätta den pågående utredningen. Den tillsynsansvarige bör ge klaganden och Olaf möjlighet att inkomma med synpunkter på, eller lösa, de frågor som tagits upp i klagomålet. Generaldirektören bör vidta lämpliga åtgärder som är motiverade med anledning av den tillsynsansvariges rekommendation. Generaldirektören bör i vederbörligen motiverade fall ha möjlighet att avvika från den tillsynsansvariges rekommendationer. Skälen för detta bör fogas till den slutliga utredningsrapporten.

(34) För att öka insynen och möjligheterna att utkräva ansvar bör den tillsynsansvarige rapportera om klagomålsmekanismen i sin årliga rapport. Den årliga rapporten bör särskilt inbegripa antalet inkomna klagomål, vilka typer av överträdelser av förfarandekrav och grundläggande rättigheter som de gäller, vilka verksamheter som berörs och, om möjligt, de uppföljningsåtgärder som Olaf vidtagit.

(35) Tidig överföring av information från Olaf i syfte att anta säkerhetsåtgärder är ett viktigt verktyg för att skydda unionens ekonomiska intressen. För att säkerställa ett nära samarbete på detta område mellan Olaf och institutioner, organ och byråer är det lämpligt att den sistnämnda har möjlighet att när som helst samråda med Olaf för att besluta om eventuella lämpliga säkerhetsåtgärder, inbegripet åtgärder för att säkra bevis.

(36) Olafs rapporter utgör tillåten bevisning i administrativa eller rättsliga förfaranden på samma sätt och på samma villkor som administrativa rapporter som utformats av nationella administrativa inspektörer. Enligt kommissionens utvärderingsrapport säkerställer denna regel inte i tillräcklig utsträckning effektiviteten i Olafs verksamhet i vissa medlemsstater. För att öka ändamålsenligheten och enhetligheten i användningen av rapporter från Olaf, bör förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 föreskriva att sådana rapporter är tillåtliga i rättsliga förfaranden som inte är av straffrättslig karaktär inför nationella domstolar samt i administrativa förfaranden i medlemsstaterna. Regeln om

likvärdighet med nationella administrativa inspektörers rapporter bör fortsättningsvis vara tillämplig i fråga om nationella rättsliga förfaranden av straffrättslig karaktär. Förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 bör också föreskriva att Olafs rapporter är tillåtliga i administrativa och rättsliga förfaranden på unionsnivå.

(37) Sambandscentraler för bedrägeribekämpning i medlemsstaterna infördes genom förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 för att underlätta ett effektivt samarbete och utbyte av information, inbegripet utbyte av operativ information mellan Olaf och medlemsstaterna. Kommissionens utvärderingsrapport visade att sambandscentralerna på ett positivt sätt har bidragit till Olafs arbete. I kommissionens utvärderingsrapport fastställdes också behovet av att ytterligare klargöra rollen för dessa sambandscentraler för bedrägeribekämpning för att säkerställa att Olaf ges nödvändigt bistånd för att säkerställa att dess utredningar är effektiva, samtidigt som sambandscentralernas organisation och befogenheter överlämnas till respektive medlemsstat. I detta avseende bör sambandscentralerna för bedrägeribekämpning kunna ge eller samordna det bistånd som behövs för att Olaf ska kunna utföra sina uppgifter på ett ändamålsenligt sätt före, under eller i slutet av en extern eller intern utredning.

(38) Olafs skyldighet att ge medlemsstater bistånd så att de kan samordna sina åtgärder för att skydda unionens ekonomiska intressen är en central del av dess uppdrag att stödja gränsöverskridande samarbete mellan medlemsstater. Närmare regler bör fastställas för att underlätta Olafs samordningsverksamhet och dess samarbete på detta område med medlemsstaternas myndigheter, tredjeländer och internationella organisationer. Dessa regler bör inte påverka Olafs utövande av befogenheter som tilldelats kommissionen genom särskilda bestämmelser om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter och om samarbete mellan dessa myndigheter och kommissionen, särskilt rådets förordning (EG) nr 515/97 ([11]) och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 608/2013 ([12]), samt samordningsverksamhet vad gäller de europeiska struktur- och investeringsfonderna.

(39) Det bör förtydligas att när medlemsstaternas behöriga myndigheter, inbegripet sambandscentraler för bedrägeribekämpning, samarbetar med Olaf eller andra behöriga myndigheter i syfte att skydda unionens ekonomiska intressen, omfattas de alltjämt av nationell rätt.

(40) Det bör vara möjligt för sambandscentralerna för bedrägeribekämpning att i samband med samordningsverksamheten bistå Olaf, samt för sambandscentralerna för bedrägeribekämpning att samarbeta sinsemellan för att ytterligare stärka de tillgängliga samarbetsmekanismerna för att motverka bedrägerier.

(41) Medlemsstaternas behöriga myndigheter, samt institutioner, organ och byråer, bör vidta de åtgärder som motiveras av en rekommendation från Olaf. I syfte att ge Olaf möjlighet att följa upp hur ärendena utvecklas bör medlemsstaterna, i de fall där Olaf har lämnat rättsliga rekommendationer till de nationella åklagarmyndigheterna i en medlemsstat, på Olafs begäran sända Olaf den nationella domstolens lagakraftvunna beslut. I syfte att till fullo upprätthålla rättsväsendets oberoende bör ett sådant översändande ske först när de relevanta rättsliga förfarandena slutgiltigt har avslutats och domstolens lagakraftvunna beslut har offentliggjorts.

(42) För att komplettera de förfaranderegler för genomförandet av utredningar som fastställs i förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 bör Olaf utarbeta riktlinjer för de utredningsförfaranden som Olafs personal ska följa.

([11]) Rådets förordning (EG) nr 515/97 av den 13 mars 1997 om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter och om samarbete mellan dessa och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av tull- och jordbrukslagstiftningen (EGT L 82, 22.3.1997, s. 1).

([12]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 608/2013 av den 12 juni 2013 om tullens säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter och upphävande av rådets förordning (EG) nr 1383/2003 (EUT L 181, 29.6.2013, s. 15).

(43) Det bör klargöras att Olaf får delta i gemensamma utredningsgrupper som inrättats i enlighet med unionsrätten och att Olaf har rätt att utbyta operativ information som erhålls i det sammanhanget. Användningen av sådan information ska omfattas av de villkor och skyddsåtgärder som föreskrivs i den unionsrätt som ligger till grund för inrättandet av de gemensamma utredningsgrupperna. När Olaf deltar i sådana gemensamma utredningsgrupper har Olaf en stödjande roll och intar rollen som partner, med förbehåll för de rättsliga begränsningar som kan finnas inom unionsrätten och nationell rätt.

(44) Senast fem år efter den dag som fastställs i enlighet med artikel 120.2 andra stycket i förordning (EU) 2017/1939 bör kommissionen utvärdera tillämpningen av förordning (EU, Euratom) nr 883/2013, och särskilt effektiviteten i samarbetet mellan Olaf och myndigheten, i syfte att avgöra om ändringar är påkallade mot bakgrund av erfarenheterna från det samarbetet och kommissionen bör, vid behov, lägga fram ett nytt och omfattande lagstiftningsförslag senast två år efter utvärderingen.

(45) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att stärka skyddet av unionens ekonomiska intressen genom att anpassa Olafs verksamhet till inrättandet av myndigheten och genom att öka effektiviteten i Olafs utredningar, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan snarare kan uppnås bättre på unionsnivå genom antagande av regler som reglerar förbindelserna mellan Olaf och myndigheten för att öka effektiviteten i Olafs utredningar i unionen, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

(46) Denna förordning innebär inte någon inskränkning av medlemsstaternas befogenheter och ansvar att vidta åtgärder för att bekämpa bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen.

(47) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 28.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 ([13]) och avgav formella synpunkter den 23 juli 2018.

(48) Förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 ska ändras på följande sätt:

   a) I punkt 3 ska led d ersättas med följande:

      ”d) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 *,

      e) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 **.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

** Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).”

([13]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

b) Följande punkt ska införas:

”4a. Olaf ska upprätta och upprätthålla en nära förbindelse med myndigheten, som inrättats inom ramen för ett fördjupat samarbete genom rådets förordning (EU) 2017/1939 *. Den förbindelsen ska grundas på ömsesidigt samarbete, informationsutbyte, komplementaritet och undvikande av dubbelarbete. Den ska särskilt säkerställa att alla tillgängliga medel används för att skydda unionens ekonomiska intressen genom att deras respektive mandat kompletterar varandra samt stöd från Olaf till myndigheten.

* Rådets förordning (EU) 2017/1939 av den 12 oktober 2017 om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (EUT L 283, 31.10.2017, s. 1).”

c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Medlemsstaternas behöriga myndigheter och institutioner, organ och byråer får ingå administrativa överenskommelser med Olaf för tillämpningen av denna förordning. De administrativa överenskommelserna får särskilt avse överlämnandet av information, genomförandet av utredningar och uppföljningsåtgärder.”

2. Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

a) Led 3 ska ersättas med följande:

”3. *bedrägerier, korruption och all annan olaglig verksamhet som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen*: samma mening som dessa ord har i relevanta unionsakter och begreppet *annan olaglig verksamhet* ska inbegripa oegentligheter enligt definitionen i artikel 1.2 i förordning (EG, Euratom) nr 2988/95.”

b) Led 4 ska ersättas med följande:

”4. *administrativa utredningar* (*utredningar*): alla inspektioner, kontroller eller andra åtgärder som Olaf vidtar i enlighet med artiklarna 3 och 4, för att nå de mål som anges i artikel 1 och, när det är nödvändigt, konstatera oriktigheter i de verksamheter som kontrolleras; dessa utredningar ska inte påverka Europeiska åklagarmyndighetens eller medlemsstaternas befogenheter att inleda och genomföra straffrättsliga förfaranden.”

c) Följande led ska läggas till:

”8. *ledamot av en institution*: en ledamot av Europaparlamentet, en medlem i Europeiska rådet, en företrädare för en medlemsstat på ministernivå i rådet, en ledamot av kommissionen, en ledamot av Europeiska unionens domstol (*domstolen*), en medlem i Europeiska centralbankens råd eller en ledamot av revisionsrätten, med avseende på deras skyldigheter enligt unionsrätten vid utförandet av sina uppgifter i denna egenskap.”

3. Artikel 3 ska ersättas med följande:

”Artikel 3

Externa utredningar

1. Inom de områden som avses i artikel 1 ska Olaf utföra kontroller och inspektioner på plats i medlemsstaterna och, i enlighet med gällande avtal om samarbete och ömsesidigt bistånd samt andra gällande rättsliga instrument, i tredjeländer och i internationella organisationers lokaler.

2. Olaf ska utföra kontroller och inspektioner på plats i enlighet med denna förordning och, i den utsträckning detta inte omfattas av denna förordning, i enlighet med förordning (Euratom, EG) nr 2185/96.

3. Ekonomiska aktörer ska samarbeta med Olaf i samband med dess utredningar. Olaf får begära skriftlig och muntlig information, inklusive genom intervjuer.

4. Om, i enlighet med punkt 3 i den här artikeln, den berörda ekonomiska aktören underkastar sig en kontroll och inspektion på plats som bemyndigats enligt denna förordning, ska artikel 2.4 i förordning (EG, Euratom) nr 2988/95, artikel 6.1 tredje stycket i förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 och artikel 7.1 i förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 inte vara tillämpliga i den mån dessa bestämmelser kräver överensstämmelse med nationell rätt och kan begränsa Olafs tillgång till information och dokumentation samma villkor som de som gäller för nationella administrativa inspektörer.

5. På Olafs begäran ska den berörda medlemsstatens behöriga myndighet, utan onödigt dröjsmål, förse Olafs anställda med det bistånd som behövs för att de ändamålsenligt ska kunna utföra sina uppgifter, i enlighet med det skriftliga bemyndigande som avses i artikel 7.2.

Den berörda medlemsstaten ska i enlighet med förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 säkerställa att Olafs anställda får tillgång till all information, alla handlingar och alla uppgifter som rör utredningsföremålet och som krävs för att kontrollerna och inspektionerna på plats ska kunna utföras ändamålsenligt och effektivt, och att personalen kan ta handlingar eller uppgifter i förvar för att säkerställa att det inte föreligger en risk för att de går förlorade. Om privatägda enheter används i arbetssyfte kan dessa enheter bli föremål för inspektion av Olaf. Sådana föremål ska bli föremål för inspektion av Olaf endast på samma villkor och i samma utsträckning som nationella kontrollmyndigheter får utreda privatägda enheter, och om Olaf har rimliga skäl att anta att deras innehåll kan vara relevant för utredningen.

6. Om Olafs anställda konstaterar en ekonomisk aktörs vägran att genomgå en kontroll och en inspektion på plats som bemyndigats enligt denna förordning, nämligen om en ekonomisk aktör vägrar att bevilja Olaf nödvändig tillgång till sina lokaler eller andra platser som används yrkesmässigt, döljer information eller förhindrar någon verksamhet som Olaf måste utföra under en kontroll eller en inspektion på plats, ska de berörda myndigheterna, inbegripet, när det är lämpligt, den berörda medlemsstatens brottsbekämpande myndigheter, lämna Olafs anställda nödvändigt bistånd för att göra det möjligt för Olaf att genomföra kontrollen och inspektionen på plats på ett ändamålsenligt sätt och utan onödigt dröjsmål.

När bistånd ges i enlighet med denna punkt eller punkt 5, ska den behöriga myndigheten i medlemsstaterna agera i enlighet med nationella förfaranderegler som är tillämpliga på den berörda behöriga myndigheten. Om sådant bistånd förutsätter bemyndigande från en rättslig myndighet i enlighet med nationell rätt ska en ansökan om sådant tillstånd göras.

7. Olaf ska utföra kontrollerna och inspektionerna på plats efter uppvisande av ett skriftligt bemyndigande enligt artikel 7.2. Olaf ska, senast när kontrollen och inspektionen på plats inleds, informera den berörda ekonomiska aktören om vilket förfarande som är tillämpligt på kontrollen och inspektionen på plats, inklusive de tillämpliga förfarandegarantierna och den ekonomiska aktörens skyldighet att samarbeta.

8. Vid utövandet av sina tilldelade befogenheter ska Olaf uppfylla de rättssäkerhetsgarantier som föreskrivs i denna förordning och i förordning (Euratom, EG) nr 2185/96. Vid genomförandet av en kontroll och inspektion på plats ska den berörda ekonomiska aktören ha rätt att inte lämna förklaringar som innebär att de röjer sig själva och att biträdas av en person enligt den ekonomiska aktörens eget val. När förklaringar lämnas under en kontroll och inspektion på plats ska den ekonomiska aktören ges möjlighet att använda vilket som helst av de officiella språken i den medlemsstat där den ekonomiska aktören befinner sig. Rätten att biträdas av en person enligt eget val ska inte hindra att Olaf ges tillträde till den ekonomiska aktörens lokaler, och ska inte i onödan försena inledandet av kontrollen och inspektionen på plats.

9. Om en medlemsstat inte samarbetar med Olaf i enlighet med punkterna 5 och 6 får kommissionen tillämpa relevanta bestämmelser i unionsrätten för att återkräva de medel som är relaterade till den kontroll och inspektion på plats som saken gäller.

10. Inom ramen för sina utredande uppgifter ska Olaf utföra kontroller och inspektioner i medlemsstaterna enligt artikel 9.1 i förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 och de sektorsvisa regler som avses i artikel 9.2 i den förordningen, och, i tredjeländer och i internationella organisationers lokaler, i enlighet med gällande avtal om samarbete och ömsesidigt bistånd samt andra gällande rättsliga instrument.

11. Under en extern utredning har Olaf rätt till tillgång till all relevant information och alla relevanta uppgifter, oavsett i vilken form dessa lagras, som innehas av institutionerna, organen eller byråerna avseende utredningsföremålet, och som behövs för att fastställa förekomsten av bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen. I det avseendet ska artikel 4.2 och 4.4 tillämpas.

12. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 12c.1 får Olaf, om Olaf innan ett beslut om inledande av en extern utredning har fattats hanterar information som tyder på förekomsten av bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen, informera de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna samt vid behov berörda institutioner, organ eller byråer.

Utan hinder av de sektorsvisa regler som avses i artikel 9.2 i förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 ska medlemsstaternas behöriga myndigheter säkerställa att lämpliga åtgärder vidtas, i vilka Olaf får delta, i enlighet med nationell rätt. De berörda medlemsstaternas behöriga myndigheter ska på begäran informera Olaf om vilka åtgärder som har vidtagits och vilka resultat den information som avses i första stycket i denna punkt har gett."

4. Artikel 4 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1–4 ska ersättas med följande:

"1. Utredningar inom institutionerna, organen och byråerna inom de områden som avses i artikel 1 ska utföras i enlighet med denna förordning och de beslut som antagits av relevant institution, organ eller byrå (*interna utredningar*).

2. I samband med interna utredningar

a) ska Olaf ha rätt till omedelbar och oanmäld tillgång till all relevant information och alla relevanta uppgifter som gäller frågan under utredning, oavsett i vilken typ av medium dessa lagras, som innehas av institutionerna, organen och byråerna, till vilkas lokaler Olaf dessutom ska ha tillträde; om privatägda enheter används i arbetssyfte kan dessa enheter bli föremål för inspektion av Olaf. Olaf ska underställa sådana enheter inspektion endast i den utsträckning som enheterna används i arbetssyfte, i enlighet med de villkor som fastställs i de beslut som antagits av relevant institution, organ eller byrå, och om Olaf har rimliga skäl att anta att deras innehåll kan vara relevant för utredningen,

Olaf ska ha befogenhet att kontrollera institutionernas, organens och byråernas bokföring. Olaf får kopiera och begära utdrag ur alla handlingar och ur innehållet i all datorbaserad information som institutionerna, organen och byråerna innehar och kan vid behov ta sådana handlingar eller uppgifter i förvar för att säkerställa att det inte föreligger en risk för att de går förlorade,

b) får Olaf begära såväl muntlig information, bland annat genom intervjuer, som skriftlig information från tjänstemän, övriga anställda, ledamöter av institutioner eller organ, chefer för byråer eller anställda, vilken noggrant ska dokumenteras i enlighet med tillämpliga unionsregler om sekretess och skydd av personuppgifter.

3. I enlighet med samma regler och villkor som föreskrivs i artikel 3 får Olaf utföra kontroller och inspektioner på plats i ekonomiska aktörers lokaler för att få tillgång till relevant information om föremålet för utredningen inom institutionerna, organen och byråerna.

4. Institutionerna, organen och byråerna ska informeras när Olafs anställda utför en intern utredning i deras lokaler, tar del av handlingar eller uppgifter eller begär annan information som de innehar. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 10 och 11 får Olaf när som helst till den berörda institutionen, det berörda organet eller den berörda byrån överlämna information som har inhämtats i samband med interna utredningar."

b) I punkt 8 ska första stycket ersättas med följande:

"8. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 12c.1 får Olaf, om Olaf innan ett beslut om inledande av en intern utredning har fattats hanterar information som tyder på förekomsten av bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen, informera den berörda institutionen, det

berörda organet eller den berörda byrån. Den berörda institutionen, det berörda organet eller den berörda byrån ska på begäran informera Olaf om de åtgärder som vidtagits och om de resultat informationen har gett."

5. Artikel 5 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1, 2 och 3 ska ersättas med följande:

"1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 12d får generaldirektören inleda en utredning när det föreligger skälig misstanke, som även kan vara grundad på information från tredje part eller anonymt lämnad information, om att det har förekommit bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen. Vid beslutet om att inleda utredningen får hänsyn tas till att Olafs resurser ska utnyttjas effektivt och att de resurser som används ska stå i proportion till saken. Vid interna utredningar ska särskild hänsyn tas till vilken institution, vilket organ eller vilken byrå som på bästa sätt kan genomföra dem, med särskild tanke på omständigheterna, ärendets faktiska eller potentiella ekonomiska följder och sannolikheten för eventuell rättslig uppföljning.

2. Beslut att inleda en utredning ska fattas av generaldirektören, antingen på eget initiativ eller på begäran av en av unionens institutioner, organ eller byråer eller av en medlemsstat.

3. När generaldirektören överväger huruvida en intern utredning ska inledas eller inte till följd av en begäran som avses i punkt 2, eller när Olaf genomför interna utredningar, får de berörda institutionerna, organen eller byråerna inte samtidigt inleda egna utredningar av samma omständigheter, om inte annat överenskommits med Olaf.

Denna punkt ska inte tillämpas på utredningar som Europeiska åklagarmyndigheten utför i enlighet med förordning (EU) 2017/1939."

b) Punkterna 5 och 6 ska ersättas med följande:

"5. Om generaldirektören beslutar att inte inleda en utredning får denne utan dröjsmål överlämna relevant information, beroende på vad som är lämpligt, till de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten, så att lämpliga åtgärder kan vidtas i enlighet med unionsrätten och nationell rätt, eller till den institution, det organ eller den byrå som berörs, så att lämpliga åtgärder kan vidtas i enlighet med de tillämpliga bestämmelserna för institutionen, organet eller byrån. Olaf ska, om det är lämpligt, tillsammans med institutionen, organet eller byrån fastställa lämpliga åtgärder för att skydda källans identitet och ska, om det är nödvändigt, begära information om de åtgärder som vidtagits.

6. Om generaldirektören beslutar att inte inleda en utredning, trots att det föreligger skälig misstanke om att det har förekommit bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen, ska denne utan dröjsmål överlämna den information som avses i punkt 5."

6. Artikel 7 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Generaldirektören ska leda utredningsarbetet på grundval av, när det är lämpligt, skriftliga instruktioner. Utredningarna ska genomföras under generaldirektörens ledning av anställda vid Olaf som denne utsett. Generaldirektören ska inte personligen genomföra konkreta utredningsåtgärder."

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Medlemsstaternas behöriga myndigheter ska ge de anställda vid Olaf det bistånd som behövs för att de ska kunna utföra sina uppdrag i enlighet med denna förordning ändamålsenligt och utan onödigt dröjsmål. När sådant bistånd lämnas, ska medlemsstaternas behöriga myndigheter agera i enlighet med på dem tillämpliga nationella förfaranderegler.

3a. I frågor som är under utredning ska de relevanta behöriga myndigheterna i medlemsstaterna, på Olafs skriftligen förklarade begäran och i enlighet med samma villkor som de som gäller för de nationella behöriga myndigheterna, förse Olaf med följande:

a) Information tillgänglig i de centraliserade automatiserade mekanismer som avses i artikel 32a.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 *.

b) Transaktionsregister, om det är absolut nödvändigt i samband med utredningen.

Olafs begäran ska inbegripa en motivering av åtgärdens lämplighet och proportionalitet med hänsyn till arten på och allvaret i de frågor som är föremål för utredning. En sådan begäran ska bara avse den information som avses i första stycket a och b.

Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla de relevanta behöriga myndigheterna vad gäller första stycket a och b.

3b. Institutionerna, organen och byråerna ska säkerställa att deras tjänstemän, övriga anställda, ledamöter, chefer eller anställda lämnar Olaf det bistånd som krävs för att de anställda vid Olaf ska kunna fullgöra sina uppgifter effektivt och utan onödigt dröjsmål.

---

* Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73)."

c) Punkt 6 ska ändras på följande sätt:

i) I första stycket ska led b ersättas med följande:

"b) All information som skulle kunna hjälpa den institution, det organ eller den byrå som berörs att besluta vilka lämpliga administrativa säkerhetsåtgärder som ska vidtas för att skydda unionens ekonomiska intressen."

ii) Andra stycket ska ersättas med följande:

"Den institution, det organ eller den byrå som berörs får när som helst samråda med Olaf för att, i nära samarbete med Olaf, vidta lämpliga säkerhetsåtgärder, inbegripet åtgärder för att säkra bevismaterial. Den institution, det organ eller den byrå som berörs ska utan dröjsmål informera Olaf om eventuella säkerhetsåtgärder som vidtas."

d) Punkt 8 ska ersättas med följande:

"8. Om en utredning inte kan avslutas inom tolv månader från det att den inleddes ska generaldirektören vid utgången av den tolvmånadersperioden och därefter var sjätte månad rapportera till övervakningskommittén, och ange skälen till det och, när det är lämpligt, de åtgärder som planeras för att skynda på utredningen."

7. Artikel 8 ska ersättas med följande:

"Artikel 8

Skyldighet att informera Olaf

1. Inom de områden som avses i artikel 1 ska institutionerna, organen och byråerna utan dröjsmål till Olaf överlämna all information som kan ha samband med eventuella fall av bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen.

När institutionerna, organen och byråerna rapporterar till Europeiska åklagarmyndigheten i enlighet med artikel 24 i förordning (EU) 2017/1939 får de uppfylla den skyldighet som fastställs i första stycket i denna punkt genom att överlämna en kopia till Olaf av den rapport som sänts till Europeiska åklagarmyndigheten.

2. Institutionerna, organen och byråerna och, i den mån nationell rätt inte förhindrar detta, medlemsstaternas behöriga myndigheter, ska på begäran av Olaf eller på eget initiativ till Olaf utan dröjsmål överlämna eventuella handlingar eller information som de innehar och som rör någon av Olafs pågående utredningar.

Innan en utredning inleds ska de, på Olafs skriftligen förklarade begäran, överlämna eventuella handlingar eller uppgifter som de innehar och som är nödvändiga för att bedöma påståendena eller tillämpa de kriterier som krävs för att inleda en utredning i enlighet med artikel 5.1.

3. Institutionerna, organen och byråerna och, i den mån nationell rätt inte förhindrar detta, medlemsstaternas behöriga myndigheter, ska på begäran av Olaf eller på eget initiativ till Olaf utan dröjsmål överlämna eventuell annan information, handlingar eller uppgifter som anses relevanta, som de innehar och som rör bekämpningen av bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen.

4. Denna artikel ska inte gälla för Europeiska åklagarmyndigheten när det gäller brott i fråga om vilka myndigheten skulle kunna utöva sin befogenhet i enlighet med kapitel IV i förordning (EU) 2017/1939.

Detta påverkar inte Europeiska åklagarmyndighetens möjlighet att lämna relevant information till Olaf om ärenden i enlighet med artiklarna 34.8, 36.6, 39.4, 101.3 och 101.4 i förordning (EU) 2017/1939.

5. Bestämmelserna om överlämnande av information i enlighet med rådets förordning (EU) nr 904/2010 * ska inte påverkas.

* Rådets förordning (EU) nr 904/2010 av den 7 oktober 2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri (EUT L 268, 12.10.2010, s. 1)."

8. Artikel 9 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska fjärde stycket ersättas med följande:

"De krav som avses i andra och tredje styckena ska inte tillämpas på inhämtande av förklaringar inom ramen för kontroller och inspektioner på plats. De rättssäkerhetsgarantier som avses i artikel 3.7 och artikel 3.8 ska gälla den berörda personen, särskilt rätten att biträdas av en person enligt eget val."

b) I punkt 4 ska andra och tredje styckena ersättas med följande:

"I detta syfte ska Olaf till den berörda personen sända en anmodan att yttra sig, antingen skriftligen eller vid en intervju med anställda som Olaf utsett. Den anmodan ska inbegripa en sammanfattning av omständigheter som rör den berörda personen och de uppgifter som krävs enligt artiklarna 15 och 16 i förordning (EU) 2018/1725, och ska ange tidsfristen för att yttra sig, vilken ska vara minst tio arbetsdagar från det att anmodan att yttra sig har mottagits. Denna tidsfrist får förkortas om den berörda personen uttryckligen samtycker till det eller av vederbörligen motiverade skäl avseende utredningens brådskande natur. Den slutliga utredningsrapporten ska hänvisa till sådana eventuella yttranden.

I vederbörligen motiverade fall när utredningssekretessen eller en pågående eller framtida brottsutredning av Europeiska åklagarmyndigheten eller en nationell rättslig myndighet måste skyddas får generaldirektören, i tillämpliga fall efter samråd med Europeiska åklagarmyndigheten eller den berörda nationella rättsliga myndigheten, avvakta med att fullgöra skyldigheten att bjuda in den berörda personen att yttra sig."

9. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 9a

Tillsynsansvarig för rättssäkerhetsgarantier

1. En tillsynsansvarig för rättssäkerhetsgarantier (*den tillsynsansvarige*) ska utnämnas av kommissionen, i enlighet med det förfarande som anges i punkt 2, för en mandatperiod på fem år som inte kan förlängas. Vid den mandatperiodens utgång ska den tillsynsansvarige sitta kvar till dess en ersättare har utnämnts.

2. Den tillsynsansvarige ska administrativt tillhöra övervakningskommittén. Övervakningskommitténs sekretariat ska förse den tillsynsansvarige med allt nödvändigt administrativt och rättsligt stöd.

3. Kommissionen ska, från sin godkända budget, till övervakningskommittén avsätta den personal och de finansiella medel som den tillsynsansvarige behöver.

4. Efter en ansökningsomgång i *Europeiska unionens officiella tidning* ska kommissionen upprätta en förteckning över kandidater med lämpliga kvalifikationer för tjänsten som tillsynsansvarig. Efter samråd med Europaparlamentet och rådet ska kommissionen utnämna den tillsynsansvarige.

5. Den tillsynsansvarige ska ha nödvändig kompetens och erfarenhet på området för rättssäkerhetsgarantier.

6. Den tillsynsansvarige ska fullgöra sina uppgifter under fullständigt oberoende, inbegripet från Olaf och övervakningskommittén, och ska inte begära eller ta emot instruktioner från någon i sin tjänsteutövning.

7. Om den tillsynsansvarige inte längre uppfyller villkoren för att kunna utföra sina uppgifter eller har befunnits skyldig till allvarlig försummelse, får Europaparlamentet, rådet och kommissionen i samförstånd avsätta denne.

8. I enlighet med den mekanism som avses i artikel 9b ska den tillsynsansvarige övervaka Olafs efterlevnad av de rättssäkerhetsgarantier som avses i artikel 9 samt de regler som är tillämpliga på Olafs utredningar. Den tillsynsansvarige ska ansvara för handläggningen av de klagomål som avses i artikel 9b.

9. Den tillsynsansvarige ska årligen rapportera till Europaparlamentet, rådet, kommissionen, övervakningskommittén och Olaf om utövandet av denna funktion. Den tillsynsansvarige får inte hänvisa till enskilda ärenden under utredning och ska säkerställa utredningssekretessen även efter det att utredningarna har avslutats. Den tillsynsansvarige ska rapportera till övervakningskommittén om eventuella systemproblem som uppstår till följd av den tillsynsansvariges rekommendationer.

Artikel 9b

Klagomålsmekanism

1. En person som berörs av en utredning av Olaf ska ha rätt att lämna in ett klagomål till den tillsynsansvarige avseende Olafs efterlevnad av de rättssäkerhetsgarantier som avses i artikel 9 samt med anledning av en överträdelse av de regler som är tillämpliga på Olafs utredningar, särskilt överträdelser av förfarandekrav och grundläggande rättigheter. Om ett klagomål lämnas in ska detta inte ha någon suspensiv verkan på genomförandet av den utredning som är föremål för klagomålet.

2. Klagomål ska lämnas in inom en månad från det att klaganden får kännedom om de relevanta omständigheter som utgör en påstådd överträdelse av rättssäkerhetsgarantierna eller de regler som avses i punkt 1 i denna artikel. De ska under alla förhållanden inte lämnas in senare än en månad efter det att utredningen avslutats.

Klagomål som rör den tidsfrist som avses i artikel 9.2 och 9.4 ska dock lämnas in före utgången av den tidsfrist på tio dagar som avses i de bestämmelserna.

3. Den tillsynsansvarige ska informera Olafs generaldirektör omedelbart vid mottagande av ett klagomål.

Inom tio arbetsdagar från dagen för mottagande ska den tillsynsansvarige avgöra om punkterna 1 och 2 är uppfyllda.

Om punkterna 1 och 2 är uppfyllda ska den tillsynsansvarige anmoda Olaf att vidta åtgärder för att lösa klagomålet och informera den tillsynsansvarige om detta inom 15 arbetsdagar.

Om punkterna 1 och 2 inte är uppfyllda, ska den tillsynsansvarige avsluta ärendet och informera klaganden utan dröjsmål.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 10 ska Olaf till den tillsynsansvarige översända all information som denne behöver för att kunna bedöma huruvida klagomålet är motiverat samt information för att lösa klagomålet och göra det möjligt för den tillsynsansvarige att utfärda en rekommendation.

5. Den tillsynsansvarige ska utfärda en rekommendation för hur man ska lösa de frågor som tas upp i klagomålet utan dröjsmål och under alla förhållanden inom två månader från det att Olaf informerat den tillsynsansvarige om vilka åtgärder Olaf har vidtagit för att lösa frågan. Om informationen inte mottagits inom den tidsfrist på 15 dagar som avses i punkt 3 tredje stycket, ska den tillsynsansvarige utfärda en rekommendation inom två månader från utgången av den tidsfristen.

I undantagsfall får den tillsynsansvarige besluta att förlänga perioden för rekommendationens utfärdande med ytterligare 15 kalenderdagar. Den tillsynsansvarige ska skriftligen informera generaldirektören om skälen för denna förlängning.

Den tillsynsansvarige får rekommendera att Olaf ändrar eller drar tillbaka sina rekommendationer eller rapporter med anledning av en överträdelse av de rättssäkerhetsgarantier som avses i artikel 9 eller de regler som är tillämpliga på utredningar av Olaf, särskilt överträdelser av förfarandekrav och grundläggande rättigheter.

Innan den tillsynsansvarige utfärdar en rekommendationen ska denne inhämta övervakningskommitténs yttrande.

Den tillsynsansvarige ska inge rekommendationen till Olaf och informera klaganden om detta.

Om den tillsynsansvarige inte utfärdar någon rekommendation inom de tidsfrister som anges i denna punkt, ska denne anses ha avskrivit klagomålet utan rekommendation.

6. Den tillsynsansvarige ska behandla klagomålet genom ett kontradiktoriskt förfarande utan att ingripa i den pågående utredningen.

Den tillsynsansvarige får även be vittnen att lämna skriftliga eller muntliga förklaringar som den tillsynsansvarige anser relevanta för att bedöma fakta. Vittnen får neka att lämna sådana förklaringar.

7. Generaldirektören ska vidta lämpliga åtgärder i enlighet med rekommendationen. Om generaldirektören beslutar att inte följa den tillsynsansvariges rekommendation, ska Generaldirektören meddela den klagande och den tillsynsansvarige huvudskälen för det beslutet, om inte ett sådant meddelande skulle påverka den pågående utredningen. Generaldirektören ska ange skälen för att inte följa den tillsynsansvariges rekommendation i en not fogad till den slutliga utredningsrapporten.

8. Klagomålsmekanismen enligt den här artikeln påverkar inte de möjligheter till prövning som föreskrivs i fördragen, inbegripet talan om skadeersättning.

9. Generaldirektören får begära att den tillsynsansvarige yttrar sig i alla frågor som rör rättssäkerhetsgarantier eller grundläggande rättigheter som faller inom den tillsynsansvariges uppdrag, inbegripet ett beslut att senarelägga information till den berörda personen enligt artikel 9.3. Generaldirektören ska i en sådan begäran ange inom vilken tidsfrist den tillsynsansvarige ska svara.

10. Utan att det påverkar de tidsfrister som anges i artikel 90 i tjänsteföreskrifterna ska generaldirektören – när denne har mottagit ett klagomål från en tjänsteman eller annan anställd i unionen i enlighet med artikel 90a i tjänsteföreskrifterna och tjänstemannen eller den anställde har lämnat in ett klagomål till den tillsynsansvarige i samma fråga – invänta den tillsynsansvariges rekommendation innan han eller hon besvarar klagomålet.

11. Den tillsynsansvarige ska, efter att ha hört övervakningskommittén, anta genomförandebestämmelser för handläggning av klagomål.

Dessa genomförandebestämmelser ska särskilt innehålla närmare regler avseende

a) inlämnandet av klagomål,

b) informationsutbytet mellan övervakningskommittén, den tillsynsansvarige och generaldirektören,

c) förfarandet för Olafs hantering av de frågor som tas upp i ett klagomål,

d) behandlingen av ett klagomål genom ett kontradiktoriskt förfarande i enlighet med punkt 6 första stycket,

e) utfärdandet och delgivningen av den tillsynsansvariges rekommendation,

f) vederbörligen motiverade fall där generaldirektören får avvika från den tillsynsansvariges rekommendation och det förfarande som ska följas i dessa fall."

10. Artikel 10 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkter ska införas:

"3a. Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1937 * ska tillämpas på rapporter om bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen och på skyddet av personer som rapporterar om sådana överträdelser.

3b. När Olaf rekommenderar en rättslig uppföljning, och utan att visselblåsares och uppgiftslämnares rätt till sekretess påverkas, samt i enlighet med de tillämpliga reglerna för sekretess och skydd av personuppgifter, får den berörda personen begära att Olaf tillhandahåller den rapport som upprättats i enlighet med artikel 11, i den mån den avser den berörda personen. Olaf ska utan dröjsmål informera alla mottagare av den rapporten om begäran, och ska bevilja tillgång till rapporten endast om mottagarna ger sitt uttryckliga samtycke. Mottagarna ska svara inom en period på 12 månader från mottagandet av begäran. Om inga invändningar gjorts under perioden ska Olaf bevilja tillgång.

Den behöriga myndigheten får även bemyndiga Olaf att bevilja tillgång innan denna period har löpt ut.

* Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1937 av den 23 oktober 2019 om skydd för personer som rapporterar om överträdelser av unionsrätten (EUT L 305, 26.11.2019, s. 17)."

b) I punkt 4 ska första stycket ersättas med följande:

"4. Olaf ska utse ett dataskyddsombud i enlighet med artikel 43 i förordning (EU) 2018/1725."

11. Artikel 11 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska andra stycket ersättas med följande:

"Rapporten ska, när så är lämpligt, åtföljas av rekommendationer från generaldirektören om åtgärder som ska vidtas. Dessa rekommendationer ska när så är lämpligt ange disciplinära, administrativa, ekonomiska eller rättsliga åtgärder som ska vidtas av institutioner, organ och byråer och av de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna, och ska särskilt ange de uppskattade belopp som ska återkrävas, och den preliminära juridiska innebörden av de omständigheter som konstaterats."

b) Punkterna 2 och 3 ska ersättas med följande:

"2. Vid upprättande av de rapporter och rekommendationer som avses i punkt 1 ska relevanta bestämmelser i unionsrätten och, i den mån den är tillämplig, i den berörda medlemsstatens nationella rätt beaktas.

Rapporter som har upprättats på grundval av första stycket, tillsammans med all stödjande bevisning som bifogas rapporterna, ska utgöra tillåten bevisning

a) i rättsliga förfaranden som inte är av straffrättslig karaktär inför nationella domstolar och i administrativa förfaranden i medlemsstaterna.

b) i straffrättsliga förfaranden i den medlemsstat där det visar sig nödvändigt att använda dem, på samma sätt och på samma villkor som administrativa rapporter som upprättas av nationella administrativa inspektörer och ska bedömas enligt samma regler som de som gäller för administrativa rapporter som upprättas av nationella administrativa inspektörer och ha samma bevisvärde som sådana rapporter.

c) i rättsliga förfaranden inför domstolen och vid administrativa förfaranden i institutioner, organ eller byråer.

Medlemsstaterna ska till Olaf anmäla eventuella regler i nationell rätt som är relevanta för tillämpningen av andra stycket b.

Vad avser andra stycket b ska medlemsstaterna på Olafs begäran sända lagakraftvunna beslut från de nationella domstolarna till Olaf, när det relevanta rättsliga förfarandet slutligt har avslutats och när domstolens lagakraftvunna beslut har offentliggjorts.

Domstolens och de nationella domstolarnas och de inom administrativa och straffrättsliga förfaranden behöriga myndigheternas befogenheter att fritt utvärdera de av Olaf upprättade rapporternas bevisvärde ska inte påverkas av denna förordning.

2a. Olaf ska vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa en jämn kvalitet på de rapporter och rekommendationer som avses i punkt 1.

3. Rapporter och rekommendationer som upprättas efter en extern utredning och eventuella relevanta handlingar som har anknytning till denna ska överlämnas till de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna, i enlighet med reglerna om externa utredningar, och, om så krävs, till den institution, det organ eller den byrå som berörs. De behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten och, om tillämpligt, institutionen, organet eller byrån ska vidta de åtgärder som resultaten av den externa utredningen påkallar och ska rapportera om detta till Olaf inom den tidsfrist som Olaf fastställt i de rekommendationer som åtföljer utredningsrapporten, och även på begäran av Olaf. Medlemsstaterna får till Olaf anmäla de nationella myndigheter som är behöriga att behandla sådana rapporter, rekommendationer och handlingar."

c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

"5. När den rapport som upprättas efter en intern utredning tyder på omständigheter som kan leda till straffrättsliga förfaranden ska den informationen, tillsammans med rekommendationerna, utan dröjsmål överlämnas till den berörda medlemsstatens rättsliga myndigheter, utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 12c och 12d.

På begäran av Olaf ska de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna, inom en tidsfrist som fastställs i rekommendationerna, till Olaf sända information om vilka eventuella åtgärder som vidtagits, och i tillämpliga fall skälen till att rekommendationerna inte genomförts, efter det att Olaf har översänt information i enlighet med första stycket i den här punkten."

d) Punkt 6 ska utgå.

e) Punkt 8 ska ersättas med följande:

"8. Om en uppgiftslämnare försett Olaf med information som lett till en utredning ska Olaf meddela uppgiftslämnaren om att utredningen har avslutats, om Olaf inte anser att detta kan skada den berörda personens rättmätiga intressen och utredningens effektivitet och de åtgärder som ska vidtas efter denna, eller eventuella sekretesskrav."

12. Artikel 12 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 10 och 11 i den här förordningen eller bestämmelserna i förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 får Olaf till de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna överlämna information som har inhämtats i samband med externa utredningar i rätt tid så att de kan vidta lämpliga åtgärder i enlighet med sin nationella rätt. Olaf får också överlämna sådan information till den institution, det organ eller den byrå som berörs."

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. De behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten ska, i den mån nationell rätt inte förhindrar detta, utan dröjsmål, och under alla förhållanden inom 12 månader från mottagandet av den information som har överlämnats till dem i enlighet med den här artikeln, informera Olaf om de åtgärder som vidtagits på grund av den informationen."

c) Följande punkt ska läggas till:

"5. Olaf får sända relevant information till Eurofiscnätverket, som inrättades genom förordning (EU) nr 904/2010. Verksamhetsområdessamordnarna för Eurofisc får överföra relevant information från Eurofiscnätverket till Olaf i enlighet med de villkor som fastställs i förordning (EU) nr 904/2010."

13. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 12a

Sambandscentraler för bedrägeribekämpning

1. Varje medlemsstat ska, med avseende på tillämpningen av denna förordning, utse en enhet (*sambandscentralen för bedrägeribekämpning*) som ska underlätta effektivt samarbete och utbyte av information, inbegripet operativ information, med Olaf. Om det är lämpligt, i enlighet med nationell rätt, får sambandscentralen för bedrägeribekämpning betraktas som en behörig myndighet vid tillämpningen av denna förordning.

2. På begäran av Olaf ska sambandscentralerna för bedrägeribekämpning, innan ett beslut har fattats om huruvida en utredning ska inledas eller ej, samt under eller efter en utredning, lämna eller samordna nödvändigt bistånd, så att Olaf kan utföra sina uppgifter på ett ändamålsenligt sätt. Sådant bistånd ska bland annat omfatta särskilt bistånd från behöriga myndigheter i medlemsstaterna i enlighet med artiklarna 3.5, 3.6, 7.3, 8.2 och 8.3.

3. Sambandscentralerna för bedrägeribekämpning får på begäran bistå Olaf, så att Olaf kan utföra samordningsverksamhet i enlighet med artikel 12b, inklusive, när så är lämpligt, övergripande samarbete och utbyte av information mellan sambandscentraler för bedrägeribekämpning.

Artikel 12b

Samordningsverksamhet

1. På grundval av artikel 1.2 får Olaf organisera och underlätta samarbetet mellan behöriga myndigheter i medlemsstaterna, institutioner, organ och byråer samt, i enlighet med avtal om samarbete och ömsesidigt bistånd och andra gällande rättsliga instrument, myndigheter i tredjeland och internationella organisationer. I syfte att skydda unionens ekonomiska intressen får de deltagande myndigheterna och Olaf samla in, analysera och utbyta information, inbegripet operativ information. De anställda vid Olaf får ge vägledning till behöriga myndigheter som genomför utredningsåtgärder på deras begäran. Artiklarna 6, 7.6, 7.7, 8.3 och 10 ska tillämpas.

2. Olaf ska, när så är lämpligt, upprätta en rapport om den samordningsverksamhet som utförts och vidarebefordra den till behöriga myndigheter i medlemsstaterna och de institutioner, organ och byråer som berörs.

3. Denna artikel ska tillämpas utan att den påverkar Olafs utövande av kommissionens befogenheter i särskilda bestämmelser om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter och om samarbete mellan dessa myndigheter och kommissionen.

4. Olaf får delta i gemensamma utredningsgrupper som inrättats i enlighet med tillämplig unionsrätt och inom den ramen utbyta operativ information som erhållits enligt denna förordning.

Artikel 12c

Rapportering av brottsliga handlingar till Europeiska åklagarmyndigheten

1. Olaf ska utan onödigt dröjsmål till Europeiska åklagarmyndigheten överlämna en rapport om alla brottsliga handlingar avseende vilka myndigheten kan utöva sin behörighet i enlighet med kapitel IV i förordning (EU) 2017/1939. Rapporten ska sändas utan onödigt dröjsmål före eller under en utredning som utförs av Olaf.

2. Den rapport som avses i punkt 1 ska minst innehålla en beskrivning av sakförhållandena, däribland en bedömning av den skada som förorsakats eller som sannolikt kommer att förorsakas, möjlig brottsrubricering och alla tillgängliga uppgifter om potentiella brottsoffer, misstänkta eller andra inblandade personer.

3. Olaf ska inte vara skyldig att rapportera uppenbart ogrundade påståenden till Europeiska åklagarmyndigheten.

4. Om den information som Olaf mottagit inte innehåller de uppgifter som anges i punkt 2 i denna artikel, och Olaf inte håller på med en utredning, får den göra en preliminär utvärdering av påståendena. Utvärderingen ska utföras utan dröjsmål och under alla förhållanden inom två månader från mottagandet av informationen. Vid denna utvärdering ska artiklarna 6 och 8.2 tillämpas. Efter denna inledande utvärdering ska Olaf rapportera eventuella brottsliga handlingar som avses i punkt 1 i den här artikeln till Europeiska åklagarmyndigheten.

5. När en brottslig handling som avses i punkt 1 i den här artikeln framkommer under en utredning av Olaf och om Europeiska åklagarmyndigheten efter den rapport som avses i den punkten inleder en utredning, ska Olaf inte fortsätta sin utredning av samma sakförhållanden annat än i enlighet med artikel 12e eller 12f.

Vid tillämpningen av första stycket i denna punkt ska Olaf i enlighet med artikel 12g.2 via Europeiska åklagarmyndighetens ärendehanteringssystem kontrollera om myndigheten genomför en utredning. Olaf får begära ytterligare information från Europeiska åklagarmyndigheten. Europeiska åklagarmyndigheten ska besvara en sådan begäran inom en tidsfrist som fastställs i enlighet med artikel 12g.

6. Institutionerna, organen och byråerna får begära att Olaf utför en preliminär utvärdering av påståenden som rapporteras till dem. När det gäller sådana begäranden ska punkterna 1–4 tillämpas på motsvarande sätt. Olaf ska informera den institution, det organ eller den byrå som berörs om resultaten av den preliminära utvärderingen, såvida inte tillhandahållandet av denna information skulle kunna äventyra en utredning som utförs av Olaf eller Europeiska åklagarmyndigheten.

7. När Olaf avslutar sin utredning efter att ha lämnat rapporten till Europeiska åklagarmyndigheten i enlighet med denna artikel ska artiklarna 9.4 och 11 inte tillämpas.

Artikel 12d

Undvikande av dubbelarbete

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 12e och 12f ska generaldirektören avbryta en inledd utredning och ska inte inleda en ny utredning enligt artikel 5, när Europeiska åklagarmyndigheten genomför en utredning av samma sakförhållanden. Generaldirektören ska informera Europeiska åklagarmyndigheten om varje beslut om att avbryta en utredning som fattats på dessa grunder.

Vid tillämpningen av första stycket i denna punkt ska Olaf i enlighet med artikel 12g.2 via Europeiska åklagarmyndighetens ärendehanteringssystem kontrollera om myndigheten genomför en utredning. Olaf får begära ytterligare information från Europeiska åklagarmyndigheten. Europeiska åklagarmyndigheten ska besvara en sådan begäran inom en tidsfrist som fastställs i enlighet med artikel 12g.

Om Olaf avbryter sin utredning i enlighet med första stycket i denna punkt ska artiklarna 9.4 och 11 inte tillämpas.

2. Europeiska åklagarmyndigheten får, i syfte att göra det möjligt för Olaf att överväga lämpliga administrativa åtgärder i enlighet med sitt mandat, lämna relevant information till Olaf om ärenden där Europeiska åklagarmyndigheten beslutat att inte genomföra någon utredning eller har avskrivit ett ärende. När Olaf får kännedom om nya sakförhållanden som Europeiska åklagarmyndigheten inte hade kännedom om vid tidpunkten för beslutet att avskriva ett ärende, som avses i artikel 39.1 i förordning (EU) 2017/1939, får Olafs generaldirektör be Europeiska åklagarmyndigheten att öppna en utredning på nytt, i enlighet med artikel 39.2 i den förordningen.

Artikel 12e

Olafs stöd till Europeiska åklagarmyndigheten

1. Under en utredning av Europeiska åklagarmyndigheten, och på begäran av Europeiska åklagarmyndigheten i enlighet med artikel 101.3 i förordning (EU) 2017/1939, ska Olaf i enlighet med sitt mandat stödja eller komplettera Europeiska åklagarmyndighetens verksamhet genom att i synnerhet

a) tillhandahålla uppgifter, analyser (inbegripet kriminalteknisk analys), sakkunskap och operativt stöd,

b) underlätta samordning av specifika åtgärder som vidtas av de behöriga nationella administrativa myndigheterna och unionsorganen,

c) genomföra administrativa utredningar.

När Olaf bistår Europeiska åklagarmyndigheten ska Olaf avstå från att utföra handlingar eller vidta vissa åtgärder som skulle kunna äventyra utredningen eller lagföringen.

2. En begäran som avses i punkt 1 ska översändas skriftligen och ange åtminstone följande:

a) Information angående Europeiska åklagarmyndighetens utredning, i den mån den är relevant för syftet med begäran.

b) De åtgärder som Europeiska åklagarmyndigheten begär att Olaf ska vidta.

c) I förekommande fall, den planerade tidsplanen för genomförandet av begäran.

Vid behov får Olaf begära ytterligare information.

3. I syfte att skydda tillåtligheten av bevis och de grundläggande rättigheterna och rättssäkerhetsgarantierna, i de fall då Olaf inom ramen för sitt mandat vidtar stödåtgärder på begäran av Europeiska åklagarmyndigheten i enlighet med denna artikel, ska Europeiska åklagarmyndigheten och Olaf i nära samarbete säkerställa att de tillämpliga rättssäkerhetsgarantierna i kapitel VI i förordning (EU) 2017/1939 iakttas.

Artikel 12f

Kompletterande utredningar

1. När Europeiska åklagarmyndigheten genomför en utredning ska Olaf, om generaldirektören i vederbörligen motiverade fall anser att en utredning bör inledas även av Olaf i enlighet med Olafs mandat i syfte att underlätta antagandet av säkerhetsåtgärder eller finansiella, disciplinära eller administrativa åtgärder, informera Europeiska åklagarmyndigheten skriftligen, med angivande av arten och syftet med utredningen.

Efter mottagandet av sådan information och inom en tidsfrist som fastställs i enlighet med artikel 12g, får Europeiska åklagarmyndigheten invända mot att en utredning inleds eller mot att vissa handlingar rörande utredningen utförs. När Europeiska åklagarmyndigheten invänder mot att en utredning inleds eller mot att vissa handlingar rörande utredningen utförs ska den utan onödigt dröjsmål informera Olaf om när skälen för invändningen upphör att gälla.

Om Europeiska åklagarmyndigheten inte har kommit med invändningar inom den tidsfrist som ska fastställas i enlighet med artikel 12g får Olaf inleda en utredning som Olaf ska genomföra i fortlöpande samråd med Europeiska åklagarmyndigheten. Om Europeiska åklagarmyndigheten senare gör invändningar, ska Olaf skjuta upp eller avbryta sin utredning, eller avstå från att utföra vissa handlingar rörande utredningen.

2. Om Europeiska åklagarmyndigheten informerar Olaf om att den inte genomför en utredning som svar på en begäran om information som lämnats i enlighet med artikel 12d, och därefter inleder en utredning av samma sakförhållanden, ska den utan onödigt dröjsmål informera Olaf om detta. Om generaldirektören, efter mottagandet av sådan information, anser att den utredning som Olaf inlett bör fortsätta för att underlätta antagandet av säkerhetsåtgärder eller finansiella, disciplinära eller administrativa åtgärder, ska punkt 1 i den här artikeln tillämpas.

Artikel 12g

Praktiska överenskommelser och utbyte av information med Europeiska åklagarmyndigheten

1. Olaf ska enas om praktiska överenskommelser med Europeiska åklagarmyndigheten. Sådana praktiska överenskommelser ska bland annat fastställa de praktiska arrangemangen för utbyte av information, inbegripet personuppgifter, operativ, strategisk och teknisk information och säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter, och kompletterande utredningar.

De praktiska överenskommelserna ska innehålla närmare arrangemang för fortlöpande utbyte av information vid mottagande och kontroll av påståenden i syfte att fastställa behörigheten när det gäller utredningar. De ska även innehålla bestämmelser om överföringen av information mellan Olaf och Europeiska åklagarmyndigheten, när Olaf vidtar åtgärder för att stödja eller komplettera Europeiska åklagarmyndigheten. De ska föreskriva tidsfrister för organens svar på en begäran från det andra organet.

Olaf och Europeiska åklagarmyndigheten ska enas om de tidsfrister och de närmare arrangemang som avses i artiklarna 12c.5, 12d.1 och 12f.1. Till dess att en sådan överenskommelse har nåtts ska Europeiska åklagarmyndigheten svara på en begäran från Olaf utan dröjsmål, och under alla förhållanden inom 10 arbetsdagar från en begäran som avses i artiklarna 12c.5 och 12d.1 och inom 20 arbetsdagar från en begäran om information som avses i artikel 12f.1 första stycket.

Innan de praktiska överenskommelserna med Europeiska åklagarmyndigheten antas ska generaldirektören skicka utkastet till övervakningskommittén och till Europaparlamentet och till rådet för kännedom. Övervakningskommittén ska avge sitt yttrande utan dröjsmål.

2. Olaf ska ha indirekt tillgång till information i Europeiska åklagarmyndighetens ärendehanteringssystem på grundval av ett system med träff/icke träff.

När överensstämmelse visar sig föreligga mellan uppgifter som Olaf fört in i ärendehanteringssystemet och uppgifter som innehas av Europeiska åklagarmyndigheten, ska det faktum att det föreligger en överensstämmelse meddelas till både Olaf och Europeiska åklagarmyndigheten. Olaf ska vidta lämpliga åtgärder för att göra det möjligt för Europeiska åklagarmyndigheten att få tillgång till information i dess ärendehanteringssystem på grundval av ett system med träff/icke träff.

De tekniska aspekterna och säkerhetsaspekterna av den ömsesidiga tillgången till ärendehanteringssystemet, inbegripet interna förfaranden för att säkerställa att tillgången är vederbörligen motiverad för utförandet av deras uppgifter och att den dokumenteras, ska fastställas i de praktiska överenskommelserna.

3. Olafs generaldirektör och den europeiska chefsåklagaren ska sammanträda minst en gång per år för att diskutera frågor av gemensamt intresse."

14. I artikel 13.1 ska första stycket ersättas med följande:

"1. Olaf ska, inom ramen för sitt uppdrag att skydda unionens ekonomiska intressen, vid behov samarbeta med Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete (Eurojust) och med Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol). När så krävs för att underlätta detta samarbete ska Olaf ingå administrativa överenskommelser med Eurojust och Europol. Sådana praktiska överenskommelser kan avse utbyte av operativa, strategiska eller tekniska upplysningar, däribland personuppgifter och säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter samt, på begäran, lägesrapporter."

15. Artikel 15 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Övervakningskommittén ska regelbundet övervaka hur Olaf genomför sitt utredningsarbete, i syfte att förstärka Olafs oberoende vid ett korrekt utövande av de befogenheter Olaf tilldelas genom denna förordning.

Övervakningskommittén ska i synnerhet övervaka utvecklingen avseende tillämpningen av rättssäkerhetsgarantierna och utredningarnas längd.

Övervakningskommittén ska rikta yttranden till generaldirektören, i förekommande fall med rekommendationer, om bl.a. de resurser som behövs för att fullgöra Olafs utredningsuppgifter, Olafs utredningsprioriteringar och utredningarnas längd. Dessa yttranden kan avges på kommitténs eget initiativ, på generaldirektörens begäran eller på begäran av en institution, ett organ eller en byrå, dock utan att hindra genomförandet av pågående utredningar.

Olaf ska på sin webbplats offentliggöra sina svar på de yttranden som övervakningskommittén avgett.

Institutionerna, organen eller byråerna ska få ett exemplar av yttranden som avgivits i enlighet med tredje stycket.

Övervakningskommittén ska ges tillgång till all den information och alla handlingar den anser sig behöva för att utföra sina uppgifter, inbegripet rapporter och rekommendationer om avslutade utredningar och avvisade ärenden, dock utan att det hindrar genomförandet av pågående utredningar och med vederbörlig hänsyn till kraven på sekretess och skydd av personuppgifter."

b) I punkt 8 ska första stycket ersättas med följande:

”8. Övervakningskommittén ska utse sin ordförande. Den ska anta sin arbetsordning, som innan den antas ska överlämnas till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och Europeiska datatillsynsmannen för kännedom. Övervakningskommitténs sammanträden ska sammankallas på initiativ av dess ordförande eller generaldirektör. Övervakningskommittén ska hålla minst tio möten per år. Övervakningskommittén ska fatta beslut med en majoritet av sina ledamöter. Dess sekretariat ska tillhandahållas av kommissionen och i nära samarbete med övervakningskommittén. Innan personal till sekretariatet utses ska övervakningskommittén höras och dess synpunkter beaktas. Sekretariatet ska handla enligt övervakningskommitténs anvisningar och oberoende av kommissionen. Utan att det påverkar kommissionens kontroll över budgeten för övervakningskommittén och dess sekretariat, får kommissionen inte ingripa i övervakningskommitténs övervakningsuppdrag.”

16. I artikel 16 ska punkterna 1 och 2 ersättas med följande:

”1. Europaparlamentet, rådet och kommissionen ska en gång om året sammanträda med generaldirektören för en överläggning på politisk nivå där man diskuterar Olafs policy rörande metoder för att förebygga och bekämpa bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen. Övervakningskommittén ska delta i överläggningen. Den europeiska chefsåklagaren ska inbjudas att närvara vid överläggningen. Företrädare för revisionsrätten, Europeiska åklagarmyndigheten, Eurojust och Europol får bjudas in att närvara från fall till fall på begäran av Europaparlamentet, rådet, kommissionen, generaldirektören eller övervakningskommittén.

2. Inom ramen för syftet med punkt 1 kan överläggningen gälla varje ämne som Europaparlamentet, rådet och kommissionen kommer överens om. Överläggningen kan särskilt omfatta

a) de strategiska prioriteringarna för Olafs utredningspolicy,

b) övervakningskommitténs yttranden och verksamhetsrapporter enligt artikel 15,

c) generaldirektörens rapporter enligt artikel 17.4 och, i förekommande fall, eventuella andra rapporter från institutionerna om Olafs mandat,

d) ramen för förbindelserna mellan Olaf och institutionerna, organen och byråerna, särskilt Europeiska åklagarmyndigheten, inbegripet eventuella övergripande och systemiska frågor som framkommit i uppföljningen av Olafs slutliga utredningsrapporter,

e) ramen för förbindelserna mellan Olaf och medlemsstaternas behöriga myndigheter, inbegripet eventuella övergripande och systemiska frågor som framkommit i uppföljningen av Olafs slutliga utredningsrapporter,

f) förbindelserna och samarbetet mellan Olaf och tredjeländers behöriga myndigheter liksom med internationella organisationer, inom ramen för de överenskommelser som avses i denna förordning,

g) effektiviteten i Olafs utredningsarbete vad beträffar fullföljandet av Olafs mandat.”

17. Artikel 17 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 2–5 ska ersättas med följande:

”2. När en ny generaldirektör ska utses ska kommissionen utlysa tjänsten i *Europeiska unionens officiella tidning*. Detta ska ske senast sex månader innan den sittande generaldirektörens mandat löper ut. Kommissionen ska utarbeta en förteckning över kandidater med lämpliga kvalifikationer. När övervakningskommittén har tillstyrkt det urvalsförfarande som tillämpas av kommissionen, ska Europaparlamentet och rådet i god tid enas om en slutlista med tre personer från den förteckning över lämpliga kandidater som kommissionen utarbetat. Kommissionen ska utse generaldirektören från den slutlistan.

3. Generaldirektören ska varken begära eller ta emot instruktioner från någon regering, någon institution, något organ eller någon byrå vid fullgörandet av sin uppgift att inleda och utföra externa och interna utredningar eller samordningsverksamhet eller att upprätta rapporter över sådana utredningar eller samordningsverksamhet. Om generaldirektören anser att en åtgärd som vidtas av kommissionen gör att dennes oberoende ifrågasätts, ska generaldirektören omedelbart informera övervakningskommittén och eventuellt besluta att väcka talan mot kommissionen inför domstolen.

4. Generaldirektören ska regelbundet, och minst en gång per år, rapportera till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och revisionsrätten om resultaten av de utredningar som görs av Olaf, de åtgärder som har vidtagits och de svårigheter man mött, med iakttagande av utredningssekretess, berörda personers och uppgiftslämnares legitima rättigheter och i förekommande fall nationell rätt som är tillämplig på rättsliga förfaranden. Dessa rapporter ska även inkludera en bedömning av de åtgärder som vidtagits av medlemsstaternas behöriga myndigheter och institutionerna, organen och byråerna till följd av Olafs rapporter och rekommendationer.

4a. På begäran av Europaparlamentet eller rådet inom ramen för deras rätt att utöva budgetkontroll, får generaldirektören lämna information om Olafs verksamhet, med iakttagande av sekretess i samband med utredningar och uppföljningsförfaranden. Europaparlamentet och rådet ska säkerställa sekretessen för den information som lämnas i enlighet med denna punkt.

5. Generaldirektören ska regelbundet underrätta övervakningskommittén om Olafs verksamhet, om hur utredningarna genomförs och om de åtgärder som vidtagits som uppföljning av utredningarna.

Generaldirektören ska regelbundet underrätta övervakningskommittén om

a) fall där generaldirektörens rekommendation inte har följts,

b) fall där information har översänts till rättsliga myndigheter i medlemsstaterna eller Europeiska åklagarmyndigheten,

c) fall där ingen ny undersökning har inletts och fall som avskrivits,

d) utredningarnas längd i enlighet med artikel 7.8.”

b) Punkt 7 ska ersättas med följande:

”7. Generaldirektören ska införa en intern rådgivnings- och kontrollmekanism, inbegripet en lagenlighetskontroll, som bland annat rör respekten för rättssäkerhetsgarantierna och grundläggande rättigheter för de berörda personerna och de berörda medlemsstaternas nationella rätt, med särskild hänvisning till artikel 11.2. Lagenlighetskontrollen ska utföras av experter inom juridik och utredningsförfaranden från Olaf. Deras yttrande ska bifogas den slutliga utredningsrapporten.”

c) I punkt 8 ska första stycket ersättas med följande:

”8. Generaldirektören ska anta riktlinjer om utredningsförfaranden avsedda för Olafs personal. Dessa riktlinjer ska stämma överens med denna förordning och bland annat omfatta

a) den praxis som ska följas vid genomförandet av Olafs mandat,

b) närmare regler för utredningsförfaranden,

c) rättssäkerhetsgarantierna,

d) uppgifter om interna rådgivnings- och kontrollförfaranden, inbegripet lagenlighetskontrollen,

e) skydd av personuppgifter och riktlinjer för information och tillgång till handlingar, i enlighet med artikel 10.3b,

f) förbindelser med Europeiska åklagarmyndigheten.”

d) I punkt 9 ska första stycket ersättas med följande:

”9. Innan kommissionen vidtar en disciplinär åtgärd mot generaldirektören eller häver dennes immunitet ska den samråda med övervakningskommittén.”

18. Artikel 19 ska ersättas med följande:

”Artikel 19

Utvärderingsrapport och eventuell översyn

1. Senast fem år efter den dag som fastställs i enlighet med artikel 120.2 andra stycket i förordning (EU) 2017/1939 ska kommissionen till Europaparlamentet och rådet överlämna en utvärderingsrapport om tillämpningen och följderna av denna förordning, särskilt vad gäller ändamålsenligheten och effektiviteten i samarbetet mellan Olaf och Europeiska åklagarmyndigheten. Rapporten ska åtföljas av ett yttrande från övervakningskommittén.

2. Senast två år efter överlämnandet av utvärderingsrapporten i enlighet med första stycket ska kommissionen, när så är lämpligt, lägga fram ett lagstiftningsförslag för Europaparlamentet och rådet om en modernisering av Olafs ram, inklusive ytterligare eller mer detaljerade regler om inrättandet av Olaf, dess funktioner eller de förfaranden som är tillämpliga på dess verksamhet, med särskilt beaktande av dess samarbete med Europeiska åklagarmyndigheten, gränsöverskridande utredningar och utredningar i medlemsstater som inte deltar i Europeiska åklagarmyndigheten.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artiklarna 12c–12f i förordning (EU, Euratom) nr 883/2013, som införs genom i artikel 1.13 i den här förordningen, ska dock tillämpas från och med en dag som fastställs i enlighet med artikel 120.2 andra stycket i förordning (EU) 2017/1939.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 december 2020.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
D. M. SASSOLI	M. ROTH
Ordförande	*Ordförande*

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2020/2224

av den 23 december 2020

om gemensamma bestämmelser för att säkerställa grundläggande vägtransporter av gods och passagerare efter slutet av den övergångsperiod som föreskrivs i avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 91.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

efter att ha hört Europeiska ekonomiska och sociala kommittén,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([1]), och

av följande skäl:

(1) Avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen ([2]) (*utträdesavtalet*) ingicks av unionen genom rådets beslut (EU) 2020/135 ([3]) och trädde i kraft den 1 februari 2020. Den övergångsperiod som avses i artikel 126 i utträdesavtalet, under vilken unionsrätten fortsätter att vara tillämplig på och i Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (Förenade kungariket) i enlighet med artikel 127 i utträdesavtalet, löper ut den 31 december 2020. Rådet antog den 25 februari 2020 beslut (EU, Euratom) 2020/266 ([4]) om bemyndigande att inleda förhandlingar med Förenade kungariket om ett nytt partnerskapsavtal. Såsom framgår av förhandlingsdirektiven omfattar bemyndigandet bland annat de delar som krävs för att på ett heltäckande sätt hantera relationerna med Förenade kungariket på vägtransportområdet efter övergångsperiodens slut. Det är dock osäkert om ett avtal mellan unionen och Förenade kungariket om deras framtida relationer på området gods- och persontransporter på väg kommer att ha trätt i kraft vid den periodens slut.

(2) I slutet av övergångsperioden, och i avsaknad av särskilda bestämmelser, skulle alla rättigheter och skyldigheter som följer av unionsrätten i fråga om marknadstillträde, såsom de fastställs i Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 1072/2009 ([5]) och (EG) nr 1073/2009 ([6]), upphöra att gälla, i den mån förbindelserna mellan Förenade kungariket och unionen och dess medlemsstater berörs.

(3) I en sådan situation skulle de internationella vägtransporterna av gods och passagerare mellan unionen och Förenade kungariket att drabbas av allvarliga störningar.

([1]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 18 december 2020 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 22 december 2020.

([2]) EUT L 29, 31.1.2020, s. 7.

([3]) Rådets beslut (EU) 2020/135 av den 30 januari 2020 om ingående av avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen (EUT L 29, 31.1.2020, s. 1).

([4]) Rådets beslut (EU, Euratom) 2020/266 av den 25 februari 2020 om bemyndigande att inleda förhandlingar med Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om ett nytt partnerskapsavtal (EUT L 58, 27.2.2020, s. 53).

([5]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1072/2009 av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för godstransporter på väg (EUT L 300, 14.11.2009, s. 72).

([6]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/2009 av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för persontransporter med buss och om ändring av förordning (EG) nr 561/2006 (EUT L 300, 14.11.2009, s. 88).

(4) Gibraltar ingår inte i denna förordnings territoriella tillämpningsområde, och hänvisningar i denna till Förenade kungariket inbegriper inte Gibraltar.

(5) Europeiska transportministerkonferensens (CEMT) multilaterala kvotsystem är den enda andra tillgängliga rättsliga ram som skulle kunna utgöra en grund för godstransporter på väg mellan unionen och Förenade kungariket. På grund av det begränsade antalet tillstånd som är tillgängliga enligt CEMT-systemet och dess begränsade tillämpningsområde när det gäller vilka typer av vägtransporter som omfattas, är systemet för närvarande dock otillräckligt för att till fullo komma till rätta med behovet av godstransporter på väg mellan unionen och Förenade kungariket.

(6) Allvarliga störningar förväntas också uppstå, bland annat när det gäller allmän ordning, i samband med persontransporter på väg. Överenskommelsen om tillfällig internationell persontransport med buss ([7]) (*Interbus-överenskommelsen*) är den enda tillgängliga rättsliga ram som skulle kunna utgöra en grund för persontransporter med buss mellan unionen och Förenade kungariket efter övergångsperiodens utgång. Förenade kungariket kommer att bli en enskild avtalsslutande part i Interbus-överenskommelsen den 1 januari 2021. Interbus-överenskommelsen omfattar dock endast tillfällig trafik och är därför otillräcklig för att hantera de störningar i den internationella busstrafiken mellan Förenade kungariket och unionen som kommer att bli en följd av övergångsperiodens slut. Ett protokoll till Interbus-överenskommelsen om internationell linjetrafik och speciell linjetrafik för persontransport med buss har förhandlats fram och Förenade kungariket förväntas ratificera det så snart som möjligt. Protokollet förväntas dock inte träda i kraft i tid för att ge en rimlig alternativ lösning för perioden omedelbart efter övergångsperiodens slut. De tillgängliga instrumenten tillgodoser därför inte behoven av linjetrafik och speciell linjetrafik för persontransporter med buss mellan unionen och Förenade kungariket.

(7) För att förhindra allvarliga störningar, inbegripet när det gäller allmän ordning, är det därför nödvändigt att fastställa en tillfällig uppsättning åtgärder som gör det möjligt för vägtransportörer och bussoperatörer med licens från Förenade kungariket att transportera gods och passagerare på väg mellan Förenade kungariket och unionen, eller från Förenade kungarikets territorium till Förenade kungarikets territorium med transitering genom en eller flera medlemsstater. För att säkerställa en korrekt balans mellan Förenade kungariket och unionen bör de rättigheter som således medges underställas villkoret att likvärdiga rättigheter medges och vara underkastade vissa villkor som säkerställer rättvis konkurrens.

(8) Rätten att utföra transporter inom en medlemsstats territorium och mellan medlemsstater är ett grundläggande resultat av den inre marknaden och bör, sedan Förenade kungariket har utträtt ur unionen och i avsaknad av specifika bestämmelser om motsatsen, inte längre gälla för vägtransportörer från Förenade kungariket. Direkt efter Förenade kungarikets utträde utan ett avtal om utträde som reglerar vägtransporter av gods mellan unionen och Förenade kungariket är det sannolikt att störningar av trafikflödena och därmed sammanhängande hot mot allmän ordning inträffar, särskilt vid gränsövergångsställena, som är få till antalet och där ytterligare kontroller av fordon och deras last ska genomföras. Ökad köbildning vid gränsövergångsställen mot Förenade kungariken har redan inträffat innan övergångsperiodens utgång. Krisen i samband med covid-19-pandemin har också negativa effekter på vägtransporter, med en ökning av tomma fordon, en trend som kan förvärras om det inte finns någon flexibilitet som ger vägtransportörer från Förenade kungariket möjlighet att, ens i mycket begränsad omfattning, bedriva verksamhet inom unionen under en strikt begränsad period. Dessa störningar skulle kunna leda till situationer med negativ inverkan på kritiska leveranskedjor som bedöms vara nödvändiga för att hantera den pågående covid-19-pandemin. För att minska dessa störningar bör vägtransportörer från Förenade kungariket tillfälligt ges möjlighet att genomföra ett begränsat antal ytterligare transporter inom unionens territorium i samband med transporter mellan unionen och Förenade kungariket. Deras fordon skulle då inte behöva återvända omedelbart till Förenade kungariket och sannolikheten att de skulle vara tomma när de återvänder till Förenade kungariket skulle vara mindre, vilket skulle minska det totala antalet fordon och därmed trycket på gränsövergångsställena. Rätten att genomföra sådana ytterligare transporter bör vara proportionell och bör inte ge rättigheter i samma utsträckning som de som vägtransportörer från unionen åtnjuter enligt reglerna för den inre marknaden, samt bör progressivt fasas ut.

([7]) EUT L 321, 26.11.2002, s. 13.

(9) Gränsöverskridande busstrafik mellan Irland och Förenade kungariket med avseende på Nordirland är särskilt viktig för människorna i gränsregionerna, för att säkerställa de grundläggande förbindelserna mellan samhällena inom den gemensamma resezonen. Därför bör bussoperatörer från Förenade kungariket även fortsättningsvis ha rätt att ta upp eller släppa av passagerare i gränsregionerna i Irland i samband med internationella busstransporter för passagerare mellan Irland och Nordirland.

(10) För att återspegla deras tillfälliga karaktär, och utan att skapa ett prejudikat, bör de åtgärder som föreskrivs i denna förordning gälla under en kort period. När det gäller godstransporter på väg så sker tidsbegränsningen för att beakta de möjliga arrangemang för grundläggande förbindelser som ska utformas inom ramen för CEMT-systemet, utan att det påverkar ikraftträdandet av ett framtida avtal som reglerar godstransporter på väg mellan unionen och Förenade kungariket eller unionens framtida transportregler. När det gäller persontransporter med buss är den korta perioden utformad för att göra det möjligt för protokollet till Interbus-överenskommelsen om internationell linjetrafik och speciell linjetrafik för persontransport med buss att träda i kraft och gälla för Förenade kungariket, genom att Förenade kungariket antingen ratificerar eller ansluter sig till det protokollet, utan att det påverkar eventuella framtida överenskommelser mellan unionen och Förenade kungariket i frågan.

(11) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att fastställa provisoriska åtgärder som reglerar gods- och passagerartransporter mellan unionen och Förenade kungariket i händelse av att ett avtal mellan unionen och Förenade kungariket om deras framtida relationer på området gods- och persontransporter på väg saknas vid övergångsperiodens utgång, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget). I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(12) Med beaktande av den brådska som föranleds av att övergångsperioden löper ut anses det lämpligt att föreskriva ett undantag från den tidsfrist på åtta veckor som avses i artikel 4 i protokoll nr 1 om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen, fogat till EU-fördraget, fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) och fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen.

(13) Denna förordning bör träda i kraft så snart som möjligt och bör tillämpas från och med dagen efter det att den övergångsperiod som inrättats enligt utträdesavtalet löper ut, såvida inte ett avtal som reglerar vägtransporter, ingånget med Förenade kungariket har trätt i kraft, eller, allt efter omständigheterna, tillämpas provisoriskt vid den tidpunkten. Denna förordning bör gälla till dagen före ikraftträdandet av ett internationellt avtal om vägtransporter eller till dagen före det att det internationella avtalet om vägtransporter börjar tillämpas provisoriskt för båda parter. Med undantag för de särskilda bestämmelser som gäller i gränsregionen i Irland i samband med internationell linjetrafik och speciell linjetrafik mellan Irland och Nordirland, ska rättigheten att utföra linjetrafik och speciell linjetrafik med buss upphöra att gälla den dag då protokollet till Interbus-överenskommelsen om internationell linjetrafik och speciell linjetrafik för persontransport med buss träder i kraft för unionen och Förenade kungariket. Denna förordning bör under alla omständigheter upphöra att gälla den 30 juni 2021.

(14) Där så är nödvändigt för att tillgodose marknadens behov, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen, med avseende på att återställa likvärdigheten mellan rättigheter som unionen beviljar vägtransportörer från Förenade kungariket och bussoperatörer från Förenade kungariket och rättigheter som Förenade kungariket beviljar vägtransportörer från unionen och bussoperatörer från unionen, inklusive rättigheter som Förenade kungariket beviljar på grundval av ursprungsmedlemsstat eller rättigheter som på annat sätt inte är likvärdigt tillgängliga för alla operatörer från unionen, och med avseende på att komma till rätta med fall av illojal konkurrens som skadar vägtransportörer från unionen och bussoperatörer från unionen.

(15) De delegerade akterna bör vara förenliga med proportionalitetsprincipen, och deras innehåll bör därför stå i proportion till de problem som uppstår på grund av underlåtenhet att bevilja likvärdiga rättigheter eller genom orättvisa konkurrensvillkor. Kommissionen bör endast överväga att tillfälligt upphäva tillämpningen av denna förordning i mycket allvarliga fall där Förenade kungariket inte ger några likvärdiga rättigheter till vägtransportörer från unionen eller bussoperatörer från unionen eller om de rättigheter som ges är minimala, eller om konkurrensvillkoren för vägtransportörer från Förenade kungariket eller bussoperatörer från Förenade kungariket skiljer sig så mycket från villkoren för operatörer från unionen att det inte är ekonomiskt lönsamt för operatörer från unionen att tillhandahålla de aktuella tjänsterna.

(16) Vid antagandet av de delegerade akterna är det särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning ([8]). För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter. Kommissionen bör säkerställa att eventuella delegerade akter som antas på ett otillbörligt sätt påverkar den inre marknadens goda funktion.

(17) För att säkerställa att de rättigheter som Förenade kungariket beviljar vägtransportörer från unionen och bussoperatörer från unionen, som är likvärdiga med de rättigheter som denna förordning ger vägtransportörer från Förenade kungariket och bussoperatörer från Förenade kungariket, är likvärdigt tillgängliga för alla operatörer från unionen, ska tillämpningsområdet för förordningarna (EG) nr 1072/2009 och (EG) nr 1073/2009 tillfälligt utvidgas. Dessa förordningar omfattar redan den del av resan mellan en medlemsstat och ett tredjeland som görs på territoriet för en medlemsstat som passeras på vägen. Det är emellertid nödvändigt att för sådana fall säkerställa att förordning (EG) nr 1072/2009 även gäller för den del av resan som sker på territoriet för den medlemsstat där lastning och lossning sker, och att förordning (EG) nr 1073/2009 gäller för den del av resan som sker på territoriet för den medlemsstat där passagerare tas upp eller släpps av. Syftet med en sådan utvidgning är att säkerställa att operatörer från unionen kan bedriva gränsöverskridande transporter till eller från Förenade kungariket samt även ha extra hållplatser för att utföra persontransport.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tillämpningsområde

I denna förordning fastställs tillfälliga bestämmelser om godstransporter på väg samt om linjetrafik och speciell linjetrafik för persontransporter med buss mellan unionen och Förenade kungariket efter utgången av den övergångsperiod som avses i artikel 126 i utträdesavtalet.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

([8]) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

1. *fordon*:

   a) när det gäller godstransport, ett motorfordon som är registrerat i Förenade kungariket, eller ett fordonståg i vilken åtminstone motorfordonet är registrerat i Förenade kungariket, som endast används för godstransport, och som tillhör företaget, har köpts på kredit av företaget eller hyrts av företaget, i det senare fallet under förutsättning att fordonet uppfyller villkoren i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/1/EG ([9]),

   b) när det gäller persontransport, en buss.

2. *tillåten transport av gods*:

   a) en transport med last som företas med ett fordon från unionens territorium till Förenade kungarikets territorium eller omvänt, med eller utan transitering genom en eller flera medlemsstater eller ett eller flera tredjeländer,

   b) efter en transport med last som företas med ett fordon från Förenade kungariket till unionens territorium, som avses i led a i denna punkt, utförande inom sju dagar från lossning av upp till två ytterligare transporter med lastning och lossning inom unionens territorium under en period av två månader från denna förordnings första tillämpningsdag som avses i artikel 12.2 första stycket och en transport inom sju dagar från lossning inom unionens territorium under de följande tre månaderna,

   c) en transport med last som företas med ett fordon från Förenade kungarikets territorium till Förenade kungarikets territorium, med transitering genom unionens territorium,

   d) en transport utan last i samband med transport av det slag som avses i leden a och c.

3. *tillåten persontransport med buss*:

   a) en resa med buss som företas för att transportera passagerare från unionens territorium till Förenade kungarikets territorium eller omvänt, med eller utan transitering genom en eller flera medlemsstater eller ett eller flera tredjeländer,

   b) en resa med buss som företas för att transportera passagerare från Förenade kungarikets territorium till Förenade kungarikets territorium, med transitering genom unionens territorium,

   c) en resa utan passagerare i samband med transport av det slag som avses i leden a och b,

   d) passagerare tas upp eller släpps av i gränsregionen i Irland inom ramen för internationell linjetrafik och speciell linjetrafik mellan Irland och Nordirland.

4. *gränsregionen i Irland*: de grevskap i Irland som ligger utefter landgränsen mellan Irland och Nordirland.

5. *vägtransportör från unionen*: ett företag som bedriver godstransporter på väg och som innehar ett giltigt gemenskapstillstånd i enlighet med artikel 4 i förordning (EG) nr 1072/2009.

6. *vägtransportör från Förenade kungariket*: ett företag som är etablerat i Förenade kungariket och som har rätt att bedriva godstransporter på väg och innehar en giltig licens för internationella transporter som omfattar tillåten transport av gods.

7. *licens i Förenade kungariket*: en licens som, när den utfärdas till en vägtransportör från Förenade kungariket, utfärdats av Förenade kungariket för internationella transporter, när det gäller tillåten transport av gods och; när det gäller en bussoperatör från Förenade kungariket, en licens som utfärdas i Förenade kungariket för att bedriva internationella transporter av passagerare med buss.

8. *buss*: ett fordon som är registrerat i Förenade kungariket och som genom sin konstruktion och utrustning är lämpligt och avsett för transport av mer än nio passagerare inklusive föraren.

9. *linjetrafik*: persontransporter vid regelbundna tider längs bestämda färdvägar, varvid passagerarna får stiga på och av vid i förväg bestämda hållplatser.

([9]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/1/EG av den 18 januari 2006 om användning av fordon hyrda utan förare för godstransporter på väg (EUT L 33, 4.2.2006, s. 82).

10. *speciell linjetrafik*: linjetrafik, oavsett vem som bedriver den, för befordran av särskilda passagerarkategorier med uteslutande av andra passagerare.

11. *bussoperatör från unionen*: ett företag som utför persontransporter med buss och som innehar ett giltigt gemenskapstillstånd i enlighet med artikel 4 i förordning (EG) nr 1073/2009.

12. *bussoperatör från Förenade kungariket*: ett företag som är etablerat i Förenade kungariket och som har rätt att utföra persontransporter med buss och innehar en giltig licens för internationella transporter som omfattar tillåten persontransport med buss.

13. *operatör*: antingen en vägtransportör eller en bussoperatör.

14. *konkurrenslagstiftning*: lagstiftning som behandlar följande typer av företeelser, i den mån de kan påverka godstransporter på väg eller busstrafik:

    a) Beteende som består i

        i) överenskommelser mellan vägtransportörer respektive mellan bussoperatörer, beslut av sammanslutningar av vägtransportörer eller bussoperatörer samt samordnade förfaranden som har till syfte eller resultat att hindra, begränsa eller snedvrida konkurrensen,

        ii) en eller flera vägtransportörers eller bussoperatörers missbruk av en dominerande ställning,

        iii) åtgärder som Förenade kungariket vidtar eller upprätthåller i fråga om offentliga företag och företag som Förenade kungariket beviljar särskilda eller exklusiva rättigheter, och som står i strid med led i eller ii.

    b) Företagskoncentrationer mellan vägtransportörer respektive bussoperatörer som väsentligt hindrar effektiv konkurrens, särskilt genom att upprätta eller förstärka en dominerande ställning.

15. *stöd*: alla finansiella bidrag som av staten eller andra offentliga organ, oavsett nivå, beviljas en operatör och som innebär en förmån, inbegripet

    a) direkt överföring av medel, såsom bidrag, lån eller tillskott av eget kapital, en potentiell direkt överföring av medel och övertagande av åtaganden, t.ex. lånegarantier, kapitaltillskott, ägarskap, konkursskydd eller försäkring,

    b) efterskänkande av, eller avstående från att driva in, belopp som normalt skulle tas ut,

    c) tillhandahållande av andra varor eller tjänster än allmän infrastruktur, eller förvärv av varor eller tjänster,

    d) betalningar till en finansieringsmekanism eller uppdrag åt ett privat organ att utföra en eller flera av de uppgifter som avses i leden a, b och c, vilka normalt ligger inom statens eller andra offentliga organs ansvarsområde, och förfarandet i praktiken inte skiljer sig från de offentliga myndigheternas normala praxis.

    Ingen förmån ska anses vara ett finansiellt bidrag från staten eller ett annat offentligt organ om en privat marknadsaktör som endast drivs av vinstintresse, i samma situation som det offentliga organet i fråga, skulle ha lämnat motsvarande finansiella bidrag.

16. *oberoende konkurrensmyndighet*: en myndighet som ansvarar för tillämpningen och genomdrivandet av konkurrenslagstiftning samt för kontrollen av stöd, och uppfyller följande villkor:

    a) Myndigheten är operativt oberoende och på lämpligt sätt försedd med nödvändiga resurser för att utföra sina uppgifter.

    b) Myndigheten har vid utförandet av sina uppgifter och utövandet av sina befogenheter nödvändiga garantier för oberoende från politisk eller annan yttre påverkan och agerar opartiskt.

    c) Myndighetens beslut kan bli föremål för rättslig prövning.

17. *diskriminering*: särbehandling av alla slag utan objektiv motivering, när det gäller leverans av gods eller tillhandahållande av tjänster, inbegripet offentliga tjänster, som används för att utföra godstransporter på väg eller busstrafik, eller när det gäller hur de hanteras av offentliga myndigheter som är av relevans för sådana tjänster.

18. *unionens territorium*: medlemsstaternas territorier där EU-fördraget och EUF-fördraget är tillämpliga, i enlighet med de villkor som fastställs i dessa fördrag.

Artikel 3

Rätt att utföra tillåten transport av gods

1. Vägtransportörer från Förenade kungariket får, på de villkor som fastställs i denna förordning, utföra tillåten transport av gods.

2. Tillåten transport av gods av följande slag får utföras av fysiska eller juridiska personer som är etablerade i Förenade kungariket, utan att det krävs en licens i Förenade kungariket:

a) Posttransport som utförs inom ramen för allmännyttiga tjänster.

b) Transport av skadade eller trasiga fordon.

c) Godstransport med motorfordon vars högsta tillåtna totala vikt, inbegripet släp, inte överstiger 3,5 ton.

d) Transport av läkemedel, medicinsk apparatur och medicinsk utrustning samt av andra artiklar som behövs vid hjälp vid olycksfall, i synnerhet i samband med naturkatastrofer.

e) Godstransport under förutsättning att

   i) det transporterade godset är företagets egendom eller har sålts, köpts, hyrts ut eller hyrts in, tillverkats, utvunnits, bearbetats eller reparerats av företaget,

   ii) syftet är att transportera godset till eller från företaget eller att flytta det inom eller utanför företaget för eget bruk,

   iii) de motorfordon som används för sådana transporter körs av personal som är anställd av företaget eller som ställts till företagets förfogande enligt avtalsenliga skyldigheter,

   iv) de motorfordon som används för transporten tillhör företaget, har köpts på kredit eller hyrts in av företaget, under förutsättning att de i det senare fallet uppfyller de villkor som fastställs i direktiv 2006/1/EG, och

   v) sådana transporter endast utgör sidoverksamhet inom företagets verksamhet.

Artikel 4

Rätt att bedriva linjetrafik och speciell linjetrafik med buss

1. Bussoperatörer från Förenade kungariket får, i enlighet med de villkor som fastställs i denna förordning, utföra en tillåten persontransport med buss som utgör linjetrafik eller speciell linjetrafik.

2. Bussoperatörer från Förenade kungariket ska ha ett tillstånd som utfärdades före den dag då denna förordning började tillämpas i enlighet med artiklarna 6–11 i förordning (EG) nr 1073/2009 för att yrkesmässigt bedriva tillåten linjetrafik och speciell linjetrafik med buss.

3. De tillstånd som förblir giltiga enligt punkt 2 i denna artikel får fortsätta att användas för de syften som specificeras i punkt 1 i denna artikel om de har förnyats på samma villkor, eller ändrats endast när det gäller hållplatser, avgifter eller tidtabell, och med förbehåll för de bestämmelser och förfaranden som anges i artiklarna 6–11 i förordning (EG) nr 1073/2009, för en period som inte sträcker sig längre än till och med den 30 juni 2021.

4. Tillåten persontransport med buss av följande slag får utföras av fysiska eller juridiska personer som är etablerade i Förenade kungariket för icke-kommersiella och icke vinstdrivande syften utan att det krävs licens om

a) transportverksamheten endast är en sidoverksamhet för den fysiska eller juridiska personen, och

b) de fordon som används ägs eller har köpts på kredit eller hyrts med långtidskontrakt av den fysiska eller juridiska personen samt framförs av en anställd hos den personen eller av den fysiska personen själv eller av personal som är anställd hos företaget eller ställts till dess förfogande enligt en avtalsförpliktelse.

Denna transportverksamhet ska undantas från alla tillståndssystem inom unionen, förutsatt att den person som bedriver verksamheten innehar ett nationellt tillstånd som utfärdades före den första dagen för tillämpning av denna förordning som avses i artikel 12.2 första stycket i denna förordning, i enlighet med artikel 3.2 i förordning (EG) nr 1073/2009.

5. Ett byte av fordon eller ett avbrott i resan för att en del av den ska kunna genomföras med ett annat transportmedel påverkar inte tillämpningen av denna förordning.

Artikel 5

Bilaterala avtal eller överenskommelser

Medlemsstaterna får inte förhandla eller ingå bilaterala avtal eller överenskommelser med Förenade kungariket om frågor som omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning.

Utan att det påverkar befintliga multilaterala överenskommelser, får de inte på annat sätt bevilja vägtransportörer från Förenade kungariket eller bussoperatörer från Förenade kungariket andra rättigheter än de som beviljas i denna förordning.

Artikel 6

Sociala och tekniska regler

Under tillåten transport av gods och tillåten persontransport med buss i enlighet med denna förordning ska följande regler följas:

a) När det gäller mobila arbetstagare och förare som är egenföretagare, de krav som fastställts av medlemsstaterna i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/15/EG ([10]).

b) När det gäller viss sociallagstiftning på vägtransportområdet, kraven enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 561/2006 ([11]).

c) När det gäller färdskrivare vid vägtransporter, kraven enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 165/2014 ([12]).

d) När det gäller förares grundläggande kompetens och fortbildning, de krav som fastställts av medlemsstaterna i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/59/EG ([13]).

([10]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/15/EG av den 11 mars 2002 om arbetstidens förläggning för personer som utför mobilt arbete avseende vägtransporter (EGT L 80, 23.3.2002, s. 35).

([11]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 561/2006 av den 15 mars 2006 om harmonisering av viss sociallagstiftning på vägtransportområdet och om ändring av rådets förordningar (EEG) nr 3821/85 och (EG) nr 2135/98 samt om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 3820/85 (EUT L 102, 11.4.2006, s. 1).

([12]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 165/2014 av den 4 februari 2014 om färdskrivare vid vägtransporter, om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 3821/85 om färdskrivare vid vägtransporter och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 561/2006 om harmonisering av viss sociallagstiftning på vägtransportområdet (EUT L 60, 28.2.2014, s. 1).

([13]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/59/EG av den 15 juli 2003 om grundläggande kompetens och fortbildning för förare av vissa vägfordon för gods- eller persontransport och om ändring av rådets förordning (EEG) nr 3820/85 och rådets direktiv 91/439/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 76/914/EEG (EUT L 226, 10.9.2003, s. 4).

e) När det gäller största tillåtna dimensioner och högsta tillåtna vikter för vissa vägfordon, de krav som fastställts av medlemsstaterna i enlighet med rådets direktiv 96/53/EG ([14]).

f) När det gäller montering och användning av hastighetsbegränsande anordningar i vissa kategorier av motorfordon, de krav som fastställts av medlemsstaterna i enlighet med rådets direktiv 92/6/EEG ([15]).

g) När det gäller obligatorisk användning av bilbälten och fasthållningsanordningar för barn i fordon, de krav som fastställts av medlemsstaterna i enlighet med rådets direktiv 91/671/EEG ([16]).

h) När det gäller om utstationering av arbetstagare, de krav som fastställts av medlemsstaterna i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG ([17]).

i) När det gäller passagerares rättigheter, kraven enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 181/2011 ([18]).

Artikel 7

Likvärdiga rättigheter

1. Kommissionen ska övervaka de rättigheter som Förenade kungariket beviljat vägtransportörer och bussoperatörer från unionen och villkoren för utövandet av dessa rättigheter.

2. Om kommissionen fastställer att de rättigheter som Förenade kungariket beviljar vägtransportörer från unionen eller bussoperatörer från unionen inte, rättsligt eller faktiskt, motsvarar dem som beviljas operatörer från Förenade kungariket i enlighet med denna förordning, eller att dessa rättigheter inte är lika tillgängliga för alla vägtransportörer från unionen eller bussoperatörer från unionen, ska den utan dröjsmål och för att återställa likvärdigheten anta delegerade akter i enlighet med artikel 11, i syfte att

a) tillfälligt upphäva tillämpningen av artikel 3 eller artikel 4.1–4.4 om inga likvärdiga rättigheter beviljas operatörer från unionen eller om rättigheter som beviljas är minimala,

b) fastställa gränsvärden för den högsta tillåtna kapacitet som är tillgänglig för vägtransportörer från Förenade kungariket och bussoperatörer från Förenade kungariket eller för det högsta antal resor de har rätt att göra eller för båda dessa aspekter, eller

c) anta operativa begränsningar för fordonstyper eller trafikvillkor.

Artikel 8

Rättvis konkurrens

1. Kommissionen ska övervaka de villkor enligt vilka operatörer från unionen konkurrerar med operatörer från Förenade kungariket vad gäller tillhandahållande av godstransporttjänster på väg och busstrafik som omfattas av denna förordning.

([14]) Rådets direktiv 96/53/EG av den 25 juli 1996 om största tillåtna dimensioner i nationell och internationell trafik och högsta tillåtna vikter i internationell trafik för vissa vägfordon som framförs inom gemenskapen (EGT L 235, 17.9.1996, s. 59).

([15]) Rådets direktiv 92/6/EEG av den 10 februari 1992 om montering och användning av hastighetsbegränsande anordningar i vissa kategorier av motorfordon inom gemenskapen (EGT L 57, 2.3.1992, s. 27).

([16]) Rådets direktiv 91/671/EEG av den 16 december 1991 om obligatorisk användning av bilbälten och fasthållningsanordningar för barn i fordon (EGT L 373, 31.12.1991, s. 26).

([17]) Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster (EGT L 18, 21.1.1997, s. 1).

([18]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 181/2011 av den 16 februari 2011 om passagerares rättigheter vid busstransport och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 (EUT L 55, 28.2.2011, s. 1).

2. Om kommissionen fastställer att, som en följd av någon av de situationer som avses i punkt 3 i denna artikel, de villkor som avses i punkt 1 i denna artikel är märkbart mindre gynnsamma än de som gäller för operatörer från Förenade kungariket, ska kommissionen utan dröjsmål och i syfte att komma till rätta med situationen anta delegerade akter i enlighet med artikel 11, i syfte att

a) tillfälligt upphäva tillämpningen av artikel 3 eller artikel 4.1–4.4 när konkurrensvillkoren för vägtransportörer från Förenade kungariket och bussoperatörer från Förenade kungariket skiljer sig så mycket från dem som gäller för operatörer från unionen att det inte är ekonomiskt lönsamt för de senare att tillhandahålla tjänster,

b) fastställa gränsvärden för den högsta tillåtna kapacitet som är tillgänglig för vägtransportörer från Förenade kungariket och bussoperatörer från Förenade kungariket eller för det högsta antal resor de har rätt att göra eller för båda dessa aspekter, eller

c) anta operativa begränsningar för fordonstyper eller trafikvillkor.

3. De delegerade akter som avses i punkt 2 ska, på de villkor som specificeras i den punkten, antas för att åtgärda följande situationer:

a) Förenade kungarikets beviljande av stöd.

b) Förenade kungarikets underlåtenhet att införa eller att effektivt tillämpa konkurrenslagstiftning.

c) Förenade kungarikets underlåtenhet att inrätta eller upprätthålla en oberoende konkurrensmyndighet.

d) Förenade kungarikets tillämpning av standarder när det gäller skydd av arbetstagare, säkerhet eller miljö som ligger under den nivå som fastställs i unionsrätten eller, i avsaknad av tillämpliga bestämmelser i unionsrätten, som ligger under den nivå som tillämpas av alla medlemsstater eller, under alla omständigheter, ligger under relevanta internationella standarder.

e) Förenade kungarikets tillämpning av standarder när det gäller beviljande av licenser i Förenade kungariket till vägtransportörer eller bussoperatörer som ligger under den nivå som anges i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1071/2009 ([19]).

f) Förenade kungarikets tillämpning av standarder för yrkesförares kompetens och utbildning som ligger under den nivå som anges i direktiv 2003/59/EG.

g) Förenade kungarikets tillämpning av vägavgifter och skatteregler som avviker från bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/62/EG ([20]).

h) Alla former av diskriminering av operatörer från unionen.

4. Vid tillämpningen av punkt 1 får kommissionen begära information från de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket eller från operatörer från Förenade kungariket. Om de inte tillhandahåller den begärda informationen inom den tidsfrist som kommissionen fastställt, eller tillhandahåller ofullständig information, får kommissionen vidta åtgärder i enlighet med punkt 2.

Artikel 9

Utvidgning av förordningarna (EG) nr 1072/2009 och (EG) nr 1073/2009

1. Vid godstransporter mellan unionens territorium och Förenade kungarikets territorium som utförs av vägtransportörer från unionen vilka är beroende av rättigheter som beviljas av Förenade kungariket, i enlighet med artikel 7 i denna förordning, och som är likvärdiga med de rättigheter som beviljas genom denna förordning, ska förordning (EG) nr 1072/2009 gälla för den del av resan som sker på den medlemsstats territorium där lastning och lossning sker.

([19]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1071/2009 av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler beträffande de villkor som ska uppfyllas av personer som bedriver yrkesmässig trafik och om upphävande av rådets direktiv 96/26/EG (EUT L 300, 14.11.2009, s. 51).

([20]) Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/62/EG av den 17 juni 1999 om avgifter på tunga godsfordon för användningen av vissa infrastrukturer (EGT L 187, 20.7.1999, s. 42).

2. Vid persontransporter mellan unionens territorium och Förenade kungarikets territorium som utförs av bussoperatörer från unionen vilka är beroende av rättigheter som har beviljats av Förenade kungariket, i enlighet med artikel 7 i denna förordning, och som är likvärdiga med de rättigheter som beviljas genom denna förordning, ska förordning (EG) nr 1073/2009 gälla för den del av resan som sker på den medlemsstats territorium där passagerare stiger på eller stiger av.

Artikel 10

Samråd och samarbete

1. De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna ska samråda och samarbeta med de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket för att säkerställa genomförandet av denna förordning.

2. Medlemsstaterna ska på begäran och utan onödigt dröjsmål tillhandahålla kommissionen all information som erhållits i enlighet med punkt 1 i den här artikeln eller all annan information som är relevant för tillämpningen av artiklarna 7 och 8.

Artikel 11

Utövande av delegeringen

1. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 7.2 och 8.2 ska ges till kommissionen till och med den 30 juni 2021.

2. Innan kommissionen antar en delegerad akt enligt artikel 7.2 eller 8.2 ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i överensstämmelse med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.

3. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

Artikel 12

Ikraftträdande och tillämpning

1. Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

2. Denna förordning ska tillämpas från och med dagen efter den dag då unionsrätten upphör att vara tillämplig på och i Förenade kungariket i enlighet med artiklarna 126 och 127 i utträdesavtalet.

Den ska dock inte tillämpas om ett internationellt avtal om vägtransporter, som ingåtts mellan unionen och Förenade kungariket, har trätt i kraft, eller, allt efter omständigheterna, tillämpas provisoriskt vid den tidpunkten.

3. Denna förordning ska gälla till dagen före ikraftträdandet av eller, allt efter omständigheterna, till dagen före den provisoriska tillämpningen, av ett internationellt avtal om vägtransporter som ingåtts mellan unionen och Förenade kungariket.

Med undantag för persontransport med buss enligt artikel 2.3 d, ska de bestämmelser i denna förordning som är tillämpliga på persontransport med buss upphöra att gälla den dag då protokollet till Interbus-överenskommelsen avseende internationell linjetrafik och speciell linjetrafik för persontransport med buss träder i kraft för unionen och för Förenade kungariket.

4. Denna förordning ska under alla omständigheter upphöra att gälla senast den 30 juni 2021.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 december 2020.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
D. M. SASSOLI	M. ROTH
Ordförande	*Ordförande*

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2020/2225

av den 23 december 2020

om gemensamma bestämmelser för grundläggande lufttrafikförbindelser efter den övergångsperiod som föreskrivs i avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 100.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

efter att ha hört Europeiska ekonomiska och sociala kommittén,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([1]), och

av följande skäl:

(1) Avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen ([2]) (*utträdesavtalet*) ingicks av unionen genom rådets beslut (EU) 2020/135 ([3]) och trädde i kraft den 1 februari 2020. Den övergångsperiod som föreskrivs i artikel 126 i utträdesavtalet (*övergångsperioden*), under vilken unionsrätten fortsätter att tillämpas på och i Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (*Förenade kungariket*) i enlighet med artikel 127 i utträdesavtalet, löper ut den 31 december 2020. Den 25 februari 2020 antog rådet beslut (EU, Euratom) 2020/266 ([4]) vilket bemyndigade inledandet av förhandlingar med Förenade kungariket om ett nytt partnerskapsavtal. Som framgår av förhandlingsdirektiven omfattar bemyndigandet bland annat de aspekter som krävs för att på ett heltäckande sätt behandla luftfartsförbindelserna med Förenade kungariket efter övergångsperiodens utgång. Det är emellertid oklart huruvida ett avtal mellan unionen och Förenade kungariket om deras framtida förbindelser på detta område kommer att ha trätt i kraft vid den periodens utgång.

(2) I Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1008/2008 ([5]) fastställs villkoren för utfärdande av unionens operativa licens för lufttrafikföretag och friheten att tillhandahålla lufttrafik inom unionen.

(3) Vid övergångsperiodens utgång och i avsaknad av särskilda bestämmelser upphör alla rättigheter och skyldigheter som följer av unionsrätten med avseende på marknadstillträde enligt förordning (EG) nr 1008/2008, i den mån förhållandet mellan Förenade kungariket och medlemsstaterna berörs.

([1]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 18 december 2020 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 22 december 2020.

([2]) EUT L 29, 31.1.2020, s. 7.

([3]) Rådets beslut (EU) 2020/135 av den 30 januari 2020 om ingående av avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen (EUT L 29, 31.1.2020, s. 1).

([4]) Rådets beslut (EU, Euratom) 2020/266 av den 25 februari 2020 om bemyndigande att inleda förhandlingar med Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om ett nytt partnerskapsavtal (EUT L 58, 27.2.2020, s. 53).

([5]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1008/2008 av den 24 september 2008 om gemensamma regler för tillhandahållande av lufttrafik i gemenskapen (EUT L 293, 31.10.2008, s. 3).

(4) Det är därför nödvändigt att införa en rad tillfälliga åtgärder så att lufttrafikföretag med licens i Förenade kungariket kan tillhandahålla lufttransporttjänster mellan detta lands territorium och medlemsstaternas territorium. För att säkerställa en korrekt balans mellan Förenade kungariket och medlemsstaterna bör de rättigheter som sålunda tilldelats gälla på villkor att Förenade kungariket tilldelar motsvarande rättigheter till lufttrafikföretag med licens i unionen och omfattas av vissa bestämmelser om rättvis konkurrens.

(5) Den kris som uppstått ur covid-19-pandemin utgör betydande logistiska utmaningar för medlemsstaterna, särskilt vad gäller kapaciteten att transportera betydande volymer av medicin, vacciner och medicinsk utrustning till och från tredjeländer med kort varsel och med särskilt krävande villkor för lagring och logistik. Det är nödvändigt att säkerställa att tillräcklig lufttransportkapacitet görs tillgänglig och ytterligare exceptionell flexibilitet tillhandahålls för medlemsstaterna i det syftet, inbegripet möjligheten att förlita sig på tredjelands luftfartyg. Som en ytterligare komponent bör därför rena frakttjänster med femte frihetsrättigheter som är strikt begränsade till att utföra den sortens verksamhet på ad hoc-basis beviljas, så att Förenade kungarikets lufttrafikfartyg kan användas under sådana exceptionella omständigheter. Medlemsstater bör också kunna godkänna ytterligare rättigheter för tillhandahållande av ambulansflyg.

(6) För att återspegla förordningens tillfälliga karaktär bör denna förordning tillämpas till och med den 30 juni 2021, eller fram till ikraftträdandet eller, när så föreskrivs, fram till en provisorisk tillämpning av ett framtida avtal om tillhandahållande av lufttrafik med Förenade kungariket i vilket unionen är part, och som kommissionen förhandlat fram i enlighet med artikel 218 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), beroende på vilket som infaller först.

(7) För att upprätthålla ömsesidigt gynnsamma förbindelsenivåer, bör vissa överenskommelser om samverkande marknadsföring tillåtas för både Förenade kungarikets lufttrafikföretag och EU-lufttrafikföretag i enlighet med principen om ömsesidighet.

(8) Mot bakgrund av de exceptionella och unika omständigheter som gör det nödvändigt att anta denna förordning och i enlighet med fördragen är det lämpligt att unionen tillfälligt utövar den relevanta delade befogenhet som den har tilldelats genom fördragen. Alla eventuella följder av denna förordning på fördelningen av befogenheter mellan unionen och medlemsstaterna bör emellertid vara strikt tidsbegränsade. Den befogenhet som utövas av unionen bör därför enbart utövas med beaktande av denna förordnings tillämpningsperiod. Den delade befogenheten som därmed utövas kommer följaktligen att upphöra att utövas av unionen så snart denna förordning upphör att tillämpas. I enlighet med artikel 2.2 i EUF-fördraget kommer medlemsstaterna att därför från den tidpunkten vara i samma situation med avseende på utövandet av sin befogenhet som de skulle ha varit om förordningen inte antagits. Dessutom erinras det om att tillämpningsområdet för unionens befogenhetsutövande enligt denna förordning, i enlighet med det protokoll nr 25 om utövandet av delade befogenheter som fogats till fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och EUF-fördraget, endast omfattar de delar som styrs av denna förordning, inte hela området. Unionens och medlemsstaternas respektive befogenheter med avseende på ingående av internationella avtal på lufttransportområdet bör fastställas i enlighet med fördragen och med beaktande av relevant unionsrätt, inbegripet beslut (EU, Euratom) 2020/266 om bemyndigande att inleda förhandlingar med Förenade kungadömet.

(9) Denna förordning bör inte hindra medlemsstaterna från att bevilja EU-lufttrafikföretag tillstånd att bedriva regelbunden lufttrafik genom utövande av rättigheter som Förenade kungariket har beviljat dem, i likhet med situationer som uppstår inom ramen för internationella avtal. Vad gäller dessa tillstånd bör medlemsstaterna inte diskriminera mellan EU-lufttrafikföretag.

(10) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på antagandet av åtgärder som garanterar en balanserad ömsesidighet mellan de rättigheter som unionen respektive Förenade kungariket unilateralt har beviljat varandras lufttrafikföretag, och för att säkerställa att EU-lufttrafikföretag kan konkurrera med Förenade kungarikets lufttrafikföretag på rättvisa villkor när de tillhandahåller lufttrafik. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ([6]). Med hänsyn till deras potentiella inverkan på medlemsstaternas lufttrafikför-

([6]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

bindelser, bör granskningsförfarandet användas vid antagandet av dessa åtgärder. Kommissionen bör anta omedelbart tillämpliga genomförandeakter om det, i vederbörligen motiverade fall, är nödvändigt av tvingande skäl till skyndsamhet. Sådana vederbörligen motiverade fall skulle kunna avse situationer där Förenade kungariket inte ger likvärdiga rättigheter till EU-lufttrafikföretag och därmed orsakar en uppenbar obalans, eller fall där mindre gynnsamma konkurrensvillkor än de som Förenade kungarikets lufttrafikföretag åtnjuter vid tillhandahållandet av lufttransporttjänster som omfattas av denna förordning hotar EU-lufttrafikföretags ekonomiska lönsamhet.

(11) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att fastställa tillfälliga åtgärder som reglerar lufttransporten mellan unionen och Förenade kungariket i avsaknad av ett avtal om deras framtida förbindelser på luftfartsområdet i slutet av övergångsperioden, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av dess omfång och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

(12) Med beaktande av den brådska som föranleds av utgången av övergångsperioden, ansågs det lämpligt att föreskriva ett undantag från den tidsfrist på åtta veckor som avses i artikel 4 i protokoll nr 1 om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen, fogat till EU-fördraget, EUF-fördraget och fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen.

(13) Denna förordnings territoriella tillämpningsområde och alla hänvisningar till Förenade kungariket i denna förordning inbegriper inte Gibraltar.

(14) Denna förordning påverkar inte Konungariket Spaniens rättsliga ståndpunkt i fråga om överhögheten över det territorium där Gibraltars flygplats är belägen.

(15) Bestämmelserna i denna förordning bör träda i kraft så snart som möjligt och bör i princip tillämpas från och med dagen efter utgången av övergångsperioden, såvida inte ett avtal som reglerar de framtida förbindelserna mellan unionen och Förenade kungariket på luftfartsområdet har trätt i kraft eller i förekommande fall, tillämpas provisoriskt senast den dagen. För att nödvändiga administrativa förfaranden ska kunna genomföras så snart som möjligt bör vissa bestämmelser emellertid tillämpas från och med denna förordnings ikraftträdande.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tillämpningsområde

I denna förordning fastställs tillfälliga åtgärder som reglerar lufttransporten mellan unionen och Förenade kungariket efter utgången av den övergångsperiod som föreskrivs i artikel 126 i utträdesavtalet.

Artikel 2

Utövande av befogenhet

1. Utövandet av unionens befogenhet enligt denna förordning ska begränsas till tillämpningsperioden för denna förordning enligt definitionen i artikel 15.4. Efter utgången av den perioden ska unionen omedelbart upphöra med att utöva denna befogenhet enligt denna förordning och medlemsstaterna ska vara i samma ställning med beaktande av utövandet av sina befogenheter i enlighet med artikel 2.2 i EUF-fördraget som de skulle ha varit om förordningen inte antagits.

2. Utövandet av unionens befogenhet enligt denna förordning ska inte påverka medlemsstaternas befogenhet i fråga om trafikrättigheter i eventuella pågående eller framtida förhandlingar om undertecknande eller ingående av internationella avtal som rör lufttrafik med något annat tredjeland och med Förenade kungariket med avseende på perioden efter det att denna förordning har upphört att tillämpas.

3. Unionens utövande av den befogenhet som avses i punkt 1 omfattar enbart de delar som styrs av denna förordning.

4. Denna förordning påverkar inte unionens och medlemsstaternas respektive befogenheter på luftfartsområdet vad avser andra delar än de som styrs av denna förordning. Den påverkar inte heller beslut (EU, Euratom) 2020/266 om bemyndigande att inleda förhandlingar med Förenade kungariket om ett nytt partnerskapsavtal.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *lufttransport*: transport med luftfartyg av passagerare, bagage, gods och post, var för sig eller tillsammans, som erbjuds allmänheten mot ersättning eller hyra, inbegripet regelbunden och icke-regelbunden lufttrafik.

2. *internationell lufttransport*: lufttransport som passerar mer än en stats luftrum.

3. *EU-lufttrafikföretag*: ett lufttrafikföretag med en giltig operativ licens som utfärdats av en behörig tillståndsmyndighet i enlighet med kapitel II i förordning (EG) nr 1008/2008.

4. *Förenade kungarikets lufttrafikföretag*: ett lufttrafikföretag som

   a) har sin huvudsakliga verksamhet i Förenade kungariket, och

   b) uppfyller ett av följande två villkor:

      i) Förenade kungariket och/eller medborgare i Förenade kungariket äger mer än 50 % av företaget och utövar den faktiska kontrollen över det, direkt eller indirekt via en eller flera mellanhänder, eller

      ii) unionens medlemsstater och/eller medborgare i unionens medlemsstater och/eller andra medlemsstater i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och/eller medborgare i sådana stater, i alla kombinationer, ensamma eller tillsammans med Förenade kungariket och/eller medborgare i Förenade kungariket, äger mer än 50 % av företaget och utövar den faktiska kontrollen över det, direkt eller indirekt via en eller flera mellanhänder,

   c) i det fall som avses i led b ii, innehade en giltig operativ licens i enlighet med förordning (EG) nr 1008/2008 dagen före den första tillämpningsdagen för den här förordningen enligt artikel 15.2 första stycket.

5. *faktisk kontroll*: ett förhållande som bygger på rättigheter, avtal eller annat, som var för sig eller tillsammans och med hänsyn till faktiska eller rättsliga förhållanden ger möjligheter att direkt eller indirekt utöva ett avgörande inflytande på ett företag, särskilt genom

   a) rätten att använda alla eller delar av ett företags tillgångar,

   b) rättigheter eller avtal som ger ett avgörande inflytande på sammansättningen av företagets olika organ, eller på dessa organs omröstningar eller beslut, eller som på annat sätt ger ett avgörande inflytande på företagets verksamhet.

6. *konkurrensrätt*: lagstiftning som avser följande, där detta kan påverka lufttransporttjänster:

   a) Handlingar som består i

      i) avtal mellan lufttrafikföretag, beslut fattade av sammanslutningar av lufttrafikföretag och samordnade förfaranden som har till syfte eller får som effekt att förebygga, begränsa eller snedvrida konkurrensen,

      ii) ett eller flera lufttrafikföretags missbruk av en dominerande ställning,

      iii) åtgärder som vidtas eller bibehålls i kraft av Förenade kungariket avseende offentliga företag och företag till vilka Förenade kungariket beviljat särskilda eller exklusiva rättigheter, och som strider mot led i eller ii.

   b) Lufttrafikföretagskoncentrationer som lägger väsentliga hinder i vägen för effektiv konkurrens, särskilt genom att upprätta eller förstärka en dominerande ställning.

7. *subvention*: alla finansiella bidrag som beviljas lufttrafikföretag eller flygplatser av staten eller något annat offentligt organ på någon nivå och som innebär en förmån, inbegripet

   a) direkt överföring av medel, t.ex. bidrag, lån eller kapitaltillskott, en potentiell direkt överföring av medel till företaget eller övertagande av företagets förpliktelser, t.ex. lånegarantier, kapitaltillskott, ägarskap, konkursskydd eller försäkring,

   b) uteblivande av eller underlåtenhet att ta ut inkomstbelopp som förfallit,

   c) tillhandahållande av andra varor eller tjänster än allmän infrastruktur, eller förvärv av varor eller tjänster,

   d) betalningar till en finansieringsmekanism eller anförtroende åt eller beordrande av ett privat organ att utföra en eller flera av de uppgifter som anges i leden a, b och c, som vanligtvis tillhör statens eller något annat offentligt organs uppgifter och som i praktiken inte skiljer sig från normal statlig praxis.

   Ingen förmån anses föreligga om ett finansiellt bidrag tillhandahålls av staten eller ett offentligt organ om en privat marknadsaktör som uteslutande styrs av lönsamhetsutsikter, i samma situation som det offentliga organet i fråga, skulle ha tillhandahållit samma finansiella bidrag.

8. *oberoende konkurrensmyndighet*: en myndighet som ansvarar för tillämpningen och genomdrivandet av konkurrensrätten samt kontrollen av subventioner, och uppfyller följande villkor:

   a) Myndigheten är operativt oberoende och förfogar över alla resurser som krävs för att den ska kunna utföra sina uppgifter.

   b) Myndigheten, vid utförandet av sina uppgifter och utövandet av sina befogenheter, ges alla nödvändiga garantier för oberoende från politisk eller annan yttre påverkan, samt agerar opartiskt.

   c) Myndighetens beslut kan överklagas till domstol.

9. *diskriminering*: differentiering av alla slag utan objektiv motivering med avseende på leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster, även offentliga tjänster, som används för drift av lufttransporttjänster, eller i fråga om deras behandling av myndigheter som är relevanta för sådana tjänster.

10. *regelbunden lufttransporttjänst*: en serie flygningar där varje flygning uppfyller följande kriterier:

    a) För varje flygning erbjuds platser och/eller kapacitet att transportera gods och/eller post för försäljning till enskilda personer (antingen direkt av lufttrafikföretaget eller av dess auktoriserade ombud).

    b) Lufttransporten går mellan samma flygplatser, två eller flera, antingen

       i) enligt en offentliggjord tidtabell, eller

       ii) med flygningar som är så regelbundna eller täta att de utgör en tydlig och planmässig serie.

11. *icke-regelbunden lufttransporttjänst*: en kommersiell lufttransporttjänst som utförs på annat sätt än som en regelbunden lufttransporttjänst.

12. *unionens territorium*: landterritorium, inre vatten och territorialvatten i medlemsstaterna, på vilka EU-fördraget och EUF-fördraget är tillämpliga och enligt de villkor som fastställs i dessa fördrag, samt luftrummet ovanför dem.

13. *Förenade kungarikets territorium*: Förenade kungarikets landterritorium, inre vatten, och territorialvatten, och luftrummet ovanför dem.

14. *Chicagokonventionen*: konventionen angående internationell civil luftfart, undertecknad i Chicago den 7 december 1944.

Artikel 4

Trafikrättigheter

1. Förenade kungarikets lufttrafikföretag får, på de villkor som anges i denna förordning,

a) flyga över unionens territorium utan att landa,

b) landa på unionens territorium för andra ändamål än trafikändamål, i den mening som avses i Chicagokonventionen,

c) utföra regelbundna och icke-regelbundna internationella lufttransporttjänster för passagerare, kombinationer av passagerare och gods och rena frakttjänster mellan två punkter, varav den ena är belägen på Förenade kungarikets territorium och den andra på unionens territorium.

2. Medlemsstaterna får inte förhandla eller ingå bilaterala avtal eller överenskommelser med Förenade kungariket om frågor som omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning, med beaktande av den period då denna förordning är tillämplig. Med beaktande av den perioden ska de, i samband med lufttransporter, inte bevilja Förenade kungarikets lufttrafikföretag några andra rättigheter än de som beviljas genom denna förordning.

3. Utan att det påverkar punkt 2 får medlemsstaterna, på ad hoc-basis och i enlighet med sin nationella rätt tillåta tillhandahållandet av följande på sina territorier med Förenade kungarikets lufttrafikföretag:

a) Ambulansflyg.

b) Icke-regelbundet fraktflyg mellan punkter på sitt territorium och punkter i ett tredjeland som en del av en tjänst som börjar eller slutar i Förenade kungariket i den utsträckning det är nödvändigt för transport av medicinsk utrustning, vacciner och mediciner förutsatt att de inte utgör en förtäckt form av regelbunden lufttrafik.

Artikel 5

Överenskommelser om samverkande marknadsföring

1. Lufttransporttjänster i enlighet med artikel 4 får tillhandahållas genom överenskommelser om reserverat utrymme på luftfartyg eller om gemensamma linjebeteckningar, enligt följande:

a) Förenade kungarikets lufttrafikföretag får agera som marknadsansvarigt lufttrafikföretag i en överenskommelse med vilket som helst lufttrafikföretag som utför flygningen vilket är ett EU-lufttrafikföretag eller ett av Förenade kungarikets lufttrafikföretag, eller med vilket som helst utförande lufttrafikföretag i ett tredjeland som enligt unionsrätten eller, i tillämpliga fall, enligt den berörda medlemsstatens eller de berörda medlemsstaternas rätt, har de trafikrättigheter som krävs samt rätten för sina lufttrafikföretag att utöva dessa rättigheter inom ramen för överenskommelsen i fråga.

b) Förenade kungarikets lufttrafikföretag får agera som det lufttrafikföretag som utför flygningen i en överenskommelse med vilket som helst marknadsansvarigt lufttrafikföretag som är ett EU-lufttrafikföretag eller ett av Förenade kungarikets lufttrafikföretag, eller med vilket som helst marknadsansvarigt lufttrafikföretag i ett tredjeland som enligt unionsrätten eller, i tillämpliga fall, enligt den berörda medlemsstatens eller de berörda medlemsstaternas rätt, har de linjerättigheter som krävs samt rätten för sina lufttrafikföretag att utöva dessa rättigheter inom ramen för överenskommelsen i fråga.

2. De rättigheter som beviljas Förenade kungarikets lufttrafikföretag enligt punkt 1 kan aldrig anses tilldela lufttrafikföretag i ett tredjeland andra rättigheter än de som de beviljas enligt unionsrätten eller enligt den berörda medlemsstatens eller de berörda medlemsstaternas rätt.

3. Tillämpningen av överenskommelser om reserverat utrymme på luftfartyg eller om gemensamma linjebeteckningar får inte, varken som det lufttrafikföretag som utför flygningen eller som marknadsvarigt lufttrafikföretag, ge ett av Förenade kungarikets lufttrafikföretag rätt att utöva andra rättigheter än de som föreskrivs i artikel 4.1.

Första stycket i denna punkt ska emellertid inte tillämpas på sådant sätt att Förenade kungarikets lufttrafikföretag hindras från att tillhandahålla lufttrafiktjänster mellan vilka två punkter som helst där den ena är belägen inom unionens territorium och den andra är belägen i ett tredjeland, under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:

a) Förenade kungarikets lufttrafikföretag agerar som marknadsansvarigt lufttrafikföretag i en överenskommelse om reserverat utrymme på luftfartyg, eller om gemensamma linjebeteckningar, där det lufttrafikföretag som utför flygningen enligt unionsrätten eller den berörda medlemsstatens eller de berörda medlemsstaternas rätt har de trafikrättigheter som krävs samt rätten för sina lufttrafikföretag att utöva dessa rättigheter inom ramen för överenskommelsen i fråga.

b) Lufttransporttjänsten i fråga utgör en del av en transport som utförs av Förenade kungarikets lufttrafikföretag mellan en punkt inom Förenade kungarikets territorium och den berörda punkten på ett tredjelands territorium.

4. De berörda medlemsstaterna ska kräva att de överenskommelser som avses i denna artikel ska godkännas av deras behöriga myndigheter i syfte att kontrollera att villkoren i denna artikel och tillämpliga krav i unionsrätten och nationell rätt, i synnerhet avseende säkerhet och luftfartsskydd, är uppfyllda.

Artikel 6

Leasing av luftfartyg

1. Vid utövandet av de rättigheter som föreskrivs i artikel 4.1 får Förenade kungarikets lufttrafikföretag tillhandahålla lufttransporttjänster med sina egna luftfartyg och i samtliga följande fall:

a) Använda luftfartyg som leasas utan besättning från en uthyrare.

b) Använda luftfartyg som leasas med besättning från ett annat av Förenade kungarikets lufttrafikföretag.

c) Använda luftfartyg som leasas med besättning från lufttrafikföretag från andra länder än Förenade kungariket, under förutsättning att leasingen är berättigad på grundval av exceptionella behov, säsongsrelaterade kapacitetsbehov eller behov för att hantera inhyrarens driftsstörningar och att leasingen inte överstiger den tidsperiod som är absolut nödvändig för att tillgodose dessa behov eller hantera dessa svårigheter.

2. De berörda medlemsstaterna ska kräva att de överenskommelser som avses i punkt 1 godkänns av deras behöriga myndigheter i syfte att kontrollera att villkoren i den punkten och tillämpliga krav i unionsrätten och nationell rätt, i synnerhet vad gäller säkerhet och luftfartsskydd, är uppfyllda.

Artikel 7

Likvärdiga rättigheter

1. Kommissionen ska övervaka de rättigheter som beviljats EU-lufttrafikföretag av Förenade kungariket och villkoren för deras utövande.

2. Om kommissionen fastställer att de rättigheter som Förenade kungariket beviljat EU-lufttrafikföretag inte rättsligt eller faktiskt motsvarar de rättigheter som har beviljats Förenade kungarikets lufttrafikföretag enligt denna förordning, eller att dessa rättigheter inte är lika tillgängliga för alla EU-lufttrafikföretag, ska kommissionen, utan dröjsmål och för att återställa likvärdigheten, anta genomförandeakter för att

a) fastställa gränser för tillåten kapacitet för regelbundna lufttransporttjänster som är tillgängliga för Förenade kungarikets lufttrafikföretag samt ålägga medlemsstaterna att i enlighet med detta anpassa trafiktillstånden för Förenade kungarikets lufttrafikföretag, både befintliga och nyligen utfärdade,

b) kräva att medlemsstaterna vägrar, tillfälligt drar in eller återkallar dessa trafiktillstånd, eller

c) införa avgifter eller operativa begränsningar.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 14.2. De ska antas i enlighet med det skyndsamma förfarandet i artikel 14.3 om det, i vederbörligen motiverade fall av allvarlig brist på likvärdighet vid tillämpningen av denna punkt, är nödvändigt på grund av tvingande skäl till skyndsamhet.

Artikel 8

Rättvis konkurrens

1. Kommissionen ska övervaka de villkor enligt vilka EU-lufttrafikföretag och EU-flygplatser konkurrerar med Förenade kungarikets lufttrafikföretag och flygplatser om tillhandahållande av lufttransporttjänster som omfattas av denna förordning.

2. Om den fastställer att dessa villkor, till följd av någon av de situationer som avses i punkt 3, är märkbart mindre gynnsamma än de som åtnjuts av Förenade kungarikets lufttrafikföretag, ska kommissionen, utan dröjsmål och i syfte att åtgärda situationen, anta genomförandeakter för att

a) fastställa gränser för tillåten kapacitet för regelbundna lufttransporttjänster som är tillgängliga för Förenade kungarikets lufttrafikföretag samt ålägga medlemsstaterna att i enlighet med detta anpassa trafiktillstånden för Förenade kungarikets lufttrafikföretag, både befintliga och nyligen utfärdade,

b) kräva att medlemsstaterna vägrar, tillfälligt drar in eller återkallar dessa trafiktillstånd för vissa eller alla Förenade kungarikets lufttrafikföretag, eller

c) införa avgifter eller operativa begränsningar.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 14.2. De ska antas i enlighet med det skyndsamma förfarandet i artikel 14.3 om det, i vederbörligen motiverade fall där den ekonomiska lönsamheten hos en eller flera av EU-lufttrafikföretags transporter hotas, är nödvändigt på grund av tvingande skäl till skyndsamhet.

3. Genomförandeakterna som avses i punkt 2 ska, om inte annat följer av de villkor som specificeras i den punkten, antas för att åtgärda följande situationer:

a) Förenade kungariket beviljar subventioner.

b) Förenade kungariket underlåter att införa eller effektivt tillämpa konkurrensrätten.

c) Förenade kungariket underlåter att inrätta eller bibehålla en oberoende konkurrensmyndighet.

d) Förenade kungariket tillämpar standarder för skydd av arbetstagare, säkerhet, luftfartsskydd, miljö eller passagerares rättigheter som är mindre stränga än de som fastställs i unionsrätten eller, i avsaknad av tillämpliga bestämmelser i unionsrätten, är mindre stränga än de som tillämpas av alla medlemsstater eller, under alla omständigheter, mindre stränga än relevanta internationella standarder.

e) Alla former av diskriminering mot EU-lufttrafikföretag.

4. För de syften som avses i punkt 1 får kommissionen begära information från de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket, Förenade kungarikets lufttrafikföretag eller flygplatser i Förenade kungariket. Om de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket, Förenade kungarikets lufttrafikföretag eller flygplatser i Förenade kungariket inte tillhandahåller den begärda informationen inom den tidsfrist som kommissionen fastställt, eller tillhandahåller ofullständig information, får kommissionen vidta åtgärder i enlighet med punkt 2.

5. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/712 ([7]) ska inte tillämpas på frågor som omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning.

Artikel 9

Trafiktillstånd

1. Utan att det påverkar tillämpningen av unionsrätten och nationell rätt om flygsäkerhet ska Förenade kungarikets lufttrafikföretag, i syfte att utöva de rättigheter som beviljas dem enligt artikel 4, vara skyldiga att erhålla trafiktillstånd i varje medlemsstat där de vill bedriva verksamhet.

2. Vid mottagandet av en ansökan om trafiktillstånd från ett av Förenade kungarikets lufttrafikföretag ska den berörda medlemsstaten bevilja lämpliga trafiktillstånd utan onödigt dröjsmål, förutsatt att

a) Förenade kungarikets lufttrafikföretag som är sökande innehar en giltig operativ licens utfärdad i enlighet med Förenade kungarikets lagstiftning, och

b) effektiv tillsyn över Förenade kungarikets lufttrafikföretag som är sökande utövas och bibehålls av Förenade kungariket, den behöriga myndigheten är tydligt angiven och Förenade kungarikets lufttrafikföretag innehar ett drifttillstånd som utfärdats av denna myndighet.

([7]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/712 av den 17 april 2019 om skydd av konkurrensen inom luftfarten och om upphävande av förordning (EG) nr 868/2004 (EUT L 123, 10.5.2019, s. 4).

3. Utan att det påverkar behovet av att ge tillräcklig tid för att utföra nödvändiga bedömningar, ska Förenade kungarikets lufttrafikföretag vara berättigade att lämna in sina ansökningar om trafiktillstånd från och med den dag då denna förordning träder i kraft. Medlemsstaterna ska ha befogenhet att godkänna dessa ansökningar från och med den dagen, under förutsättning att villkoren för sådant godkännande är uppfyllda. Tillstånd som beviljas på detta sätt ska dock få verkan tidigast den första tillämpningsdagen för denna förordning enligt artikel 15.2 första stycket.

Artikel 10

Driftfärdplaner, trafikprogram och tidtabeller

1. Förenade kungarikets lufttrafikföretag ska lämna in driftfärdplaner, trafikprogram och tidtabeller för lufttrafik till de behöriga myndigheterna i varje berörd medlemsstat för godkännande. Inlämnandet ska ske minst 30 dagar innan verksamheten påbörjas. Inlämnanden avseende lufttrafik som ska äga rum i januari 2021 ska ske tidigast möjliga datum innan verksamheten påbörjas.

2. Om inte annat följer av artikel 9 kan driftfärdplaner, trafikprogram och tidtabeller för den Iata-säsong som pågår den första dagen för tillämpningen av denna förordning enligt artikel 15.2 första stycket, och för den första därpå följande säsongen, lämnas in och godkännas före detta datum.

3. Denna förordning får inte hindra medlemsstaterna från att bevilja EU-lufttrafikföretag tillstånd att bedriva regelbunden lufttrafik genom utövande av rättigheter som Förenade kungariket har beviljat dem. Vad gäller dessa tillstånd ska medlemsstaterna inte diskriminera mellan EU-lufttrafikföretag.

Artikel 11

Vägran, återkallande, tillfälligt upphävande och begränsning av tillstånd

1. Medlemsstaterna ska vägra eller, i förekommande fall, återkalla eller tillfälligt upphäva trafiktillståndet för Förenade kungarikets lufttrafikföretag

a) om lufttrafikföretaget inte kan betraktas som ett av Förenade kungarikets lufttrafikföretag enligt denna förordning, eller

b) om villkoren i artikel 9.2 inte uppfylls.

2. Medlemsstaterna ska vägra, återkalla, tillfälligt upphäva, begränsa eller villkora trafiktillstånd för Förenade kungarikets lufttrafikföretag, eller begränsa eller införa villkor för företagens verksamhet, under följande omständigheter:

a) De tillämpliga kraven på säkerhet och luftfartsskydd är inte uppfyllda.

b) De tillämpliga kraven för luftfartyg i lufttransport gällande inresa i, verksamhet inom eller avresa från den berörda medlemsstatens territorium är inte uppfyllda.

c) De tillämpliga kraven gällande inresa i, verksamhet inom eller avresa från den berörda medlemsstatens territorium för passagerare, besättning, bagage, gods och/eller post ombord på luftfartyg (inbegripet bestämmelser om inresa, tullbehandling, immigration, pass, tull och karantän eller, i fråga om försändelser, postföreskrifterna) är inte uppfyllda.

3. Medlemsstaterna ska vägra, återkalla, tillfälligt upphäva, begränsa eller villkora trafiktillstånd för Förenade kungarikets lufttrafikföretag, eller begränsa eller införa villkor för företagens verksamhet, om detta krävs av kommissionen i enlighet med artikel 7 eller 8.

4. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen och de andra medlemsstaterna om alla beslut om att vägra eller återkalla trafiktillstånd för ett av Förenade kungarikets lufttrafikföretag enligt punkterna 1 och 2 utan onödigt dröjsmål.

Artikel 12

Certifikat och licenser

Luftvärdighetsbevis, luftfartscertifikat och licenser som har utfärdats eller godkänts av Förenade kungariket och som fortfarande är i kraft ska av medlemsstaterna erkännas som giltiga för Förenade kungarikets lufttrafikföretags tillhandahållande av lufttransporttjänster enligt denna förordning, under förutsättning att dessa certifikat eller licenser har utfärdats eller erkänts giltiga som enligt och i överensstämmelse med åtminstone de relevanta internationella standarder som fastställs enligt Chicagokonventionen.

Artikel 13

Samråd och samarbete

1. Medlemsstaternas behöriga myndigheter ska samråda och samarbeta med de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket där så är nödvändigt för att säkerställa genomförandet av denna förordning.

2. Medlemsstaterna ska, på begäran, utan onödigt dröjsmål förse kommissionen med all information som erhållits enligt punkt 1 i denna artikel eller andra uppgifter som är relevanta för genomförandet av artiklarna 7 och 8.

Artikel 14

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som inrättats genom förordning (EG) nr 1008/2008. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011 jämförd med artikel 5 i den förordningen tillämpas.

Artikel 15

Ikraftträdande och tillämpning

1. Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

2. Den ska tillämpas från och med dagen efter den dag då unionsrätten upphör att vara tillämplig på och i Förenade kungariket enligt artiklarna 126 och 127 i utträdesavtalet.

Artiklarna 9.3 och 10.2 ska dock tillämpas från och med dagen för denna förordnings ikraftträdande.

3. Denna förordning ska inte tillämpas om ett avtal om tillhandahållandet av luftfart med Förenade kungariket i vilket Unionen är part har trätt i kraft eller, i förekommande fall, tillämpas provisoriskt senast den dag som avses i punkt 2 första stycket.

4. Denna förordning upphör att tillämpas det av följande datum som infaller först:

a) Den 30 juni 2021.

b) Den dag då ett avtal som avses i punkt 3 träder i kraft eller, i förekommande fall, den dag från och med vilken det börjar tillämpas provisoriskt.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 december 2020.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
D. M. SASSOLI	M. ROTH
Ordförande	*Ordförande*

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2020/2226

av den 23 december 2020

om vissa aspekter på flygsäkerhet med anledning av utgången av den övergångsperiod som föreskrivs i avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 100.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

efter att ha hört Europeiska ekonomiska och sociala kommittén,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([1]), och

av följande skäl:

(1) Avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen ([2]) (*utträdesavtalet*) ingicks av unionen genom rådets beslut (EU) 2020/135 ([3]) och trädde i kraft den 1 februari 2020. Den övergångsperiod som föreskrivs i artikel 126 i utträdesavtalet (*övergångsperioden*), under vilken unionsrätten fortsätter att vara tillämplig på och i Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (Förenade kungariket) i enlighet med artikel 127 i utträdesavtalet, löper ut den 31 december 2020.

(2) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1139 ([4]) syftar i första hand till att fastställa och upprätthålla en hög och enhetlig nivå på flygsäkerheten i unionen. Därför har det inrättats ett certifikatsystem för olika verksamheter inom luftfarten för att uppnå den erforderliga säkerhetsnivån och möjliggöra nödvändiga verifieringar och ömsesidigt erkännande av utfärdade certifikat.

(3) På flygsäkerhetsområdet kan många berörda parter genom olika åtgärder hantera konsekvenserna av övergångsperiodens utgång för certifikat och godkännanden, i avsaknad av ett avtal som fastlägger de nya förbindelserna med avseende på flygsäkerhet mellan unionen och Förenade kungariket. Dessa åtgärder omfattar överföring till en civil luftfartsmyndighet i en av medlemsstaterna och ansökan, före övergångsperiodens utgång, om ett certifikat som utfärdas av Europeiska unionens byrå för luftfartssäkerhet (*byrån*) och som börjar gälla från och med dagen efter övergångsperiodens utgång.

([1]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 18 december 2020 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 22 december 2020.

([2]) EUT L 29, 31.1.2020, s. 7.

([3]) Rådets beslut (EU) 2020/135 av den 30 januari 2020 om ingående av avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen (EUT L 29, 31.1.2020, s. 1).

([4]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1139 av den 4 juli 2018 om fastställande av gemensamma bestämmelser på det civila luftfartsområdet och inrättande av Europeiska unionens byrå för luftfartssäkerhet, och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 2111/2005, (EG) nr 1008/2008, (EU) nr 996/2010, (EU) nr 376/2014 och direktiv 2014/30/EU och 2014/53/EU, samt om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 552/2004 och (EG) nr 216/2008 och rådets förordning (EEG) nr 3922/91 (EUT L 212, 22.8.2018, s. 1).

(4) För vissa certifikat behöver dock särskilda åtgärder vidtas för att hantera konsekvenserna av övergångsperiodens utgång. Detta gäller särskilt konstruktionscertifikat som utfärdats av byrån före övergångsperiodens utgång till konstruktionsorganisationer med sitt huvudsakliga verksamhetsställe i Förenade kungariket, eller av konstruktionsorganisationer som godkänts av byrån. Fram till detta datum utförde byrån *konstruktionsstatens* funktioner och uppgifter, enligt konventionen angående internationell civil luftfart och dess bilagor, på Förenade kungarikets vägnar, i enlighet med artikel 77.1 i förordning (EU) 2018/1139. Efter övergångsperiodens utgång kommer de funktioner och uppgifter som åligger *konstruktionsstaten* med avseende på Förenade kungariket att övertas av Förenade kungarikets civila luftfartsmyndighet. För att hantera den förändringen har Förenade kungariket antagit lagstiftning som fastställer att konstruktionscertifikat som utfärdats före övergångsperioden ska anses som utfärdade enligt Förenade kungarikets lagstiftning med verkan från och med övergångsperiodens utgång.

(5) Särskilda åtgärder från unionens sida är nödvändiga för att, när det gäller luftfartyg som är registrerade i unionen, säkerställa att de konstruktioner som omfattas av sådana konstruktionscertifikat fortsatt omfattas av konstruktionscertifikat som regleras av förordning (EU) 2018/1139 efter övergångsperiodens utgång. De särskilda åtgärderna bör göra det möjligt för de berörda luftfartygsoperatörerna att fortsätta att använda produkterna i fråga. Det är därför nödvändigt att fastställa att byrån eller, i förekommande fall, konstruktionsorganisationer som godkänts av byrån, ska anses ha utfärdat de konstruktionscertifikat som omfattar dessa konstruktioner med verkan från och med dagen efter övergångsperiodens utgång. Förordning (EU) 2018/1139 och relevanta kommissionsakter avser sådana konstruktionscertifikat, som utfärdats på grundval av att luftfartyget i fråga är registrerat i en medlemsstat, även om ett tredjeland är konstruktionsstat.

(6) Det är nödvändigt att klargöra att dessa konstruktionscertifikat omfattas av de relevanta reglerna i förordning (EU) 2018/1139 och de relevanta genomförandeakter och delegerade akter som antas enligt den förordningen eller Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 216/2008 ([5]), särskilt de som är tillämpliga på konstruktionscertifiering och obligatorisk information om fortsatt luftvärdighet.

(7) Med beaktande av den brådska som föranleds av övergångsperiodens utgång anses det lämpligt att föreskriva ett undantag från den tidsfrist på åtta veckor som avses i artikel 4 i protokoll nr 1 om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen, fogat till fördraget om Europeiska unionen, fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen.

(8) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att upprätthålla en hög och enhetlig nivå på luftfartssäkerheten i unionen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av dess omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

(9) Denna förordning bör träda i kraft så snart som möjligt och bör tillämpas från och med dagen efter den dag då övergångsperioden löper ut, såvida inte ett avtal mellan Europeiska unionen och Förenade kungariket, som reglerar frågor avseende civil flygsäkerhet rörande konstruktionskontrollintyg som behandlas i denna förordning, har trätt i kraft eller tillämpas provisoriskt vid den tidpunkten.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs särskilda bestämmelser, med hänsyn till utgången av övergångsperioden, för vissa flygsäkerhetscertifikat som utfärdats enligt förordning (EG) nr 216/2008 eller (EU) 2018/1139 till fysiska och juridiska personer som har sitt huvudsakliga verksamhetsställe i Förenade kungariket.

([5]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 216/2008 av den 20 februari 2008 om fastställande av gemensamma bestämmelser på det civila luftfartsområdet och inrättande av en europeisk byrå för luftfartssäkerhet, och om upphävande av rådets direktiv 91/670/EEG, förordning (EG) nr 1592/2002 och direktiv 2004/36/EG (EUT L 79, 19.3.2008, s. 1).

2. Denna förordning ska tillämpas på de konstruktionscertifikat som förtecknas i bilagan och som är giltiga dagen före den dag då denna förordning börjar tillämpas och som har utfärdats av byrån till fysiska eller juridiska personer som har sitt huvudsakliga verksamhetsställe i Förenade kungariket, eller av en konstruktionsorganisation som har sitt huvudsakliga verksamhetsställe i Förenade kungariket.

3. Denna förordning ska endast tillämpas på luftfartyg som är registrerade i unionen.

Artikel 2

Definitioner

Vid tillämpningen av denna förordning ska motsvarande definitioner i förordning (EU) 2018/1139 och i de genomförandeakter och delegerade akter som antas enligt den förordningen samt enligt förordning (EG) nr 216/2008 tillämpas.

Artikel 3

Giltighet för certifikat

De konstruktionscertifikat som avses i artikel 1.2 ska anses ha utfärdats med verkan från och med den dag som avses i artikel 5.2

1. av byrån, när det gäller certifikat som avses i artikel 1.2 och som utfärdats av byrån,
2. av en organisation som godkänts av byrån, när det gäller certifikat som avses i artikel 1.2 och som utfärdats av en konstruktionsorganisation som godkänts av byrån.

Artikel 4

Regler och skyldigheter i fråga om certifikat som regleras av artikel 3

1. De certifikat som regleras av artikel 3 i denna förordning omfattas av de regler som gäller för dem i enlighet med förordning (EU) 2018/1139 och de relevanta genomförandeakter och delegerade akter som antas enligt den förordningen eller förordning (EG) nr 216/2008, särskilt kommissionens förordning (EU) nr 748/2012 ([6]).

2. Byrån ska ha de befogenheter som fastställs i förordning (EU) 2018/1139 och i de relevanta genomförandeakter och delegerade akter som antas enligt den förordningen och enligt förordning (EG) nr 216/2008 i fråga om organ som har sitt huvudsakliga verksamhetsställe i ett tredjeland.

Artikel 5

Ikraftträdande och tillämpning

1. Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

2. Denna förordning ska tillämpas från och med dagen efter den dag då unionsrätten upphör att vara tillämplig på och i Förenade kungariket enligt artiklarna 126 och 127 i utträdesavtalet.

3. Denna förordning ska inte tillämpas om ett avtal mellan unionen och Förenade kungariket, som reglerar frågor avseende civil flygsäkerhet rörande de konstruktionscertifikat som avses i artikel 1.2 i denna förordning, har trätt i kraft eller, beroende på vad som är tillämpligt, tillämpas provisoriskt, den dag som avses i punkt 2 i den här artikeln.

([6]) Kommissionens förordning (EU) nr 748/2012 av den 3 augusti 2012 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för luftvärdighets- och miljöcertifiering av luftfartyg och tillhörande produkter, delar och anordningar samt för certifiering av konstruktions- och tillverkningsorganisationer (EUT L 224, 21.8.2012, s. 1).

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 december 2020.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
Ordförande	*Ordförande*
D. M. SASSOLI	M. ROTH

BILAGA

FÖRTECKNING ÖVER CERTIFIKAT SOM AVSES I ARTIKEL 1

1. Kommissionens förordning (EU) nr 748/2012 ([1]), bilaga I, Del 21, avsnitt A, kapitel B (Typcertifikat och begränsade typcertifikat)

2. Förordning (EU) nr 748/2012, bilaga I, Del 21, avsnitt A, kapitel D (Ändringar av typcertifikat och begränsade typcertifikat)

3. Förordning (EU) nr 748/2012, bilaga I, Del 21, avsnitt A, kapitel E (Kompletterande typcertifikat)

4. Förordning (EU) nr 748/2012, bilaga I, Del 21, avsnitt A, kapitel M (Reparationer)

5. Förordning (EU) nr 748/2012, bilaga I, Del 21, avsnitt A, kapitel O (ETSO-tillstånd (*European Technical Standard Order authorisations*))

6. Förordning (EU) nr 748/2012, bilaga I, Del 21, avsnitt A, kapitel J (Godkännande av konstruktionsorganisation (*Design Organisation Approval, DOA*))

([1]) Kommissionens förordning (EU) nr 748/2012 av den 3 augusti 2012 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för luftvärdighets- och miljöcertifiering av luftfartyg och tillhörande produkter, delar och anordningar samt för certifiering av konstruktions- och tillverkningsorganisationer (EUT L 224, 21.8.2012, s. 1).

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2020/2227

av den 23 december 2020

om ändring av förordning (EU) 2017/2403 vad gäller fisketillstånd för unionsfiskefartyg i Förenade kungarikets vatten och Förenade kungarikets fiskefartygs fiskeinsatser i unionens vatten

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 43.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

efter att ha hört Europeiska ekonomiska och sociala kommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([1]), och

av följande skäl:

(1) Den 29 mars 2017 anmälde Förenade kungariket sin avsikt att utträda ur unionen i enlighet med artikel 50 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget).

(2) Avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen ([2]) (*utträdesavtalet*) innehåller villkoren för tillämpningen av bestämmelserna i unionsrätten på och i Förenade kungariket efter den dag då fördragen upphör att vara tillämpliga på och i Förenade kungariket. Den gemensamma fiskeripolitiken är tillämplig på och i Förenade kungariket under övergångsperioden i enlighet med utträdesavtalet och kommer att upphöra att vara tillämplig den 31 december 2020.

(3) När den gemensamma fiskeripolitiken upphör att vara tillämplig på och i Förenade kungariket kommer Förenade kungarikets vatten (territorialhav och angränsande exklusiva ekonomiska zon) inte längre vara en del av unionens vatten. I avsaknad av ett avtal mellan unionen och Förenade kungariket som innehåller bestämmelser om fiske riskerar följaktligen unionsfiskefartyg och fiskefartyg från Förenade kungariket att inte ha möjlighet att fullt ut nyttja de fiskemöjligheter som kan komma att göras tillgängliga för 2021.

(4) För att säkerställa hållbarheten i fisket, och mot bakgrund av fiskets betydelse för många samhällens ekonomiska försörjning i unionen och i Förenade kungariket, bör möjligheten till arrangemang för fortsatt ömsesidigt tillträde för unionsfiskefartyg och Förenade kungarikets fiskefartyg till varandras vatten efter den 31 december 2020 behållas. Syftet med denna förordning är att skapa en lämplig rättslig ram för ett sådant ömsesidigt tillträde.

(5) Denna förordnings territoriella tillämpningsområde och alla hänvisningar i den till Förenade kungariket inbegriper inte Gibraltar.

(6) Fiskemöjligheterna för 2021 ska fastställas av unionen och Förenade kungariket i fullständig överensstämmelse med kraven i artiklarna 61 och 62 i Förenta nationernas havsrättskonvention ([3]). För att säkerställa hållbart nyttjande av marina levande resurser och stabilitet i unionens vatten och Förenade kungarikets vatten bör medlemsstaternas och Förenade kungarikets kvottilldelningar och andelar fastställas i enlighet med tillämplig rätt i unionen respektive Förenade kungariket.

([1]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 18 december 2020 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 22 december 2020.

([2]) EUT L 29, 31.1.2020, s. 7.

([3]) Förenta nationernas havsrättskonvention och avtalet av den 28 juli 1994 om genomförande av del XI i denna (EGT L 179, 23.6.1998, s. 3).

(7) Mot bakgrund av Förenade kungarikets fiskefartygs långvariga fiskemönster i unionens vatten och vice versa, och för att uppnå ömsesidigt tillträde till varandras vatten, bör unionen föreskriva en mekanism för Förenade kungarikets fiskefartygs tillträde till unionens vatten genom tillstånd, så att de kan fiska de kvotandelar som kommer att tilldelas Förenade kungariket på samma villkor som gäller för unionsfiskefartyg. Sådana fisketillstånd bör beviljas endast om och i den utsträckning Förenade kungariket fortsätter att ge unionsfiskefartyg tillstånd att fortsätta fiska i Förenade kungarikets vatten.

(8) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2403 ([4]) fastställs reglerna för utfärdande och förvaltning av fisketillstånd för fiskefartyg i vatten som står under ett tredjelands överhöghet eller jurisdiktion och för tredjelands fiskefartyg som bedriver fiskeinsatser i unionens vatten

(9) I förordning (EU) 2017/2403 fastställs regler för fiskeinsatser som unionsfiskefartyg bedriver i tredjelandsvatten utanför ramen för ett avtal och det föreskrivs att en flaggmedlemsstat får bevilja direkttillstånd och villkoren och förfarandena för beviljandet av sådana tillstånd fastställs. Med tanke på antalet unionsfiskefartyg som bedriver fiskeverksamhet i Förenade kungarikets vatten skulle dessa villkor och förfaranden leda till avsevärda förseningar och en ökad administrativ börda i avsaknad av ett avtal mellan unionen och Förenade kungariket som innehåller bestämmelser om fiske. Det är därför nödvändigt att fastställa specifika villkor och förfaranden för att underlätta Förenade kungarikets utfärdande av tillstånd till unionsfiskefartyg att bedriva fiskeverksamhet i Förenade kungarikets vatten.

(10) Det är nödvändigt att göra undantag från de regler som gäller för tredjelands fiskefartyg och föreskriva särskilda villkor och förfaranden som gör det möjligt för unionen att utfärda tillstånd till Förenade kungarikets fiskefartyg att bedriva fiskeverksamhet i unionens vatten.

(11) Förordning (EU) 2017/2403 bör därför ändras i enlighet med detta.

(12) Den övergångsperiod som föreskrivs i utträdesavtalet löper ut den 31 december 2020. Om ett avtal mellan unionen och Förenade kungariket som innehåller bestämmelser om fiske inte ingås bör denna förordning av brådskande skäl träda i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* och bör tillämpas från och med dagen efter den dag då unionsrätten upphör att vara tillämplig på och i Förenade kungariket enligt artiklarna 126 och 127 i utträdesavtalet. Som en beredskapsåtgärd bör den tillämpas till och med det tidigaste av följande datum: den 31 december 2021 eller den dag då ett avtal mellan unionen och Förenade kungariket som innehåller bestämmelser om fiske träder i kraft eller börjar tillämpas provisoriskt.

(13) Mot bakgrund av behovet av att anta denna förordning före den dag då unionsrätten upphör att vara tillämplig på och i Förenade kungariket enligt artiklarna 126 och 127 i utträdesavtalet och behovet av att föreskriva förfaranden som tillåter hållbara fiskeinsatser i Förenade kungarikets och unionens vatten på grundval av ömsesidighet senast den dagen för att undvika ett abrupt avbrott i fiskeinsatserna, ansågs det lämpligt att föreskriva ett undantag från den tidsfrist på åtta veckor som avses i artikel 4 i protokoll nr 1 om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen, fogat till EU-fördraget, fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen.

(14) För att möjliggöra fortsatt fiske för aktörer både i unionen och i Förenade kungariket bör fisketillstånd för fiskeverksamhet i unionens vatten endast beviljas Förenade kungarikets fiskefartyg om och i den mån kommissionen försäkrar sig om att Förenade kungariket beviljar unionsfiskefartyg tillträdesrätt för att bedriva fiskeinsatser i Förenade kungarikets vatten på grundval av ömsesidighet.

([4]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2403 av den 12 december 2017 om hållbar förvaltning av externa fiskeflottor och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1006/2008 (EUT L 347, 28.12.2017, s. 81).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av förordning (EU) 2017/2403

Förordning (EU) 2017/2403 ska ändras på följande sätt:

1. I avdelning II kapitel II ska följande avsnitt läggas till:

”Avsnitt 4

Fiskeinsatser av unionsfiskefartyg i förenade kungarikets vatten

Artikel 18a

Tillämpningsområde

Genom undantag från avsnitt 3 ska detta avsnitt gälla för fiskeinsatser som bedrivs av unionsfiskefartyg i Förenade kungarikets vatten.

Artikel 18b

Definition

I detta avsnitt avses med *Förenade kungarikets vatten* de vatten som står under Förenade kungarikets överhöghet och jurisdiktion och som fastställts i enlighet med internationell rätt.

Artikel 18c

Förfarande för att erhålla ett fisketillstånd från Förenade kungariket

1. En flaggmedlemsstat som har kontrollerat att villkoren i artikel 5 är uppfyllda ska till kommissionen översända motsvarande ansökan eller förteckning över ansökningar om ett fisketillstånd från Förenade kungariket.

2. Varje ansökan eller förteckning över ansökningar ska innehålla den information som begärts av Förenade kungariket för utfärdandet av ett fisketillstånd, i det begärda format som Förenade kungariket har meddelat kommissionen.

3. Kommissionen ska tillhandahålla medlemsstaterna den information och det format som avses i punkt 2. Kommissionen får skicka en begäran till flaggmedlemsstaten om eventuell kompletterande information som krävs för att kontrollera att villkoren i punkterna 1 och 2 är uppfyllda.

4. Om kommissionen, när den har tagit emot ansökan eller eventuell kompletterande information som har begärts enligt punkt 3, konstaterar att villkoren i punkterna 1 och 2 är uppfyllda, ska den vidarebefordra ansökan till Förenade kungariket utan dröjsmål.

5. Så snart Förenade kungariket meddelar kommissionen att det har beslutat att utfärda eller neka ett fisketillstånd för ett unionsfiskefartyg ska kommissionen omedelbart underrätta flaggmedlemsstaten om detta.

6. En flaggmedlemsstat får endast utfärda ett fisketillstånd för fiskeinsatser i Förenade kungarikets vatten efter att ha fått information om att Förenade kungariket har beslutat att utfärda ett tillstånd för unionsfiskefartyget i fråga.

7. Fiskeinsatser får inte påbörjas förrän både flaggmedlemsstaten och Förenade kungariket har utfärdat ett fisketillstånd.

8. Om Förenade kungariket meddelar kommissionen att det har beslutat att tillfälligt återkalla eller dra in ett fisketillstånd för ett unionsfiskefartyg ska kommissionen omedelbart underrätta flaggmedlemsstaten om detta. Den medlemsstaten ska tillfälligt återkalla eller dra in sitt fisketillstånd för fiskeinsatser i Förenade kungarikets vatten i enlighet därmed.

9. Om Förenade kungariket meddelar flaggmedlemsstaten direkt att det har beslutat att utfärda, neka, tillfälligt återkalla eller dra in ett fisketillstånd för ett unionsfiskefartyg ska flaggmedlemsstaten omedelbart underrätta kommissionen om detta. Den medlemsstaten ska tillfälligt återkalla eller dra in sitt fisketillstånd för fiskeinsatser i Förenade kungarikets vatten i enlighet därmed.

Artikel 18d

Övervakning

Kommissionen ska övervaka Förenade kungarikets utfärdande av fisketillstånd för fiskeinsatser som bedrivs av unionsfiskefartyg i Förenade kungarikets vatten."

2. Följande avdelning ska införas:

"AVDELNING IIIa

FISKEINSATSER SOM BEDRIVS AV FÖRENADE KUNGARIKETS FISKEFARTYG I UNIONENS VATTEN

Artikel 38a

Tillämpningsområde

Genom undantag från avdelning III ska denna avdelning gälla för fiskeinsatser som bedrivs av Förenade kungarikets fiskefartyg i unionens vatten.

Artikel 38b

Fiskeinsatser som bedrivs av Förenade kungarikets fiskefartyg

Förenade kungarikets fiskefartyg får bedriva fiskeinsatser i unionens vatten, i enlighet med villkoren i tillämplig unionslagstiftning, förutsatt att unionsfartyg beviljas tillträde för att bedriva fiskeinsatser i Förenade kungarikets vatten på grundval av ömsesidighet.

Artikel 38c

Allmänna principer

1. Ett fiskefartyg från Förenade kungariket får bedriva fiskeinsatser i unionens vatten endast om kommissionen har utfärdat ett fisketillstånd för fiskefartyget i fråga. Ett sådant tillstånd ska utfärdas för fiskefartyget endast om det uppfyller de kriterier för berättigande som fastställs i punkt 2.

2. Kommissionen får utfärda ett fisketillstånd till ett fiskefartyg från Förenade kungariket på följande villkor:

a) Fiskefartyget har en giltig fiskelicens som utfärdats av Förenade kungarikets behöriga myndighet.

b) Fiskefartyget finns upptaget av Förenade kungariket i ett flottregister till vilket kommissionen har tillgång.

c) Fiskefartyget och eventuella tillhörande stödfartyg tillämpar IMO:s relevanta system med identifieringsnummer för fartyg i den utsträckning som krävs enligt unionsrätten.

d) Fiskefartyget finns inte upptaget i någon förteckning över IUU-fartyg som antagits av en regional fiskeriförvaltningsorganisation och/eller av unionen enligt IUU-förordningen.

e) Förenade kungariket har inte förtecknats som ett icke-samarbetande land enligt IUU-förordningen eller som ett land som tillåter ohållbara fiskemöjligheter enligt förordning (EU) nr 1026/2012.

f) Fiskemöjligheter finns tillgängliga för Förenade kungariket.

3. Ett fiskefartyg från Förenade kungariket som har tillstånd att bedriva fiskeinsatser i unionens vatten ska följa de regler som gäller för unionsfiskefartygens fiskeinsatser i det fiskeområde där fartyget är verksamt.

Artikel 38d

Förfarande för att erhålla fisketillstånd

1. Förenade kungariket ska till kommissionen översända ansökan eller förteckningen över ansökningar om tillstånd för dess fiskefartyg.

2. Kommissionen får begära att Förenade kungariket inkommer med kompletterande information som är nödvändig för att kontrollera att villkoren i artikel 38c.2 är uppfyllda.

3. När det har fastställts att de villkor som anges i artikel 38b och 38c.2 är uppfyllda får kommissionen utfärda ett fisketillstånd och ska underrätta Förenade kungariket och berörda medlemsstater om detta utan dröjsmål.

Artikel 38e

Förvaltning av fisketillstånd

1. Om något villkor enligt artikel 38b och 38c.2 inte längre är uppfyllt ska kommissionen vidta lämpliga åtgärder, inbegripet att ändra eller dra in tillståndet, och underrätta Förenade kungariket och berörda medlemsstater om detta.

2. Kommissionen får neka att utfärda tillstånd eller tillfälligt återkalla eller dra in tillstånd som utfärdats till ett fiskefartyg från Förenade kungariket om något av följande fall föreligger:

a) Vid en grundläggande förändring av omständigheterna, särskilt när det gäller ömsesidigt tillträde för unionsfiskefartyg till Förenade kungarikets vatten.

b) Vid ett allvarligt hot mot hållbart nyttjande, förvaltning och bevarande av marina biologiska resurser.

c) När det är avgörande för att förebygga eller bekämpa IUU-fiske.

d) När kommissionen finner det lämpligt på grundval av iakttagelser till följd av dess övervakning enligt artikel 18d.

e) Om Förenade kungariket på felaktig grund nekar, tillfälligt återkallar eller drar in ett unionsfiskefartygs tillstånd att bedriva fiskeinsatser i Förenade kungarikets vatten.

3. Kommissionen ska omedelbart underrätta Förenade kungariket om den nekar, tillfälligt återkallar eller drar in tillståndet i enlighet med punkt 2.

Artikel 38f

Avbrytande av fiskeinsatserna

1. Om de fiskemöjligheter som beviljats Förenade kungariket anses vara uttömda, ska kommissionen omedelbart underrätta Förenade kungariket och de behöriga tillsynsmyndigheterna i medlemsstaterna om detta. I syfte att säkerställa möjligheten till fortsatta fiskeinsatser som nyttjar icke uttömda fiskemöjligheter, vilka även kan påverka de uttömda fiskemöjligheterna, ska kommissionen begära att Förenade kungariket meddelar kommissionen tekniska åtgärder som förhindrar att de uttömda fiskemöjligheterna påverkas negativt.

2. Från och med dagen för underrättelsen enligt punkt 1 ska de fisketillstånd som utfärdats för fiskefartyg som för Förenade kungarikets flagg anses vara tillfälligt återkallade med avseende på de berörda fiskeinsatserna, och fiskefartygen ska inte längre ha rätt att bedriva dessa fiskeinsatser.

3. Fisketillstånd ska anses vara indragna om ett tillfälligt återkallande av fisketillstånd enligt punkt 2 berör alla de fiskeinsatser för vilka fisketillstånden beviljats.

Artikel 38g

Överskridande av kvoter i unionens vatten

När kommissionen fastställer att Förenade kungariket har överskridit de kvoter som det har tilldelats för ett bestånd eller en grupp av bestånd ska kommissionen göra avdrag från andra kvoter som Förenade kungariket har tilldelats. Kommissionen ska sträva efter att säkerställa att avdragets storlek motsvarar avdrag som åläggs medlemsstaterna under liknande förhållanden.

Artikel 38h

Kontroll och upprätthållande av efterlevnaden

1. Ett fiskefartyg från Förenade kungariket som har tillstånd att bedriva fiskeinsatser i unionens vatten ska följa de kontrollregler som gäller för unionsfiskefartygens fiskeinsatser i det fiskeområde där fartyget är verksamt.

2. Ett fiskefartyg från Förenade kungariket som har tillstånd att bedriva fiskeinsatser i unionens vatten ska förse kommissionen eller det organ som kommissionen utser och, i tillämpliga fall, kustmedlemsstaten, med de uppgifter som unionsfiskefartyg är skyldiga att skicka till flaggmedlemsstaten enligt kontrollförordningen.

3. Kommissionen eller det organ som kommissionen utser ska skicka de uppgifter som mottagits i enlighet med punkt 2 till kustmedlemsstaten.

4. Ett fiskefartyg från Förenade kungariket som har tillstånd att bedriva fiskeinsatser i unionens vatten ska på begäran förse kommissionen eller det organ som kommissionen utser med de observatörsrapporter som tagits fram inom ramen för tillämpliga observatörsprogram.

5. Kustmedlemsstater ska registrera eventuella överträdelser som begås av Förenade kungarikets fiskefartyg samt därmed sammanhängande sanktioner, i det nationella register som föreskrivs i artikel 93 i kontrollförordningen."

Artikel 2

Ikraftträdande och tillämpning

1. Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

2. Den ska tillämpas från och med dagen efter den dag då unionsrätten upphör att vara tillämplig på och i Förenade kungariket enligt artiklarna 126 och 127 i utträdesavtalet till och med det tidigaste av följande datum:

a) Den 31 december 2021.

b) Den dag då ett avtal mellan unionen och Förenade kungariket som innehåller bestämmelser om fiske träder i kraft eller börjar tillämpas provisoriskt.

3. Denna förordning ska dock inte tillämpas om det avtal som avses i punkt 2 b träder i kraft eller börjar tillämpas provisoriskt senast den dag då denna förordning träder i kraft.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 december 2020.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
D. M. SASSOLI	M. ROTH
Ordförande	*Ordförande*

BESLUT

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT (EU) 2020/2228
av den 23 december 2020
om ett Europaår för järnvägen (2021)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 91,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([1]),

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ([2]),

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([3]), och

av följande skäl:

(1) I sitt meddelande av den 11 december 2019 med titeln *Den europeiska gröna given* (*meddelandet om den europeiska gröna given*) lade kommissionen fram den europeiska gröna given för unionen och dess medborgare. Den europeiska gröna given är en ny tillväxtstrategi som ska ställa om unionen till ett rättvist och välmående samhälle med en modern, resurseffektiv och konkurrenskraftig ekonomi där det 2050 inte längre förekommer några nettoutsläpp av växthusgaser och där den ekonomiska tillväxten har frikopplats från resursförbrukningen.

(2) Europeiska rådet ställde sig i sina slutsatser av den 12 december 2019 bakom målet att uppnå en klimatneutral union senast 2050.

(3) Europaparlamentet välkomnade i sin resolution av den 15 januari 2020 meddelandet om den europeiska gröna given och begärde att omställningen till ett klimatneutralt samhälle ska vara slutförd senast 2050.

(4) I linje med de mål som fastställs i meddelandet om den europeiska gröna given finns det ett behov av att ställa om unionens ekonomi och att ompröva politiken, särskilt på området för transport och mobilitet. Transporterna står för en fjärdedel av unionens utsläpp av växthusgaser, och denna andel fortsätter att öka. För att uppnå klimatneutralitet måste utsläppen från transporter minska med 90 % fram till 2050. För hållbara, intermodala transporter krävs att trafikanterna sätts i centrum och erbjuds mer ekonomiskt överkomliga, tillgängliga, hälsosammare, renare och energieffektivare alternativ till sina nuvarande mobilitetsvanor, och att de som redan nu använder hållbara transportsätt, såsom gående, cykling och kollektivtrafik gynnas.

(5) Den europeiska gröna given innebär en påskyndad övergång till hållbar och smart mobilitet för att möta dessa utmaningar. Särskilt bör en betydande del av de 75 % av de inlandstransporter som i dag sker på väg flyttas över till järnväg och inre vattenvägar. Stora investeringar behövs för denna omställning, bland annat investeringar som sker i samband med återhämtningen, och en väsentlig del av dem kommer att ha samband med genomförandet av det transeuropeiska transportnätet (TEN-T) och insatser för att effektivisera godskorridorerna på järnväg.

([1]) EUT C 364, 28.10.2020, s. 149.
([2]) Yttrande av den 14 oktober 2020 (ännu inte offentliggjort i EUT).
([3]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 15 december 2020 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 17 december 2020.

(6) Järnvägen har en viktig roll att spela som en katalysator för förändring i riktning mot målet att nå klimatneutralitet senast 2050. Det är ett av de mest miljövänliga och energieffektiva trafikslagen. Järnvägen är till stor del elektrifierad och släpper ut mycket mindre koldioxid än vad som sker vid motsvarande resor på väg eller med flyg. Det är det enda trafikslag som konsekvent sedan 1990 har minskat sina växthusgasutsläpp och koldioxidutsläpp. Järnvägen har dessutom minskat sin energianvändning mellan 1990 och 2016 och använder sig i allt större utsträckning av förnybara energikällor.

(7) Covid-19-krisen har drabbat transportsektorn ytterst hårt. Trots operativa och ekonomiska begränsningar har sektorn upprätthållit viktiga förbindelser för både persontransporter och transporter av samhällsviktiga varor. Detta har varit möjligt främst tack vare de anställda, som har fortsatt att arbeta under svåra och osäkra förhållanden. Järnvägens strategiska roll under covid-19-krisen har visat att det är nödvändigt att uppnå det gemensamma europeiska järnvägsområde som inrättats genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/34/EU ([4]) både för att underlätta leverans av samhällsviktiga varor såsom livsmedel, läkemedel och bränsle, särskilt under exceptionella omständigheter, och för att uppnå mer övergripande transportpolitiska mål.

(8) Genom att förbinda unionens huvudsakliga transportleder med dess perifera, bergiga och avlägsna regioner och territorier, inbegripet på regional och lokal nivå, och genom att införa och återinföra gränsöverskridande järnvägsförbindelser som saknas, bidrar järnvägssektorn till social, ekonomisk och territoriell sammanhållning på kontinental, nationell, regional och lokal nivå. I avlägsna områden och landsbygdsområden är dessutom de nät som garanterar att befolkningen får tillgång till grundläggande tjänster ofta färre och mindre välutvecklade. Perifera regioner har ofta den dubbla svårigheten att dels vara landsbygd, dels ligga i utkanten av de nationella näten.

(9) Andelen järnvägspassagerare i unionens landtransporter har ökat mycket lite sedan 2007, samtidigt som andelen godstransporter på järnväg har minskat. Många hinder kvarstår för att uppnå ett verkligt gemensamt europeiskt järnvägsområde. Järnvägssektorn hämmas ibland av bland annat föråldrad affärs- och driftspraxis, åldrande infrastruktur och rullande materiel samt bullriga vagnar. Lösningar för att överbrygga dessa hinder kombinerat med kostnadsminskningar, undersökning av unionsordningar för att komplettera nationella mekanismer för icke-diskriminerande stöd till järnvägsoperatörer och påskyndande av innovation kommer att göra det möjligt för järnvägen att förverkliga sin fulla potential och samtidigt säkerställa den inre marknadens funktion, utöka järnvägstrafiken och ytterligare förbättra de redan höga säkerhetsnivåerna. Järnvägssektorn behöver därför en extra knuff för att bli mer attraktiv för både resenärer, de anställda och företag.

(10) Transportministrarna i en majoritet av medlemsstaterna uttryckte sitt åtagande att stödja en europeisk agenda för internationell persontrafik på järnväg i ett politiskt uttalande vid den informella videokonferensen för EU:s transportministrar den 4 juni 2020.

(11) För att främja järnvägstransport i linje med de mål som fastställs i meddelandet om den europeiska gröna given, bland annat med avseende på hållbar och smart mobilitet, bör år 2021 utses till Europaåret för järnvägen (*Europaåret*). För unionens järnvägspolitik kommer 2021 att bli ett viktigt år, eftersom det blir det första hela år då de regler som man enades om i det fjärde järnvägspaketet kommer att genomföras i hela unionen, närmare bestämt reglerna för öppnandet av marknaden för inrikes persontrafik, för en minskning av kostnader och administrativa bördor för järnvägsföretag som är verksamma i hela unionen och för att förse Europeiska unionens järnvägsbyrå (ERA) med ytterligare uppgifter i syfte att minska tekniska hinder. Det finns ett växande allmänt intresse för järnvägar, inklusive nattåg, i ett antal medlemsstater, vilket också framgår av initiativet DiscoverEU:s popularitet. Dessutom kommer den internationella konstfestivalen *Europalia* att ägna 2021 års upplaga åt järnvägens influenser på konsten och lyfta fram järnvägens roll som en viktig drivkraft för social, ekonomisk, industriell och miljömässig förändring. Europaåret bör bidra till en alleuropeisk debatt om järnvägens framtid.

([4]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/34/EU av den 21 november 2012 om inrättande av ett gemensamt europeiskt järnvägsområde (EUT L 343, 14.12.2012, s. 32).

(12) På unionsnivå kommer de nödvändiga anslagen för genomförandet av detta beslut att omfatta lämplig finansiering som ska fastställas inom ramen för budgetförfarandet för 2021 i enlighet med den fleråriga budgetramen för 2021–2027. Utan att det påverkar budgetmyndighetens befogenheter bör målet vara att tillhandahålla finansiering om minst 8 miljoner EUR för genomförandet av detta beslut från och med den 1 januari 2021 till och med den 31 december 2022.

(13) Pendlare svarar för 80–90 % av alla tågpassagerare. Detta innebär att tätorter i betydande grad bidrar till det totala resultatet när det gäller persontransporter på järnväg. Smart rörlighet i städer förutsätter att underutnyttjade förortslinjer och regionala linjer moderniseras och rustas upp för att åstadkomma en låg miljöpåverkan och social och ekonomisk sammanhållning.

(14) Under Europaåret bör kommissionen överväga att inleda en studie om huruvida det är genomförbart att skapa en europeisk märkning för att främja varor och produkter som transporteras på järnväg, i syfte att uppmuntra företag att föra över sina transporter till järnvägen. Kommissionen bör också överväga att inleda en genomförbarhetsstudie i syfte att införa ett index för järnvägsförbindelser, som syftar till att kategorisera den integrationsnivå som uppnåtts genom användningen av tjänster på järnvägsnätet.

(15) En motiverad personal är oerhört viktig, eftersom den garanterar att driften löper smidigt. För att järnvägssektorn ska nå sin fulla potential behöver arbetskraften diversifieras och sektorn behöver i synnerhet locka till sig kvinnor och unga. Denna policy bör främjas på alla institutionella nivåer.

(16) För att öka järnvägens attraktivitet krävs det att tjänster är användarcentrerade samt organiserade och utformade på ett sätt som tillhandhåller ett bra värde, konstant tillförlitlighet, tjänster av utmärkt kvalitet och lockande prissättning.

(17) Eftersom målen för detta beslut, nämligen att främja järnvägstransporter som ett hållbart, innovativt, sammanlänkat och intermodalt, säkert och ekonomiskt överkomligt transportsätt och som ett viktigt inslag när det gäller att upprätthålla och utveckla goda relationer mellan unionen och dess grannländer, samt att lyfta fram järnvägens europeiska gränsöverskridande dimension och stärka järnvägens bidrag till unionens ekonomi, industri och samhälle, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan snarare, på grund av behovet av gränsöverskridande informationsutbyte och spridning av bästa praxis över hela unionen, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta beslut inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Innehåll

År 2021 ska utses till Europaåret för järnvägen (*Europaåret*).

Artikel 2

Mål

Europaårets allmänna mål ska vara att uppmuntra och stödja unionens, medlemsstaternas, regionala och lokala myndigheters samt andra organisationers insatser för att öka järnvägens andel av person- och godstransporterna. Europaårets specifika mål ska vara

a) att framhålla järnvägen som ett hållbart, innovativt, sammanlänkat och intermodalt, säkert och ekonomiskt överkomligt transportsätt, särskilt genom att lyfta fram järnvägens roll

   i) som en katalysator för förändring som bidrar till att uppnå unionens mål om klimatneutralitet senast 2050,

   ii) som en pelare för ett effektivt logistiskt nät som kan garantera samhällsviktiga tjänster även vid oväntade kriser, och

   iii) som ett transportsätt som når ut till en bredare publik, i synnerhet ungdomar, bland annat genom att presentera järnvägen som en attraktiv karriärmöjlighet,

b) att lyfta fram järnvägens europeiska, gränsöverskridande dimension som för medborgarna närmare varandra, ger dem möjlighet att utforska unionen i hela dess mångfald, främjar socioekonomisk och territoriell sammanhållning och bidrar till att integrera unionens inre marknad, särskilt genom att säkerställa bättre förbindelser inom unionen och med dess geografiska periferi, bland annat genom regionala gränsöverskridande förbindelser,

c) att förstärka järnvägens bidrag till unionens ekonomi, industri (inbegripet dess globala konkurrenskraft), handel och samhälle, särskilt när det gäller aspekter som rör regional och lokal utveckling, hållbar turism, utbildning, ungdom och kultur, samt förbättrad tillgänglighet för personer med funktionsnedsättning eller personer med nedsatt rörlighet, varvid särskild hänsyn tas till äldre personers behov,

d) att bidra till att främja järnvägen som ett viktigt inslag i relationerna mellan unionen och dess grannländer, på grundval av partnerländers intressen och behov och av expertis på området järnvägstransport både inom och utanför unionen,

e) att bygga vidare på järnvägens förmåga att stimulera det kollektiva medvetandet, särskilt genom järnvägens historia och kulturarv, och erinra om järnvägens bidrag till Europas välstånd och dess roll i utvecklingen av spetsteknik,

f) att göra järnvägsyrkena mer attraktiva, särskilt genom att lyfta fram efterfrågan på nya färdigheter och vikten av rättvisa och säkra arbetsvillkor och av att hantera behovet av att diversifiera arbetskraften,

g) att främja den viktiga roll som järnvägen spelar i internationell persontrafik inom unionen,

h) att främja ett nattågsnät i unionen och uppmuntra initiativ som understryker dess gränsöverskridande karaktär genom att använda symboler som representerar unionen,

i) att öka allmänhetens medvetenhet om järnvägens potentiella betydelse för utvecklingen av hållbar turism i Europa,

j) att främja järnvägens nyckelroll när det gäller hållbar mobilitet från dörr till dörr samt att förbinda knutpunkter och möjliggöra attraktiv och smarta bytesmöjligheter mellan olika transportsätt,

k) att bidra till genomförandet av det fjärde järnvägspaketet och öka medvetenheten om de åtgärder som krävs för att inrätta det gemensamma europeiska järnvägsområdet utifrån ett välfungerande transeuropeiskt transportnät,

l) att stimulera diskussion om hur rullande materiel kan moderniseras och hur järnvägsinfrastrukturens kapacitet kan vidareutvecklas och ökas för att underlätta en bredare användning av person- respektive godstransporter på järnväg, och i detta sammanhang understryka vikten av samarbete mellan infrastrukturförvaltare, forskning och innovation samt rollen för det gemensamma företaget Shift2Rail, inrättat genom rådets förordning (EU) nr 642/2014 ([5]),

m) att främja evenemang och initiativ för att sprida information om tågpassagerares rättigheter och stimulera samarbete mellan alla aktörer för att förbättra kundinformationen och biljettförsäljningen, däribland utbudet av direktbiljetter och utvecklingen av innovativa digitala multimodala biljetter, samt informera om aktuella utmaningar i detta avseende, till exempel behovet av datadelning mellan aktörer.

([5]) Rådets förordning (EU) nr 642/2014 av den 16 juni 2014 om bildande av det gemensamma företaget Shift2Rail (EUT L 177, 17.6.2014, s. 9).

Artikel 3

Åtgärdernas innehåll

1. De åtgärder som ska vidtas för att uppnå målen i artikel 2 ska nära samordnas med pågående åtgärder för främjande av järnvägstransporter. Dessa åtgärder ska omfatta följande verksamhet på unionsnivå eller på nationell, regional eller lokal nivå, som organiseras i partnerskap eller enskilt och som har anknytning till Europaårets mål:

a) Initiativ och evenemang för att väcka debatt, skapa en positiv bild, öka medvetenheten och underlätta medborgarnas, företagens och de offentliga myndigheternas engagemang i syfte att öka förtroendet för järnvägen, särskilt efter covid-19-krisen, och att marknadsföra järnvägens attraktivitet när det gäller transport av fler människor och mer gods som ett medel för att bekämpa klimatförändringar, med hjälp av flera kanaler och verktyg, inklusive evenemang i medlemsstaterna, samtidigt som tågresandets säkerhet och bekvämlighet lyfts fram.

b) Initiativ i medlemsstaterna för att uppmuntra affärsresor och pendlingsmönster med tåg i både den offentliga och den privata sektorn.

c) Informativa utställningar, kampanjer i inspirations- och utbildningssyfte och kampanjer för att höja medvetenheten, samt användning av utställnings- och informationståg för att uppmuntra till förändrade beteenden hos resenärer, konsumenter och företag och stimulera allmänheten till att aktivt bidra till uppnåendet av målen om mer hållbara transporter.

d) Utbyte av erfarenheter och bästa praxis mellan nationella, regionala och lokala myndigheter, det civila samhället, företag och skolor när det gäller främjande av användningen av järnväg och hur beteenden kan förändras på alla nivåer.

e) Genomförande av studier och innovativ verksamhet samt spridning av resultaten från dessa på europeisk eller nationell nivå.

f) Främjande av projekt och nätverk med anknytning till Europaåret, bland annat via media, sociala nätverk och andra virtuella gemenskaper.

g) Partnerskap och evenemang, till exempel sådana som anges i bilagan.

h) Identifiering och främjande av bästa praxis för att skapa lika villkor för olika trafikslag.

i) Främjande av projekt och verksamhet som syftar till att höja medvetenheten om hållbar mobilitet från dörr till dörr som tillhandahåller sömlösa *från dörr till dörr*-resekoncept i kombination med andra transportsätt, däribland aktivt resande, samt hållbar och smart logistik.

j) Främjande av projekt och verksamhet som främjar medvetenhet om betydelsen av det gemensamma europeiska järnvägsområdet, särskilt när det gäller det pågående genomförandet av detta, åtgärder som underlättar internationella tågresor och åtgärder för digital passagerarinformation, såsom åtgärder som tillhandahåller information i realtid om reseerbjudanden, biljettpriser och tidtabeller, även från oberoende leverantörer, för att underlätta jämförelser.

k) Projekt och verksamhet för att främja förverkligandet av en utvidgad, moderniserad och driftskompatibel järnvägsinfrastruktur, inbegripet ett europeiskt trafikstyrningssystem för tåg (ERTMS), terminaler som erbjuder möjligheter att byta trafikslag samt moderniserat rullande materiel.

2. Kommissionen ska överväga att under Europaåret ta initiativet till

a) en studie om huruvida det är genomförbart att införa en europeisk märkning för att främja varor och produkter som transporteras på järnväg, för att uppmuntra företag att byta till järnvägstransporter, och

b) en genomförbarhetsstudie i syfte att införa ett index för järnvägsförbindelser, med målet att kategorisera den integrationsnivå som uppnåtts genom användningen av tjänster på järnvägsnätet och visa järnvägens potential att konkurrera med andra trafikslag.

Kommissionen ska underrätta Europaparlamentet och rådet om sina planer senast den 31 mars 2021.

3. Unionens institutioner och organ, och medlemsstaterna, får på unionsnivå respektive på nationell nivå hänvisa till Europaåret och använda sig av dess visuella identitet vid främjande av sådan verksamhet som anges i punkt 1.

Artikel 4

Samordning på medlemsstatsnivå

Medlemsstaterna ska ha ansvar för organisationen av deltagandet i Europaåret på nationell nivå. De ska säkerställa att relevant verksamhet samordnas på nationell nivå och utse nationella kontaktpersoner för att säkerställa samordningen på unionsnivå.

Artikel 5

Samordning på unionsnivå

1. Kommissionen ska regelbundet sammankalla möten för de nationella kontaktpersonerna för att samordna genomförandet av Europaåret. Mötena ska även tjäna till att utbyta information om genomförandet av Europaåret på unionsnivå och nationell nivå. Företrädare för Europaparlamentet får delta i dessa möten som observatörer.

2. Samordningen av Europaåret på unionsnivå ska präglas av ett övergripande förhållningssätt med målet att skapa synergier mellan olika unionsprogram och unionsinitiativ som finansierar projekt på järnvägsområdet eller som har en järnvägsdimension.

3. Kommissionen ska sammankalla till regelbundna möten med aktörer och företrädare för organisationer eller organ som är verksamma inom järnvägstransportområdet, däribland befintliga transnationella nätverk, relevanta icke-statliga organisationer, universitet och teknikcentrum, samt med företrädare för ungdomsorganisationer och ungdomsgemenskaper, organisationer som företräder personer med funktionsnedsättning och personer med nedsatt rörlighet, för att dessa ska bistå kommissionen i genomförandet av Europaåret på unionsnivå.

4. Kommissionen får, inom ramen för tillgängliga medel, organisera ansökningsomgångar och projekt som kan få stöd för sina framträdande bidrag till Europaårets mål.

Artikel 6

Internationellt samarbete

Kommissionen ska, inom ramen för Europaåret, vi behov samarbeta med behöriga internationella organisationer och samtidigt säkerställa att unionens deltagande är synligt.

Artikel 7

Övervakning och utvärdering

Senast den 31 december 2022 ska kommissionen lämna en rapport till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om genomförandet, resultaten och den övergripande bedömningen av de initiativ som föreskrivs i detta beslut. Kommissionen ska fastställa nyckelindikatorer för utvärdering av initiativen. Dessa nyckelindikatorer ska anges i rapporten. Medlemsstaterna ska med avseende på denna rapport informera kommissionen om den verksamhet som de har ansvarat för.

Artikel 8

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 23 december 2020.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
D. M. SASSOLI	M. ROTH
Ordförande	Ordförande

BILAGA

PARTNERSKAP OCH EVENEMANG

Denna bilaga innehåller följande vägledande förteckning över partnerskap och evenemang med anknytning till Europaåret:

1. Partnerskap med filmfestivaler runtom i Europa för att lyfta fram järnvägens framträdande plats inom filmproduktionen.
2. Samarbete med europeiska järnvägsmuseer och befintliga kulturevenemang såsom filmfestivaler och konstutställningar.
3. Partnerskap med ERA för att betona
   a) järnvägssektorns resultat i Europa,
   b) sakkunskapen hos aktörer inom järnvägssektorn, särskilt järnvägspersonal,
   c) järnvägens fördelar när det gäller säkerhet och respekt för miljön, och
   d) karriärmöjligheter i järnvägssektorn för elever, studenter och lärlingar.
4. Mobila utställningståg i unionen för att informera allmänheten om Europaårets mål och lyfta fram attraktiviteten i dess många budskap.
5. Tillhandahållande av Interrailkort för unga människor i samband med Erasmus-studier eller tävlingar, så att Europaåret kan nå ut till fler människor.
6. Nyttjande av järnvägsstationer som platser för konstnärliga uttryck, urbana mötesplatser och ekonomiska och kulturella knutpunkter och knutpunkter för medborgarna, och nyttjande av järnvägsmuseer i syfte att sprida Europaårets budskap.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT (EU) 2020/2229

av den 23 december 2020

om ändring av beslut nr 445/2014/EU om inrättande av en unionsinsats för evenemanget Europeisk kulturhuvudstad för åren 2020–2033

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 167.5,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([1]), och

av följande skäl:

(1) Målen för unionsinsatsen evenemanget Europeisk kulturhuvudstad (*insatsen*) är, i enlighet med Europaparlamentets och rådets beslut nr 445/2014/EU ([2]), att värna om och främja kulturernas mångfald i Europa, att främja kulturens bidrag till städernas långsiktiga utveckling, att öka omfattningen och mångfalden av samt stärka den europeiska dimensionen i städernas kulturutbud, däribland genom samarbete över gränserna, att bredda tillgången till och deltagandet i kulturlivet, att stärka kultursektorns kapacitet och dess kopplingar till andra sektorer samt att göra städerna mer kända internationellt via kultur.

(2) Förverkligandet av insatsens mål förutsätter rörlighet, turism, anordnande av evenemang och allmänhetens deltagande, vilket är ytterst svårt, om inte praktiskt taget omöjligt, att få till stånd under covid-19-pandemin.

(3) Som en direkt konsekvens av de isoleringsåtgärder som vidtagits i Europa har kulturinrättningar stängts och kulturevenemang inställts eller senarelagts på obestämd framtid. Europeiska och internationella kultursamarbetsprojekt har i hög grad avstannat, på grund av att de fysiska gränspassagerna har begränsats. På grund av snabbt minskande inkomster och nya behov på folkhälsoområdet står dessutom lokala, regionala och nationella myndigheter inför ett ökat budgettryck. För närvarande blir också privat finansiering av kultur allt svårare, eftersom det inte finns några offentliga evenemang att finansiera eller eftersom företagen prioriterar finansiering av folkhälsorelaterad verksamhet.

(4) De städer som för närvarande innehar, och som kommer att inneha, titeln *Europeisk kulturhuvudstad* (*titeln kulturhuvudstad*) påverkas i olika utsträckning främst beroende på vilket år de innehar titeln kulturhuvudstad. Det förefaller som att konsekvenserna är störst för de två städer som innehar titeln kulturhuvudstad under 2020 och de tre städer som förbereder innehavet av titeln kulturhuvudstad år 2021, medan de framtida konsekvenserna för städer som därefter kommer att inneha titeln kulturhuvudstad fortfarande är oklara.

(5) De två städer som innehar titeln kulturhuvudstad under 2020 har varit tvungna att senarelägga eller ställa in evenemang sedan mars månad 2020 utan att veta när, eller ens om, läget kommer att återgå till det normala, medan de fortfarande ådrar sig kostnader. I praktiken förhindras de från att fullt ut genomföra sina kulturprogram under 2020 och dra nytta av de stora mänskliga och ekonomiska investeringar som gjorts.

([1]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 17 december 2020 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 22 december 2020.

([2]) Europaparlamentets och rådets beslut nr 445/2014/EU av den 16 april 2014 om inrättande av en unionsinsats för evenemanget Europeisk kulturhuvudstad för åren 2020–2033 och om upphävande av beslut nr 1622/2006/EG (EUT L 132, 3.5.2014, s. 1).

(6) I de tre städer som kommer att inneha titeln kulturhuvudstad år 2021 har covid-19-pandemin lett till mycket stor osäkerhet på nästan alla områden som rör förberedelserna, såsom otrygg framtida finansiering från offentliga och privata partner, ovisshet om framtida säkerhetsregler som både påverkar deltagandebaserat arbete och de typer av evenemang som kommer att tillåtas, samt resebegränsningar som minskar flödet av turister och möjligheten till europeiska partnerskap. De förebyggande åtgärder som införts för att motverka spridningen av covid-19, vilka lett till att de grupper som ansvarar för genomförandet har varit isolerade, har gjort att förberedelserna hos dessa tre städer har saktat in till en kritisk punkt, när de under normala förhållanden skulle ha intensifierat sina ansträngningar. Det förberedande arbetet har också saktat in eftersom det är osäkert om potentiella avtalspartner kommer att överleva ekonomiskt.

(7) Beslut nr 445/2014/EU erbjuder inte den flexibilitet som krävs för att beakta sådana extraordinära omständigheter och innehåller, närmare bestämt, inte någon bestämmelse om förlängning eller senareläggning av det år då en bestämd stad innehar titeln kulturhuvudstad.

(8) Beslut nr 445/2014/EU bör därför ändras på ett sätt som är särskilt anpassat till behovet att hantera den exceptionella situationen så att de städer som innehar titeln kulturhuvudstad och som påverkats mest av covid-19-pandemin kan genomföra sina kulturprogram på ett sätt som gör det möjligt att uppnå målen för insatsen.

(9) Efter en samrådsprocess med berörda städer och medlemsstater konstaterades att det skulle vara lämpligt att ge de städer som utsetts av Kroatien och Irland att inneha titeln kulturhuvudstad år 2020 möjlighet att fortsätta genomföra sina kulturprogram till och med den 30 april 2021, utan att ändra det år de utsetts för.

(10) Efter en samrådsprocess med berörda städer och medlemsstater konstaterades att det år då Rumänien och Grekland har rätt att stå värd för kulturhuvudstadsåret bör flyttas fram från 2021 till 2023 och att det år då ett kandidatland eller en potentiell kandidat har rätt att stå värd för kulturhuvudstadsåret bör flyttas fram från 2021 till 2022.

(11) Av rättssäkerhetsskäl, i synnerhet för de städer som innehar titeln kulturhuvudstad år 2020 och 2021, och för att undvika störningar i tillämpningen av beslut nr 445/2014/EU, bör det här beslutet träda i kraft snarast möjligt och tillämpas från och med den 1 januari 2021.

(12) Beslut nr 445/2014/EU bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Beslut nr 445/2014/EU ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 3 ska ändras på följande sätt:

   a) I punkt 2 ska andra stycket ersättas med följande:

   ”Varje år ska högst en stad utses i var och en av de två medlemsstaterna i den kalender som anges i bilagan (nedan kallad *kalendern*) och, under de år det är aktuellt, en stad i ett land som ingår i Europeiska frihandelssammanslutningen och som är part i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (nedan kallat *Eftaland i EES*), ett kandidatland eller i en potentiell kandidat eller en stad i ett anslutande land enligt de villkor som anges i punkt 5. Emellertid ska högst en stad i var och en av de tre medlemsstater som anges i kalendern inneha titeln kulturhuvudstad 2023.”

   b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

   ”3. Städer i medlemsstaterna ska ha rätt att inneha titeln kulturhuvudstad i ett år i den ordning medlemsstaterna förekommer i kalendern. De städer som innehar titeln kulturhuvudstad under 2020 får fortsätta att inneha titeln kulturhuvudstad till och med den 30 april 2021 utan ändring av det år de utsetts för.”

2. I artikel 4.2 ska andra stycket ersättas med följande:

   ”Kulturprogrammet ska löpa under kulturhuvudstadsåret och ska inrättas särskilt för titeln enligt kriterierna i artikel 5. De städer som är kulturhuvudstäder under 2020 får emellertid fortsätta att genomföra sina kulturprogram till och med den 30 april 2021.”

3. I artikel 16.1 ska tredje stycket ersättas med följande:

   ”De berörda städerna ska upprätta sina utvärderingsrapporter och översända dem till kommissionen senast den 31 december det år som följer på kulturhuvudstadsåret. De städer som är Europeiska kulturhuvudstäder under 2020 ska dock upprätta sina utvärderingsrapporter och översända dem till kommissionen senast den 30 april 2022.”

4. Bilagan ska ersättas med texten i bilagan till det här beslutet.

Artikel 2

De förfaranden som avses i artiklarna 7–11 och artikel 13.2 a i beslut nr 445/2014/EU och som redan avslutats för kulturhuvudstadsåret 2021 ska även fortsättningsvis vara giltiga. Kulturhuvudstadsåret ska ändras i enlighet med bilagan till det här beslutet.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Det ska tillämpas från och med den 1 januari 2021.

Utfärdat i Bryssel den 23 december 2020.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
D. M. SASSOLI	M. ROTH
Ordförande	*Ordförande*

BILAGA

”KALENDER

2020	Kroatien	Irland	
2021			
2022	Litauen	Luxemburg	Kandidatland eller potentiell kandidat
2023	Ungern	Rumänien	Grekland
2024	Estland	Österrike	Eftaland i EES, kandidatland eller potentiell kandidat
2025	Slovenien	Tyskland	
2026	Slovakien	Finland	
2027	Lettland	Portugal	
2028	Tjeckien	Frankrike	Eftaland i EES, kandidatland eller potentiell kandidat
2029	Polen	Sverige	
2030	Cypern	Belgien	Eftaland i EES, kandidatland eller potentiell kandidat
2031	Malta	Spanien	
2032	Bulgarien	Danmark	
2033	Nederländerna	Italien	Eftaland i EES, kandidatland eller potentiell kandidat”

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2020/2230

av den 18 december 2020

om ändring av förordning (EU) nr 1388/2013 om öppnande och förvaltning av autonoma unionstullkvoter för vissa jordbruks- och industriprodukter

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 31,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) För att säkerställa en tillräcklig och oavbruten tillgång på vissa jordbruks- och industriprodukter som produceras i otillräckliga mängder i unionen, och därigenom undvika störningar på marknaderna för dessa produkter, har autonoma tullkvoter öppnats genom rådets förordning (EU) nr 1388/2013 ([1]). Inom dessa tullkvoter kan produkter importeras till unionen med nedsatt tullsats eller nolltullsats.

(2) Eftersom det ligger i unionens intresse att säkerställa ett tillräckligt utbud av vissa industriprodukter och med tanke på det faktum att identiska, likvärdiga produkter eller ersättningsprodukter inte produceras i tillräcklig mängd inom unionen är det nödvändigt att öppna nya tullkvoter med löpnumren 09.2574, 09.2575, 09.2576, 09.2577, 09.2578, 09.2579, 09.2584 och 09.2585 till nolltullsats för lämpliga kvantiteter av dessa produkter.

(3) När det gäller tullkvoterna med löpnumren 09.2684 och 09.2854 bör kvotvolymen ökas, eftersom en ökning ligger i unionens intresse.

(4) Eftersom unionens produktionskapacitet för vissa industriprodukter har ökat bör tullkvoterna med löpnumren 09.2591 och 09.2888 minskas.

(5) För tullkvoterna med löpnumren 09.2580, 09.2582, 09.2583, 09.2648 och 09.2730 bör kvotperioden förlängas till och med den 31 december 2021 och kvotvolymen bör anpassas på årsbasis, eftersom tullkvoterna öppnades endast för en period av sex månader och det fortfarande ligger i unionens intresse att bibehålla dem.

(6) Eftersom det inte längre ligger i unionens intresse att bibehålla tullkvoterna med löpnumren 09.2587, 09.2594, 09.2674, 09.2834, 09.2955, 09.2972 och 09.2588 bör dessa tullkvoter stängas med verkan från och med den 1 januari 2021.

(7) Av tydlighetsskäl och med beaktande av antalet ändringar som måste göras bör bilagan till förordning (EU) nr 1388/2013 ersättas.

([1]) Rådets förordning (EU) nr 1388/2013 av den 17 december 2013 om öppnande och förvaltning av autonoma unionstullkvoter för vissa jordbruks- och industriprodukter och om upphävande av förordning (EU) nr 7/2010 (EUT L 354, 28.12.2013, s. 319).

(8) För att undvika avbrott i tillämpningen av systemet med tullkvoter och för att följa de riktlinjer som anges i kommissionens meddelande av den 13 december 2011 om autonoma tullbefrielser och tullkvoter bör de ändringar som fastställs i denna förordning gällande tullkvoterna för de berörda produkterna tillämpas från och med den 1 januari 2021. Denna förordning bör därför träda i kraft så snart som möjligt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till förordning (EU) nr 1388/2013 ska ersättas med texten i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2021.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 december 2020.

På rådets vägnar
M. ROTH
Ordförande

BILAGA

”BILAGA

Löp-nummer	KN-nummer	Taric	Beskrivning	Kvotperiod	Kvotmängd	Kvottullsats (%)
09.2637	ex 0710 40 00 ex 2005 80 00	20 30	Sockermajskolvar (*Zea mays* var. *saccharata*), även skurna i stycken, med en diameter av minst 10 mm men högst 20 mm, för användning vid framställning av produkter i livsmedelsindustrin för annan bearbetning än enkel ompackning (1) (2) (3)	1.1–31.12	550 ton	0 % (3)
09.2849	ex 0710 80 69	10	Svampar av arten *Auricularia polytricha* (även ångkokta eller kokta i vatten), frysta, avsedda att användas för beredning av färdiga maträtter (1) (2)	1.1–31.12	700 ton	0 %
09.2664	ex 2008 60 39	30	Söta körsbär med tillsats av alkohol, med ett sockerinnehåll av högst 9 viktprocent, med en diameter av högst 19,9 mm med kärna, avsedda för tillverkning av chokladvaror (2)	1.1–31.12	1 000 ton	10 %
09.2740	ex 2309 90 31	87	Proteinkoncentrat av sojaböna, innehållande i viktprocent — 60 % (± 10 %) råprotein, — 5 % (± 3 %) växttråd, — 5 % (± 3 %) råaska, och — minst 3 % men högst 6,9 % stärkelse, för användning vid tillverkning av djurfoderprodukter (2)	1.1–31.12	30 000 ton	0 %
09.2913	ex 2401 10 35 ex 2401 10 70 ex 2401 10 95 ex 2401 10 95 ex 2401 10 95 ex 2401 20 35 ex 2401 20 70 ex 2401 20 95 ex 2401 20 95 ex 2401 20 95	91 10 11 21 91 91 10 11 21 91	Råtobak, ostripad eller helt eller delvis stripad, med ett tullvärde av minst 450 EUR/100 kg netto, avsedd att användas som omblad eller täckblad i tillverkningen av varor enligt undernummer 2402 10 00 (2)	1.1–31.12	6 000 ton	0 %
09.2586	ex 2710 19 81 ex 2710 19 99	20 40	Katalytiskt hydroisomeriserad och avvaxad basolja bestående av hydrerade, i hög grad isoalifatiska kolväten och innehållande — minst 90 viktprocent mättade kolväten, och — högst 0,03 viktprocent svavel, och med — ett viskositetsindex på minst 80 men mindre än 120, och — en kinematisk viskositet på minst 5,0 cSt vid 100 °C men högst 13,0 cSt vid 100 °C	1.1–30.6	200 000 ton	0 %

Löp-nummer	KN-nummer	Taric	Beskrivning	Kvotperiod	Kvotmängd	Kvottullsats (%)
09.2828	2712 20 90		Paraffin, innehållande mindre än 0,75 viktprocent olja	1.4–31.10	60 000 ton	0 %
09.2600	ex 2712 90 39	10	Slack wax (råparaffin) (CAS RN 64742-61-6)	1.1–31.12	100 000 ton	0 %
09.2578	ex 2811 19 80	50	Sulfaminsyra (CAS RN 5329-14-6) med en renhetsgrad av minst 95 viktprocent, även med tillsats av högst 5 procent kiseldioxid som klumpförebyggande medel (CAS RN 112926-00-8)	1.1–31.12	27 000 ton	0 %
09.2928	ex 2811 22 00	40	Fyllnadsmedel (kiseldioxid) i form av granulat, med en kiseldioxidhalt av minst 97 %	1.1–31.12	1 700 ton	0 %
09.2806	ex 2825 90 40	30	Volframtrioxid, inbegripet blå volframoxid (CAS RN 1314-35-8 eller CAS RN 39318-18-8)	1.1–31.12	12 000 ton	0 %
09.2872	ex 2833 29 80	40	Cesiumsulfat (CAS RN 10294-54-9) i fast form eller i en vattenlösning innehållande minst 48 viktprocent men högst 52 viktprocent cesiumsulfat	1.1–31.12	200 ton	0 %
09.2837	ex 2903 79 30	20	Bromklormetan (CAS RN 74-97-5)	1.1–31.12	600 ton	0 %
09.2933	ex 2903 99 80	30	1,3-diklorbensen (CAS RN 541-73-1)	1.1–31.12	2 600 ton	0 %
09.2700	ex 2905 12 00	10	1-propanol (propylalkohol) (CAS RN 71-23-8)	1.1–31.12	15 000 ton	0 %
09.2830	ex 2906 19 00	40	Cyklopropylmetanol (CAS RN 2516-33-8)	1.1–31.12	20 ton	0 %
09.2851	ex 2907 12 00	10	O-kresol (CAS RN 95-48-7) med en renhetsgrad av minst 98,5 viktprocent	1.1–31.12	20 000 ton	0 %
09.2704	ex 2909 49 80	20	2,2,2',2'-tetrakis(hydroximetyl)-3,3'-oxidipropan-1-ol (CAS RN 126-58-9)	1.1–31.12	500 ton	0 %
09.2624	2912 42 00		Etylvanillin (3-etoxi-4-hydroxibensaldehyd) (CAS RN 121-32-4)	1.1–31.12	1 950 ton	0 %
09.2683	ex 2914 19 90	50	Kalciumacetylacetonat (CAS RN 19372-44-2) för tillverkning av stabilisatorsystem i tablettform ([2])	1.1–31.12	200 ton	0 %
09.2852	ex 2914 29 00	60	Cyklopropylmetylketon (CAS RN 765-43-5)	1.1–31.12	300 ton	0 %
09.2638	ex 2915 21 00	10	Ättiksyra (CAS RN 64-19-7) med en renhetsgrad av minst 99 viktprocent	1.1–31.12	1 000 000 ton	0 %
09.2679	2915 32 00		Vinylacetat (CAS RN 108-05-4)	1.1–31.12	400 000 ton	0 %

Löp-nummer	KN-nummer	Taric	Beskrivning	Kvotperiod	Kvotmängd	Kvottullsats (%)
09.2728	ex 2915 90 70	85	Etyltrifluoracetat (CAS RN 383-63-1)	1.1–31.12	400 ton	0 %
09.2665	ex 2916 19 95	30	Kalium(E,E)-hexa-2,4-dienoat (CAS RN 24634-61-5)	1.1–31.12	8 250 ton	0 %
09.2684	ex 2916 39 90	28	2,5-dimetylfenylacetylklorid (CAS RN 55312-97-5)	1.1–31.12	700 ton	0 %
09.2599	ex 2917 11 00	40	Dietyloxalat (CAS RN 95-92-1)	1.1–31.12	500 ton	0 %
09.2769	ex 2917 13 90	10	Dimetylsebacat (CAS RN 106-79-6)	1.1–31.12	1 000 ton	0 %
09.2634	ex 2917 19 80	40	Dodekandisyra (CAS RN 693-23-2) med en renhetsgrad av mer än 98,5 viktprocent	1.1–31.12	8 000 ton	0 %
09.2808	ex 2918 22 00	10	O-acetylsalicylsyra (CAS RN 50-78-2)	1.1–31.12	120 ton	0 %
09.2646	ex 2918 29 00	75	Oktadecyl-3-(3,5-di-tert-butyl-4-hydroxifenyl)propionat (CAS RN 2082-79-3) — där en fraktion av mer än 99 viktprocent passerar genom en sikt med maskstorleken 500 µm, och — med en smältpunkt på minst 49 °C men högst 54 °C, för användning vid tillverkning av one-pack PVC-stabilisatorer baserade på pulverblandningar (pulver eller pressade granulat) ([2])	1.1–31.12	380 ton	0 %
09.2647	ex 2918 29 00	80	Pentaerytritoltetrakis(3-(3,5-di-tert-butyl-4-hydroxifenyl)propionat) (CAS RN 6683-19-8) — där en fraktion av mer än 75 viktprocent passerar genom en sikt med maskstorleken 250 µm och en fraktion av mer än 99 viktprocent passerar genom en sikt med maskstorleken 500 µm, och — med en smältpunkt på minst 110 °C men högst 125 °C, för användning vid tillverkning av one-pack PVC-stabilisatorer baserade på pulverblandningar (pulver eller pressade granulat) ([2])	1.1–31.12	140 ton	0 %
09.2975	ex 2918 30 00	10	Bensofenon-3,3',4,4'-tetrakarboxyldianhydrid (CAS RN 2421-28-5)	1.1–31.12	1 000 ton	0 %
09.2688	ex 2920 29 00	70	Tris(2,4-di-tert-butylfenyl)fosfit (CAS RN 31570-04-4)	1.1–31.12	6 000 ton	0 %
09.2648	ex 2920 90 10	75	Dimetylsulfat (CAS RN 77-78-1) med en renhetsgrad av minst 99 viktprocent	1.1–31.12	18 000 ton	2 %
09.2598	ex 2921 19 99	75	Oktadecylamin (CAS RN 124-30-1)	1.1–31.12	400 ton	0 %
09.2649	ex 2921 29 00	60	Bis(2-dimetylaminoetyl)(metyl)amin (CAS RN 3030-47-5)	1.1–31.12	1 700 ton	0 %

Löp-nummer	KN-nummer	Taric	Beskrivning	Kvotperiod	Kvotmängd	Kvottullsats (%)
09.2682	ex 2921 41 00	10	Anilin (CAS RN 62-53-3) med en renhetsgrad av minst 99 viktprocent	1.1–31.12	150 000 ton	0 %
09.2617	ex 2921 42 00	89	4-fluor-N-(1-metyletyl)bensenamin (CAS RN 70441-63-3)	1.1–31.12	500 ton	0 %
09.2582	ex 2921 43 00	80	2-metylanilin (CAS RN 95-53-4) med en renhetsgrad av minst 99 viktprocent	1.1–31.12	2 000 ton	2 %
09.2602	ex 2921 51 19	10	o-fenylendiamin (CAS RN 95-54-5)	1.1–31.12	1 800 ton	0 %
09.2730	ex 2921 59 90	85	4,4'-metandiyldianilin (CAS RN 101-77-9) med en renhet av minst 97 viktprocent, i form av granulat, för användning vid tillverkning av prepolymerer ([2])	1.1–31.12	200 ton	2 %
09.2591	ex 2922 41 00	10	L-lysinhydroklorid (CAS RN 657-27-2)	1.1–31.12	245 000 ton	0 %
09.2592	ex 2922 50 00	25	L-treonin (CAS RN 72-19-5)	1.1–31.12	166 000 ton	0 %
09.2575	ex 2923 90 00	87	3-klor-2-hydroxipropyltrimetylammoniumklorid (CAS RN 3327-22-8), i form av en vattenlösning innehållande minst 65 viktprocent men högst 71 viktprocent 3-klor-2-hydroxipropyltrimetylammoniumklorid	1.1–31.12	19 000 ton	0 %
09.2854	ex 2924 19 00	85	3-jod-2-propynylbutylkarbamat (CAS RN 55406-53-6)	1.1–31.12	400 ton	0 %
09.2874	ex 2924 29 70	87	Paracetamol (INN) (CAS RN 103-90-2)	1.1–31.12	20 000 ton	0 %
09.2742	ex 2926 10 00	10	Akrylonitril (CAS RN 107-13-1), för användning vid tillverkning av varor enligt kapitel 55 och nummer 6815 ([2])	1.1–31.12	60 000 ton	0 %
09.2583	ex 2926 10 00	20	Akrylonitril (CAS RN 107-13-1), för användning vid tillverkning av varor enligt nummer 2921, 2924, 3906 och 4002 ([2])	1.1–31.12	40 000 ton	0 %
09.2856	ex 2926 90 70	84	2-nitro-4-(trifluormetyl)bensonitril (CAS RN 778-94-9)	1.1–31.12	900 ton	0 %
09.2708	ex 2928 00 90	15	Metylhydrazin (CAS 60-34-4) i form av en vattenlösning innehållande 40 viktprocent (± 5 viktprocent) metylhydrazin	1.1–31.12	900 ton	0 %
09.2581	ex 2929 10 00	25	1,5-naftylendiisocyanat (CAS RN 3173-72-6) med en renhetsgrad av minst 90 viktprocent	1.1–30.6	205 ton	0 %
09.2685	ex 2929 90 00	30	Nitroguanidin (CAS RN 556-88-7)	1.1–31.12	6 500 ton	0 %

Löp-nummer	KN-nummer	Taric	Beskrivning	Kvotperiod	Kvotmängd	Kvottullsats (%)
09.2597	ex 2930 90 98	94	Bis[3-(trietoxisilyl)propyl]disulfid (CAS RN 56706-10-6)	1.1–31.12	6 000 ton	0 %
09.2596	ex 2930 90 98	96	2-kloro-4-(metylsulfonyl)-3-((2,2,2-trifluoretoxi)metyl)bensoesyra (CAS RN 120100-77-8)	1.1–31.12	300 ton	0 %
09.2580	ex 2931 90 00	75	Hexadecyltrimetoxisilan (CAS RN 16415-12-6) med en renhetsgrad av minst 95 viktprocent, för användning vid tillverkning av polyeten ([2])	1.1–31.12	165 ton	0 %
09.2842	2932 12 00		2-furaldehyd (furfuraldehyd)	1.1–31.12	10 000 ton	0 %
09.2696	ex 2932 20 90	25	Dekan-5-olid (CAS RN 705-86-2)	1.1–31.12	6 000 kg	0 %
09.2697	ex 2932 20 90	30	Dodekan-5-olid (CAS RN 713-95-1)	1.1–31.12	6 000 kg	0 %
09.2812	ex 2932 20 90	77	Hexan-6-olid (CAS RN 502-44-3)	1.1–31.12	4 000 ton	0 %
09.2858	2932 93 00		Piperonal (CAS RN 120-57-0)	1.1–31.12	220 ton	0 %
09.2673	ex 2933 39 99	43	2,2,6,6-tetrametylpiperidin-4-ol (CAS RN 2403-88-5)	1.1–31.12	1 000 ton	0 %
09.2880	ex 2933 59 95	39	Ibrutinib (INN) (CAS RN 936563-96-1)	1.1–31.12	5 ton	0 %
09.2860	ex 2933 69 80	30	1,3,5-tris[3-(dimetylamino)propyl]hexahydro-1,3,5-triazin (CAS RN 15875-13-5)	1.1–31.12	600 ton	0 %
09.2595	ex 2933 99 80	49	1,4,7,10-tetraazacyklododekan (CAS RN 294-90-6)	1.1–31.12	40 ton	0 %
09.2658	ex 2933 99 80	73	5-(acetoacetylamino)bensimidazolon (CAS RN 26576-46-5)	1.1–31.12	400 ton	0 %
09.2593	ex 2934 99 90	67	5-klorotiofen-2-karboxylsyra (CAS RN 24065-33-6)	1.1–31.12	45 000 kg	0 %
09.2675	ex 2935 90 90	79	4-[[(2-metoxibensoyl)amino]sulfonyl]bensoylklorid (CAS RN 816431-72-8)	1.1–31.12	1 000 ton	0 %
09.2710	ex 2935 90 90	91	2,4,4-trimetylpentan-2-aminium (3R,5S,6E)-7-{2-[(etylsulfonyl)amino]-4- (4-fluorofenyl)-6-(propan-2-yl)pyrimidin-5-yl}-3,5-dihydroxihept-6-enoat (CAS RN 917805-85-7)	1.1–31.12	5 000 kg	0 %

Löp-nummer	KN-nummer	Taric	Beskrivning	Kvotperiod	Kvotmängd	Kvottullsats (%)
09.2945	ex 2940 00 00	20	D-xylos (CAS RN 58-86-6)	1.1–31.12	400 ton	0 %
09.2686	ex 3204 11 00	75	Färgämne C.I. Disperse Yellow 54 (CAS RN 7576-65-0) och preparat på basis av detta som innehåller minst 99 viktprocent av färgämne C.I. Disperse Yellow 54	1.1–31.12	250 ton	0 %
09.2676	ex 3204 17 00	14	Preparat på basis av färgämne C.I. Pigment Red 48:2 (CAS RN 7023-61-2) med ett innehåll därav av minst 60 viktprocent men mindre än 85 viktprocent	1.1–31.12	50 ton	0 %
09.2698	ex 3204 17 00	30	Färgämne C.I. Pigment Red 4 (CAS RN 2814-77-9) och preparat på basis av detta som innehåller minst 60 viktprocent av färgämne C.I. Pigment Red 4	1.1–31.12	150 ton	0 %
09.2659	ex 3802 90 00	19	Diatomit, kalcinerad med soda som flussmedel	1.1–31.12	35 000 ton	0 %
09.2908	ex 3804 00 00	10	Natriumlignosulfonat (CAS RN 8061-51-6)	1.1–31.12	40 000 ton	0 %
09.2889	3805 10 90		Sulfatterpentin	1.1–31.12	25 000 ton	0 %
09.2935	ex 3806 10 00	10	Kolofonium och hartssyror erhållna från färska barrträdsbalsamer	1.1–31.12	280 000 ton	0 %
09.2832	ex 3808 92 90	40	Beredning bestående av minst 38 viktprocent men högst 50 viktprocent zinkpyrition (INN) (CAS RN 13463-41-7) i vattendispersion	1.1–31.12	500 ton	0 %
09.2876	ex 3811 29 00	55	Tillsatser bestående av reaktionsprodukter av difenylamin och grenade nonener med — minst 28 viktprocent men högst 55 viktprocent 4-mononnyldifenylamin, — minst 45 viktprocent men högst 65 viktprocent 4,4'-dinonyldifenylamin, — högst 5 viktprocent sammanlagt av 2,4-dinonyldifenylamin och 2,4'-dinonyldifenylamin, för användning vid tillverkning av smörjoljor ([2])	1.1–31.12	900 ton	0 %
09.2814	ex 3815 90 90	76	Katalysatorer bestående av titandioxid och volframtrioxid	1.1–31.12	3 000 ton	0 %

Löp-nummer	KN-nummer	Taric	Beskrivning	Kvotperiod	Kvotmängd	Kvottullsats (%)
09.2820	ex 3824 79 00	10	Blandningar innehållande — minst 60 viktprocent men högst 90 viktprocent 2-klorpropen (CAS RN 557-98-2), — minst 8 viktprocent men högst 14 viktprocent (Z)-1-klorpropen (CAS RN 16136-84-8), — minst 5 viktprocent men högst 23 viktprocent 2-klorpropan (CAS RN 75-29-6), — högst 6 viktprocent 3-klorpropen (CAS RN 107-05-1), och — högst 1 viktprocent etylklorid (CAS RN 75-00-3)	1.1–31.12	6 000 ton	0 %
09.2644	ex 3824 99 92	77	Preparat innehållande — minst 55 viktprocent men högst 78 viktprocent dimetylglutarat (CAS RN 1119-40-0), — minst 10 viktprocent men högst 30 viktprocent dimetyladipat (CAS RN 627-93-0), och — högst 35 viktprocent dimetylsuccinat (CAS RN 106-65-0)	1.1–31.12	10 000 ton	0 %
09.2681	ex 3824 99 92	85	Blandning av bis(3-trietoxisilylpropyl)sulfider (CAS RN 211519-85-6)	1.1–31.12	9 000 ton	0 %
09.2650	ex 3824 99 92	87	Acetofenon (CAS RN 98-86-2) med en renhetsgrad av minst 60 viktprocent men högst 90 viktprocent	1.1–31.12	2 000 ton	0 %
09.2888	ex 3824 99 92	89	Blandning av tertiära alkyldimetylaminer innehållande — minst 60 viktprocent men högst 80 viktprocent dodecyldimetylamin (CAS RN 112-18-5), och — minst 20 viktprocent men högst 30 viktprocent dimetyltetradecylamin (CAS RN 112-75-4)	1.1–31.12	20 000 ton	0 %
09.2829	ex 3824 99 93	43	Extrakt i fast form, olösligt i alifatiska lösningsmedel, av den återstod som erhålls vid extraktion av kolofonium ur trä, med följande egenskaper: — en halt av hartssyra av högst 30 viktprocent, — ett syratal av högst 110, och — en smältpunkt av minst 100 °C	1.1–31.12	1 600 ton	0 %
09.2907	ex 3824 99 93	67	Blandningar av växtsteroler i pulverform, innehållande — minst 75 viktprocent steroler, — högst 25 viktprocent stanoler, som används för framställning av stanoler/steroler eller stanol- och sterolestrar ([2])	1.1–31.12	2 500 ton	0 %

Löp-nummer	KN-nummer	Taric	Beskrivning	Kvotperiod	Kvotmängd	Kvottullsats (%)
09.2639	3905 30 00		Polyvinylalkohol, även innehållande ohydrolyserade acetatgrupper	1.1–31.12	15 000 ton	0 %
09.2671	ex 3905 99 90	81	Polyvinylbutyral (CAS RN 63148-65-2) — innehållande minst 17,5 men högst 20 viktprocent hydroxigrupper, och — med en medianpartikelstorlek (D50) på över 0,6 mm	1.1–31.12	12 500 ton	0 %
09.2846	ex 3907 40 00	25	Polymerblandning av polykarbonat och poly(metylmetakrylat) med en polykarbonatandel på minst 98,5 %, i form av pellets eller granulat, med en ljustransmittans på minst 88,5 %, mätt på en 4 mm tjock provkropp vid våglängden λ= 400 nm (enligt ISO 13468-2)	1.1–31.12	2 000 ton	0 %
09.2585	ex 3907 99 80	70	Sampolymer av polyetentereftalat och cyklohexandimetanol, innehållande mer än 10 viktprocent cyklohexandimetanol	1.1–31.12	60 000 ton	2 %
09.2723	ex 3911 90 19	10	Poly(oxi-1,4-fenylensulfonyl-1,4-fenylenoxi-4,4'-bifenylen)	1.1–31.12	5 000 ton	0 %
09.2816	ex 3912 11 00	20	Cellulosaacetatflingor	1.1–31.12	75 000 ton	0 %
09.2864	ex 3913 10 00	10	Natriumalginat, extraherat från brunalger (CAS RN 9005-38-3)	1.1–31.12	10 000 ton	0 %
09.2641	ex 3913 90 00	87	Natriumhyaluronat, icke-sterilt, med — en genomsnittlig molekylvikt (M_w) av högst 900 000, — en endotoxinnivå av högst 0,008 endotoxinenheter (EU)/mg, — ett etanolinnehåll av högst 1 viktprocent, — ett isopropanolinnehåll av högst 0,5 viktprocent	1.1–31.12	200 kg	0 %
09.2661	ex 3920 51 00	50	Skivor av polymetylmetakrylat som uppfyller standarderna — EN 4364 (MIL-P-5425E) och DTD5592A, eller — EN 4365 (MIL-P-8184) och DTD5592A	1.1–31.12	100 ton	0 %
09.2645	ex 3921 14 00	20	Poröst block av cellulosaregenerat, impregnerat med vatten innehållande magnesiumklorid och kvartär ammoniumförening, med måtten 100 cm (± 10 cm) × 100 cm (± 10 cm) × 40 cm (± 5 cm)	1.1–31.12	1 700 ton	0 %

Löp-nummer	KN-nummer	Taric	Beskrivning	Kvotperiod	Kvotmängd	Kvottullsats (%)
09.2576	ex 5208 12 16	20	Oblekta vävnader med tvåskaftsbindning, med — en bredd av högst 145 cm, — en vikt av minst 120 g/m² men högst 130 g/m², — minst 30 men högst 45 väfter per cm, — en stadkant som stoppas innanför på båda sidor, inifrån och ut består den 15 mm (± 2 mm) breda stadkanten som stoppas innanför av en minst 6 mm men högst 9 mm bred remsa med tvåskaftsbindning och en minst 6 mm men högst 9 mm bred remsa med panamabindning	1.1–31.12	1 500 000 m²	0 %
09.2577	ex 5208 12 96	20	Oblekta vävnader med tvåskaftsbindning, med — en bredd av högst 145 cm, — en vikt av mer än 130 g/m² men högst 145 g/m², — minst 30 men högst 45 väfter per cm, — en stadkant som stoppas innanför på båda sidor, inifrån och ut består den 15 mm (± 2 mm) breda stadkanten som stoppas innanför av en minst 6 mm men högst 9 mm bred remsa med tvåskaftsbindning och en minst 6 mm men högst 9 mm bred remsa med panamabindning	1.1–31.12	2 300 000 m²	0 %
09.2848	ex 5505 10 10	10	Avfall av syntetfibrer (inbegripet kamavfall, garnavfall och rivet avfall samt riven lump) av nylon eller andra polyamider (PA6 och PA66)	1.1–31.12	10 000 ton	0 %
09.2721	ex 5906 99 90	20	Vävd och laminerad gummerad textilvävnad med följande egenskaper: — tre skikt, — ett yttre skikt består av akrylväv, — det andra yttre skiktet består av polyesterväv, — mellanskiktet består av klorobutylgummi, — mellanskiktet har en vikt av minst 452 g/m² men högst 569 g/m², — textilvävnaden har en total vikt av minst 952 g/m² men högst 1 159 g/m², och — textilvävnaden har en total tjocklek av minst 0,8 mm men högst 4 mm, för användning vid tillverkning av nedfällbara tak till motorfordon ([2])	1.1–31.12	375 000 m²	0 %
09.2866	ex 7019 12 00 ex 7019 12 00	06 26	Roving av S-glas, — sammansatt av ändlösa glasfiberfilament med diametern 9 µm (±0,5 µm), — med en längdvikt av minst 200 tex men högst 680 tex, — inte innehållande kalciumoxid, och — med en brotthållfasthet på mer än 3 550 MPa (bestämd enligt ASTM D2343-09-metoden), för användning vid tillverkning av flygteknikprodukter ([2])	1.1–31.12	1 000 ton	0 %

Löp-nummer	KN-nummer	Taric	Beskrivning	Kvotperiod	Kvotmängd	Kvottullsats (%)
09.2628	ex 7019 52 00	10	Vävnader av glasfibrer, överdragna med plast, vägande 120 g/m² (± 10 g/m²), av sådana slag som vanligtvis används för tillverkning av upprullbara insektsnät och insektsnät med fast ram	1.1–31.12	3 000 000 m²	0 %
09.2799	ex 7202 49 90	10	Ferrokrom innehållande minst 1,5 men högst 4 viktprocent kol och högst 70 viktprocent krom	1.1–31.12	50 000 ton	0 %
09.2652	ex 7409 11 00 ex 7410 11 00	30 40	Folier och band av raffinerad koppar, elektrolytiskt framställda, med en tjocklek av minst 0,015 mm	1.1–31.12	1 020 ton	0 %
09.2734	ex 7409 19 00	20	Plåt eller skivor som består av — ett lager av keramisk kiselnitrid med en tjocklek av minst 0,32 mm (± 0,1 mm) men högst 1,0 mm (± 0,1 mm), — täckt på båda sidor av en folie av raffinerad koppar med en tjocklek av 0,8 mm (± 0,1 mm), och — på ena sidan delvis täckt med en silverbeläggning	1.1–31.12	7 000 000 styck	0 %
09.2662	ex 7410 21 00	55	Plattor — som består av minst ett lager glasfiberväv impregnerad med epoxiharts, — som på ena sidan eller båda sidorna är täckta med kopparfolie med en tjocklek av högst 0,15 mm, — som har en dielektricitetskonstant (DK) av mindre än 5,4 vid 1 MHz, mätt enligt IPC-TM-650 2.5.5.2, — som har en förlustfaktor av mindre än 0,035 vid 1 MHz, mätt enligt IPC-TM-650 2.5.5.2, — som har ett CTI-värde (*comparative tracking index*) av minst 600	1.1–31.12	80 000 m²	0 %
09.2835	ex 7604 29 10	30	Stänger av aluminiumlegeringar med en diameter av minst 300,1 mm men högst 533,4 mm	1.1–31.12	1 000 ton	0 %
09.2736	ex 7607 11 90 ex 7607 11 90	75 77	Band eller folier av aluminium-magnesiumlegering — av en legering som överensstämmer med standarden 5182-H19 eller 5052-H19, — i rullar med en ytterdiameter av minst 1 250 mm men högst 1 350 mm, — med en tjocklek (med en tolerans på – 0,006 mm) av 0,15 mm, 0,16 mm, 0,18 mm eller 0,20 mm, — med en bredd (med en tolerans på ± 0,3 mm) på 12,5 mm, 15,0 mm, 16,0 mm, 25,0 mm, 35,0 mm, 50,0 mm eller 356 mm, — med en avvikelse från rakhet på högst 0,4 mm/750 mm, — med ett planhetsmått i I-enhet ± 4, — med en draghållfasthet på mer än (5182-H19) 365 MPa eller (5052-H19) 320 MPa, och — med en A50-förlängning på mer än (5182-H19) 3 % eller (5052-H19) 2,5 %, för användning vid tillverkning av lameller för persienner ([2])	1.1–31.12	600 ton	0 %

Löp-nummer	KN-nummer	Taric	Beskrivning	Kvotperiod	Kvotmängd	Kvottullsats (%)
09.2722	8104 11 00		Magnesium i obearbetad form, innehållande minst 99,8 viktprocent magnesium	1.1–31.12	120 000 ton	0 %
09.2840	ex 8104 30 00	20	Magnesiumpulver — med en renhetsgrad av minst 98 viktprocent men högst 99,5 viktprocent, och — med en partikelstorlek på minst 0,2 mm men högst 0,8 mm	1.1–31.12	2 000 ton	0 %
09.2629	ex 8302 49 00	91	Hopskjutbara handtag av aluminium, avsedda att användas för tillverkning av resgods ([2])	1.1–31.12	1 500 000 styck	0 %
09.2720	ex 8413 91 00	50	Pumphuvud för tvåcylindrig högtryckspump gjord av smidesstål med — frästa gängade anslutningar med en diameter på minst 10 mm men högst 36,8 mm, och — borrade bränslekanaler med en diameter på minst 3,5 mm men högst 10 mm, av sådant slag som används i dieselinsprutningssystem	1.1–31.12	65 000 styck	0 %
09.2738	ex 8482 99 00	30	Mässingshållare med följande egenskaper: — stränggjutna eller centrifugalgjutna, — svarvade, — innehållande minst 35 viktprocent men högst 38 viktprocent zink, — innehållande minst 0,75 viktprocent men högst 1,25 viktprocent bly, — innehållande minst 1,0 viktprocent men högst 1,4 viktprocent aluminium, och — med en draghållfasthet på minst 415 Pa, av sådant slag som används för tillverkning av kullager	1.1–31.12	50 000 styck	0 %
09.2763	ex 8501 40 20 ex 8501 40 80	40 30	Elektriska kommutatormotorer för växelström, 1-fas, med en uteffekt av minst 250 W, med en tillförd effekt av minst 700 W men högst 2 700 W, med en ytterdiameter av mer än 120 mm (± 0,2 mm) men högst 135 mm (± 0,2 mm), med ett märkvarvtal av mer än 30 000 r/min men högst 50 000 r/min, utrustade med en sugfläkt, för användning för tillverkning av dammsugare ([2])	1.1–31.12	2 000 000 styck	0 %
09.2584	ex 8528 59 00	40	Elektronisk anordning med LCD-pekskärm som drivs med en spänning på minst 12 V men högst 14,4 V — med en LCD-styrprocessor, — med GPS-modul, — med Bluetooth-modul, — med USB-port, — med en radiotuner, — med funktioner för samarbete med eCall, — med anslutningsdon, — utan integrerad kontrollpanel, för användning vid tillverkning av varor enligt kapitel 87 ([2])	1.1–30.6	60 000 styck	0 %

Löp-nummer	KN-nummer	Taric	Beskrivning	Kvotperiod	Kvotmängd	Kvottullsats (%)
09.2672	ex 8529 90 92 ex 9405 40 39	75 70	Kretskort med lysdioder (LED) — med eller utan prismor/linser, och — med eller utan kopplingsdon, för tillverkning av bakgrundsbelysningsenheter för varor enligt nummer 8528 ([2])	1.1–31.12	115 000 000 styck	0 %
09.2574	ex 8537 10 91	73	Multifunktionsenhet (instrumentkluster) med — böjd TFT-LCD-skärm (radie 750 mm) med beröringskänsliga ytor, — mikroprocessorer och minneschips, — akustisk modul och högtalare, — anslutningar för CAN, 3 x LIN-buss, LVDS och Ethernet, — för styrning av olika funktioner (t.ex. chassi, belysning), och — för situationsrelaterad visning av fordons- och navigeringsdata (t.ex. hastighet, vägmätare, drivbatteriets laddningsnivå), för användning vid tillverkning av personbilar som drivs enbart med en elektrisk motor som omfattas av HS-undernummer 8703 80 ([2])	1.1–31.12	66 900 styck	0 %
09.2003	ex 8543 70 90	63	Spänningsstyrda frekvensgeneratorer, bestående av aktiva och passiva element monterade på en tryckt krets innesluten i ett hölje vars mått inte överstiger 30 mm × 30 mm	1.1–31.12	1 400 000 styck	0 %
09.2910	ex 8708 99 97	75	Fäste av aluminiumlegering, med monteringshål, med eller utan fästmuttrar, för indirekt anslutning av växellådan till karossen, för användning vid tillverkning av varor enligt kapitel 87 ([2])	1.1–31.12	200 000 styck	0 %
09.2694	ex 8714 10 90	30	Axelklämmor, kåpor, gaffelbryggor och klämstycken, av aluminiumlegering, av sådant slag som används för motorcyklar	1.1–31.12	1 000 000 styck	0 %
09.2668	ex 8714 91 10 ex 8714 91 10 ex 8714 91 10	21 31 75	Cykelramar av kolfiber och konstharts, för användning vid tillverkning av cyklar (inklusive elcyklar) ([2])	1.1–31.12	500 000 styck	0 %
09.2589	ex 8714 91 10 ex 8714 91 10 ex 8714 91 10	23 33 70	Ram av aluminium eller aluminium och kolfiber, för användning vid tillverkning av cyklar (inklusive elcyklar) ([2])	1.1–31.12	8 000 000 styck	0 %
09.2631	ex 9001 90 00	80	Omonterade glaslinser, prismor och sammanfogade element, avsedda att användas för tillverkning eller reparation av varor enligt nummer 9002, 9005, 9013 10 och 9015 ([2])	1.1–31.12	5 000 000 styck	0 %

Löp-nummer	KN-nummer	Taric	Beskrivning	Kvotperiod	Kvotmängd	Kvottullsats (%)
09.2579	ex 9029 20 31 ex 9029 90 00	40 40	Instrumentpanel i form av ett kluster med — stegmotorer, — analoga visare och visartavlor, — eller utan styrkort med mikroprocessor, — eller utan LED-indikatorer eller LCD-skärm, — som visar minst — hastighet, — motorvarvtal, — motortemperatur, — bränslenivå, — och som kommunicerar via CAN-buss- och/eller K-Line-protokoll, för användning vid tillverkning av varor enligt kapitel 87 ([2])	1.1–31.12	160 000 styck	0 %”

([1]) Tullbefrielsen är dock inte tillåten då beredning utförs av detaljhandels- eller restaurangrörelser.
([2]) Tullbefrielse omfattas av tullövervakning i samband med varors användning för särskilda ändamål, i enlighet med artikel 254 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269, 10.10.2013, s. 1).
([3]) Tullbefrielsen gäller endast värdetull. Den specifika tullsatsen ska fortsätta att gälla.

RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2020/2231

av den 18 december 2020

om ändring av förordning (EU) nr 1387/2013 om befrielse från Gemensamma tulltaxans autonoma tullar för vissa jordbruks- och industriprodukter

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 31,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) För att säkerställa en tillräcklig och oavbruten tillgång på vissa jordbruks- och industriprodukter som inte produceras i unionen, och därigenom undvika störningar på marknaderna för dessa produkter, har befrielse beviljats från tullar av den typ som avses i artikel 56.2 c i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 ([1]) (*Gemensamma tulltaxans tullar*) för dessa produkter genom rådets förordning (EU) nr 1387/2013 ([2]). Dessa produkter kan importeras till unionen med nedsatt tullsats eller nolltullsats.

(2) Unionsproduktionen av vissa produkter som inte förtecknas i bilagan till rådets förordning (EU) nr 1387/2013 är otillräcklig eller obefintlig. Det ligger därför i unionens intresse att bevilja fullständig befrielse från Gemensamma tulltaxans tullar för dessa produkter.

(3) I syfte att främja integrerad batteriproduktion i unionen i enlighet med kommissionens meddelande av den 17 maj 2018 med titeln *Europa på väg – Hållbar mobilitet i EU: säker, uppkopplad och ren* bör det beviljas en delvis befrielse från Gemensamma tulltaxans tullar för vissa produkter som inte förtecknas i bilagan till förordning (EU) nr 1387/2013. Dessutom bör det endast beviljas en delvis befrielse från Gemensamma tulltaxans tullar för vissa produkter som för närvarande är föremål för fullständig befrielse. Datumet för den obligatoriska översynen av dessa befrielser bör vara den 31 december 2021 för att den översynen ska kunna beakta batterisektorns utveckling i unionen.

(4) För att ta hänsyn till den tekniska produktutvecklingen och ekonomiska trender på marknaden måste varubeskrivningen, klassificeringen och slutanvändningskravet för vissa befrielser som anges i bilagan till förordning (EU) nr 1387/2013 ändras.

(5) En översyn har gjorts av vissa befrielser från Gemensamma tulltaxans tullsatser som förtecknas i bilagan till förordning (EU) nr 1387/2013. Nya datum bör därför fastställas för nästa obligatoriska översyn.

(6) Det är inte längre i unionens intresse att bibehålla befrielsen från Gemensamma tulltaxans tullsatser för vissa produkter som förtecknas i bilagan till förordning (EU) nr 1387/2013. Befrielserna för dessa produkter bör därför utgå. Enligt kommissionens meddelande av den 13 december 2011 om autonoma tullbefrielser och tullkvoter kan ansökningar om tullbefrielse eller tullkvoter av praktiska skäl inte heller beaktas om den outtagna tullen beräknas uppgå till mindre än 15 000 EUR per år. Befrielserna för produkter som inte når det tröskelvärdet, i enlighet med vad som anges i den obligatoriska översynen, bör därför utgå ur bilagan till förordning (EU) nr 1387/2013.

(7) Förordning (EU) nr 1387/2013 bör därför ändras i enlighet med detta.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269, 10.10.2013, s. 1).

([2]) Rådets förordning (EU) nr 1387/2013 av den 17 december 2013 om befrielse från Gemensamma tulltaxans autonoma tullar för vissa jordbruks- och industriprodukter och om upphävande av förordning (EU) nr 1344/2011 (EUT L 354, 28.12.2013, s. 201).

(8) För att undvika avbrott i tillämpningen av systemet med autonoma tullbefrielser och för att följa de riktlinjer som anges i kommissionens meddelande av den 13 december 2011 om autonoma tullbefrielser och tullkvoter bör de ändringar som föreskrivs i denna förordning och som rör tullbefrielserna för de berörda produkterna tillämpas från och med den 1 januari 2021. Denna förordning bör därför träda i kraft så snart som möjligt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till förordning (EU) nr 1387/2013 ska ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2021.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 december 2020.

På rådets vägnar
M. ROTH
Ordförande

BILAGA

Bilagan till förordning (EU) nr 1387/2013 ska ändras på följande sätt:

1. Posterna med följande löpnummer ska utgå:

   0.3338, 0.3662, 0.4675, 0.4795, 0.4856, 0.4891, 0.4902, 0.4903, 0.4905, 0.4908, 0.4911, 0.4920, 0.4926, 0.4935, 0.4939, 0.4943, 0.4973, 0.4995, 0.5012, 0.5022, 0.5039, 0.5043, 0.5052, 0.5053, 0.5067, 0.5092, 0.5103, 0.5123, 0.5125, 0.5126, 0.5311, 0.5498, 0.5953, 0.6036, 0.6068, 0.6087, 0.6450, 0.6527, 0.6591, 0.6592, 0.6595, 0.6596, 0.6597, 0.6606, 0.6607, 0.6608, 0.6610, 0.6615, 0.6616, 0.6619, 0.6626, 0.6636, 0.6639, 0.6651, 0.6653, 0.6665, 0.6676, 0.6694, 0.6697, 0.6704, 0.6705, 0.6715, 0.6724, 0.6727, 0.6731, 0.6733, 0.6735, 0.6743, 0.6744, 0.6755, 0.6756, 0.6758, 0.6760, 0.6768, 0.6775, 0.6776, 0.6778, 0.6780, 0.6785, 0.6786, 0.6787, 0.6788, 0.6795, 0.6798, 0.6803, 0.6807, 0.6811, 0.6832, 0.6833, 0.6834, 0.6838, 0.6841, 0.6883, 0.6890, 0.6895, 0.6900, 0.6902, 0.6909, 0.6914, 0.6916, 0.6918, 0.6928, 0.6941, 0.6942, 0.6943, 0.6944, 0.6953, 0.6954, 0.7040, 0.7222, 0.7293, 0.7558, 0.7560, 0.7697, 0.7715 och 0.7855.

2. Följande poster ersätter posterna med samma löpnummer:

Löp-nummer	KN-nummer	Taric	Beskrivning	Autonom tullsats	Extra mängdenhet	Datum för obligatorisk översyn
”0.6748	ex 0709 59 10	10	Färska eller kylda kantareller, avsedda för annan beredning än enkel ompackning för detaljhandelsförsäljning (1) (2)	0 %	–	31.12.2025
0.2864	ex 1511 90 19 ex 1511 90 91 ex 1513 11 10 ex 1513 19 30 ex 1513 21 10 ex 1513 29 30	20 20 20 20 20 20	Palmolja, kokosolja (kopraolja), palmkärnolja, avsedd att användas för tillverkning av — tekniska enbasiska fettsyror enligt undernummer 3823 19 10, — metylestrar av fettsyror enligt nummer 2915 eller 2916, — fettalkoholer enligt undernummer 2905 17, 2905 19 och 3823 70 som används vid tillverkning av kosmetika, tvättmedel eller farmaceutiska produkter, — fettalkoholer enligt undernummer 2905 16, rena eller blandade, som används vid tillverkning av kosmetika, tvättmedel eller farmaceutiska produkter, — stearinsyra enligt undernummer 3823 11 00, — produkter enligt nummer 3401, eller — fettsyror med hög renhet enligt nummer 2915 (2)	0 %	–	31.12.2021
0.6789	ex 1512 19 10	10	Raffinerad safflorolja (CAS RN 8001-23-8) för användning vid tillverkning av — konjugerad linolsyra enligt nummer 3823 eller — etyl- eller metylestrar av linolsyra enligt nummer 2916 (2)	0 %	–	31.12.2022
0.5004	ex 2008 99 48	94	Mangopuré — som inte är gjord på koncentrat, — av släktet *Mangifera*, — med ett Brixtal av minst 14 och högst 20, för tillverkning av produkter inom dryckesindustrin (2)	6 %	–	31.12.2022
0.4709	ex 2008 99 49 ex 2008 99 99	30 40	Puré av boysenbär, kärnfri, utan tillsatt alkohol, med eller utan tillsats av socker	0 %	–	31.12.2025
0.6723	ex 2008 99 91	20	Kinesiska vattenkastanjer (*Eleocharis dulcis* or *Eleocharis tuberosa*) skalade, tvättade, blancherade, kylda och djupfrysta en och en för användning vid framställning av produkter i livsmedelsindustrin, avsedda för annan beredning än enkel ompackning (1) (2)	0 % (3)	–	31.12.2025

0.4992	ex 2009 41 92 ex 2009 41 99	20 70	Ananassaft — som inte är gjord på koncentrat, — av släktet *Ananas*, — med ett Brixtal av minst 11 och högst 16, för tillverkning av produkter inom dryckesindustrin ([2])	8 %	–	31.12.2025
0.7393	ex 2712 90 99	10	Blandning av 1-alkener innehållande minst 90 viktprocent 1-alkener med en kedjelängd på minst 24 kolatomer men högst 1 % 1-alkener med en kedjelängd på mer än 70 kolatomer	0 %	–	31.12.2022
0.6658	ex 2805 12 00	10	Kalcium med en renhetsgrad på minst 98 viktprocent, i pulver- eller trådform (CAS RN 7440-70-2)	0 %	–	31.12.2025
0.4979	2805 30 20 2805 30 30 2805 30 40		Sällsynta jordartsmetaller, skandium och yttrium med en renhetsgrad av minst 95 viktprocent	0 %	–	31.12.2025
0.6836	ex 2811 22 00	15	Amorf kiseldioxid (CAS RN 60676-86-0) — i pulverform, — med en renhet av minst 99,0 viktprocent, — med en mediankornstorlek på minst 0,7 µm men högst 2,1 µm, — där 70 % av partiklarna har en diameter på högst 3 µm	0 %	–	31.12.2022
0.5110	ex 2818 10 91	20	Sintrad korund med mikrokristallin struktur, innehållande följande viktandelar aluminiumoxid (CAS RN 1344-28-1), magnesiumaluminat (CAS RN 12068-51-8) och aluminater av de sällsynta jordartsmetallerna yttrium, lantan och neodym (beräknat som oxider): — minst 94 % men mindre än 98,5 % aluminiumoxid, — 2 % (± 1,5 %) magnesiumoxid, — 1 % (± 0,6 %) yttriumoxid, och — antingen 2 % (± 1,2 %) lantanoxid, eller — 2 % (± 1,2 %) lantanoxid och neodymoxid, varav högst 50 % av den totala vikten har en partikelstorlek över 10 mm	0 %	–	31.12.2025
0.6837	ex 2818 30 00	20	Aluminiumhydroxid (CAS RN 21645-51-2) — i pulverform, — med en renhet av minst 99,5 viktprocent, — med en nedbrytningspunkt på lägst 263 °C, — med en kornstorlek på 4 µm (± 1 µm), — med ett totalt Na_2O-innehåll av högst 0,06 viktprocent	0 %	–	31.12.2025

0.7897	ex 2825 20 00	10	Litiumhydroxidmonohydrat (CAS RN 1310-66-3)	2,66 %	–	31.12.2021
0.6819	ex 2825 50 00	30	Koppar(II)oxid (CAS RN 1317-38-0), med en kornstorlek på högst 100 nm	0 %	–	31.12.2025
0.5055	ex 2826 19 90	10	Volframhexafluorid (CAS RN 7783-82-6) med en renhetsgrad på minst 99,9 viktprocent	0 %	–	31.12.2025
0.5090	ex 2833 29 80	30	Zirkoniumsulfat (CAS RN 14644-61-2)	0 %	–	31.12.2021
0.6632	ex 2840 20 90	10	Zinkborat (CAS RN 12767-90-7)	0 %	–	31.12.2025
0.7288	ex 2841 50 00	11	Kaliumdikromat (CAS RN 7778-50-9) med en renhetsgrad av minst 99 viktprocent	2 %	–	31.12.2021
0.4222	ex 2841 90 85	10	Litiumkobolt(III)oxid (CAS RN 12190-79-3) med en kobolthalt på minst 59 %	2,7 %	–	31.12.2021
0.3419	ex 2850 00 20	80	Arsin (CAS RN 7784-42-1) med en renhetsgrad av minst 99,999 volymprocent	0 %	–	31.12.2024
0.6633	2903 39 21		Difluormetan (CAS RN 75-10-5)	0 %	–	31.12.2025
0.2583	ex 2903 89 80	45	1,6,7,8,9,14,15,16,17,17,18,18-dodekaklorpentacyklo [12.2.1.1^{6,9}.0^{2,13}.0^{5,10}] oktadeka-7,15-dien (CAS RN 13560-89-9) med en renhetsgrad av minst 99 viktprocent	2 %	–	31.12.2021
0.6611	ex 2903 99 80	15	4-Brom-2-klor-1-fluorbensen (CAS RN 60811-21-4)	0 %	–	31.12.2025
0.3409	ex 2904 20 00	10	Nitrometan (CAS RN 75-52-5)	0 %	–	31.12.2025
0.3391	ex 2904 20 00	20	Nitroetan (CAS RN 79-24-3)	0 %	–	31.12.2022
0.3408	ex 2904 20 00	30	1-Nitropropan (CAS RN 108-03-2)	0 %	–	31.12.2025
0.6612	ex 2904 99 00	25	Difluormetansulfonyl klorid (CAS RN 1512-30-7)	0 %	–	31.12.2025
0.6613	ex 2904 99 00	35	1-Fluoro-4-nitrobensen (CAS RN 350-46-9)	0 %	–	31.12.2025
0.4934	ex 2905 39 95	10	Propan-1,3-diol (CAS RN 504-63-2)	0 %	–	31.12.2025
0.6757	ex 2906 29 00	40	2-Brom-5-jod-bensenmetanol (CAS RN 946525-30-0)	0 %	–	31.12.2022
0.6782	ex 2908 19 00	40	3,4,5-Trifluorfenol (CAS RN 99627-05-1)	0 %	–	31.12.2025
0.6915	ex 2908 19 00	50	4-Fluorfenol (CAS RN 371-41-5)	0 %	–	31.12.2025
0.6649	ex 2909 30 38	30	1,1'-(1-Metyletyliden)bis[3,5-dibrom-4-(2,3-dibrom-2-metylpropoxi)]-bensen (CAS RN 97416-84-7)	0 %	–	31.12.2025

0.5117	ex 2909 30 90	30	3,4,5-Trimetoxitoluen (CAS RN 6443-69-2)	0 %	–	31.12.2025
0.6614	ex 2909 30 90	40	1-Kloro-2,5-dimetoxibensen (CAS RN 2100-42-7)	0 %	–	31.12.2025
0.6783	ex 2909 30 90	50	1-Etoxi-2,3-difluorbensen (CAS RN 121219-07-6)	0 %	–	31.12.2025
0.6784	ex 2909 30 90	60	1-Butoxi-2,3-difluorbensen (CAS RN 136239-66-2)	0 %	–	31.12.2025
0.6927	ex 2909 49 80	10	1-Propoxipropan-2-ol (CAS RN 1569-01-3)	0 %	–	31.12.2021
0.6660	ex 2910 90 00	50	2,3-Epoxipropylfenyleter (CAS RN 122-60-1)	0 %	–	31.12.2025
0.5135	ex 2912 49 00	30	Salicylaldehyd (CAS RN 90-02-8)	0 %	–	31.12.2025
0.6678	ex 2912 49 00	40	3-Hydroxi-p-anisaldehyd (CAS RN 621-59-0)	0 %	–	31.12.2025
0.4933	ex 2914 29 00	30	(R)-*p*-Menta-1(6),8-dien-2-on (CAS RN 6485-40-1)	0 %	–	31.12.2025
0.4932	ex 2914 50 00	20	3'-Hydroxiacetofenon (CAS RN 121-71-1)	0 %	–	31.12.2025
0.6762	ex 2914 50 00	75	7-Hydroxi-3,4-dihydro-1(2H)-naftalenon (CAS RN 22009-38-7)	0 %	–	31.12.2022
0.4948	ex 2914 79 00	60	4'-*tert*-Butyl-2',6'-dimetyl-3',5'-dinitroacetofenon (CAS RN 81-14-1)	0 %	–	31.12.2021
0.5119	ex 2915 39 00	60	Dodek-8-enylacetat (CAS RN 28079-04-1)	0 %	–	31.12.2025
0.5121	ex 2915 39 00	65	Dodeka-7,9-dienylacetat (CAS RN 54364-62-4)	0 %	–	31.12.2025
0.5120	ex 2915 39 00	70	Dodek-9-enylacetat (CAS RN 16974-11-1)	0 %	–	31.12.2025
0.7541	ex 2915 90 30	10	Metyllaurat (CAS RN 111-82-0)	0 %	–	31.12.2025
0.4954	ex 2915 90 70	60	Etyl-6,8-dikloroktanoat (CAS RN 1070-64-0)	0 %	–	31.12.2025
0.3466	ex 2916 13 00	30	Zink-monometakrylat-pulver (CAS RN 63451-47-8) även innehållande högst 17 viktprocent tillverkningsföroreningar	0 %	–	31.12.2025
0.4931	ex 2916 20 00	60	3-Cyklohexylpropionsyra (CAS RN 701-97-3)	0 %	–	31.12.2025
0.4930	ex 2916 39 90	30	2,4,6-Trimetylbenzoylklorid (CAS RN 938-18-1)	0 %	–	31.12.2025
0.6794	ex 2916 39 90	41	4-Brom-2,6-difluorbensoylklorid (CAS RN 497181-19-8)	0 %	–	31.12.2025
0.6661	ex 2916 39 90	53	5-Iod-2-metylbenzoesyra (CAS RN 54811-38-0)	0 %	–	31.12.2025
0.4918	ex 2917 19 80	50	Tetradekandisyra (CAS RN 821-38-5)	0 %	–	31.12.2025
0.4945	ex 2917 39 95	20	Dibutyl-1,4-bensendikarboxylat (CAS RN 1962-75-0)	0 %	–	31.12.2025

0.6796	ex 2917 39 95	25	Naftalen-1,8-dikarboxylanhydrid (CAS RN 81-84-5)	0 %	–	31.12.2025
0.3640	ex 2917 39 95	30	Bensen-1,2:4,5-tetrakarboxylsyradianhydrid (CAS RN 89-32-7)	0 %	–	31.12.2025
0.6800	ex 2917 39 95	35	1-Metyl-2-nitrotereftalat (CAS RN 35092-89-8)	0 %	–	31.12.2025
0.6814	ex 2918 99 90	13	3-Metoxi-2-metylbensoylklorid (CAS RN 24487-91-0)	0 %	–	31.12.2025
0.6901	ex 2918 99 90	18	Etyl-2-hydroxi-2-(4-fenoxifenyl)propanoat (CAS RN 132584-17-9)	0 %	–	31.12.2025
0.6747	ex 2918 99 90	85	Trinexapaketyl (ISO) (CAS RN 95266-40-3) med en renhetsgrad på minst 96 viktprocent	0 %	–	31.12.2025
0.5038	ex 2920 29 00	20	Tris(metylfenyl)fosfit (CAS RN 25586-42-9)	0 %	–	31.12.2025
0.5045	ex 2920 29 00	40	Bis(2,4-dikumylfenyl)pentaerytritoldifosfit (CAS RN 154862-43-8)	0 %	–	31.12.2025
0.7559	ex 2920 90 10	15	Etylmetylkarbonat (CAS RN 623-53-0)	3,2 %	–	31.12.2021
0.6598	ex 2920 90 70	80	Bis(pinakolat)dibor (CAS RN 73183-34-3)	0 %	–	31.12.2025
0.4917	ex 2921 29 00	40	Dekametylendiamin (CAS RN 646-25-3)	0 %	–	31.12.2025
0.4862	ex 2921 30 99	30	1,3-Cyklohexandimetanamin (CAS RN 2579-20-6)	0 %	–	31.12.2021
0.5124	ex 2921 43 00	60	3-Aminobensotrifluorid (CAS RN 98-16-8)	0 %	–	31.12.2025
0.6825	ex 2921 49 00	60	2,6-Diisopropylanilin (CAS RN 24544-04-5)	0 %	–	31.12.2025
0.6947	ex 2922 19 00	35	2-[2-(Dimetylamino)etoxi]etanol (CAS RN 1704-62-7)	0 %	–	31.12.2025
0.6624	ex 2922 29 00	30	1,2-Bis(2-aminfenoxi)etan (CAS RN 52411-34-4)	0 %	–	31.12.2025
0.6634	ex 2922 29 00	63	Aklonifen (ISO) (CAS RN 74070-46-5) med en renhet av minst 97 viktprocent	0 %	–	31.12.2025
0.4956	ex 2922 29 00	75	4-(2-Aminoetyl)fenol (CAS RN 51-67-2)	0 %	–	31.12.2025
0.4914	ex 2922 39 00	20	2-Amino-5-klorobensofenon (CAS RN 719-59-5)	0 %	–	31.12.2025
0.6761	ex 2922 39 00	35	5-Klor-2-(metylamino)bensofenon (CAS RN 1022-13-5)	0 %	–	31.12.2025
0.7853	ex 2922 49 85	13	Bensylglycinat—4-metylbensen-1-sulfonsyra (1/1) (CAS RN 1738-76-7) med en renhetsgrad av minst 93 viktprocent	0 %	–	31.12.2024
0.5037	ex 2922 49 85	17	Glycin (CAS RN 56-40-6) med en renhetsgrad av minst 95 viktprocent, även med tillsats av högst 5 % klumpförebyggande medel i form av kiseldioxid (CAS RN 112926-00-8)	0 %	–	31.12.2025
0.6948	ex 2922 49 85	30	Vattenlösning innehållande minst 40 viktprocent natriummetylaminoacetat (CAS RN 4316-73-8)	0 %	–	31.12.2021

0.6650	ex 2922 49 85	65	Dietyl aminmalonat-väteklorid (CAS RN 13433-00-6)	0 %	–	31.12.2025
0.5063	ex 2923 90 00	75	Tetraetylammoniumhydroxid, i form av en vattenlösning innehållande — 35 viktprocent (± 0,5 viktprocent) tetraetylammoniumhydroxid, — högst 1 000 mg/kg klorid, — högst 2 mg/kg järn, och — högst 10 mg/kg kalium	0 %	–	31.12.2025
0.3689	ex 2924 19 00	23	Akrylamid (CAS RN 79-06-1) med en renhetsgrad av minst 97 viktprocent	2 %	–	31.12.2021
0.5066	ex 2924 29 70	40	N,N'-1,4-Fenylenbis[3-oxobutyramid], (CAS RN 24731-73-5)	0 %	–	31.12.2025
0.5127	ex 2924 29 70	45	Propoxur (ISO) (CAS RN 114-26-1)	0 %	–	31.12.2025
0.5069	ex 2924 29 70	55	N,N'-(2,5-Dimetyl-1,4-fenylen)bis[3-oxobutyramid] (CAS RN 24304-50-5)	0 %	–	31.12.2025
0.6767	ex 2924 29 70	62	2-Klorbensamid (CAS RN 609-66-5)	0 %	–	31.12.2025
0.6766	ex 2924 29 70	64	N-(3',4'-diklor-5-fluor[1,1'-bifenyl]-2-yl)-acetamid (CAS RN 877179-03-8)	0 %	–	31.12.2025
0.6934	ex 2926 90 70	17	Cypermetrin (ISO) och dess stereoisomerer (CAS RN 52315-07-8) med en renhet av minst 90 viktprocent	0 %	–	31.12.2025
0.6259	ex 2926 90 70	26	Cyflutrin (ISO) (CAS RN 68359-37-5) med en renhetsgrad av minst 95,5 viktprocent för användning vid tillverkning av biocidprodukter ([2])	0 %	–	31.12.2024
0.6871	ex 2928 00 90	23	Metobromuron (ISO) (CAS RN 3060-89-7) med en renhet av minst 98 viktprocent	0 %	–	31.12.2025
0.4929	ex 2928 00 90	25	Acetaldehydoxim (CAS RN 107-29-9) i vattenlösning	0 %	–	31.12.2025
0.6635	ex 2928 00 90	50	Vattenlösning med ett innehåll av minst 33,5 viktprocent men högst 36,5 viktprocent av 2,2'-(hydroxiimin) bisetansulfonsyra-dinatriumsalt (CAS RN 133986-51-3)	0 %	–	31.12.2025
0.5035	ex 2930 90 98	10	2,3-Bis((2-mercaptoetyl)tio)-1-propanetiol (CAS RN 131538-00-6)	0 %	–	31.12.2022
0.6769	ex 2930 90 98	22	Tembotrion (ISO) (CAS RN 335104-84-2) med en renhet av minst 94,5 viktprocent	0 %	–	31.12.2025
0.6873	ex 2930 90 98	26	Folpet (ISO) (CAS RN 133-07-3) med en renhet av minst 97,5 viktprocent	0 %	–	31.12.2025

0.6617	ex 2930 90 98	53	Bis(4-klorofenyl)sulfon (CAS RN 80-07-9)	0 %	–	31.12.2025
0.5114	ex 2930 90 98	55	Tiokarbamid (CAS RN 62-56-6)	0 %	–	31.12.2025
0.6917	ex 2931 90 00	63	Kloretenyldimetylsilan (CAS RN 1719-58-0)	0 %	–	31.12.2021
0.6946	ex 2931 90 00	65	Bis(4-tert-butylfenyl)jodoniumhexafluorfosfat (CAS RN 61358-25-6)	0 %	–	31.12.2021
0.6620	ex 2932 20 90	65	Natrium 4-(metoxikarbonyl)-5-oxo-2,5-divätefuran-3-olat (CAS RN 1134960-41-0)	0 %	–	31.12.2025
0.7639	ex 2932 99 00	27	(2-butyl-3-bensofuranyl)(4-hydroxi-3,5-dijodfenyl)metanon (CAS RN 1951-26-4) med en renhetsgrad av minst 99 viktprocent	0 %	–	31.12.2023
0.4907	ex 2932 99 00	50	7-Metyl-3,4-dihydro-2*H*-1,5-benzodioxepin-3-on (CAS RN 28940-11-6)	0 %	–	31.12.2021
0.6771	ex 2932 99 00	65	4,4-Dimetyl-3,5,8-trioxabicyklo[5,1,0]oktan (CAS RN 57280-22-5)	0 %	–	31.12.2025
0.7811	ex 2933 19 90	33	Fipronil (ISO) (CAS RN 120068-37-3) med en renhetsgrad av minst 95 viktprocent för användning vid tillverkning av veterinärmedicinska läkemedel ([2])	0 %	–	31.12.2024
0.6835	ex 2933 21 00	55	1-Aminohydantoinhydroklorid (CAS RN 2827-56-7)	0 %	–	31.12.2025
0.5115	ex 2933 21 00	80	5,5-Dimetylhydantoin (CAS RN 77-71-4)	0 %	–	31.12.2025
0.6812	ex 2933 39 99	14	N,4-Dimetyl-1-(fenylmetyl)-3-piperidinaminhydroklorid (1:2) (CAS RN 1228879-37-5)	0 %	–	31.12.2022
0.4842	ex 2933 39 99	20	Pulver av kopparpyrition (CAS RN 14915-37-8)	0 %	–	31.12.2021
0.6813	ex 2933 39 99	26	2-[4-(Hydrazinylmetyl)fenyl]-pyridindihydroklorid (CAS RN 1802485-62-6)	0 %	–	31.12.2022
0.5129	ex 2933 39 99	85	2-Klor-5-klormetylpyridin (CAS RN 70258-18-3)	0 %	–	31.12.2025
0.6773	ex 2933 49 10	50	1-Cyklopropyl-6,7,8-trifluor-1,4-dihydro-4-oxo-3-kinolinkarboxylsyra (CAS RN 94695-52-0)	0 %	–	31.12.2025
0.4927	ex 2933 49 90	30	Kinolin (CAS RN 91-22-5)	0 %	–	31.12.2025
0.6763	ex 2933 59 95	21	N-(2-oxo-1,2-dihydropyrimidin-4-yl)bensamid (CAS RN 26661-13-2)	0 %	–	31.12.2025
0.6677	ex 2933 59 95	47	6-Metyl-2-oxoperhydropyrimidin-4-ylurea (CAS RN 1129-42-6) med en renhetsgrad av minst 94 viktprocent	0 %	–	31.12.2025

0.6774	ex 2933 69 80	13	Metribuzin (ISO) (CAS RN 21087-64-9) med en renhet av minst 93 viktprocent	0 %	–	31.12.2025
0.6621	ex 2933 69 80	15	2-Klor-4,6-dimetoxi-1,3,5-triazin (CAS RN 3140-73-6)	0 %	–	31.12.2025
0.6951	ex 2933 69 80	17	Bensoguanamin (CAS RN 91-76-9)	0 %	–	31.12.2021
0.5131	ex 2933 69 80	55	Terbutryn (ISO) (CAS RN 886-50-0)	0 %	–	31.12.2025
0.4957	ex 2933 69 80	60	Cyanurinsyra (CAS RN 108-80-5)	0 %	–	31.12.2025
0.4985	ex 2933 79 00	70	(*S*)-*N*-[(Dietylamino)metyl]-alfa-etyl-2-oxo-1-pyrrolidinacetamid L-(+)-tartrat, (CAS RN 754186-36-2)	0 %	–	31.12.2025
0.6872	ex 2933 99 80	16	Pyridat (ISO) (CAS RN 55512-33-9) med en renhet av minst 90 viktprocent	0 %	–	31.12.2025
0.6829	ex 2933 99 80	21	1-(Bis(dimetylamino)metylen)-1H-[1,2,3]triazolo[4,5-b]pyridinium-3-oxidhexa-fluorfosfat(V) (CAS RN 148893-10-1)	0 %	–	31.12.2025
0.6599	ex 2933 99 80	54	3-(Salicylylamin)-1,2,4-triazol (CAS RN 36411-52-6)	0 %	–	31.12.2025
0.6933	ex 2933 99 80	87	Karfentrazonetyl (ISOM) (CAS RN 128639-02-1) med en renhetsgrad av minst 90 viktprocent	0 %	–	31.12.2025
0.4955	ex 2934 20 80	60	Benzotiazol-2-yl-(*Z*)-2-trityloxyimino-2-(2-aminotiazol-4-yl)-tioacetat (CAS RN 143183-03-3)	0 %	–	31.12.2022
0.4910	ex 2934 20 80	70	*N*,*N*-Bis(1,3-benzotiazol-2-ylsulfanyl)-2-metylpropan-2-amin (CAS RN 3741-80-8)	0 %	–	31.12.2025
0.4942	ex 2934 99 90	25	2,4-Dietyl-9*H*-tioxanten-9-on (CAS RN 82799-44-8)	0 %	–	31.12.2025
0.6824	ex 2934 99 90	39	4-(Oxiran-2-ylmetoxi)-9H-karbazol (CAS RN 51997-51-4)	0 %	–	31.12.2025
0.6823	ex 2934 99 90	41	11-[4-(2-Kloretyl)-1-piperazinyl]dibenso(b,f)(1,4)tiazepin (CAS RN 352232-17-8)	0 %	–	31.12.2025
0.6893	ex 2934 99 90	44	Propikonazol (ISO) (CAS RN 60207-90-1) med en renhet av minst 92 viktpro-cent	0 %	–	31.12.2025
0.5133	ex 2934 99 90	86	Ditianon (ISO) (CAS RN 3347-22-6)	0 %	–	31.12.2025
0.5136	ex 2934 99 90	87	2,2'-(1,4-Fenylen)bis(4H-3,1-benzoxazin-4-on) (CAS RN 18600-59-4)	0 %	–	31.12.2025
0.5036	ex 2935 90 90	42	Penoxsulam (ISO) (CAS RN 219714-96-2)	0 %	–	31.12.2025
0.6777	ex 2935 90 90	54	Propoxikarbazon-natrium (ISO) (CAS RN 181274-15-7) med en renhet av minst 95 viktprocent	0 %	–	31.12.2025

0.6802	ex 2935 90 90	56	N-(p-Toluensulfonyl)-N'-(3-(p-toluensulfonyloxi)fenyl)urea (CAS RN 232938-43-1)	0 %	–	31.12.2025
0.6903	ex 2935 90 90	57	N-{2-[(fenylkarbamoyl)amino]fenyl}bensensulfonamid (CAS RN 215917-77-4)	0 %	–	31.12.2025
0.6664	ex 2935 90 90	59	Flazasulfuron (ISO) (CAS RN 104040-78-0), med en renhetsgrad på minst 94 viktprocent	0 %	–	31.12.2025
0.4944	ex 2938 90 30	10	Ammoniumglycyrrizat (CAS RN 53956-04-0)	0 %	–	31.12.2025
0.6600	ex 3201 90 90 ex 3202 90 00	40 10	Reaktionsprodukt av extrakt av *Acacia mearnsii*, ammoniumklorid och formaldehyd (CAS RN 85029-52-3)	0 %	–	31.12.2021
0.5091	ex 3204 11 00	20	Färgämne C.I. Disperse Yellow 241 (CAS RN 83249-52-9) och preparat på basis av detta som innehåller minst 97 viktprocent C.I. Disperse Yellow 241	0 %	–	31.12.2021
0.5134	ex 3204 11 00	45	Preparat av dispersionsfärgämnen, innehållande — C.I. Disperse Orange 61 (CAS RN 12270-45-0) eller Disperse Orange 288 (CAS RN 96662-24-7), — C.I. Disperse Blue 291:1 (CAS RN 872142-01-3), — C.I. Disperse Violet 93:1 (CAS RN 122463-28-9), med eller utan innehåll av C.I. Disperse Red 54 (CAS RN 6657-37-0)	0 %	–	31.12.2025
0.6652	ex 3204 12 00	70	Färgämne C.I. Acid blue 25 (CAS RN 6408-78-2) och preparat på basis av sådana färgämnen med ett innehåll av färgämne C.I. Acid blue 25 på minst 80 viktprocent	0 %	–	31.12.2025
0.6603	ex 3204 17 00	33	Färgämne C.I. Pigment Blue 15:1 (CAS RN 147-14-8) och preparat på basis av sådana färgämnen med ett innehåll av färgämne C.I. Pigment Blue 15:1 på minst 35 viktprocent	0 %	–	31.12.2025
0.5100	ex 3204 19 00	73	Färgämne C.I. Solvent Blue 104 (CAS RN 116-75-6) och preparat på basis av detta som innehåller minst 97 viktprocent C.I. Solvent Blue 104	0 %	–	31.12.2021
0.6726	ex 3208 90 19	55	Beredning bestående av minst 5 viktprocent men högst 20 viktprocent sampolymer av propylen och maleinsyraanhydrid, eller en blandning av polypropylen och en sampolymer av polypropylen och maleinsyraanhydrid, eller en blandning av polypropylen och en sampolymer av propylen, isobuten och maleinsyraanhydrid i ett organiskt lösningsmedel	0 %	–	31.12.2021
0.5031	ex 3215 90 70	40	Torrbläckpulver på hybridhartsbas (framställt av polystyrenakrylharts och polyesterharts) blandat med — vax, — en vinylbaserad polymer, och — ett färgämne, för tillverkning av tonerflaskor till kopiatorer, telefaxapparater, skrivare och multifunktionsenheter ([2])	0 %	–	31.12.2025

0.4863	ex 3402 11 90	10	Natriumlauroylmetylisetionat	0 %	–	31.12.2021
0.6725	ex 3506 91 90	50	Beredning bestående av — minst 15 viktprocent men högst 60 viktprocent sampolymer av styren-butadien eller sampolymer av styren-isopren, och — minst 10 viktprocent men högst 30 viktprocent av sampolymer av pinen eller sampolymer av pentadien, lösta i — etylmetylketon (CAS RN 78-93-3), — heptan (CAS RN 142-82-5), och — toluen (CAS RN 108-88-3) eller lätt alifatisk lacknafta (CAS RN 64742-89-8)	0 %	–	31.12.2021
0.6759	ex 3802 10 00	10	Blandning av aktivt kol och polyeten, i pulverform	0 %	–	31.12.2025
0.6874	ex 3808 92 30	10	Mankozeb (ISO) (CAS RN 8018-01-7) importerad i primärförpackningar med ett innehåll av minst 500 kg ([1])	0 %	–	31.12.2025
0.5048	ex 3808 93 90	20	Preparat bestående av benzyl(purin-6-yl)amin i en glykollösning, innehållande i viktprocent — minst 1,88 % men högst 2,00 % benzyl(purin-6-yl)amin av ett slag som används i tillväxtreglerande medel	0 %	–	31.12.2025
0.5030	ex 3808 93 90	30	Vattenlösning innehållande i viktprocent — 1,8 % natriumpara-nitrofenolat, — 1,2 % natriumorto-nitrofenolat, — 0,6 % natrium 5-nitroguaiakolat, för tillverkning av tillväxtreglerande medel för växter ([2])	0 %	–	31.12.2022
0.5088	ex 3808 93 90	50	Beredning i pulverform, innehållande i viktprocent — minst 55 % av Gibberellin A4, — minst 1 % men högst 35 % Gibberellin A7, — minst 90 % Gibberellin A4 och Gibberellin A7 tillsammans, — högst 10 % av en kombination av vatten och andra naturligt förekommande gibberelliner, av ett slag som används i tillväxtreglerande medel	0 %	–	31.12.2021
0.6532	ex 3808 94 20	30	Bromklor-5,5-dimetylimidazolidin-2,4-dion (CAS RN 32718-18-6) innehållande — 1,3-diklor-5,5-dimetylimidazolidin-2,4-dion (CAS RN 118-52-5),	0 %	–	31.12.2024

			— 1,3-dibrom-5,5-dimetylimidazolidin-2,4-dion (CAS RN 77-48-5), — 1-brom-3-klor-5,5-dimetylimidazolidin-2,4-dion (CAS RN 16079-88-2), och/eller — 1-klor-3-brom-5,5-dimetylimidazolidin-2,4-dion (CAS RN 126-06-7)			
0.6904	ex 3811 21 00	12	Dispergeringsmedel innehållande — estrar av polyisobutenylbärnstenssyra och pentaerytritol (CAS RN 103650-95-9), — mer än 35 viktprocent men högst 55 viktprocent mineraloljor, och — med ett klorinnehåll av högst 0,05 viktprocent, som används vid tillverkning av blandningar av tillsatser för smörjoljor ([2])	0 %	–	31.12.2025
0.6906	ex 3811 21 00	14	Dispergeringsmedel — innehållande polyisobutensuccinimid erhållet från reaktionsprodukter av polyetenpolyaminer med polyisobutenylbärnstenssyraanhydrid (CAS RN 147880-09-9), — innehållande mer än 35 viktprocent men högst 55 viktprocent mineraloljor, — med ett klorinnehåll som inte överstiger 0,05 viktprocent, — med ett totalt bastal under 15, som används vid tillverkning av blandningar av tillsatser för smörjoljor ([2])	0 %	–	31.12.2025
0.6907	ex 3811 21 00	16	Detergent innehållande — kalciumsalt av beta-aminokarbonylalkylfenol (reaktionsprodukt som är en Mannichbas av alkylfenol), — mer än 40 viktprocent men högst 60 viktprocent mineraloljor, och — med ett totalt bastal över 120, som används vid tillverkning av blandningar av tillsatser för smörjoljor ([2])	0 %	–	31.12.2025
0.6905	ex 3811 21 00	18	Detergent innehållande — långkedjiga alkyltoluenkalciumsulfonater, — mer än 30 viktprocent men högst 50 viktprocent mineraloljor, och — med ett totalt bastal över 310 men under 340, som används vid tillverkning av blandningar av tillsatser för smörjoljor ([2])	0 %	–	31.12.2025

0.6671	ex 3811 21 00	75	Tillsatser innehållande — kalcium (C10-C14) dialkylbensensulfonater, — minst 40 viktprocent men högst 60 viktprocent mineraloljor, med ett totalt bastal på högst 10, för användning vid tillverkning av tillsatsblandningar för smörjoljor ([2])	0 %	–	31.12.2022
0.6669	ex 3811 21 00	77	Skumdämpningstillsatser bestående av — sampolymer av 2-etylhexyl-akrylat och etylakrylat, och — minst 50 viktprocent men högst 80 viktprocent mineraloljor, för användning vid tillverkning av tillsatsblandningar för smörjoljor ([2])	0 %	–	31.12.2022
0.6666	ex 3811 21 00	80	Tillsatser innehållande — polyisobutylen-aromatisk-polyaminsuccinimid, — minst 40 viktprocent men högst 60 viktprocent mineraloljor, med en kvävehalt på över 0,6 viktprocent men högst 0,9 viktprocent, för användning vid tillverkning av tillsatsblandningar för smörjoljor ([2])	0 %	–	31.12.2022
0.6668	ex 3811 29 00	65	Tillsatser bestående en svavelhaltig blandning av vegetabiliska oljor, långkedjiga α-olefiner och talloljefettsyror, med en svavelhalt på minst 8 viktprocent men högst 12 viktprocent, för användning vid tillverkning av tillsatsblandningar för smörjoljor ([2])	0 %	–	31.12.2022
0.5062	ex 3815 90 90	30	Katalysator, bestående av en suspension i mineralolja av — komplexa tetrahydrofuranföreningar av magnesiumklorid och titanium(III) klorid, och — kiseldioxid, — innehållande 6,6 viktprocent (± 0,6 viktprocent) magnesium, och — innehållande 2,3 viktprocent (± 0,2 viktprocent) titanium	0 %	–	31.12.2025
0.2783	ex 3815 90 90	80	Katalysatorer bestående huvudsakligen av dinonylnaftalendisulfonsyra i form av en lösning i isobutanol	0 %	–	31.12.2025
0.6810	ex 3824 99 92	23	Butylfosfatkomplex av titan(IV) (CAS RN 109037-78-7), upplöst i etanol och propan-2-ol	0 %	–	31.12.2025
0.4909	ex 3824 99 92	29	Preparat, innehållande — minst 85 men högst 99 viktprocent polyetylenglykoleter av butyl 2-cyano-3-(4-hydroxi-3-metoxifenyl)-akrylat, och — minst 1 men högst 15 viktprocent polyoxietylen (20) sorbitan-trioleat	0 %	–	31.12.2025

0.6779	ex 3824 99 92	40	Lösning av 2-klor-5-(klormetyl)pyridin (CAS RN 70258-18-3) i organiskt lösningsmedel	0 %	–	31.12.2025
0.7742	ex 3824 99 92	52	Elektrolyt innehållande — 5 viktprocent eller mer, men högst 20 viktprocent litiumhexafluorfosfat (CAS RN 21324-40-3) eller litiumtetrafluorborat (CAS RN 14283-07-9), — 60 viktprocent eller mer, men högst 90 viktprocent blandning av etylenkarbonat (CAS RN 96-49-1), dimetylkarbonat (CAS RN 616-38-6) och/eller etylmetylkarbonat (CAS RN 623-53-0), — 0,5 viktprocent eller mer, men högst 20 viktprocent 1,3,2-dioxatiolan 2,2-dioxid (CAS RN 1072-53-3), för användning vid tillverkning av batterier till motorfordon ([2])	3,2 %	–	31.12.2021
0.5050	ex 3824 99 92	61	3',4',5'-Trifluorbifenyl-2-amin, i form av en lösning i toluen innehållande minst 80 viktprocent men högst 90 viktprocent 3',4',5'-trifluorbifenyl-2-amin	0 %	–	31.12.2025
0.6720	ex 3824 99 92	68	Beredning innehållande — 20 viktprocent (± 1 %) ((3-(sek-butyl)-4-(decyloxi)fenyl)metantriyl) tribensen (CAS RN 1404190-37-9) löst i — 10 % (± 5 %) 2-sek-butylfenol (CAS RN 89-72-5) — 64 % (± 7 %) lacknafta (petroleum), tung, aromatisk (CAS RN 64742-94-5) och — 6 % (± 1.0 %) naftalen (CAS RN 91-20-3)	0 %	–	31.12.2025
0.6719	ex 3824 99 92	69	Beredning innehållande — minst 80 viktprocent men högst 92 viktprocent bisfenol-A bis(difenyl-fosfat) (CAS RN 5945-33-5) — minst 7 viktprocent men högst 20 viktprocent oligomerer av bisfenol-A-bis/difenylfosfat) och — högst 1 viktprocent trifenyl-fosfat (CAS RN 115-86-6)	0 %	–	31.12.2021
0.3069	ex 3824 99 92	88	2,4,7,9-Tetrametyldec-5-yn-4,7-diol, hydroxietylerad (CAS RN 9014-85-1)	0 %	–	31.12.2025
0.4719	ex 3824 99 93	35	Paraffin med en klorering av 70 % eller mer (CAS RN 63449-39-8)	0 %	–	31.12.2024
0.7313	ex 3824 99 96	45	Pulver av litium-nickel-kobolt-aluminiumoxid (CAS RN 177997-13-6) med — en partikelstorlek på mindre än 10 µm, — och en renhetsgrad på över 98 viktprocent	3,2 %	–	31.12.2021

0.6628	ex 3824 99 96	46	Manganzinkferrit i granulat, innehållande — minst 52 viktprocent men högst 76 viktprocent järn(III)oxid, — minst 13 viktprocent men högst 42 viktprocent mangan(II)oxid, och — minst 2 viktprocent men högst 22 viktprocent zinkoxid	0 %	–	31.12.2025
0.6749	ex 3824 99 96	48	Zirkoniumoxid (ZrO_2), stabiliserat med kalciumoxid (CAS RN 68937-53-1) med en halt av zirkoniumoxid på minst 92 viktprocent men högst 97 viktprocent	0 %	–	31.12.2025
0.6897	ex 3901 40 00	30	Okten, linjär polyeten med låg densitet (LLDPE) framställd med Ziegler-Natta-katalysatormetod, i form av pellets med — minst 10 % men högst 20 viktprocent sampolymer, — ett smältflytindex (MFR 190 °C/2,16 kg) på 0,7 g/10 min men högst 0,9 g/10 min, och — en densitet (ASTM D4703) på minst 0,911 g/cm³ men högst 0,913 g/cm³, för användning i koextruderingsframställning av folie för flexibla livsmedelsförpackningar ([2])	0 %	m³	31.12.2025
0.6920	ex 3901 90 80	53	Sampolymer av eten och akrylsyra (CAS RN 9010-77-9) med — ett innehåll av akrylsyra på minst 18,5 viktprocent men högst 49,5 viktprocent (ASTM D4094), och — ett smältflytindex på minst 10 g/10 min (125 °C/2,16 kg, ASTM D1238)	0 %	m³	31.12.2025
0.6734	ex 3901 90 80	55	Zink- eller natriumsalt av en sampolymer av etylen och akrylsyra, med — en halt av akrylsyra på minst 6 viktprocent men högst 50 viktprocent, och — ett smältflytindex på minst 1 g/10 min vid 190 °C/2,16 kg (mätt enligt ASTM D1238)	0 %	–	31.12.2025
0.5049	ex 3901 90 80	67	Sampolymer uteslutande framställd av monomer av eten och metakrylsyra i vilka metakrylsyrehalten är minst 11 viktprocent	0 %	–	31.12.2025
0.6736	ex 3903 90 90	65	Sampolymer av styren med 2, 5-furandion och (1-metyletyl)bensen i form av flingor eller pulver (CAS RN 26762-29-8)	0 %	–	31.12.2025
0.6804	ex 3903 90 90	70	Sampolymer i granulatform innehållande — 75 (± 7) viktprocent styren och — 25 (± 7) viktprocent metylmetakrylat	0 %	m³	31.12.2025

0.4981	ex 3904 69 80	81	Poly(vinylidenfluorid) (CAS RN 24937-79-9)	0 %	–	31.12.2025
0.6672	ex 3906 90 90	33	Sampolymer av butylakrylat och alkylmetakrylat, av core-shell-typ, med en partikelstorlek på minst 5 µm men högst 10 µm	0 %	–	31.12.2025
0.6663	ex 3906 90 90	37	Sampolymer av trimetylolpropan-trimetakrylat och metyl-metakrylat (CAS RN 28931-67-1), i form av mikrokulor med en genomsnittlig diameter på 3 µm	0 %	–	31.12.2025
0.6891	ex 3907 10 00	20	Polyoximetylen med acetyl som ändgrupper, innehållande polydimetylsiloxan och fibrer av en sampolymer av tereftalsyra och 1,4-fenyldiamin	0 %	–	31.12.2022
0.6839	ex 3907 30 00	15	Epoxiharts, halogenfritt, — innehållande mer än 2 viktprocent fosfor beräknat på torrsubstans, kemiskt bunden i epoxihartset, — utan hydrolyserbar klorid eller innehållande mindre än 300 ppm hydrolyserbar klorid, och — innehållande lösningsmedel, för användning vid tillverkning av förimpregnerade ark eller rullar av sådant slag som används för produktion av kretskort ([2])	0 %	–	31.12.2025
0.6840	ex 3907 30 00	25	Epoxiharts — innehållande minst 21 viktprocent brom, — utan hydrolyserbar klorid eller innehållande mindre än 500 ppm hydrolyserbar klorid, och — innehållande lösningsmedel	0 %	–	31.12.2025
0.4940	ex 3907 99 80 ex 3913 90 00	30 20	Poly(hydroxyalkanoat), främst bestående av poly(3-hydroxybutyrat)	0 %	–	31.12.2025
0.5057	ex 3907 99 80	80	Sampolymer bestående av minst 72 viktprocent tereftalsyra och/eller dess derivat och cyklohexandimetanol, kompletterad med linjära och/eller cykliska dioler	0 %	–	31.12.2025
0.5032	ex 3909 40 00	20	Pulver av värmehärdande harts i vilka magnetiska partiklar har fördelats jämnt, för tillverkning av färg till kopiatorer, telefaxapparater, skrivare och multifunktionsenheter ([2])	0 %	–	31.12.2025
0.6921	ex 3910 00 00	15	Dimetyl, metyl(propyl(polypropylenoxid)) siloxan (CAS RN 68957-00-6), trimetylsiloxi-terminerad	0 %	–	31.12.2021
0.7217	ex 3910 00 00	45	Dimetylsiloxan, hydroxiterminerad polymer med en viskositet på 38–100 mPa s (CAS RN 70131-67-8)	0 %	–	31.12.2021

0.5109	ex 3911 90 99	35	Alternerande sampolymer av etylen och maleinsyraanhydrid	0 %	–	31.12.2025
0.4953	ex 3912 11 00	40	Cellulosadiacetatpulver	0 %	–	31.12.2025
0.6718	ex 3912 39 85	50	Polykvaternium-10 (CAS RN 68610-92-4)	0 %	–	31.12.2025
0.4757	ex 3919 10 80	37	Polytetrafluoretylenfolie — med en tjocklek på minst 100µm, — en brottöjning på högst 100 %, — på ena sidan täckt med tryckkänsligt självhäftande silikon	0 %	–	31.12.2025
0.4761	ex 3919 10 80 ex 3919 90 80	43 26	Etylenvinylacetatfolie — med en tjocklek av minst 100 µm, — belagd på ena sidan med ett självhäftande eller UV-känsligt lim och en skyddsfilm i polyester eller propylen	0 %	–	31.12.2022
0.6886	ex 3919 10 80	63	Reflekterande film bestående av — ett skikt av akrylharts med säkerhetsmärkning mot förfalskning, ändring eller ersättning av uppgifter eller mot mångfaldigande, eller ett officiellt märke för en avsedd användning, — ett skikt av akrylharts med inbäddade glaspärlor, — ett skikt av akrylharts härdat med melamin som tvärbindningsmedel, — ett metallskikt, — ett självhäftande akrylskikt, och — en avdragbar skyddsfilm	0 %	–	31.12.2025
0.4947	ex 3919 90 80	65	Självhäftande film, minst 40 µm men högst 475 µm tjock, bestående av ett eller flera skikt av transparent metalliserad eller färgad polyetentereftalat, på ena sidan täckt med ett repningsbeständigt skikt och på andra sidan täckt med ett tryckkänsligt häftande skikt och en skyddsliner	0 %	–	31.12.2025
0.4925	ex 3919 90 80	70	Självhäftande polerskivor av mikroporös polyuretan, även med dyna	0 %	–	31.12.2025
0.4964	ex 3919 90 80	82	Reflekterande film bestående av — ett polyuretanskikt, — ett skikt mikroglaspärlor, — ett skikt av metalliserat aluminium, och — ett häftmaterial, på en eller båda sidor täckt med en skyddsliner, — även med ett skikt av polyvinylklorid, — ett skikt, även med säkerhetsmärkning mot förfalskning, ändring eller ersättning av uppgifter eller mot mångfaldigande, eller ett officiellt märke för en avsedd användning	0 %	–	31.12.2025

0.6640	ex 3920 10 40	40	Flerskikts-slangfilm övervägande av polyetylen — bestående av en treskiktad barriär med ett kärnskikt av etylenvinylalkohol, på båda sidor täckt med ett skikt polyamid, på båda sidor täckt med minst ett skikt polyetylen, — med en sammanlagd tjocklek av minst 55 µm, — med en diameter på minst 500 mm men högst 600 mm	0 %	–	31.12.2025
0.3357	ex 3920 62 19	48	Folie eller rullar av poly(etentereftalat) — på båda sida belagda med ett skikt av epoxiakrylatharts, — med en sammanlagd tjocklek av 37 µm (± 3 µm)	0 %	–	31.12.2025
0.2589	ex 3920 62 19	52	Film <strike>och folie</strike> av polyetentereftalat, polyetennaftalat eller liknande polyester, på ena sidan belagd med metall och/eller metalloxider, innehållande mindre än 0,1 viktprocent aluminium, med en tjocklek av högst 300 µm och med en ytresistivitet av högst 10 000 ohm (per kvadrat) (bestämd enligt ASTM D257-metoden)	0 %	–	31.12.2023
0.6911	ex 3921 19 00	40	Transparent, mikroporös, akrylsyreympad polyetenfolie, i rullar, med — en bredd på minst 98 mm men högst 170 mm, — en tjocklek på minst 15 µm men högst 36 µm, av ett slag som används vid tillverkning av separatorer för alkaliska batterier	3,2 %	–	31.12.2021
0.7263	ex 3921 19 00	45	Mikroporös enskiktsfolie av polypropen eller mikroporös treskiktsfolie av polypropen, polyeten och polypropen, var och en med — noll transversal krympning (TD) i produktionsriktningen, — en sammanlagd tjocklek på minst 8 µm men högst 50 µm, — en bredd av minst 15 mm men högst 900 mm, — en längd av mer än 200 m men högst 8 000 m, — en genomsnittlig porstorlek på mellan 0,02 µm och 0,1 µm, — även laminerad med en polypropenfiberduk med en tjocklek av 50–200 µm, — även överdragen med ytaktivt ämne, — även överdragen på en eller två sidor med ett keramiskt skikt med en tjocklek på minst 1 µm men högst 5 µm, — även överdragen på en eller två sidor med ett klibbigt bindemedel, PVDF-typ eller liknande med en tjocklek på minst 0,5 µm men högst 5 µm	3,2 %	–	31.12.2021

0.6742	ex 3921 90 55	40	Treskiktsväv, i rullar, — bestående av ett kärnskikt av 100 % nylontaft eller nylon-/polesterblandad taft, — på båda sidor täckt med polyamid, — med en sammanlagd tjocklek på högst 135 µm, — med en sammanlagd vikt på högst 80 g/m²	0 %	m²	31.12.2025
0.7335	ex 3926 30 00 ex 3926 90 97	50 48	Överdragna inre eller yttre dekorativa delar som består av — en sampolymer av akrylnitril-butadien-styren (ABS), även blandad med polykarbonat, och — en PVC-folie, — som inte innehåller skikt av koppar, nickel eller krom, för användning vid tillverkning av delar till motorfordon enligt nummer 8701–8705 (2)	0 %	p/st	31.12.2022
0.6717	ex 3926 90 97	23	Plasthölje med klämmor för yttre backspegel för motorfordon	0 %	p/st	31.12.2025
0.3850	ex 3926 90 97	43	En blandning av vatten och minst 19 viktprocent men högst 35 viktprocent expanderade ihåliga mikrokulor av en sampolymer av akrylnitril, metakrylnitril och isobornylmetakrylat eller annat metakrylat, med en diameter av minst 3 µm men högst 4,95 µm	0 %	–	31.12.2023
0.6708	ex 4009 42 00	20	Bromsslang i gummi med — textilband, — med en väggtjocklek på 3,2 mm, — en metallsko i båda ändar och — ett eller flera monteringsfästen, av ett slag som används vid tillverkning av varor enligt kapitel 87 (2)	0 %	–	31.12.2025
0.6844	ex 4016 93 00	30	Rektangulär eten-propen-dien-gummipackning med — en längd av minst 72 mm men högst 825 mm, — en bredd av minst 18 mm men högst 155 mm, — en topptemperatur på minst 150 °C men högst 240 °C, — ett tillåtet gjutskägg vid formskarven på högst 0,3 mm	0 %	–	31.12.2025
0.6884	ex 5403 39 00	10	Biologiskt nedbrytbart (standard EN 14995) monofilament av högst 33 dtex, innehållande minst 98 viktprocent polylaktid (PLA), för användning vid tillverkning av filterväv för livsmedelsindustrin (2)	0 %	–	31.12.2022

0.5059	ex 5603 13 10	20	Bondad duk av spritsbondad polyeten med beläggning — med en vikt på minst 80 g/m² men högst 105 g/m² och — en luftresistans (Gurley) av minst 8 s men högst 75 s (bestämd enligt ISO 5636/5-metoden)	0 %	m²	31.12.2025
0.5987	ex 5603 14 90	60	Bondad duk, bestående av polyester — med en vikt av minst 160 g/m² men högst 300 g/m², — ej laminerad, — med filtreringseffektivitet enligt DIN 60335-2-69:2008, minst filterklass M, — plisserbar	0 %	m²	31.12.2023
0.4978	ex 6909 19 00	20	Kiselnitrid (Si_3N_4) rullar eller kulor	0 %	–	31.12.2025
0.7619	ex 7006 00 90	40	Plattor av sodaglas eller borosilikatglas av STN-kvalitet (Super Twisted Nematic) eller TN-kvalitet (Twisted Nematic) — med en längd av minst 300 mm men högst 1 500 mm, — med en bredd av minst 300 mm men högst 1 500 mm, — med en tjocklek av minst 0,5 mm men högst 1,1 mm, — med en beläggning av indiumtennoxid med en resistans på minst 80 Ω men högst 160 Ω på den ena sidan, — med eller utan ett passiveringsskikt av kiseldioxid (SiO_2) mellan skiktet av indiumtennoxid och glasytan, — med eller utan en antireflexbeläggning i flera lager på den andra sidan, och — med maskinbearbetade (avfasade) kanter	0 %	–	31.12.2023
0.6870	ex 7009 10 00	40	Elektrokromatisk självavbländande innerbackspegel, bestående av — en spegelhållare — ett plasthölje och — en integrerad krets för användning vid tillverkning av motorfordon enligt kapitel 87 ([2])	0 %	–	31.12.2025
0.5021	ex 7019 19 10	20	Garn med en längdvikt av minst 10,3 tex men högst 11,9 tex, av helspunnet glasfiber, där fibrer med en diameter på minst 4,83 µm men högst 5,83 µm dominerar	0 %	–	31.12.2025
0.5020	ex 7019 19 10	25	Garn med en längdvikt av minst 5,1 tex men högst 6,0 tex, av helspunnet glasfiber, där fibrer med en diameter på minst 4,83 µm men högst 5,83 µm dominerar	0 %	–	31.12.2025

0.4853	ex 7202 99 80	10	Dysprosium-järnlegering, bestående av — 78 viktprocent dysprosium eller mer, och — 18 viktprocent eller mer, dock inte mer än 22 viktprocent järn	0 %	–	31.12.2025
0.7502	ex 7318 24 00	40	Rörkopplingsdelar — av rostfritt stål enligt specifikation 17-4PH eller av stål enligt specifikation S7 för verktygsstål, — tillverkade genom metallformsprutning, — med en rockwellhårdhet på 38 HRC (± 1) eller 53 HRC (+ 2/– 1), — med måtten 7 mm x 4 mm x 5 mm eller mer, dock högst 40 mm x 20 mm x 10 mm	0 %	–	31.12.2023
0.6680	ex 7326 90 98	40	Järn- och stålvikter — även med delar av annat material — även med delar av annan metall — även ytbehandlade — även tryckta av ett slag som används vid tillverkning av fjärrkontroller	0 %	–	31.12.2025
0.5029	ex 7604 29 10 ex 7606 12 99 ex 7606 12 99	10 21 25	Plåtar och stänger av aluminium-litiumlegering	0 %	–	31.12.2022
0.5487	ex 7607 11 90 ex 7607 11 90 ex 7607 11 90 ex 7607 11 90 ex 7607 11 90 ex 7607 11 90	48 49 51 52 53 56	Aluminiumfolie i rullar — med en renhetsgrad på 99,99 viktprocent, — med en tjocklek av minst 0,021 mm men inte mer än 0,2 mm, — med en bredd på 500 mm, — med ett 3 till 4 nm tjockt ytoxidskikt, — och med en kubisk textur som överstiger 95 %	0 %	–	31.12.2021
0.4050	ex 7607 11 90	60	Glatt aluminiumfolie med följande egenskaper: — en aluminiumhalt av minst 99,98 % — en tjocklek på minst 0,070 mm och högst 0,125 mm — en kubisk textur av ett slag som används för högspänningsetsning	3,7 %	–	31.12.2021
0.7698	ex 7607 20 90	10	Aluminiumfolie, i rullar — på ena sidan belagd med polypropen eller polypropen och syramodifierad polypropen, och på andra sidan med polyamid och polyetentereftalat, med självhäftande skikt mellan dem,	3,7 %	–	31.12.2021

			— med en bredd av minst 200 mm men högst 400 mm, — med en tjocklek av minst 0,138 mm men högst 0,168 mm, för användning vid tillverkning av höljen till litiumjonbattericeller ([2])			
0.6730	ex 8101 96 00	10	Tråd av volfram med ett innehåll av minst 99 % volfram och med — ett största tvärmått av högst 50 µm — en resistans på minst 40 ohm men högst 300 ohm vid en längd på 1 meter	0 %	–	31.12.2025
0.5097	ex 8104 30 00	35	Magnesiumpulver — med en renhetsgrad av mer än 99,5 % — med en partikelstorlek på minst 0,2 mm, men högst 0,8 mm	0 %	–	31.12.2025
0.4904	ex 8108 90 30	45	Tråd av titan-aluminium-vanadinlegering (TiAl6V4), med en diameter på mindre än 20 mm, som uppfyller AMS-standard 4928, 4965 eller 4967	0 %	–	31.12.2025
0.6805	ex 8113 00 90	20	Rätblocksformad distanshållare av aluminium-kiselkarbid-komposit (AlSiC) för användning i IGBT-moduler	0 %	–	31.12.2025
0.5024	ex 8301 60 00 ex 8419 90 85 ex 8479 90 70 ex 8481 90 00 ex 8503 00 99 ex 8515 90 80 ex 8537 10 98 ex 8538 90 99 ex 8708 99 10 ex 8708 99 97	30 40 30 50 43 40 55 70 55 22	Tangentbord av silikon eller plast innehållande — delar av metall, och — med eller utan delar av plast, — glasfiber eller träförstärkt epoxiharts, — även tryckta eller ytbehandlade, — med eller utan elektriska ledningselement, — med eller utan membran bundet till tangentbordet, — med eller utan enskikts- eller flerskiktsskyddsfilm	0 %	p/st	31.12.2025
0.4996	ex 8407 90 90	20	Kompakt LPG-motorsystem, med — 6 cylindrar, — en effekt på minst 75 kW men högst 80 kW, — insugnings- och utblåsningsventiler anpassade så att motorsystemet kan arbeta under kontinuerligt hög belastning, för tillverkning av fordon enligt nummer 8427 ([2])	0 %	–	31.12.2025

0.6160	ex 8414 30 81 ex 8414 80 73	60 30	Hermetiska vridkolvkompressorer för antingen HFC-köldmedium (fluorkolväten) eller köldmedium bestående av kolväten — som drivs av en "on-off" enfas växelströmsmotor (AC) eller en borstlös likströmsmotor (BLDC) med variabel hastighet, — med en nominell märkeffekt på högst 1,5 kW, — en märkspänning på minst 100 V men högst 240 V, — med en höjd på högst 300 mm, — en yttre diameter på högst 150 mm, — med en vikt av högst 15 kg, för användning vid tillverkning av värmepumpar för hushållsapparater, inbegripet torktumlare för kläder ([2])	0 %	–	31.12.2023
0.7317	ex 8414 80 22	20	Membranluftkompressor med — ett flöde på minst 4,5 l/min men högst 7 l/min, — ineffekt på högst 8,1 W, och — övertryck på högst 400 hPa (0,4 bar), av en typ som används vid tillverkning av säten till motorfordon	0 %	–	31.12.2022
0.6842	ex 8415 90 00	60	Genom flamlödning framställt aluminiumblock, för anslutning av rör till kondensor i luftkonditioneringssystem för bilar, med — extruderade, böjda förbindelseledningar av aluminium med en yttre diameter av minst 5 mm men högst 25 mm, — en vikt på minst 0,02 kg men högst 0,25 kg	0 %	p/st	31.12.2025
0.6860	ex 8415 90 00	65	Bågsvetsat, borttagbart torkfilter av aluminium med element av polyamid och keramik, med — en längd av minst 143 mm men högst 292 mm, — en diameter av minst 31 mm men högst 99 mm, — en vikt av minst 0,12 kg och högst 0,9 kg, — en kornlängd av högst 0,2 mm och en korntjocklek av högst 0,06 mm, och — en fastpartikeldiameter av högst 0,06 mm, för tillverkning av luftkonditioneringssystem för bilar ([2])	0 %	p/st	31.12.2022
0.6821	ex 8436 99 00	10	Komponent innehållande — en enfas växelströmsmotor, — en epicyklisk växel, — ett skärblad, även sådan med — en kondensator, — en del anbringad med en gängad bult, för användning vid tillverkning av kompostkvarnar ([2])	0 %	p/st	31.12.2025

0.7380	ex 8481 80 59	30	Tvåvägsventil för flödesreglering, med hölje, med — minst 5 men högst 16 utloppshål med en diameter på minst 0,05 mm men högst 0,5 mm, — en flödeshastighet på minst 330 cm^3/minut men högst 5 000 cm^3/minut, — ett arbetstryck på minst 19 MPa men högst 300 MPa	0 %	–	31.12.2022
0.7518	ex 8481 90 00	40	Ventilanordning — för öppning och stängning av bränsleflödet, — bestående av en axel och ett blad, — med minst 3 men högst 8 hål på bladet, — tillverkad av metall och/eller metallegering(ar)	0 %	–	31.12.2023
0.4997	ex 8483 40 90	80	Växellåda med — högst 3 växlar, — automatiskt retardationssystem, och — ett system för strömvändning, för tillverkning av produkter enligt nummer 8427 ([2])	0 %	p/st	31.12.2025
0.6854	ex 8501 10 10	20	Synkronmotor för diskmaskiner med kontrollmekanism för vattenflöde, med — en längd utan axel på 24 mm (± 0,3), — en diameter på 49,3 mm (± 0,3), — en märkspänning på minst 220 V växelström men högst 240 V växelström, — en märkfrekvens på minst 50 Hz men högst 60 Hz, — en ineffekt på högst 4 W, — en rotationshastighet på minst 4 rpm men högst 4,8 rpm, — ett utgångsvridmoment på minst 10kgf/cm	0 %	–	31.12.2022
0.6858	ex 8501 10 99	64	Likströmsmotor för att styra klaffens vinkelposition som justerar gasflödet i luftspjället och ventilen i avgasåterföringssystemet — med kapslingsklass IP69, — med en rotorhastighet på högst 6 500 varv per minut utan last, — med en märkspänning på 12,0 V (± 0,1), — med ett specificerat temperaturintervall på lägst – 40 °C och högst + 165 °C, — med eller utan ett anslutande drev, — med eller utan en motorkoppling, — med eller utan en fläns, — med en diameter av högst 40 mm (utan fläns), — med en total höjd av högst 90 mm (från basen till drevet)	0 %	–	30.06.2021

0.6880	ex 8501 10 99	65	Elektriskt ställdon till turbokompressor, med — en likströmsmotor, — en inbyggd växelmekanism, — en (drag)kraft på minst 200 N vid minst 140 °C höjd omgivningstemperatur, — en (drag)kraft på minst 250 N i slagets alla positioner, — en effektiv slaglängd på minst 15 mm men högst 25 mm, — med eller utan ett diagnosuttag	0 %	–	31.12.2025
0.6627	ex 8501 10 99	75	Permantmagnetiserad likströmsmotor med — flerfaslindning, — en yttre diameter på minst 28 mm men högst 35 mm, — nominellt varvtal på högst 12 000 rpm, — för nätspänning på minst 8 V men högst 27 V	0 %	–	31.12.2025
0.4731	ex 8501 31 00	37	Permanentmagnetiserad likströmsmotor — med flerfaslindning, — med en yttre diameter på minst 30 mm men högst 90 mm, inklusive monteringsfläns, — med ett märkvarvtal på högst 15 000 rpm, — med en effekt på minst 45 W men högst 400 W, och — med en matningsspänning på minst 9 V men högst 50 V, — med eller utan drivskiva, — med eller utan vevhus, — med eller utan fläkt, — med eller utan monterad kåpa, — med eller utan solkugghjul, — med eller utan kodare för hastighet och rotationsriktning, — med eller utan sensor av resolvertyp eller halleffekttyp för hastighet eller rotationsriktning, — med eller utan monteringsfläns	0 %	–	31.12.2024
0.5577	ex 8501 31 00	50	Likströmsmotorer, borstlösa, med — en ytterdiameter på minst 80 mm men högst 200 mm, — en matningsspänning på minst 9 V men högst 16 V, — en effekt vid 20 °C på minst 300 W men högst 750 W, — ett vridmoment vid 20 °C på minst 2,00 Nm men högst 7,00 Nm,	0 %	–	31.12.2022

			— ett märkvarvtal vid 20 °C på minst 600 rpm men högst 3 100 rpm, — med eller utan remskiva, — med eller utan elektronisk sensor/styrenhet för servostyrning			
0.6809	ex 8501 31 00 ex 8501 32 00	53 45	Fordonsfärdig, borstlös och permanentmagnetiserad likströmsmotor med — ett nominellt varvtal på högst 4 100 rpm, — en effekt på minst 400 W men högst 1300 W (vid 12 V), — en flänsdiameter på minst 85 mm men högst 200 mm, — en maximal längd på 335 mm, mätt från axelns början till dess yttre ände, — ett hölje med en längd på högst 265 mm, mätt från flänsen till den yttre änden,	0 %	–	31.12.2025
			— ett maximalt tvådelat (primärhölje med elkomponenter och fläns med minst 2 och högst 11 borrade hål) hölje i gjuten aluminium eller tunnplåt, med eller utan tätning (spår med O-ring och fett), — en stator med enkel T-tandutformning och spolar med enkellindning i 9/6- eller 12/8-topologi, och — yttre magneter, — med eller utan elektronisk styrenhet för servostyrning			
0.6161	ex 8503 00 99	55	Stator för borstlös motor, med — en innerdiameter på 206,6 (± 0,5) mm, — en ytterdiameter på 265,0 (± 0,2) mm, och — en bredd av minst 37,2 mm men högst 47,8 mm, av sådant slag som används vid tillverkning av tvättmaskiner, tvätt-torkmaskiner och torkmaskiner med direktdriven trumma	0 %	p/st	31.12.2025
0.7764	ex 8504 31 80	55	Elektrisk transformator med — en kapacitet på minst 0,22 kVA men högst 0,24 kVA, — ett arbetstemperaturintervall på minst + 10 °C men högst + 125 °C, — fyra eller fem induktivt kopplade koppartrådslindningar, — 11 eller 12 anslutningsstift i botten, och — dimensioner på högst 32 mm × 37,8 mm × 25,8 mm	0 %	–	31.12.2024

0.7788	ex 8505 11 00	68	Block av neodym, järn och bor eller en legering av samarium och kobolt, även täckta med zink, avsedda att bli permanentmagneter efter magnetisering, med — en längd av minst 13,8 mm men högst 45,2 mm, — en bredd av minst 7,8 mm men högst 25,2 mm, — en höjd av minst 1,3 mm men högst 4,7 mm	0 %	–	31.12.2024
0.6857	ex 8505 11 00 ex 8505 19 90	73 35	Artiklar i form av platta stänger, välvda stänger eller kvartshylsor, tillverkade av ferrit eller kobolt eller samarium eller andra sällsynta jordartsmetaller, eller deras legeringar, även övergjutna med polymerer, avsedda att bli permanentmagneter efter magnetisering, med — en längd av minst 5 mm men högst 60 mm, — en bredd av minst 5 mm men högst 40 mm, — en tjocklek av minst 3 mm men högst 15 mm	0 %	p/st	31.12.2022
0.7641	ex 8507 60 00	13	Prismatiska litiumjonackumulatorer med — en bredd på 173,0 mm (± 0,3 mm) — en tjocklek på 45,0 mm (± 0,3 mm) — en höjd på 125,0 mm (± 0,3 mm) — en nominell spänning på 3,67 V (± 0,01 V) — en nominell kapacitet på 94 Ah och/eller 120 Ah för användning vid tillverkning av laddningsbara batterier för elektriska fordon ([2])	1,3 %	–	31.12.2021
0.6685	ex 8507 60 00	15	Cylindriska litiumjonackumulatorer eller moduler med — en nominell kapacitet på minst 8,8 Ah men högst 18 Ah, — en nominell spänning på minst 36 V men högst 48 V, — en uteffekt på minst 300 Wh men högst 648 Wh, för användning vid tillverkning av elcyklar ([2])	1,3 %	–	31.12.2021
0.6625	ex 8507 60 00	17	Litiumjon-startackumulatorer, bestående av fyra laddningsbara litiumjon-sekundärbatterier med — en nominell spänning på 12 V, — en längd på minst 350 mm men högst 355 mm, — en bredd på minst 170 mm men högst 180 mm, — en höjd på minst 180 mm men högst 195 mm, — en vikt på minst 10 kg men högst 15 kg, — en nominell laddning på minst 60 Ah men högst 80 Ah	1,3 %	–	31.12.2021
0.7663	ex 8507 60 00	18	Litiumjonpolymerackumulator försedd med ett batteristyrningssystem och ett CAN-bussgränssnitt, med — en längd av högst 1 600 mm, — en bredd av högst 448 mm,	1,3 %	–	31.12.2021

			— en höjd av högst 395 mm, — en nominell spänning på minst 280 V men högst 400 V, — en nominell kapacitet på minst 9,7 Ah men högst 10,35 Ah, — en laddningsspänning på minst 110 V men högst 230 V, och — innehållande 6 moduler med minst 90 celler men högst 96 celler inneslutna i ett stålhölje, för användning vid tillverkning av fordon som kan laddas genom anslutning till en extern elkälla enligt nummer 8703 ([2])			
0.7717	ex 8507 60 00	22	Integrerat batterisystem i en metallbox med hållare bestående av — ett litium-jonbatteri med strömspänning på 48 V (± 5 V) och kapacitet på 0,44 kWh (± 0,05 kWh), — batterihanteringssystem, — ett relä, — en lågspänningsomvandlare (likspänning in och ut), — åtminstone ett anslutningsdon, för användning vid tillverkning av hybridmotorfordon ([2])	1,3 %	–	31.12.2021
0.2907	ex 8507 60 00	30	Cylindriska litiumjonackumulatorer eller moduler, med en längd av 63 mm eller mer och en diameter av 17,2 mm eller mer, med en nominell kapacitet av 1 200 mAh eller mer, för användning vid tillverkning av uppladdningsbara batterier ([2])	1,3 %	–	31.12.2021
0.6703	ex 8507 60 00	33	Litiumjonackumulator med — en längd på minst 150 mm men högst 1 000 mm, — en bredd på minst 100 mm men högst 1 000 mm, — en höjd på minst 200 mm men högst 1 500 mm, — en vikt på minst 75 kg men högst 200 kg, — en nominell kapacitet på minst 150 Ah och högst 500 Ah — en nominell utspänning på 230 V växelström (neutrallinje) eller en nominell spänning på 64 V (± 10 %)	1,3 %	–	31.12.2021
0.6702	ex 8507 60 00	37	Litiumjonackumulator med — en längd på minst 1 200 mm men högst 2 000 mm, — en bredd på minst 800 mm men högst 1 300 mm, — en höjd på minst 2 000 mm men högst 2 800 mm, — en vikt på minst 1 800 kg men högst 3 000 kg, — en nominell kapacitet på minst 2 800 Ah men högst 7 200 Ah	1,3 %	–	31.12.2021

0.5548	ex 8507 60 00	50	Moduler för sammansättning av batterier bestående av elektriska litiumjonackumulatorer med — en längd på minst 298 mm men högst 500 mm, — en bredd på minst 33,5 mm men högst 209 mm, — en höjd på minst 75 mm men högst 228 mm, — en vikt på minst 3,6 kg men högst 17 kg, och — en effekt på minst 458 Wh men högst 2 158 Wh	1,3 %	–	31.12.2021
0.5342	ex 8507 60 00	65	Cylindriska litiumjonceller med — 3,5 V likström till 3,8 V likström, — 300 mAh till 900m Ah, — en diameter på 10,0 mm till 14,5 mm	1,3 %	–	31.12.2021
0.7888	ex 8507 60 00	68	Litiumjonackumulator i ett metallhölje, med — en längd av minst 65 mm men högst 225 mm, — en bredd av minst 10 mm men högst 75 mm, — en höjd av minst 60 mm men högst 285 mm, — en nominell spänning på minst 2,1 V men högst 3,8 V, och — en nominell kapacitet på minst 2,5 Ah men högst 325 Ah	1,3 %	–	31.12.2021
0.5356	ex 8507 60 00	75	Rektangulära litiumjonackumulatorer med — metallhölje, — en längd på 173 mm (± 0,15 mm), — en bredd på 21 mm (± 0,1 mm), — en höjd på 91 mm (± 0,15 mm), — en nominell spänning på 3,3 V, och — en nominell kapacitet på minst 21 Ah	1,3 %	–	31.12.2021
0.6753	ex 8507 60 00	77	Uppladdningsbara litiumjonbatterier med — en längd på minst 700 mm men högst 2 820 mm, — en bredd på minst 935 mm men högst 1 660 mm, — en höjd på minst 85 mm men högst 700 mm, — en vikt på minst 250 kg men högst 700 kg, — en effekt på högst 175 kWh, — en märkspänning på 400 V	1,3 %	–	31.12.2021
0.5014	ex 8508 70 00 ex 8537 10 98	20 98	Elektroniska kretskort som — är kopplade till varandra och till motorns styrningskort med sladd eller med radiofrekvens, och — reglerar dammsugares funktion (på- och avkoppling och sugförmåga) i enlighet med ett lagrat program, — även med indikatorer som anger dammsugarens drifttillstånd (uppsugningsförmåga och/eller om dammpåsen är full och/eller om filtret är fullt)	0 %	p/st	31.12.2025

0.6856	ex 8512 20 00	30	Belysningsarmatur med minst — två lysdioder (LED), — glas- eller plastlinser som fokuserar/sprider ljuset från ljusdioderna, — reflektorer som riktar ljuset från lysdioderna, i ett hölje av aluminium med en radiator monterad på ett fäste med ställdon	0 %	p/st	31.12.2025
0.6863	ex 8512 30 90	20	Varningssummer för parkeringssensorsystem, i ett plasthölje, baserad på den piezomekaniska principen, bestående av — ett kretskort, — ett anslutningsdon, — med eller utan en hållare av metall, för användning vid tillverkning av varor enligt kapitel 87 ([2])	0 %	p/st	31.12.2022
0.6689	ex 8529 90 65	28	Sammansatt elektronisk enhet, bestående av minst — ett mönsterkort med — en eller flera fältprogrammerbara grindmatriser (FPGA) och/eller processorer för multimedietillämpningar och behandling av videosignaler, — flashminne, — internminne, — med eller utan ett eller flera USB-, HDMI-, VGA-, RJ-45-gränssnitt och/eller andra multimediegränssnitt, — uttag och kontakter för anslutning av en LCD-skärm, LED-belysning och en kontrollpanel	0 %	p/st	31.12.2025
0.4893	ex 8529 90 65 ex 8529 90 92	65 53	Kretskort för direkt distribution av matningsspänning och styrsignaler till en styrkrets på en TFT-glasskiva i en LCD-modul	0 %	p/st	31.12.2025
0.4890	ex 8529 90 92	25	LCD-moduler, inte kombinerade med pekskärmsmöjligheter, endast bestående av — en eller flera TFT-celler av glas eller plast, — ett pressgjutet kylelement, — en bakgrundsbelysningsenhet, — ett kretskort med mikrokontrollenhet, och — LVDS– (Low Voltage Differential Signaling) gränssnitt, avsedda att användas i framställningen av radioapparater för motorfordon ([2])	0 %	p/st	31.12.2025
0.6654	ex 8529 90 92	37	Slut- och täcklister av aluminiumlegering innehållande: — kisel och magnesium, — med en längd på minst 300 mm men högst 2 200 mm, särskilt utformade för användning vid tillverkning av tv-apparater ([2])	0 %	–	31.12.2025

0.6629	ex 8529 90 92	63	LCD-modul — med ett diagonalmått på skärmen av minst 14,5 cm men högst 38,5 cm, — med eller utan pekskärm, — med en LED-bakgrundsbelysning, — med ett kretskort med EEPROM, mikrokontroller, LVDS-mottagare samt andra aktiva och passiva komponenter, — med en stickpropp för strömförsörjning samt CAN- och LVDS-gränssnitt, — med eller utan elektroniska komponenter för dynamisk färgkontroll, — i ett hölje, med eller utan mekaniska, beröringskänsliga eller kontaktlösa styrfunktioner samt med eller utan aktivt kylsystem, lämplig att ingå i motorfordon enligt kapitel 87 ([2])	0 %	p/st	31.12.2025
0.5018	ex 8529 90 92	67	Färg-LCD-skärm för LCD-monitorer enligt nummer 8528 — med ett diagonalmått på bildskärmen av minst 14,48 cm men högst 31,24 cm, — med eller utan pekskärm, — med bakgrundsbelysning, mikrokontrollenhet, — med en CAN-kontrollenhet (Controller area network) med ett eller flera LVDS-gränssnitt (Low Voltage Differential Signaling) och ett eller flera CAN/nätanslutningsuttag eller med APIX-kontrollenhet (Automotive Pixel Link) med APIX-gränssnitt, — i ett hölje med eller utan kylelement på höljets baksida, — utan signalbehandlingsmodul, — även med haptisk och akustisk indikering, för användning vid tillverkning av fordon enligt kapitel 87 ([2])	0 %	p/st	31.12.2025
0.6781	ex 8529 90 92	85	Färg-LCD-modul i ett hölje — med ett diagonalt skärmmått på minst 14,48 cm men högst 26 cm, — utan pekskärm, — med bakgrundsbelysning och mikrokontroller, — med en CAN-styrenhet (Controller Area Network), ett LVDS-gränssnitt (Low-Voltage Differential Signalling) och ett CAN-/strömkontaktdon, — utan signalbehandlingsmodul, — med styrelektronik endast för pixeladressering, — med en motordriven mekanism för att ändra läge på bildskärmen, avsedd att varaktigt ingå i fordon enligt kapitel 87 ([2])	0 %	p/st	31.12.2025

0.6849	ex 8536 69 90	60	Elektriska uttag och stickproppar med en längd av högst 12,7 mm eller en diameter av högst 10,8 mm, för användning vid tillverkning av hörapparater och talprocessorer (2)	0 %	p/st	31.12.2022
0.5028	ex 8536 69 90	84	Uttag eller kontakt för USB (Universal serial bus), en eller flera, för anslutning till andra USB-don, för användning vid tillverkning av varor enligt nummer 8521 eller 8528 (2)	0 %	p/st	31.12.2025
0.6864	ex 8537 10 91	50	Styrmodul för säkringar i ett plasthölje med monteringsfästen bestående av — uttag med eller utan säkringar, — anslutningsportar, — ett kretskort med inbäddad mikroprocessor, mikroströmställare och relä, av sådant slag som används vid tillverkning av varor enligt kapitel 87	0 %	p/st	31.12.2025
0.6889	ex 8537 10 98	35	Elektronisk styrenhet utan minne, för en spänning på 12 V, för informationsutbytessystem i fordon (för anslutning av ljud, telefoni, navigation, kamera och trådlös biltjänst) bestående av — 2 vridknappar — minst 27 tryckknappar — LED-belysning — 2 integrerade kretsar för mottagning och sändning av styrsignaler via LIN-bussen	0 %	p/st	31.12.2025
0.6866	ex 8538 90 91 ex 8538 90 99	20 50	Inre antenn till ett låssystem för bildörrar, bestående av — en antennmodul i plasthölje, — en anslutningskabel med en stickpropp, — minst två monteringsfästen, med eller utan kretskort med integrerade kretsar, dioder och transistorer, för användning vid tillverkning av varor enligt kapitel 87 (2)	0 %	p/st	31.12.2025
0.6710	ex 8544 30 00 ex 8544 42 90	60 50	Anslutningskabel med fyra ledare med två honkontakter för överföring av digitalsignaler från navigations- och audiosystem till en USB-kontakt, för användning vid tillverkning av varor enligt kapitel 87 (2)	0 %	–	31.12.2025
0.6867	ex 8544 30 00	85	Tvåledarkabel för förlängning med två anslutningsdon, innehållande minst — en gummigenomföring, — ett metallfäste av sådant slag som används för att anslutning av fordonshastighetssensorer vid tillverkning av fordon enligt kapitel 87	0 %	p/st	31.12.2025

0.6853	ex 8544 42 90	70	Elektriska ledare — för en spänning på högst 80 V, — med en längd av högst 120 cm, — försedda med anslutningsdon, för användning vid tillverkning av hörapparater, tillbehörssatser och talprocessorer ([2])	0 %	p/st	31.12.2025
0.6861	ex 8544 49 93	30	Elektriska ledare — för en spänning på högst 80 V, — av en platina–iridiumlegering, — belagda med poly(tetrafluoreten), — utan anslutningsdon, för användning vid tillverkning av hörapparater, implantat och talprocessorer ([2])	0 %	m	31.12.2025
0.5002	ex 8545 90 90	40	Korrosionsbeständigt skiktat fibersubstrat för gasdiffusionsskikt med — kontrollerad fiberlängd, skjuvningsbeständighet, porositet, termisk ledningsförmåga, elektrisk resistans, — en tjocklek mindre än 600 µm, — en ytvikt mindre än 500 g/m²	0 %	m²	31.12.2021
0.6707	ex 8708 30 10 ex 8708 30 91	70 40	Bromsoksfäste av segjärn av ett slag som används vid tillverkningen av varor i kapitel 87	0 %	p/st	31.12.2025
0.6869	ex 8708 40 20 ex 8708 40 50	20 10	Automatisk hydrodynamisk växellåda — med en hydraulisk momentomvandlare, — utan fördelningslåda och kardanaxel, — med eller utan främre differential, för användning vid tillverkning av motorfordon enligt kapitel 87 ([2])	0 %	p/st	31.12.2025
0.6648	ex 8708 50 20 ex 8708 50 99	20 10	Kraftöverföringsaxel av kolfiberförstärkt plast i ett enda oledat stycke — med en längd på minst 1 m men högst 2 m, — med en vikt på minst 6 kg men högst 9 kg	0 %	p/st	31.12.2025
0.6711	ex 8708 80 20 ex 8708 80 35	10 10	Övre stötdämparisolering med — en metallhållare med tre fästskruvar och — en gummibuffert för användning vid tillverkning av varor enligt kapitel 87 ([2])	0 %	p/st	31.12.2025
0.6859	ex 8708 91 20 ex 8708 91 99	30 30	Inlopps- eller utloppslufttank av aluminiumlegering tillverkad enligt standard EN AC 42100 med — en planhet hos isoleringsytan av högst 0,1 mm, — en högsta tillåten partikelkvantitet av 0,3 mg per tank, — ett avstånd mellan porerna på minst 2 mm,	0 %	p/st	31.12.2025

			— porstorlekar på högst 0,4 mm, och — högst 3 porer större än 0,2 mm, av sådant slag som används i värmeväxlare för kylsystem i bilar			
0.7716	ex 8708 91 35	20	Turbokompressor med kylrör som innehåller — en rörledning av aluminumlegering med minst en hållare av metall och minst två monteringshål, — en gummimuff med klämmor, — en rostfri stålfläns som är mycket korrosionsbeständig [SUS430JIL], för användning vid tillverkning av kompressionständningsmotorer för motorfordon ([2])	0 %	–	31.12.2024
0.6687	ex 8708 95 10 ex 8708 95 99	10 20	Uppblåsbar säkerhetskudde av höghållfast polyamidfiber — sydd, — vikt i tredimensionell förpackningsform, termiskt fixerad, eller platt (ovikt) säkerhetsdyna med eller utan termisk fixering	0 %	p/st	31.12.2025
0.6688	ex 8708 95 10 ex 8708 95 99	20 30	Uppblåsbar säkerhetskudde av höghållfast polyamidfiber — sydd, — vikt, — med tredimensionellt applicerad silikonlimning för formning i krockkuddesutrymmet och tryckreglerad försegling av krockkudden, — lämplig för kallgasteknik	0 %	p/st	31.12.2025
0.7581	ex 8708 50 20 ex 8708 50 99	60 15	Fördelarlåda för bil, med en ingång och två utgångar, för att fördela vridmoment mellan främre och bakre drivaxlar, i ett hölje av aluminium, med mått som inte överstiger 565 x 570 x 510 mm, innehållande — minst ett ställdon, — även med inre överföring via kedja	0 %	–	31.12.2024
0.6686	ex 8714 10 90	10	— Innerrör för motorcykelgaffelstänger — av SAE1541 kolstål, — med hårdkromskikt på 20 µm (+ 15 µm/– 5 µm), — med en väggtjocklek på minst 1,3 mm men högst 1,6 mm — med brottöjning på 15 % — perforerade	0 %	p/st	31.12.2025
0.6848	ex 8714 10 90	70	Kylare för motorcyklar i en sändning på 100 stycken eller fler	0 %	p/st	31.12.2022
0.6879	ex 8714 96 10	10	Pedaler för användning vid tillverkning av cyklar (inklusive elcyklar) ([2])	0 %	–	31.12.2025

0.6878	ex 8714 99 90	30	Sadelstolpar för användning vid tillverkning av cyklar (inklusive elcyklar) (2)	0 %	p/st	31.12.2025
0.4883	ex 9001 90 00	85	Ljusledarplatta av polymetylmetakrylat, — även tillskuren, — även tryckt, för framställning av bakgrundsbelysningsenheter för platta tv-apparater (2)	0 %	–	31.12.2025
0.7590	ex 9002 11 00	18	Sammansatt lins bestående av ett cylinderformat skydd av metall eller plast samt optiska element med — ett horisontellt synfält på högst 120 grader — ett diagonalt synfält på högst 92 grader — en brännvidd på högst 7,50 mm — en relativ bländaröppning på högst F/2,90 — en största diameter på 22 mm	0 %	–	31.12.2023
0.5692	ex 9002 11 00	20	Objektiv — med största mått 95 mm × 55 mm × 50 mm, — med en upplösning på minst 160 linjer/mm, och — med en zoomfaktor på minst 3	0 %	–	31.12.2022
0.5025	ex 9401 90 80	10	Spärrhjul för användning vid tillverkning av fällbara bilsäten (2)	0 %	p/st	31.12.2025
0.4846	ex 9503 00 75 ex 9503 00 95	10 10	Skalenliga linbanemodeller i plast, även med motor, för påtryck (2)	0 %	p/st	31.12.2025
0.6950	ex 9607 20 10	10	Löpare, smal tejp med monterade häktor, pin/box och andra blixtlåsdelar, av oädel metall för användning vid tillverkning av blixtlås (2)	0 %	–	31.12.2022
0.6949	ex 9607 20 90	10	Smala band monterade med krampor av plast för användning vid tillverkning av blixtlås (2)	0 %	–	31.12.2025

(1) Tullbefrielsen är dock inte tillåten då beredning utförs av detaljhandels- eller restaurangrörelser.
(2) Tullbefrielse omfattas av tullövervakning i samband med varors användning för särskilda ändamål, i enlighet med artikel 254 i rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269, 10.10.2013, s. 1).
(3) Tullbefrielsen gäller endast värdetull. Den specifika tullsatsen ska fortsätta att gälla."

3. Följande poster ska läggas till eller införas enligt ordningen för de första KN- och Taric-numrena för åtgärden, vilka anges i den andra respektive tredje kolumnen:

Löp-nummer	KN-nummer	Taric	Beskrivning	Autonom tullsats	Extra mängdenhet	Datum för obligatorisk översyn
”0.8021	2804 70 10		Röd fosfor	0 %	–	31.12.2022
0.8022	2804 70 90		Fosfor, utom röd fosfor	0 %	–	31.12.2023
0.7974	ex 2903 39 19	40	3-(brommetyl)pentan (CAS RN 3814-34-4) med en renhetsgrad av minst 99 viktprocent	0 %	–	31.12.2025
0.8017	ex 2903 99 80	25	2,2’-dibrombifenyl (CAS RN 13029-09-9) med en renhetsgrad av minst 95 viktprocent	0 %	–	31.12.2025
0.8018	ex 2903 99 80	35	2-brom-9,9’-spirobi[9H-fluoren] (CAS RN 171408-76-7) med en renhetsgrad av minst 95 viktprocent	0 %	–	31.12.2025
0.7957	ex 2904 99 00	55	2,4-diklor-1,3-dinitro-5-(trifluormetyl)bensen (CAS RN 29091-09-6) med en renhetsgrad av minst 96 viktprocent	0 %	–	31.12.2025
0.7963	ex 2906 29 00	70	1,2,3,4-tetrahydro-1-naftol (CAS RN 529-33-9) med en renhetsgrad av minst 95 viktprocent	0 %	–	31.12.2025
0.8015	ex 2914 29 00	35	4-(trans-4-propylcyklohexyl)cyklohexanon (CAS RN 82832-73-3) med en renhetsgrad av minst 95 viktprocent	0 %	–	31.12.2025
0.7955	ex 2915 24 00	10	Ättiksyraanhydrid (CAS RN 108-24-7) med en renhetsgrad av minst 97 viktprocent	0 %	–	31.12.2025
0.7980	ex 2916 19 95	60	Metyl-2-fluorprop-2-enoat (CAS RN 2343-89-7) med en renhetsgrad av minst 93 viktprocent, även med högst 7 % av stabilisatorn 2,6-di-tert-butyl-p-kresol (CAS RN 128-37-0) och tetrabutylammoniumnitrit (CAS RN 26501-54-2)	0 %	–	31.12.2025
0.7940	ex 2916 19 95	70	Metyl-3-metyl-2-butenoat (CAS RN 924-50-5) med en renhetsgrad av minst 99,0 viktprocent	0 %	–	31.12.2025
0.7931	ex 2916 20 00	25	Cyklohexankarbonylklorid (CAS RN 2719-27-9) med en renhetsgrad av minst 99 viktprocent	0 %	–	31.12.2025
0.7933	ex 2916 20 00	35	2-cyklopropylättiksyra (CAS RN 5239-82-7) med en renhetsgrad av minst 95 viktprocent	0 %	–	31.12.2025
0.7929	ex 2916 39 90	16	3-fluor-5-jod-4-metylbensoesyra (CAS RN 861905-94-4) med en renhetsgrad av minst 97 viktprocent	0 %	–	31.12.2025

0.8008	ex 2918 29 00	40	3-hydroxi-4-nitrobensoesyra (CAS RN 619-14-7) med en renhetsgrad av mer än 96,5 viktprocent	0 %	–	31.12.2025
0.7934	ex 2918 99 90	43	Vanillinsyra (CAS RN 121-34-6) med en renhetsgrad av minst 98,5 viktprocent	0 %	–	31.12.2025
0.7947	ex 2921 29 00	70	N,N,N',N'-tetrametyletylendiamin (CAS RN 110-18-9) med en renhetsgrad av minst 99 viktprocent	0 %	–	31.12.2025
0.8019	ex 2921 49 00	45	2-(4-bifenylyl)amino-9,9-dimetylfluoren (CAS RN 897671-69-1) med en renhetsgrad av minst 95 viktprocent	0 %	–	31.12.2025
0.8020	ex 2921 49 00	55	2-(2-bifenylyl)amino-9,9-dimetylfluoren (CAS RN 1198395-24-2) med en renhetsgrad av minst 95 viktprocent	0 %	–	31.12.2025
0.7946	ex 2922 19 00	29	N-metyl-N-(2-hydroxietyl)-p-toluidin (CAS RN 2842-44-6) med en renhetsgrad av minst 99 viktprocent	0 %	–	31.12.2025
0.7935	ex 2922 19 00	70	2-bensylaminoetanol (CAS RN 104-63-2) med en renhetsgrad av minst 98 viktprocent	0 %	–	31.12.2025
0.8000	ex 2924 19 00	18	2-(((butylamino)karbonyl)oxi)etylakrylat (CAS RN 63225-53-6) med en renhetsgrad av minst 97 viktprocent	0 %	–	31.12.2025
0.8013	ex 2925 19 95	40	N-jodsuccinimid (CAS RN 516-12-1) med en renhetsgrad av minst 98,5 viktprocent	0 %	–	31.12.2025
0.7985	ex 2930 90 98	88	1-{4-[(4-bensoylfenyl)sulfanyl]fenyl}-2-metyl-2-[(4-metylfenyl)sulfonyl]propan-1-on (CAS RN 272460-97-6) med en renhetsgrad av minst 94 viktprocent	0 %	–	31.12.2025
0.7951	ex 2931 90 00	25	N-(3-(dimetoximetylsilyl)propyl)etylendiamin (CAS RN 3069-29-2) med en renhetsgrad av minst 98 viktprocent	0 %	–	31.12.2025
0.7958	ex 2932 20 90	18	4-hydroxikumarin (CAS-RN 1076-38-6) med en renhetsgrad av minst 98 viktprocent	0 %	–	31.12.2025
0.7984	ex 2932 20 90	23	1,4-dioxan-2,5-dion (CAS RN 502-97-6) med en renhetsgrad av minst 99,5 % viktprocent	0 %	–	31.12.2025
0.7978	ex 2932 99 00	68	3,9-dietyliden-2,4,8,10-tetraoxaspiro[5.5]undekan (CAS RN 65967-52-4) med en renhetsgrad av minst 98 viktprocent	0 %	–	31.12.2025
0.7930	ex 2932 99 00	73	5-fluor-3-metylbensofuran-2-karboxylsyra (CAS RN 81718-76-5) med en renhetsgrad av minst 97 viktprocent	0 %	–	31.12.2025
0.7936	ex 2932 99 00	78	Metyl-2,2-difluor-1,3-bensodioxol-5-karboxylat (CAS RN 773873-95-3) med en renhetsgrad av minst 98 viktprocent	0 %	–	31.12.2025

0.7954	ex 2932 99 00	83	6,11-dihydrodibens[b,e]oxepin-11-on (CAS RN 4504-87-4) med en renhetsgrad av minst 98 viktprocent	0 %	–	31.12.2025
0.7938	ex 2933 19 90	43	tert-butyl-2-(3,5-dimetyl-1H-pyrazol-4-yl)acetat (CAS RN 1082827-81-3) med en renhetsgrad av minst 95 viktprocent	0 %	–	31.12.2025
0.7937	ex 2933 29 90	23	1,1'-tiokarbonylbis(imidazol) (CAS RN 6160-65-2) med en renhetsgrad av minst 95 viktprocent	0 %	–	31.12.2025
0.7976	ex 2933 39 99	83	2-hydroxi-4-azoniaspiro[3,5]nonanklorid (CAS RN 15285-58-2) med en renhetsgrad av minst 97 viktprocent	0 %	–	31.12.2025
0.7925	ex 2933 39 99	84	Dietyl(3-pyridyl)boran (CAS RN 89878-14-8) med en renhetsgrad av minst 98 viktprocent	0 %	–	31.12.2025
0.7981	ex 2933 39 99	86	3-(N-hydroxikarbamimidoyl)pyridin-1-oxid (CAS RN 92757-16-9) med en renhetsgrad av minst 97 viktprocent	0 %	–	31.12.2025
0.7939	ex 2933 39 99	87	6-klor-N-(2,2-dimetylpropyl)pyridin-3-karboxamid (CAS RN 585544-20-3) med en renhetsgrad av minst 97 viktprocent	0 %	–	31.12.2025
0.7986	ex 2933 39 99	88	Bensyl-4-amino-3-klor-6-(4-klor-2-fluor-3-metoxifenyl)-5-fluorpyridin-2-karboxylat (CAS RN 1390661-72-9) med en renhetsgrad av minst 92 viktprocent	0 %	–	31.12.2025
0.7952	ex 2933 69 80	33	2,4,6-triklor-1,3,5-triazin (CAS RN 108-77-0) med en renhetsgrad av minst 99 viktprocent	0 %	–	31.12.2025
0.7927	ex 2933 99 80	60	2-[(6,11-dihydro-5H-dibens[b,e]azepin-6-yl)-metyl]-1H-isoindol-1,3(2H)-dion (CAS RN 143878-20-0) med en renhetsgrad av minst 99 viktprocent	0 %	–	31.12.2025
0.7971	ex 2933 99 80	70	5-(bis-(2-hydroxietyl)-amino)-1-metyl-1H-bensimidazol-2-butansyraetylester (CAS RN 3543-74-6) med en renhetsgrad av minst 98 viktprocent	0 %	–	31.12.2025
0.8014	ex 2933 99 80	80	Pyrrol-2-karboxaldehyd (CAS RN 1003-29-8) med en renhetsgrad av minst 97 viktprocent	0 %	–	31.12.2025
0.7926	ex 2934 99 90	65	Benso[b]tiofen-10-metoxicykloheptanon (CAS RN 59743-84-9) med en renhetsgrad av minst 98 viktprocent	0 %	–	31.12.2025
0.7944	ex 2934 99 90	70	1,3,4-tiadiazolidin-2,5-dition (CAS RN 1072-71-5) med en renhetsgrad av minst 95 viktprocent	0 %	–	31.12.2025
0.7928	ex 2935 90 90	44	4-[2-(7-metoxi-4,4-dimetyl-1,3-dioxo-3,4-dihydroisokinolin-2(1H)-yl)etyl] besensulfonamid (CAS RN 33456-68-7) med en renhetsgrad av minst 99,5 viktprocent	0 %	–	31.12.2025

0.7943	ex 3201 90 20	10	Vattenbaserat extrakt av *Rhus chinensis* (*Galla chinensis*) med en tanninhalt på högst 85 viktprocent	0 %	–	31.12.2025
0.7975	ex 3801 10 00	10	Konstgjord grafit i pulverform (CAS RN 7782-42-5) med — en sekundär partikelstruktur som är aggregerad från mindre primära partiklar, — avsaknad av ytbeläggning, — en partikelstorlek som representeras av d50-värdet 13,5 µm (± 0,5), — en specifik ytarea (mätt med BET) som är mindre än 2,0 m^2/g, — skakdensitet: 1,10 ~ 1,70 g/cm^3, — en specifik urladdningskapacitet på 351,0 mAh/g (± 3,0), — en initial effektivitet på 94,0 % (± 1,0)	1,8 %	–	31.12.2021
0.7994	ex 3801 10 00	20	Konstgjord grafit (CAS RN 7782-42-5) i pulverform, med — specifik ytarea (BET-mätning) på 0,8 m^2/g (± 0,25), — skaktäthet: 0,85 g/cm^3 (± 0,10), — partikelstorlek representerad av d50-värdet 21,0 µm (± 2,0), — specifik urladdningskapacitet på 351,0 mAh/g (± 3,0), — initial effektivitet på 94,0 % (± 2,0)	1,8 %	–	31.12.2021
0.7998	ex 3815 90 90	38	Fotoinitiator innehållande — minst 80 viktprocent polyetylenglykol-di[β-4-[4-(2-dimetylamino-2-bensyl) butanoylfenyl]piperazin]propionat (CAS RN 886463-10-1), — högst 17 viktprocent polyetylenglykol-[β-4-[4-(2-dimetylamino-2-bensyl) butanoylfenyl]piperazin]propionat	0 %	–	31.12.2025
0.7999	ex 3815 90 90	48	Fotoinitiator innehållande — minst 88 viktprocent α-(2-bensoylbensoyl)-ω-[(2-bensoylbensoyl)oxi]-poly (oxi-1,2-etandiyl) (CAS RN 1246194-73-9), — högst 12 viktprocent α-(2-bensoylbensoyl)-ω-hydroxi-poly(oxi-1,2-etandiyl) (CAS RN 1648797-60-7)	0 %	–	31.12.2025
0.7950	ex 3902 90 90	65	Bromerad butadien-styren-sampolymer (CAS RN 1195978-93-8) med en bromhalt på minst 60 viktprocent men högst 68 viktprocent, i sådana former som definieras i anmärkning 6 b till kapitel 39	0 %	–	31.12.2025
0.7953	ex 3910 00 00	65	Flytande sampolymer baserad på polydimetylsiloxan med terminala epoxidgrupper (CAS RN 2102536-93-4)	0 %	–	31.12.2025
0.8009	ex 3911 90 99	38	Blandning innehållande — 90 viktprocent (± 1 %) 1,4:5,8- dimetannaftalen, 2-etyliden-1,2,3,4,4a,5,8,8a-oktahydro-, polymer med 3a,4,7,7a- tetrahydro- 4,7-metano-1H-inden, hydrerad (CAS RN 881025-72-5), och	0 %	–	31.12.2025

			— 10 viktprocent (± 1 %) hydrerad styren-butadien-sampolymer (CAS RN 66070-58-4)			
0.8010	ex 3911 90 99	48	Blandning innehållande — 90 viktprocent (± 1 %) 1,4:5,8-dimetanonaftalen, 2-etylide-n-1,2,3,4,4a,5,8,8a-oktahydro-, polymer med 3a,4,7,7a-tetrahydro-4,7-metano-1H-inden, hydrerad (CAS RN 881025-72-5), och — 10 viktprocent (± 1 %) eten-propen-sampolymer (CAS RN 9010-79-1)	0 %	–	31.12.2025
0.7949	ex 3920 61 00	40	Strängsprutade termoplastiska folier eller filmer av polykarbonat, med — matt yttextur på båda sidor, — en tjocklek på mer än 50 µm men högst 200 µm, — en bredd på minst 800 mm men högst 1 500 mm, och — en längd på minst 915 m men högst 2 500 m, för användning vid tillverkning av retroreflekterande produkter ([1])	0 %	–	31.12.2025
0.8011	ex 3920 62 19 ex 3920 62 90	68 20	Film och folier av poly(etentereftalat), i rullar — med en tjocklek av minst 50 µm men högst 350 µm, och — täckt med ett skikt av sputtrad spraydeponerad ädelmetall, t.ex. guld eller pal-ladium, med en tjocklek av minst 0,02 µm men högst 0,06 µm	0 %	–	31.12.2025
0.8005	ex 3920 99 28	48	Termoplastisk polyuretanfolie i rullar, med — en bredd av minst 900 mm men högst 1 016 mm, — matt <strike>finish</strike> yta, — en tjocklek av 0,4 mm (± 8 %), — en brottöjning på minst 480 % (ASTM D412 (Die C)), — en draghållfasthet i maskinriktningen på 470 (± 10) kg/cm² (ASTM D412 (Die C)), — en Shore A-hårdhet på 90 (± 3) (ASTM D2240), — en rivhållfasthet på 100 (± 10) kg/cm² (ASTM D624 (Die C)), — en smältpunkt på 165 °C (± 10 °C)	0 %	–	31.12.2025
0.8024	ex 5603 14 10	20	Bondad duk, bestående av poly(etentereftalat) — med en vikt av minst 160 g/m² men högst 300 g/m², — laminerad på ena sidan med ett membran eller ett membran och aluminium, — med filtreringseffektivitet enligt DIN 60335-2-69:2008, minst filterklass M, — plisserbar	0 %	m²	31.12.2023

0.8028	ex 6909 19 00	40	Patron av keramiskt kol för absorption med följande egenskaper: — strängsprutad bränd keramik i form av flercellig cylindrisk struktur, — minst 10 men högst 35 viktprocent aktivt kol, — minst 65 men högst 90 viktprocent keramiskt bindemedel, — med en diameter på minst 29 men högst 41 mm, — en längd av högst 150 mm, — bränd vid en temperatur på minst 800 °C, och — för adsorption av ånga, av sådant slag som används för montering i absorbenter av bränsleångor i motorfordons bränslesystem	0 %	p/st	31.12.2025
0.7913	ex 7506 20 00	20	Plåtar och band i rullar, av nickellegering enligt standard ASME SB-582/UNS N06030, med — en tjocklek av minst 0,5 mm men högst 3 mm, — en bredd av minst 250 mm men högst 1 219 mm	0 %	–	31.12.2025
0.7997	ex 7616 99 90	35	Aluminiumplåt med — en längd av minst 36 mm men högst 49 mm, — en bredd av minst 29,8 mm men högst 45,2 mm, — en tjocklek på minst 0,18 mm men högst 0,66 mm, utrustad med ett band av polypropen med — en längd av minst 6,5 mm men högst 16,5 mm, — en bredd av minst 39 mm men högst 56 mm, — egenskaper som gör det möjligt att skapa ett hållbart cellhölje genom användning av en smältningsprocess som säkerställer läckfri och trycktät inkapsling av cellen, — motståndskraft mot påverkan från elektrolyt, för användning vid tillverkning av litiumjonbattericeller till motorfordonsbatterier ([1])	3 %	–	31.12.2021
0.7966	ex 8104 19 00	10	Magnesium i obearbetad form innehållande minst 93 viktprocent men högst 99,7 viktprocent magnesium	0 %	–	31.12.2025
0.7942	ex 8108 90 30	35	Stänger och trådar av titan med en titanhalt på minst 98,8 viktprocent men högst 99,9 viktprocent, med en diameter på mindre än 20 mm	0 %	–	31.12.2025
0.8012	ex 8406 82 00	10	Industriell ångturbin — med en effekt på minst 5 MW men högst 40 MW, — konstruerad för ett tryck på högst 140 bar och en temperatur på högst 540 °C, — försedd med dubbla sätesventiler på sidan med fri ånga, vilka regleras med en hydraulisk servo på högst 12 bar	0 %	–	31.12.2025

0.7961	ex 8409 91 00 ex 8481 90 00	55 60	Munstyckskropp för reglering av det insprutade bränslets riktning och fördelning — med cylindrisk form, — tillverkat i rostfritt stål, — med minst 4 men högst 16 hål, — med en flödeshastighet på minst 100 cm^3/minut men högst 500 cm^3/minut	0 %	–	31.12.2025
0.7965	ex 8409 91 00	75	Hölje till bränsleinsprutningsventil för att skapa ett elektromagnetiskt fält som aktiverar insprutningsventilen, med — en inloppsdiameter på minst 2 mm men högst 10 mm, — en utloppsdiameter på minst 2 mm men högst 10 mm, — en spole med en resistans på minst 10 Ω men högst 15 Ω, som slutar i en elektrisk anslutning, — ett plasthölje som gjutits runt ett rostfritt stålrör	0 %	–	31.12.2025
0.7967	ex 8409 91 00 ex 8481 90 00	80 70	Munstycksnål för öppning och stängning av bränsleflödet i motorn — med 2 hål, — med 4 spår, — med en diameter av minst 3 mm men högst 6 mm, — med en längd av minst 25 mm men högst 35 mm, — tillverkad av hårdförkromat rostfritt stål	0 %	–	31.12.2025
0.7969	ex 8413 30 20	40	Högtryckspump av plungetyp för direkt dieselinsprutning, med — ett arbetstryck på högst 275 MPa, — en kamaxel, — ett vätskeutflöde på minst 15 cm^3 per minut men högst 1 800 cm^3 per minut, — en elektrisk tryckregleringsventil	0 %	–	31.12.2025
0.7970	ex 8413 30 20	50	Högtryckspump av plungetyp för direkt dieselinsprutning — med ett arbetstryck på högst 275 MPa, — konstruerad för att kopplas till vevaxeln, — med en elektromagnetisk ventil	0 %	–	31.12.2025
0.7996	ex 8418 99 90	20	Anslutningsblock av aluminium för anslutning till ett kondensorgrenrör genom svetsning — härdat till härdningsgrad T6 eller T5, — med en vikt av högst 150 g, — med en längd av minst 20 mm men högst 150 mm, — med en fästskena i ett stycke	0 %	–	31.12.2025

0.8004	ex 8418 99 90	30	Torkfilterprofil för anslutning till ett kondensorgrenrör genom svetsning, med — en planhet för hårdlödningen av högst 0,2 mm, — en vikt av minst 100 g men högst 600 g, — en fästskena i ett stycke	0 %	–	31.12.2025
0.7979	ex 8479 89 97	55	Integrerad automatiserad nyckelfärdig produktionslinje för tillverkning av ihoprullade (”jelly roll”) cylindriska litiumjonbattericeller genom lindning, hopsättning och skärning av katod, separator och anod	0,8 %	–	31.12.2021
0.7982	ex 8479 89 97	65	Integrerad automatiserad produktionslinje för hopsättning av battericeller till cylindriska litiumjonbatterier med en hastighet av 300 delar per minut och produktionslinje	0,8 %	–	31.12.2021
0.7964	ex 8479 90 70	40	Hölje för den mekaniska enhetens rotordel som säkerställer justeringen av kamaxelns rörelse i förhållande till vevaxeln — med cirkelform, — tillverkat av stållegering med sintringsprocess, — med högst 8 oljekammare, — med en rockwellhårdhet på minst 55, — med en densitet på minst 6,5 g/cm³ men högst 6,7 g/cm³	0 %	–	31.12.2025
0.7968	ex 8481 30 91 ex 8481 30 99	30 50	Mekanisk backventil för öppning och stängning av bränsleflödet — med ett arbetstryck på högst 250 MPa, — med en flödeshastighet på minst 45 cm³/minut men högst 55 cm³/minut, — med 4 inloppshål, där varje hål har en diameter på minst 1,2 mm men högst 1,6 mm, — tillverkad av stål	0 %	–	31.12.2025
0.7960	ex 8481 80 59 ex 8481 90 00	70 80	Flödesregleringsventil — tillverkad av stål, — med ett utloppshål med en diameter på minst 0,05 mm men högst 0,5 mm, — med ett inloppshål med en diameter på minst 0,1 mm men högst 1,3 mm	0 %	–	31.12.2025
0.7972	ex 8527 29 00 ex 8529 90 65	10 38	Satellitradiomottagarmodul — med rektangulär form och dimensionerna 70,5 x 44,9 x 10,5 mm,	0 %	–	31.12.2025

			— bestående av en <strike>värmesänka</strike> kylfläns och ett mönsterkort med motstånd, kondensatorer, transistorer, spolar, dioder och integrerade kretsar, — som kan bearbeta radiosignaler, — med en mellanfrekvensenhet, för tillverkning av produkter enligt nummer 8527 ([1])			
0.7987	ex 8708 50 20 ex 8708 50 55	15 50	Kulhållare för sfäriskt kullager i yttre drivknut, ingående i kraftöverföringssystemet på ett fordon, tillverkad av material som lämpar sig för uppkolning, med en kolhalt på minst 0,14 % men högst 0,57 %, smidd, svarvad, stansad, fräst och härdad	0 %	–	31.12.2025
0.7988	ex 8708 50 20 ex 8708 50 99	25 45	Hölje för yttre drivknut med kullager, för överföring av vridmoment från motorn och kraftöverföring till hjulen på motorfordon, i form av en ytterring, med — minst 6 men högst 8 kulbanor, med — en gänga, — en yttre evolventspline med minst 21 men högst 38 bommar, — för användning med lagerkulor av stål med en kolhalt på minst 0,48 % men högst 0,57 %, — smitt, svarvat, fräst och härdat	0 %	–	31.12.2025
0.7989	ex 8708 50 20 ex 8708 50 99	35 50	Hölje för inre drivknut av tripodtyp, med — en yttre diameter på minst 67,0 mm men högst 99,0 mm, — 3 kallkalibrerade rullbanor med en diameter på minst 29,95 mm men högst 49,2 mm, — en yttre spline med minst 21 men högst 41 bommar, — smitt, svarvat, valsat och härdat	0 %	–	31.12.2025
0.7990	ex 8708 50 20 ex 8708 50 99	45 55	Innerring för yttre drivknut, ingående i kraftöverföringssystemet på ett fordon, med — minst 6 men högst 8 kulbanor, lämpliga för lagerkulor med en diameter av minst 12,0 mm men högst 24,0 mm, — smidd, svarvad, fräst, driftad och härdad	0 %	–	31.12.2025
0.7991	ex 8708 50 20 ex 8708 50 99	55 60	Nav för inre drivknut av tripodtyp, ingående i kraftöverföringssystemet på ett fordon, med — 3 svängtappar med en diameter på minst 17,128 mm men högst 25,468 mm, — smitt, svarvat, driftat och härdat	0 %	–	31.12.2025

0.7973	ex 9002 11 00	23	Objektiv med — motordriven fokusinställning, zoomning och bländarreglering — ett elektroniskt växlingsbart IR-blockerande filter, — en justerbar brännvidd på minst 2,7 mm och högst 55 mm, — en vikt på högst 100 g, — en längd på mindre än 70 mm, — en diameter på högst 60 mm	0 %	–	31.12.2025

([1]) Tullbefrielse omfattas av tullövervakning i samband med varors användning för särskilda ändamål, i enlighet med artikel 254 i rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269, 10.10.2013, s. 1)."

BESLUT

RÅDETS BESLUT (EU) 2020/2232

av den 22 december 2020

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i den gemensamma kommitté som inrättats genom avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen vad gäller antagandet av ett beslut om upprättande av en förteckning över 25 personer som är villiga och har möjlighet att tjänstgöra som ledamöter i en skiljenämnd enligt avtalet och om en reservlista över personer som är villiga och har möjlighet att tjänstgöra som unionens ledamöter i en skiljenämnd enligt avtalet

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 50.2,

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 218.9,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) Avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen (*utträdesavtalet*) ingicks genom rådets beslut (EU) 2020/135 ([1]) den 30 januari 2020 och trädde i kraft den 1 februari 2020.

(2) Enligt artikel 171.1 i utträdesavtalet ska den gemensamma kommitté som inrättats genom artikel 164 i utträdesavtalet (*gemensamma kommittén*) senast vid utgången av den övergångsperiod som fastställs i utträdesavtalet upprätta en förteckning över 25 personer som är villiga och har möjlighet att tjänstgöra som ledamöter i en skiljenämnd. Gemensamma kommittén ska säkerställa att förteckningen överensstämmer med kraven vid varje tidpunkt.

(3) Enligt artikel 171.2 i utträdesavtalet ska förteckningen endast omfatta personer vars oavhängighet inte kan ifrågasättas, som har de kvalifikationer som krävs för utnämning till de högsta domarämbetena i hemlandet eller är jurister med allmänt erkända kvalifikationer och som har specialkunskaper eller erfarenhet inom unionsrätt och folkrätt. Förteckningen får inte innefatta personer som är ledamöter av, tjänstemän eller andra anställda vid unionsinstitutionerna, vid en medlemsstats statliga förvaltning eller vid Förenade kungarikets statliga förvaltning.

(4) Unionen och Förenade kungariket har gemensamt föreslagit fem personer till posten som ordförande i skiljenämnden, och parterna har föreslagit tio personer vardera som ledamöter i skiljenämnden.

(5) Det är lämpligt att fastställa den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i gemensamma kommittén.

(6) Det är också lämpligt att inrätta en reserv av sakkunniga som är villiga och har möjlighet att tjänstgöra som skiljemän enligt utträdesavtalet och som kan kontaktas i syfte att från unionens sida hålla förteckningen över 25 personer uppdaterad.

([1]) Rådets beslut (EU) 2020/135 av den 30 januari 2020 om ingående av avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen (EUT L 29, 31.1.2020, s. 1).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i den gemensamma kommitté som inrättats genom artikel 164.1 i utträdesavtalet vad gäller upprättandet av en förteckning över 25 personer som är villiga och har möjlighet att tjänstgöra som ledamöter i en skiljenämnd enligt utträdesavtalet ska

a) baseras på det utkast till beslut av gemensamma kommittén som åtföljer det här beslutet, och

b) vara att stödja bifogandet till protokollet från mötet i gemensamma kommittén av en not om fastställande av förfaranden för att i framtiden nominera ordförande till förteckningen över ordförande för utträdesavtalets skiljenämnd, vilken åtföljer det här beslutet.

Artikel 2

En reservlista över personer som i framtiden kan föreslås av unionen för att tillsätta lediga platser i den förteckning över 25 personer som avses i artikel 1 upprättas i enlighet med bilagan.

Artikel 3

Gemensamma kommitténs beslut ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 22 december 2020.

På rådets vägnar
M. ROTH
Ordförande

UTKAST TILL

BESLUT nr …/2020 AV DEN GEMENSAMMA KOMMITTÉ SOM INRÄTTATS GENOM AVTALET OM FÖRENADE KONUNGARIKET STORBRITANNIEN OCH NORDIRLANDS UTTRÄDE UR EUROPEISKA UNIONEN OCH EUROPEISKA ATOMENERGIGEMENSKAPEN

av den

om upprättande av en förteckning över 25 personer som är villiga och har möjlighet att tjänstgöra som ledamöter i en skiljenämnd enligt avtalet

GEMENSAMMA KOMMITTÉN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen ([1]) (*utträdesavtalet*), särskilt artikel 171.1, och

av följande skäl:

(1) Enligt artikel 171.1 i utträdesavtalet ska gemensamma kommittén senast vid utgången av den övergångsperiod som fastställs i det avtalet upprätta en förteckning över 25 personer som är villiga och har möjlighet att tjänstgöra som ledamöter i en skiljenämnd.

(2) Enligt artikel 171.2 i utträdesavtalet ska förteckningen endast omfatta personer vars oavhängighet inte kan ifrågasättas, som har de kvalifikationer som krävs för utnämning till de högsta domarämbetena i hemlandet eller är jurister med allmänt erkända kvalifikationer och som har specialkunskaper eller erfarenhet inom unionsrätt och folkrätt. Dessa personer får inte vara ledamöter av, tjänstemän eller andra anställda vid unionsinstitutionerna, vid en medlemsstats statliga förvaltning eller vid Förenade kungarikets statliga förvaltning.

(3) Mot bakgrund av unionens och Förenade kungarikets gemensamma förslag om fem personer som ska fungera som ordförande för skiljenämnden och unionens respektive Förenade kungarikets förslag om tio personer vardera för att tjänstgöra som ledamöter i skiljenämnden.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förteckningen över 25 personer som är villiga och har möjlighet att tjänstgöra som skiljemän enligt utträdesavtalet återfinns i bilaga I.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft den 1 januari 2021.

Utfärdat i

På gemensamma kommitténs vägnar
Medordförandena

([1]) EUT L 29, 31.1.2020, s. 7.

BILAGA I

till beslut nr …/2020 av gemensamma kommittén

Ordförande för utträdesavtalets skiljenämnd

Corinna WISSELS

Angelika Helene Anna NUSSBERGER

Jan KLUCKA

Daniel BETLEHEM

Gabrielle KAUFMANN-KOHLER

Ordinarie ledamöter i utträdesavtalets skiljenämnd

EU:

Hubert LEGAL

Helena JÄDERBLOM

Ursula KRIEBAUM

Jan WOUTERS

Christoph Walter HERRMANN

Javier DIEZ-HOCHLEITNER

Alice GUIMARAES-PUROKOSKI

Barry DOHERTY

Tamara ĆAPETA

Nico SCHRIJVER

FÖRENADE KUNGARIKET:

Gerald BARLING

Christopher BELLAMY

Zachary DOUGLAS

Patrick ELIAS

Elizabeth GLOSTER

Peter GROSS

Toby LANDAU QC

Dan SAROOSHI QC

Jemima STRATFORD QC

Michael WOOD

UTKAST TILL NOT ATT BIFOGAS TILL UTTRÄDESAVTALETS GEMENSAMMA KOMMITTÉS MÖTESPROTOKOLL, XX DECEMBER 2020, OM FASTSTÄLLANDE AV FÖRFARANDEN FÖR ATT I FRAMTIDEN NOMINERA ORDFÖRANDE TILL FÖRTECKNINGEN ÖVER ORDFÖRANDE FÖR UTTRÄDESAVTALETS SKILJENÄMND

Gemensamma kommittén har i dag antagit förteckningen över 25 personer som är villiga och har möjlighet att tjänstgöra som ledamöter i en skiljenämnd i enlighet med artikel 171 i utträdesavtalet. Parterna erinrar om att den femte personen i förteckningen över ordförande valdes ut efter en lottdragning som ägde rum den 9 december 2020 i närvaro av företrädare för båda parter.

För att säkerställa en jämn fördelning över tid bör en rotation tillämpas varvid om en plats som innehas av en ordförande som föreslagits av den part vars kandidater innehar tre av fem platser på förteckningen blir ledig ska den andra parten föreslå tre kandidater från vilka den första parten inom tre arbetsdagar ska välja en ordförande för att tillsätta den lediga platsen.

Om en plats som innehas av en ordförande som föreslagits av den part vars kandidater innehar två av fem platser på förteckningen blir ledig ska ingen rotation tillämpas och den parten ska föreslå tre kandidater från vilka den andra parten inom tre arbetsdagar ska välja en ordförande för att tillsätta den lediga platsen.

Därmed kommer förteckningen över ordförande aldrig innehålla färre än två ordförande som föreslagits av vardera parten.

Efter varje ersättande enligt vad som anges ovan bör gemensamma kommittén ändra förteckningen över 25 personer genom ett beslut som antas i enlighet med artikel 171 i utträdesavtalet.

Under alla omständigheter kommer den gemensamma kommittén att se över förteckningen över 25 personer två år efter ikraftträdandet av det beslut av gemensamma kommittén som antas i dag. Parterna kommer att göra sitt yttersta för att under denna översyn lägga fram ett gemensamt förslag till förteckning över fem ordförande, i enlighet med utträdesavtalet. Denna förteckning bör ersätta den tidigare förteckningen senast sex månader efter det att översynen inleddes.

Om en överenskommelse inte kan nås under denna översyn avseende den femte ordföranden ska den part vars kandidater vid den tidpunkten innehar två av fem platser på förteckningen föreslå tre kandidater från vilka den andra parten inom tre dagar ska välja en ordförande för att tillsätta den lediga platsen på förteckningen. Efter översynen bör gemensamma kommittén ändra förteckningen över 25 personer genom ett beslut som antas i enlighet med artikel 171 i utträdesavtalet.

Alla kandidater som föreslås av en part för val av den andra parten i enlighet med förfarandet i denna not måste uppfylla kriterierna i artikel 171 i utträdesavtalet, och en part som med fog anser att så inte är fallet förbehåller sig rätten att invända mot införandet eller utnämningen av en sådan kandidat.

BILAGA

Reservlista över kandidater som är villiga och har möjlighet att tjänstgöra som unionens ledamöter i en skiljenämnd enligt utträdesavtalet

Myron NICOLATOS

Ezio PERILLO

Vilenas VADAPALAS

Andreas MÜLLER

Pierre d'ARGENT

Radostin Georgiev PETROV

Costas CLERIDES

Antonin MOKRY

Carri GINTER

Nikolaos MARKOPOULOS

Jukka SNELL

János MARTONYI

Alessandra PIETROBON

Ignas VEGELE

Anita KOVALEVSKA

Kaj I. HOBER

Matej AVBELJ

RÅDETS BESLUT (EU) 2020/2233

av den 23 december 2020

om ingående av åtaganden för medel som härrör från återflöden inom ramen för AVS-investeringsanslaget från transaktioner inom ramen för nionde, tionde och elfte Europeiska utvecklingsfonderna

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av det interna avtalet mellan företrädarna för regeringarna i Europeiska unionens medlemsstater, församlade i rådet, om finansiering av Europeiska unionens bistånd inom den fleråriga budgetramen för perioden 2014–2020 i enlighet med AVS–EU-partnerskapsavtalet och om tilldelning av ekonomiskt stöd till de utomeuropeiska länder och territorier på vilka den fjärde delen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt är tillämplig ([1]) (*det interna avtalet för elfte EUF*), särskilt artikel 1.5,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) Åtaganden för medel som härrör från återflöden inom ramen för investeringsanslaget för Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (AVS) från transaktioner inom ramen för nionde, tionde och elfte Europeiska utvecklingsfonderna (EUF) (*medel som härrör från återflöden*) kan inte ingås efter den 31 december 2020 om inte rådet, på förslag från kommissionen, enhälligt beslutar något annat.

(2) Det finns starka bevis för att AVS-investeringsanslaget, även om det bidragit till målen att minska fattigdomen, integrera AVS-länderna i världsekonomin och åstadkomma en hållbar utveckling i dessa länder, enligt partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan ([2]) (*AVS–EU-partnerskapsavtalet*), inte har maximerat sitt bidrag i detta avseende. Den fortsatta användningen av återflöden från AVS-investeringsanslaget inom ramen för en ny ram och ny styrning skulle kunna leda till bättre utvecklingsresultat.

(3) Den 14 juni 2018 antog kommissionen ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av instrumentet för grannskapspolitik, utvecklingssamarbete och internationellt samarbete (*NDICI-förslaget*), som föreskriver inrättandet av Europeiska fonden för hållbar utveckling plus (*EFHU+*) och en garanti för yttre åtgärder, till vilka medlemsstaterna skulle kunna lämna bidrag som de skulle ha möjlighet att öronmärka för inledandet av åtgärder i specifika regioner, länder, sektorer eller befintliga investeringsfönster.

(4) Den 4 december 2020 antog AVS–EU-ambassadörskommittén beslut nr 2/2020 ([3]) om ändring av beslut nr 3/2019 ([4]) om antagande av övergångsåtgärder i enlighet med artikel 95.4 i AVS–EU-partnerskapsavtalet, i syfte att ytterligare förlänga tillämpningen av bestämmelserna i AVS–EU-partnerskapsavtalet till och med den 30 november 2021, eller till och med ikraftträdandet av ett nytt AVS–EU-avtal (*det nya avtalet*), eller den provisoriska tillämpningen av det nya avtalet mellan unionen och AVS-staterna, beroende på vilket som inträffar först. Den period som fastställs i artikel 1.5 i det interna avtalet för elfte EUF, under vilken åtaganden för medel som härrör från återflöden inom ramen för AVS-investeringsanslaget från transaktioner inom ramen för nionde, tionde och elfte Europeiska utvecklingsfonderna får ingås, bör förlängas till och med den 30 juni 2021 för att möjliggöra nya åtaganden för återflöden inom ramen för AVS-investeringsanslaget och fortlöpande stöd till AVS-länder fram till dess att ett instrument för finansiering av grannskapspolitik, utvecklingssamarbete och internationellt samarbete som ska antas på grundval av NDICI-förslaget (*instrumentet för finansiering av yttre åtgärder*) blir fullt operativt.

([1]) EUT L 210, 6.8.2013, s. 1.

([2]) EGT L 317, 15.12.2000, s. 3.

([3]) Beslut nr 2/2020 av AVS–EU-ambassadörskommittén av den 4 december 2020 om ändring av beslut nr 3/2019 av AVS–EU-ambassadörskommittén om antagande av övergångsåtgärder i enlighet med artikel 95.4 i AVS–EU-partnerskapsavtalet (EUT L 420, 14.12.2020, s. 32).

([4]) Beslut nr 3/2019 av AVS–EU-ambassadörskommittén av den 17 december 2019 om antagande av övergångsåtgärder i enlighet med artikel 95.4 i AVS–EU-partnerskapsavtalet (EUT L 1, 3.1.2020, s. 3).

(5) Europeiska fonden för hållbar utveckling som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1601 ([5]) (EFHU) anses vara mycket relevant både för investeringsbehoven i de regioner som omfattas (Afrika söder om Sahara och det europeiska grannskapet) samt för unionens prioriteringar och åtaganden.

(6) I sitt gemensamma meddelande av den 9 mars 2020 med titeln *Mot en övergripande strategi för Afrika* (*det gemensamma meddelandet*) uppmanade kommissionen och unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik (den höga representanten) unionen att stödja hållbar tillväxt och sysselsättning på hela den afrikanska kontinenten. Unionen vill, bland annat, samarbeta med Afrika i att främja investeringar genom ökad användning av innovativa finansieringsmekanismer.

(7) I det gemensamma meddelandet underströk kommissionen och den höga representanten att finansieringsinstrument ska främja investeringar med hög utvecklingseffekt, till stor del till stöd för den privata sektorn, i enlighet med de kriterier som fastställs i kommissionens meddelande av den 13 maj 2014 med titeln *En starkare roll för den privata sektorn i insatserna för att uppnå hållbar tillväxt för alla i utvecklingsländerna*, nämligen mätbar utvecklingseffekt, additionalitet, neutralitet, gemensamt intresse och samfinansiering, demonstrationseffekt och iakttagande av sociala, miljörelaterade och skattemässiga krav.

(8) Det är nödvändigt att tillåta de återflöden som avses i detta beslut att utgöra bidrag till instrumentet för finansiering av yttre åtgärder (*öronmärkta externa inkomster avsatta för särskilda ändamål* som avses i artikel 21.2 a ii i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 ([6])) i syfte att finansiera stöd till AVS-länder inom ramen för ett enda paket, och i enlighet med målen och principerna för och styrningen av instrumentet för finansiering av yttre åtgärder, genom finansieringsinstrument, blandfinansieringsinsatser, budgetgarantier eller andra icke-återbetalningspliktiga former av stöd i enlighet med förordning (EU, Euratom) 2018/1046. Detta kommer att möjliggöra en oavbruten övergång från AVS-investeringsanslaget och kontinuitet i fråga om produktutbud.

(9) De medel som härrör från återflöden bör inte tas emot som externa inkomster avsatta för särskilda ändamål genom instrumentet för finansiering av yttre åtgärder efter den 31 december 2027. Utan att det påverkar de beslut som ska fattas med avseende på de efterföljande fleråriga budgetramarna, efter detta datum kommer dessa medel att tas emot genom efterföljande finansieringsmekanismer till dess att de är uttömda.

(10) Återflödena från AVS-investeringsanslaget, mot bakgrund av det uppskattade totala belopp som förväntas för perioden 2021–2027, bör överföras varje år som ett komplement till relevanta budgetposter i instrumentet för finansiering av yttre åtgärder, i enlighet med programplaneringsdokumenten.

(11) Kommissionen bör kanalisera de medel som härrör från återflöden genom Europeiska investeringsbanken (EIB), inbegripet genom EFHU+, i syfte att maximera deras utvecklingseffekter och additionalitet, och även med beaktande av skuldhållbarhetsfrågor. Alla transaktioner bör omfattas av EFHU+:s styrning och principen att man i första hand måste följa den politiska strategin.

(12) I linje med NDICI-förslaget bör de medel som härrör från återflöden i första hand inriktas på utvecklingsinstrument med hög finansiell risk, särskilt etisk finansiering, riskkapitalfonder och verksamhet i de minst utvecklade länderna (MUL). Transaktionerna bör syfta till att maximera utvecklingseffekterna.

([5]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1601 av den 26 september 2017 om inrättande av Europeiska fonden för hållbar utveckling (EFHU), EFHU-garantin och EFHU-garantifonden (EUT L 249, 27.9.2017, s. 1).

([6]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

(13) Enligt artikel 152.4 i avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen ([7]) ska Förenade kungarikets andel av AVS-investeringsanslaget från EUF, ackumulerad genom successiva EUF-perioder, återbetalas till Förenade kungariket i takt med att investeringen förfaller till betalning. Om inte annat överenskoms ska Förenade kungarikets kapitalandel inte anslås vidare efter utgången av åtagandeperioden för den elfte EUF eller föras över till efterföljande perioder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Med avseende på transaktioner inom ramen för AVS-investeringsanslaget ska den period som fastställs i artikel 1.5 i det interna avtalet för elfte EUF, under vilken åtaganden för medel som härrör från återflöden inom ramen för AVS-investeringsanslaget från transaktioner inom ramen för nionde, tionde och elfte Europeiska utvecklingsfonderna får ingås, förlängas till och med den 30 juni 2021, eller till och med ikraftträdandet av en förordning om inrättande av instrumentet för finansiering av yttre åtgärder, beroende på vilket som inträffar sist, och under inga omständigheter senare än den 30 november 2021, i syfte att möjliggöra nya åtaganden för återflöden inom ramen för AVS-investeringsanslaget.

Artikel 2

1. De medel som härrör från återflöden inom ramen för AVS-investeringsanslaget från transaktioner inom ramen för nionde, tionde och elfte Europeiska utvecklingsfonderna efter den 30 juni 2021 ska utgöra bidrag till instrumentet för finansiering av yttre åtgärder i form av externa inkomster avsatta för särskilda ändamål i syfte att tillhandahålla finansiering genom EIB med hjälp av budgetgarantier och blandfinansieringsinsatser inom ramen för EFHU+, en garanti för yttre åtgärder och finansieringsinstrument eller andra icke-återbetalningspliktiga former av stöd i enlighet med principerna och målen för och styrningen av EFHU+.

2. Utan att det påverkar de beslut som ska fattas med avseende på de efterföljande fleråriga budgetramarna, efter den 31 december 2027, och fram till dess att återflödena uttöms, ska de medel som härrör från återflöden utgöra bidrag till efterföljande unionsinstrument för finansiering av yttre åtgärder, som ersätter instrumentet för finansiering av yttre åtgärder.

3. I detta beslut avses med *återflöden* alla inkomster, inbegripet utdelningar, kapitalvinster, garantiavgifter och räntor på lån, på belopp på konton som öppnats i syfte att registrera kontanta medel som innehas för AVS-investeringsanslagets räkning. Likaledes avses ersättningar från investeringar av likvida tillgångar, och återbetalningar, inklusive återbetalningar av kapitalbelopp, frisläppta garantier och återbetalningar av lånesummor som härrör från transaktioner inom ramen för AVS-investeringsanslaget. Medel som härrör från tillbakadragande av återflöden ska också betraktas som återflöden.

4. Återflöden ska omfattas av de regler och förfaranden som är tillämpliga på instrumentet för finansiering av yttre åtgärder.

Artikel 3

Bidragen ska avsättas för AVS-länder.

Artikel 4

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

([7]) EUT L 29, 31.1.2020, s. 7.

Det ska tillämpas från och med den 1 januari 2021, med undantag för artikel 2 som ska tillämpas från och med den 1 juli 2021 eller från och med ikraftträdandet av en förordning om inrättande av instrumentet för finansiering av yttre åtgärder, beroende på vilket som inträffar sist.

Utfärdat i Bryssel den 23 december 2020.

På rådets vägnar
M. ROTH
Ordförande

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)

Europeiska unionens
publikationsbyrå
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV